

Рик Уоррен

МАҚСЕТЛИ ӨМИР

**«МАҚСЕТ ЖЕТЕЛЕГЕН ӨМИР» деп
аталатуғын бул әжайып китап Сизди қырық
күнлик саяхатқа мирәт етеди**

БИРИНШИ БӨЛИМ

(1-20 күнлер)

ББК

75.1я73

М36

Рик Уоррен

МАҚСЕТЛИ ӨМИР.

«Мақсет жетелеген өмир» деп аталатуғын бул китап Сизди қырық күнлик әжайып саяхатқа мирәт етеди. Сиз бул китапты оқый отырып, өмириңиздиң түптен өзгерип атырғанына гүә боласыз. Бул китап бийбаха байлықларға толы болғаны менен, жүдә әпиұайы тилде жазылған.

Originally published in english under the title:

The Purpose Driven Life

Қарақалпақ тилине аўдарған:

Марат Камалов

ISBN 5 – 93958 – 017 – 3

© 2008 Русское издание:

Издательство «Publisher»

630049, Новосибирск

Бул кітап сизге бағышланады.

Құдай сизің өмиріңіздің *тап усы ұақытларын* сиз тууылмастан бұрын ойлап қойған еді. Сиз бул кітапқа тосаттан дус келген жоқсыз. Себеби Құдай Өзи жаратқан өмирге – хәзир усы Жер планетасындағы хәм келешекте Аспандағы өмирге – сизің көзіңіздің ашылғанлығын оғада қәлейди.

«Хәмме нәрсени Өз қәлеуи менен иске асыратуғын Құдайдың ерки бойынша бизлер алдын ала белгиленип, Масих арқалы таңлап алындық. Бул Масихқа бастан-ақ үмит еткен бизлердің уллы Құдайды алғыслауымыз ушын болды».

Ефес.1:11-12.

Мениң өмирим қандай болса, оны усындай етиуіге хәм бул хәқыйқатты билип алыуыма жәрдем берген жүзлеген жазыушылар хәм оқытушыларға, классиклерге хәм заманласларға өз миннетдаршылығымды билдиремен. Және де, мен Құдайға хәм сизлерге, усылардың хәммеси менен бөлисиуіге берилген мүмкиншилик ушын миннетдарман.

М А З М У Н Ы

Пайдалы хәм керекли саяхат		6
Мениң бағышланыў келисимим		10
МЕН НЕ УШЫН БУЛ ЖЕРДЕМЕН?		11
1-күн	Хәммеси Қудайдан басланады?	12
2-күн	Сиз дүньяда тосаттан туўылмадыңыз.	18
3-күн	Сизиң өмириңизди хәрекетке келтириўши нәрсе не?	24
4-күн	Мәңгилик ушын жаратылғанлар.	35
5-күн	Өмирге Қудайдың көз-қарасы менен қарағанда...	41
6-күн	Өмир - бул ўақытша тапсырма.	49
7-күн	Хәмме нәрсениң себеби	56
<i>БИРИНШИ МАҚСЕТ: Сиз Қудайдың қуўанышы ушын жаратылғансыз</i>		65
8-күн	Қудайдың қуўанышы ушын жаратылғанлар	66
9-күн	Қудайды не нәрсе қуўандырады?	73
10-күн	Табыныўдың жүреги	83
11-күн	Қудайдың ең жақын досты болыў	93
12-күн	Қудай менен дослықты раўажлардырыў	102
13-күн	Қудайды қуўандыратуғын табыныў	112
14-күн	Қудай узақласқандай болғанда	121
<i>ЕКИНШИ МАҚСЕТ: Сиз Қудайдың шаңарағы ушын жаратылғансыз</i>		129
15-күн	Сиз Қудайдың шаңарағы ушын жаратылғансыз	130
16-күн	Ең әхмийетлиси не?	137
17-күн	Тийисли болатуғын жер	145
18-күн	Бирге жасаў тәжирийбеси	156
19-күн	Бирге жасаўды раўажландырыў	165
20-күн	Үзилген қарым-қатнасты тиклеў	175

ПАЙДАЛЫ ҲӘМ КЕРЕКЛИ САЯХАТ

(Бул китатан қалай етип ең пайдалысын ала аламыз?)

Бул әпиұайы китап емес. Бул - «**Мен не ушын бул жердемен?**» деген жүдә әҳмийетли сорауға жууап бериуға хәм өмириңизди қайтадан анықлап алыуға жәрдем беретуғын хәм *40-күн дауам ететугын руұхый саяхатқа* сизди мирәт ететугын китап. Усы саяхаттың ақырына жақынлағаныңызда, сиз өз өмириңизге болған Қудайдың жойбарын көресиз хәм соның менен бирге, өмириңиздиң бөлекленген барлық бөлимлериниң қалай етип бир пүтин сүүретке айланатуғынын түсинесиз. Усындай көриниске ийе болыуыңыз арқалы сиздеги стресс жағдайлар қысқарады, қууаныш хәм қанаатланыу көтериледи, шешим қабыл етиулер әпиұайыланады хәм ең әҳмийетлиси – сиз өзиңизди мәңгилик өмирге таяр қыласыз.

Алдыңыздағы қырық күн

Хәзирги күнлери адам өмириниң узынлығы орташа 25.550 күн болып есапланады. Егер сиз орташа өмир сүретуғын адам болсаңыз, онда сиз шама менен сонша жасайсыз. Сонлықтан, бәлким, усы өмириңиздиң 40 күнин Қудайдың сизди **қаяққа** хәм өмириңиздиң қалған бөлегинде **не ислеуға** шақырып атырғанын түсиниуға ажыратқаныңыз сизге пайдалы болатуғын шығар.

Мухаддес Китап та бизлерге *Қырық күнниң* Қудай алдында қандай руұхый әҳмийетке ийе екени ҳаққында түсиник береді. Қудай Өзиниң қандай да бир жойбарын иске асырыу ушын адамларды таярлаған уақтында, Ол буны Қырық күн дауамында ислеген.

- Нух пайғамбардың өмири қырық күнлик нөсер жауыннан кейин қайта өзгерди.
- Муўса пайғамбар Синай тауында қырық күн өткергеннен соң басқа адамға айланды.
- Жансызлар қырық күн дауамында уәде етилген Жерди көрип, өзгерди.
- Голиат қырық күн дауамында Израил әскерлерин сауашқа шақырғаннан соң, Дауыт өзгерди.

- Ильяс пайғамбар қырық күн дауамында Қудайдың хәр күнге берген жалғыз түслик аўқатынан соң, өзгерди.
- Ниневия халқы - Қудай оларға тәўбе етиўи ушын қырық күн бергенде, өзгерди.
- Ийса шәлистанда қырық күн болғанында, беккемленип, хызмет етиўине күш алды.
- Ийса тирилип шәкиртлери менен қырық күн бирге болғаннан кейин, шәкиртлери өзгерди.

Ал алдымыздағы қырық күн - *сизиң* өмириңизди өзгертеди.

Бул китап кишкене қырық бапқа бөлінген. Мен сизге бул китапты *күнине тек бир баптан оқыўыңызды*, ал қалған ўақтыңызда сол күни оқып шыққаныңызды қалай әмелге асыратуғыныңыз үстинде ой-пикир жүритиўди кеңес етемен. Мухаддес Китапта деп жазылған: **«Бул дуньяның адамларына еликлеменлер. Ал Қудайдың ой-пикирлериңизди жаңалап, Оның сизлерди толық өзгертиўине жол қойыңлар. Сонда сизлер Қудайдың жақсы хәм минсиз еркин, яғный Оған нениң унайтуғынын айырып билесизлер»** (Рим 12:2).

Көплеген китаптардың өмиримизди өзгертпейтуғынының бирден бир себеби - бул бизиң сол китапта оқығанымыз ҳаққында азғана тоқтап кеўил аўдармағанымыз хәм ой-пикир жүритпегенимиз, ал оның орнына ендиги бапқа тез өтип кетиўге хәрекет еткенимиз болып есапланады.

Бул китапты *қуры* оқымаўыңызды, ал оны оның менен *өз-ара қарым-қатнаста болып* оқыўыңызды кеңес етемен. Пикирлериңизди бир дәптерге жазың. Оны *өзиңиздиң* китабыңызға айландырың. Бул китап ҳақыйқаттан да *сизиң* китабыңыз болсын! Маған ҳақыйқатында да жәрдем берген китаптар – булар мениң тек қуры оқыған китапларым емес, ал мениң актив түрде «қарым-қатнаста болған» китапларым болды.

СИЗГЕ ЖӘРДЕМ БЕРЕТУҒЫН ТӨРТ ҚӘСИЙЕТ

Хәр бир баптың ақырында «Өз мақсетим ҳаққында ой-пикир жүргизе отырып» деген арнаўлы бөлим бар. Ол жерде сиз төмендегилерди табасыз:

- **Ойланыў ушын ҳақыйқат.** Бул қысқаша етип берилген ҳақыйқаттың ишинде, күн бойы пикир жүргизиў мүмкин болған, мақсетке умтылыў принциплериниң бири бериледи. Елши Павел Тимофейге былай дейди:
«Айтқанларым ҳаққында жақсылап ойлап көр. Ийемиздиң Өзи саған хәммесин түсіндиреди» (2-Тим 2:7).

- **Ядлаў керек болған аят.** Бул сол баптағы **ҳақыйқатты** үйрететуғын Мухаддес Китаптан алынған аят. Егер сиз ҳақыйқаттан да өмириңизде руўхый ер жетиўди қәлесейиз, онда Мухаддес Китаптағы алтын аятларды ядлап баслаў - ең ишиндеги керекли әдет болып есапланады. Сиз бул аятларды карточкаға, яғный кишкене қатты картон қағазға жазып алыўыңыз мүмкин. Өз пикириңизди жазып алыў – оларды анықлаўдың ең жақсы жолы болып есапланады.

- **Ой-пикир жүргизиў ушын арналған сораўлар.** Бундай сораўлар сизге оқыған нәрселериңизди қалай орынлаўға болатуғынын хәм сизге жеке қандай байланысы барлығын ойлаўыңызға жәрдем береді. Мен сизге соны кеңес еткен болар едим: бул сораўларға қайтарған жуўапларыңызды бир дәптерге ямаса усы китаптың бетлерин-ақ жазып алың. Сондай-ақ, бул китапқа қосымша етип шығарылған *«Мақсетли өмир күнделиги»* деп аталатуғын жумыс дәптерин де қолға киргизсеңиз болады. Өз ойларыңызды тәртиплестирип алыўдың ең жақсы жолы – бул оларды бир дәптерге жазып барыў.

Сондай-ақ, 1-тиркемеге бизлер төмендегини қостық:

- **Сәўбетлесий ушын сораўлар.** Мен сизге алдыңызда турған қырық күн даўамында, бул китапты бирге оқыў ушын бир ямаса бир неше достыңызды мирәт етиўиңизди кеңес етемен. Саяхат барлық ўақытта *жақсы топарда өткергенде* жақсы болады. Кишкене топар ағзалары ямаса достыңыз

бенен оқығаныңыз хаққында сәўбетлесіуіңіз хәм пикирлеріңіз бенен бөлісіуіңіз арқалы тезирек өсе баслайсыз хәм руўхый өзгеріслер де тереңирек жүз береди. Хақыйқый руўхый өсіу хеш ўақытта бөлекленгенде ямаса жалғызлықта жүзеге аспайды, ал ол қарым-қатнаста хәм жәмәәтте жүзеге асады.

Өз өмиріңізге деген Қудай жобасын түсиніуіңіз ең жақсы жолы – бул Мухаддес Китаптың **өзиниң** сөйлегени. Соның ушын да бул китапта Мухаддес Китап хаққында көп мәрте ескертиледі. Бул жерде Мухаддес Китаптың мыңлаған хәр қыйлы аятлары ушырасады. Бул китапта не ушын Мухаддес Китаптың хәр қыйлы аўдармалары пайдаланылғаны хаққында 3-тиркемеде жазылған.

МЕН СИЗЛЕР УШЫН ДУЎА ЕТТИМ

Бул китапты жазыу даўамында, мен жийи-жийи дуўа еттим. Сиз усы китап бетлерин оқып атырғаныңызда, Қудай сизге усы планетада не ислеу керек екенлигиңізди аңлап алыуға мүмкиншилик берсин хәм бул арқалы сиз өзиңіз ойламаған дәрежеде үмитке, күшке хәм қуўанышқа толғайсыз. Бул қуўанышқа жететуғын басқа хеш қандай қуўаныш жоқ. Сизде жүз беретуғын өзгеріслерден кейин жүз беретуғын уллы ислерди билемен хәм соның ушын мен қуўанышлыман. Бул нәрсе менде де жүз берди хәм мен өз өмирімнің мақсетин аңлап билгенимнен кейин, өмирим хеш қашан бурынғысындай болып қалмады. Мен буның пайдалы екенин билгеним ушын, сизди усы 40 күнлик руўхый саяхаттың хәттеки бир күнин де қалдырмай оқыуыңызға шақыраман. Сизің өмиріңіз - бул туўралы ойланыу ушын ўақыт ажыратыуыңызға арзыйды. Өзиңіздің күнделигиңізге белгили бир ўақытты белгилеп қойың. Егер сиз усыған өзиңізди бағышласаңыз, онда келиң, алдын төмендеги келисим шәртнамасына бирге қол қояйық. Бул келисим шәртнамасына сизің атыңыздың жазылыуы жүдә әхмийетли. Егер бул китапты бирге оқып шығатуғын достыңызды тапсаңыз, онда ол да бул шәртнамаға қол қойыуы керек. Қәне, бирге баслайық!

Мениң бағышланыў

КЕЛИСИМИМ

Қудайдың жәрдеми менен мен алдымыздағы өмиримнің 40 күнин Қудайдың мениң өмириме болған мақсетин анықлаўға бағышлайман.

(Фамилияңыз, атыңыз)

(Достыңыздың фамилиясы, аты)

Рик Уоррен

«Биреуден екеў жақсы, себеби олар көбирек табысқа ериседи. Егер олардың биреуи жығылса, екіншиси оның турыўына жәрдем береди. Жалғыз бир өзи болғанда жеңилетуғын хұжимди, екеўлеп жеңип шығады: ал үш жиптен есилген арқанды үзиў аңсат болмайды».

Ўазшылар 4:9-11

МЕН НЕ УШЫН БУЛ ЖЕРДЕМЕН?

● «Мен не ушын бул жердемен? Мен не ушын жаратылғанман?» - деген сораўға бул китапта жуўап таўасыз. Сиз өз өмириңиздиң ең тийкарғы бес мақсетин табасыз. Ҳәр мақсетке жети күннен ажыратылған, тек бесинши мақсетке төрт күн ажыратылған.

● *«Байлығына үмит еткен адам – қулайды, ал ҳақ адамлар – жапырақтай көгерип өсип барады».*

● *«Бул дүньяның байлықларына ерисиўге арналған өмир – өли өмир болып есапланады, ал пәк адамлар жасыл терекке уқсап жасайды».*

. (Сулайманның ҳикметлери 11:28)

«Қудайға үмит еткен адам жарылқанған... Себеби ол суў бойына отырғызылып, тамыры тереңдеги суўға жететугын терекке уқсайды. Бундай тереклер күнниң ыссылығынан да, узақ даўам ететугын қурғақшылықтан да қорқпайды. Олардың жапырақлары жасыл болып қалып, мазалы жемис бериўин даўам ете бередиди».

. (Еремия 17:7-8).

1-күн

Хәммеси Қудайдан Басланады

«Өйткени аспандағы хәм жердеги көзге көринетуғын хәм көзге көринбейтуғын нәрселердиң хәммеси Масих тәрәпинен жаратылған: тахтлар, хәкимдарлықлар, хәкимшилик хәм бийликлер, хәмме нәрсе Ол арқалы хәм Ол ушын жаратылды».

(Колос.1:16).

«Егер алдыннан Қудайды бар деп есапламасақ, онда өмирдиң мәниси хаққындағы сорау мәниссиз болып қала береді».

(Бертран Рассел¹, атеист).

Гәп улыма сизде емес.

Сизиң өмириңиздиң мәниси – өз жеке мүтәжлигиңизди қанаатландырыуыңыздан, руўхый тең салмақлылықты сақлауыңыздан, хәттеки, өз бахтыңыздан да бетер масштаблырақ, яғный кеңирек болып табылады. Ол шаңарағыңыздан да, жұмысыңыздағы табысыңыздан да, яғный карьераңыздан да, хәттеки, қол жетпес әрманыңыздан да уллырақ болып есапланады.

Егер сиз не ушын бул планетаға келгениңизди билгиңиз келсе, онда оны Қудайдан баслауыңыз тийис. Сиз **Қудайдың мақсети менен хәм Оның мақсети ушын** тууылдыңыз.

Өмирдиң мәнисин излеу бир неше мыңлаған жыллардан бери адамларды албыратып киятыр. Буның себеби - бизлер надурис нухтадан, яғный өзимизден баслаймыз. Биз: *«Мен ким болмақшыман? Мен өз өмирим менен не ислеуим керек? Мениң мақсетлерим хәм келешекке болған әрманларым қандай?»* деген өз өмиримизди орайда тутқан сорауларды сораймыз. Бирақ өз өзлеримизге бағдарланып сорағанымыз хеш қашан өмиримиздиң мақсетин айқын ете алмайды. Мухаддес Китапта: *«Қудай Өзи жаратқан бенделериниң өмирин*

Өзи бағдарлайды; хәр бир адамның өмири - Оның еркинде» - деп жазылған. (Аюп 12:10).

	Өзимизден		
	баслау - өзимиздің		
	не ушын жаратыл-		
	ғанымызды билиўге		
	жәрдем бермейди.		

Өмирдің мәніси ҳаққында ҳәммеге белгили китаптарда жазылыўларына, киноларда көрсетиўлерине, ямаса семинарларда айтылыўларына қарамастан, оны сиз өз ишиңизден излеў арқалы таба алмайсыз. Бәлким, сиз буны әлле қашан тексерип көрген де шығарсыз?

Сиз өзиңизди өзиңиз жаратпадыңыз, соның ушын сиз өзиңиздің не ушын жаратылғаныңызды айта алмайсыз! Егер мен сизге өмириңизде бурын көрмеген бир нәрсени жаратып берсем, сиз оның мақсетин билмейсиз ҳәм ол нәрсе де өзи туўралы өзи айтып бере алмайды. Буны тек оны жаратқан адам ғана ямаса оны қәйтип ҳәм не ушын пайдаланыў ҳаққында жазылған көрсетпе ғана түсиндирип бере алады.

Мен бир ўақытлары таўда адасып кеттим. Мен ол жердеги бир адамнан лагерьге баратуғын жолды сорағанымда, ол: *«Ол жаққа сиз бул жерден бара алмайсыз. Сиз таўдың арғы жағынан баслауыңыз керек!»* - деп жуўап берген еди. Тап сондай, сиз де өмириңиздің мақсетине өзиңизден баслау арқалы жетисе алмайсыз. Сиз Қудайдан, яғный өз Жаратыўшыңыздан баслауыңыз тийис. Сиз тек Қудай сизің жасауыңызды қәлегени ушын ғана жасап атырсыз. Сиз Қудай **арқалы** ҳәм Қудай **ушын** жаратылқансыз! Хәзир сизің жүрегиңиз Қудай **арқалы** ҳәм Қудай **ушын** соғып турыпты! Сиз буны түсинбегениңизше, өмир хеш қандай мәниске ийе болмайды. Биз тек ғана Қудайда өз шығысымызды, кимлигимизди, өмиримиздің мәнисин, мақсетин, қәдиримизди ҳәм ақырғы баратуғын жеримизди анықлай аламыз. Басқа барлық жол бизлерди туңғыйыққа (тупикке) алып барады.

Көплеген адамлар өзлерин көрсетиў мақсетинде Қудайдың атынан пайдаланады, бирақ бул – адам жаратылысының тәбиятына қарсы хәрекет болып есапланады. Сонлықтан да бундай хәрекет сәтсизликке алып келеди. Сиз Қудай ушын жаратылдыңыз, ал керисинше емес. Өмир – бул Қудайдың сизди Өз мақсетине пайдаланыўына жол қойыўыңыз ушын берилген, ал сизің Қудайды өз мақсетиңизге пайдаланыўыңыз ушын емес. Мухаддес Китапта: **«Гүнакар тәбият басқаратуғын ой-никирлер өлимге, ал Мухаддес Руўх басқаратуғын ой-никирлер өмирге ҳәм тынышлыққа еристиреди!»** - деп жазылған. (Рим 8:6).

Мен өмиримнің мақсетін табыуға жол көрсетіуді ұсынатынын көптеген кітаптарды оқып шықтым. Олардың барлығы «өзіме жәрдем» деп аталған кітаптар топамына кіріуі мүмкін, себебі олардың хәммесі өзінді орайда тұтыуға бағдарланған көз-қарасқа ийе кітаптар. Бундай кітаптар, хәттекі, масихыйлар үшін арналған болса да, әдетте, олардың бәріннің ұсынатынын тек бір нәрсе: *«өз әрманыңызды қәлиплестириң, өз бахаңызды анықлаң, алдыңызға мақсет қойың, қандай қәбилетке ийе екеніңізді анықлап алың, жоқары жойбарларды қойыуға қорқпаң, алдыға басың, белгиленген тәртіпке бойсынып үйренің, өз мақсәтиңізге жететугыныңызға исенің, басқаларды бул мақсетке тартың хәм хеш уақытта артқа қайтпаң»* хәм ұсыған ұқсаған нәрселер.

Әлбетте, бул ұсыныслар әдетте ұллы жетискенликлерге алып барады. Егер сиз ой-пикирлеріңізді алдыға қойған мақсетлеріңізге жетісіуіге жәмлесеңіз, әдетте, сиз оған жетісе аласыз. Бірақ **«сәтлі болу»** менен **«өмирдің мақсетіне ерісіу»** екеуі **бир нәрсе** емес! Сиз барлық жеке мақсетлеріңізге, бул дүньяның ой-пикирі бойынша, ұллы жетискенликлер менен ерісіуіңіз мүмкін, бірақ *соған қарамастан, сиз Құдайдың сизді қандай мақсетте жаратқанын нәзерден шығарып қойыуыңыз мүмкін. Сізге «өзіме жәрдем»* дегеннен де үлкенірек кеңес керек. Мухаддес Кітапта былай деп жазылған: **«Өйткени ким де ким өз жанын сақламақшы болса, оны жоғалтады. Ал ким де ким өз жанын Мен үшін жоғалтса, оны тауып алады»** (Матта 16:25). Яғнай, басқаша сөз бенен айтқанда: *«Өзіңе жәрдем – бул негизінде жәрдем емес деген сөз. Ал өзіңді (яғнай, өз қәлеулеріңді, уақтыңды, керек болса, қәрежетлеріңді) құрбан қылу – Менің жолым (яғнай, Құдай жолы). Бул жол – сизің өзіңізді, хәқыйқый өзіңізді табатугын жол болып табылады»,* - дейді.

Бул «өзіме жәрдем» деген кітап емес. Бул сизің жұмыста қалай көтерілетугыныңызға мәсләхәт беретугын ямаса әрманыңызға ерісіуі жолын көрсететугын кітап емес. Бул әлле қашан толып тұрған күнделігіңізге қосымша жұмысларды қалай киргізіуіге болатугыны хәққындағы кітап емес. Керісінше, бул кітап сизді өмиріңізде аз іслеп, тек ғана ең әхмийетлі нәрселерге кеуіл аударыуға үйретеді. Бул - Құдай сизді қандай болыуыңыз үшін жаратқан болса, сондай адам болыуыңызға арналған кітап.

***Бизлер Құдай
тәрепинен хәм Құдай
ушын жаратылғанбыз.
Бизлер буны
түсинбегенимизше,
өмир мазмунсыз хәм
түсиниксиз болып қала
береди.***

Сиз қалай етип, өзиниздің не ушын жаратылғаныңызды анықлай аласыз? Сизде буны анықлаудың тек ғана еки жолы бар. Бириншиси, жумбаққа хәм таўсылмайтуғын ой-пикирлерге берилиў. Көп адамлар усы жолды таңлайды. Олар хәр түрли болжаўлар, теориялар хәм гипотезаларды (болжаўларды) усынады.

Адамлар: «Мен барлық ўақытта өмирдің мәнисин мынадай етип ямаса анадай етип ойлайман», - дегенде, олар: «Мениң ең ишинде дурыс деп есаплайтуғын *болжаўым* усы», - деп айтып атырғаны.

Мыңлаған жыллар даўамында уллы философлар өмирдің мәнисин ҳаққында хәр қыйлы пикирлерге ийе болып киятыр. Философия - әхмийетли пән болып, ол адамларға көп пайдасын тийгизеди, бирақ мәселе өмирдің мәнисин ҳаққындағы сораўға тирелгенде, хәттеки, ең дана болған философлар да тек болжаўларды ғана айта алады.

Күшли деп есапланатуғын университетлердің бири болған Иллинойс универстетиниң профессоры ж-с Хью Морхед бир ўақытлары белгили болған 250 философлардың, жазыўшылардың хәм дана адамлардың барлығына бирдей: «Өмирдің мәнисин не?» - деген жалғыз сораўды жоллайды. Соңынан ол өз китабында олардың жуўапларын жазып шығарады. Жуўапларында олардың биреўлери өзлериниң ең дурыс деп есаплаған болжаўларын, ал басқалары өмирлерине өзлери «мақсет» ямаса «мәнис» деп есаплайтуғын «бир нәрсени» ойлап тапқанларын тән алған, ал басқа биреўлери болса, ҳақыйқатты тән алып, өз өмирлериниң ҳақыйқый мәнисине анық жуўап таба алмағанларын айтқан. Керисинше, олар егер профессор Морхед ол сораўға жуўап тапса, оларға жуўапты қайтарып жазып жиберийин соранған!

Бахтымызға, өмирдің мазмуны ҳаққында бул ой жуўыртыўлар арқалы пайда болған сол болжаўлардан басқа да жолы бар. Бул *руўхый ашылыс*, ямаса *аян* деп аталатуғын жол: бизлер Құдайдың **Өз Сөзинде** өмир ҳаққында не айтқанына қараўымыз мүмкин. Жаратылыстың мақсетин анықлаудың ең аңсат жолы – бул оның Жаратыўшысынан сораў болып есапланады. Бул – сизиң өмириңиздиң де мақсетин анықлайтуғын ҳақыйқат: Құдайдан соран!

Қудай бизлерди адасып ямаса болжап жасаў ушын қараңғылыққа таслап кетпеди. Ол бизлердиң өмиримиз ушын арналған Өзиниң бас мақсетин Мухаддес Китабында анық етип аян еткен. Мухаддес Китап – бул Жаратыўшымыздың бизлерге берген инструкциясы.

**БИРИНШИ
КҮН: ХӘММЕСИ
ҚУДАЙДАН
БАСЛАНАДЫ**

Онда бизлердиң не ушын тири екенлигимиз, өмирдиң қалай пайда болғанлығы, нелерден аўлақ болыўымыз тийис хәм келешекте нелерди күтиўимизге болатуғыны ҳаққында жазылған. Ол «өзиме жәрдем» ямаса басқа философия китаплары билмейтуғын нәрселерди бизлерге ашып береді. Мухаддес Китапта: **«Бизлер Қудайдың жасырын хәм сырлы болған даналығы ҳаққында сөз етип атырмыз. Қудай дүньяны жаратпастан бурын оны бизлердиң даңққа ерисиўимиз ушын арнап қойған еди»,** - деп жазылған (1-Кор.2:7). Қудай сизиң өмириңиздиң тек ғана басланатуғын нухтасы емес, ал оның *булагы* болып есапланады. Өз өмириңиздиң мәнисин анықлаўыңыз ушын, сиз бул дүньяның даналығына емес, ал Қудай Сөзине қараўыңыз тийис. Өмирди хәммеге белгили психологияға, заманагөй мотивациялық усылларға ямаса басқалардың жетилискенлиги ҳаққында жазылған руўхландырыўшы гүрриңлерге тийкарланып емес, ал мәңги ҳақыйқатлыққа тийкарланып қурыў керек. Мухаддес Китап былай дейди: **«Хәмме нәрсени Өз қәлеуи менен иске асыратуғын Қудайдың ерки бойынша бизлер алдын ала белгиленип, Масих арқалы таңлап алындық» (Ефес. 1:11).** Бул аятта адам өмириниң мазмунын көриўге жәрдем бериўши үш момент бар:

1. Сиз өзиңиздиң ким екениңизди хәм өз мақсетиңизди тек Масих Ийса менен қарым-қатнас қурыў арқалы ғана анықлап аласыз. Мен буны қалай иске асырыўға болатуғыны ҳаққында сизге кейинирек түсиндиремен.

2. Сиз еле Қудай туўралы ойламасыңыздан бир қанша ўақыт бурын-ақ, Ол сиз ҳаққында ойлаған еди. Сизиң өмириңиз ушын алдыннан белгиленген Қудайдың мақсети - сизиң хәр қандай түсинигиңизден бурын пайда болған. Оны Қудай сиз дүньяға келмесиңизден бурын, яғный *сизиң ҳарекетиңизсиз* жобаластырған! Сиз бул дүньяда бир жумысты, өмирлик жолдасты ямаса қызыққан бир нәрсенди таңлаўыңыз мүмкин, бирақ өмириңиздиң мәнисин ямаса мақсетин таңлай алмайсыз.

3. Қудай мәңгилікке жаратқан сизің өмиріңіздің мақсәти жүдә үлкен, яғный космос кеңіслігіндей. Бул кітап усы хәққинда баян етеди.

Рус жазыушысы Андрей Битов коммунистлик атеистлик (атезизм – «Қудай жоқ» деп үйрететуғын тәлим) дәўирде өскен. Бирақ соған қарамастан, оның өмириниң бир мазмунсыз күнинде Қудай оның дыққатын Өзине қаратады. Бул жағдайды ол былай еслейди: «Жасым 27 лер шамасында еди. Мен Ленинград (хәзирги Санкт-Петербург қаласы) метросында кетип баратырғанымда, ойламағанда мени шексиз бир қолайсыз жағдай бийлеп алды: өмир тоқтап, келешек хеш қандай мағанасыз жойтылып кеткендей болды. Сонда күтилмегенде өзинен-өзи ишимде: *«Қудайсыз өмирдің хеш қандай мәниси жоқ»* - деген сөз пайда болды. Хайран болғанымнан бул сөзлерди өзимше қайта-қайта қайталап, эскелатордың текшесине минип, жоқарыға жүрдим хәм метродан сыртқа Қудай нурына шықтым».

Сиз өмиріңіздің мақсәти хәққинда ойлағаныңызда, өзинизди қараңғы жерде қалғандай етип сезген шығарсыз. Бирақ енди сизди қутлықласам болады, себеби сиз мине жарықлыққа шығайын деп турсыз!

БИРИНШИ КҮН

ӨМИРИМНИҢ МАҚСӘТИ ХАҚҚЫНДА ПИКІР ЖҮРГИЗИҰ

Ойланыу үшін хәқыйқат: Мәселе менде емес.

Ядлайтуғын аят: *«Хәмме нәрсе Ол арқалы хәм Ол үшін жаратылды»* (Кол. 1:16).

Ойланатуғын сорау: Мени қоршаған барлық рекламаларға қарамастан, мен: «Өмир – бул өзим үшін емес, ал, негизинде, Қудай үшін жасау» екени хәққинда ашылысты қалай есимде сақлап жүре аламан?

2-күн

Сиз бул дүньяға тосаттан келмедидиңиз

*«Мен сениң Жаратыўшыңман. Сен туўылмасыңнан бурын-ақ
Мениң замхорлығымда едиң»*

(Ийшая 44:2)

*«Қудай асық таслап көрмейди» (Мәниси: Қудай шамалап ис
тутпайды, ал Онда анық жоба бар).*

(Альберт Эйнштейн)

Сиз бул дүньяда тосаттан пайда болмадыңыз.

Сизин бул дүньяда пайда болыўыңыз ойламаған қәтелик ямаса бахытсыз хәдийсе емес. Сизин пайда болыўыңыз ата-анаңызға күтилмеген жаңалық болыўы мүмкин, бирақ сиз пайда болған ўақытта, Қудай буған ҳайран қалмады, себеби сиз Оның жойбарында алдын ала бар едиңиз.

Ата-анаңыз еле сизди көтермей атырып, Қудай Өз ойында әлле қашан сизге хәмледар болған еди. Ол биринши болып сиз ҳаққында ойлаған. Сизин хәзир жасап, дем алып атырғаныңыз – бул тәғдирдин бир сыйы, тосаттан болған бир бахыт ямаса әпиўайы бир дус келиўшилик емес. Ал сиз Қудайдың сизди жаратыўды қәлегени ушын хәзир жасап атырсыз! Мухаддес Китап былай дейди: **«Мениң ушын Жаратқан Ийениң Өзи иске асырады!»** Бул аят инглиз тилиндеги аўдармалардың биреўинде былай деп берилген: **«Жаратқан Ийе маған нени алдыннан белгилеген болса, соны әмелге асырады» (Забур 137:8).**

Қудай сизиң денеңиздің хәр бир мүшесин майда шүйдесине шекем анықлап берген. Ол сизиң расаңызды, денеңиздің реңин, шашыңызды хәм тағы басқаларының барлығын Өзи арнап таңлады. Ол сизди айрықша хәм қайталанбайтуғын етип, яғный Ол сизиң қандай болыуыңызды қалесе, сондай етип жаратты. Соның менен бирге, Ол сизиң қандай тәбийий қәбилетлерге ийе болатуғыныңызды хәм басқаға уқсамайтуғын жеккелигиңизди алдын ала белгиледи. Мухаддес Китап былай дейди: **«Сен мениң ишимдегин хәм сыртымдағын, денемнің хәр бир сүйегин билесең. Сен мениң жоқтан қалай бар болғанымды, бирме бир қалай исленгенгенимди анық билесең»** (Забур 138:15).

Қудай сизди белгили себеплерге байланыслы жаратқаны ушын да, Ол сизиң қашан тууылатуғыныңызды хәм қанша жасайтуғыныңызды да шешип қойыпты. Ол сизиң өмириңиздің күнлерин, тууылатуғын хәм өлетуғын уақтыңызды анық етип алдын ала жойбарластырып қойыпты. Мухаддес Китап былай дейди: **«Сен мени тууылмасымнан бұрын көрдің хәм мен дем алып басламасымнан бұрын, өмиримнің хәр бир күнин күнделикке түсирип қойдың. Сениң Китабыңда мен ушын арналған хәр бир күн жазылған!»** (Забур 138:16). Соның менен бирге Қудай Өзиниң мақсетин иске асырыу ушын сизиң қай жерде тууылып, қай жерде жасайтуғыныңызды жобаластырды. Сизиң расаңыз хәм миллетиңиз де тосаттан болғаны жоқ. Қудай хеш бир нәрсени тосаттан пайда болатуғын етип қалдырмады. Ол хәммесин Өзиниң мақсети ушын жойбарластырды. Мухаддес Китап былай дейди: **«Қудай хәмме миллетлерди бир адамнан жаратып, оларды пүткіл жер жүзине орналастырды. Олардың жасайтуғын дәуірлери менен мекенларының шегараларын алдын ала белгилеп берген.»** (Елшилер 17:26). Өмириңиздің хеш бир нәрсеси тосаттан емес, ал хәммеси бир мақсет ушын жаратылған.

Ең қызықлысы, Қудай сизиң қалай тууылатуғыныңызды да белгилеген. Тууылыу жағдайыңыздың қандай болыуына хәм ата-анаңыздың ким болыуына қарамастан, дәслеп Қудайда сизди жаратыу тууралы жоба бар болған. Парқы жоқ, ата-анаңыз жақсы болды ма ямаса жаман болды ма, я болмаса улыуа бийпарқ болды ма, бәлким, сиз оларды хеш қашан көрмеген шығарсыз, - бирақ, олардың қандай болыуларына қарамастан, Қудай «сиздей» айрықша адамды жаратыу ушын дәл керек болған генетикалық айырмашылық сол еки адамда бар екенін алдыннан анық билген еди. Қудай сизди дәслеп Өз ойында ислеп алды хәм сизди сондай етип жаратыу ушын керек болған ДНК сы бар адамлар – тап сизиң ата-анаңыз еди.

Нызамсыз ата-аналар бар болса да, нызамсыз балалар жоқ. Көплеген балалардың тууылыуын олардың ата-аналары жобаластырмаған болса да, Қудай олардың тууылыуын *жобаластырған* еди. Себеби Қудайдың жобасы хәмме нәрсени, соның ишинде, адамлардың қәтелери менен гүналарын да есапқа алады.

Қудай хеш нәрсени тосаттан ислемейди хәм Ол хеш қашан қәтелеспейди. Ол Өзи жаратқан хәр бир нәрсесин белгили бир мақсет пенен истейди. Хәр бир өсимлик хәм хәр бир жаныуар Қудайдың жобасы бойынша жаратылған. Соның менен бирге хәр бир адам баласы да Оның ойлағандай келбетине хәм түрине ийе болды.

Сиз ата-анаңыздың денесинде эле пайда болмасыңыздан көп бұрын, Қудайдың ойында пайда болған едиңиз.

Қудайдың сизди жаратыудағы нийети не еди? Бул Оның сүйиспеншилиги еди. Қудай сизге Өз Сүйиспеншилигин көрсетиу үшін, сизди Сүйиспеншилик пенен жаратқан. Мухаддес Китапта былай деп жазылған:

«Қудай Өзиниң алдында мухаддес хәм минсиз болуымыз үшін, Масих пенен қатнаста болған бизлерди дүнья жаратылмастан бұрын таңлап алды. Қудай бизлерди сүйип,...» (Ефес 1:4).

Қудай сиз тууралы хәтте дүньяны жаратпастан *бұрын* ойлаған еди. Ал туурысы, Ол соның үшін да дүньяны жаратқан. Қудай бул Жер планетасының қоршаған орталығын тап бизлер жасай алатуғындай етип жаратты. Бизлер Оның сүйиспеншилигиниң тийкары болып, барлық жаратылыстың ишиндеги ең бахалысы болып есапланамыз. Мухаддес Китап былай дейди: ***«Оның жаратқанларының арасында биринши мийуелери болуымыз үшін, Ол Өз қәлеуи бойынша бизлерди хәқыйқат сөзи менен өмирге еристирди» (Яқып 1:18).*** Мине, Қудайдың бизлерди қалай етип сүйетуғыны хәм қәдирлейтуғыны!

Қудай жумбақ тапқандай болып хәрекет етпеди. Ол хәммесин уллы пухталық пенен дәлме-дәл жобаластырды. Физиклер, биологлар хәм басқа илимпазлар пүткил жаратылысты терең изертлей отырып, қоршаған ортамыздағы хәмме нерсениң адамлар бул жерде өмир сүре алатуғындай етип, *дәлме-дәл* есапланылып хәм бейимлестирилип жаратылғанын толық тән алады.

Жаңа Зеландиядағы Отаго университетлерінің бирінің үлкен илимий хызметкери д-р Майкл Дентон мынадай жуўмаққа келеди: *«Биологиялық илимдеги барлық мағлыўматлар орайлық бир пикирди, ... космостың бир нийет пенен бир пүтин етип, адам өмири ушын арнап жаратылғанын хәм тап усы негизги ҳақыйқатлықта барлық жаратылыстың мазмуны хәм айрықшалығы өзиниң туппа-туўры мәнисин табатуғынын айтады»*. Мухаддес Китап та мыңлаған жыллар бурын былай деген: **«Қудай жерди жаратты.... Ол жерди бос болып турыў ушын жаратпады, ал онда тиришилик жасасын деп жаратты» (Ийшая. 45:18)**. Не ушын Қудай булардың барлығын иследи? Не ушын Ол мийнет етип, пүткил жаратылысты ислеўи керек болды? Себеби Ол – Сүйиспеншилик Қудайы. Бундай уллы сүйиспеншиликти көз алдымызға келтириўимиз қыйын, бирақ бул ҳақыйқат. Сиз Қудайдың сол сүйиспеншилигиниң мақсетиниң арнаўлы объекти болып жаратылдыңыз! Сиз - Қудай сизди сүйиў ушын жаратылғансыз. Бул – сизиң өмириңиздеги тийкарғы ҳақыйқат.

Мухаддес Китап: **«Қудай – сүйиспенишилик»**, - дейди (1-Юх.4:8). Ол: **«Қудайда сүйиспеншилик бар»**, - демейди. Ал: **«Ол - сүйиспеншилик!»** - дейди. Сүйиспеншилик - Қудайдың тәбиятының ең баслы қәсийети болып табылады. :шбирликтин, яғный Қудай-Әке, Қудай-Ул, Қудай-Мухаддес Руўхтың өз-ара қатнасында толық, минсиз, кәмил сүйиспеншилик бар, соның ушын, Оның сизди жаратыўының *керегиси жоқ* еди. Бирақ Ол Өзиниң сүйиспеншилигин көрсетиўи ушын сизди жаратты. Қудай былай дейди:

**ЕКИНШИ КҮН:
СИЗ ДҮНЬЯҒА
ТОСАТТАН
КЕЛМЕДИҢИЗ**

**«Мен сизлерди туўылғаныңыздан
баслап алып жүрдим. Мен сизлерге
туўылғаныңыздан берли гамхорлық
еттим. Сизлер қартайсаңыз да, Мен
усындай болып қала бермен.
Сизлердиң шашыңыз агарса да, Мен
сизлерге гамхорлық қыламан. Мен
сизлерди жараттым хәм Мен сизлерди
қорғайман» (Ийшая.46:3-4).**

Егер Қудай болмағанда, онда бизлердиң барлығымыз «тосаттан», яғный тәртипсиз космостың үлкен размердеги жемислери болған болар едик. Егер олай болғанда, бул китапты оқыўдың хеш бир мәниси болмас еди, себеби ондай жағдайда өмирдиң хеш қандай я мазмуны, я мақсети, я қәдири болмас еди.

Бирақ сизди Өз мақсети ушын жаратқан Қудай бар хәм сизиң өмириңиз үлкен мәниске ийе! Биз бул мәнисти хәм мақсетти *тек гана*

Қудайды өмириміздің Тийкары етип алған ұақтымызда ғана табамыз. Мухаддес Китаптың инглиз тилиндеги аўдармаларының биреўинде Римлилерге жазылған хаттың 12-бап 3-аятында (ендиги жағында қысқаша Рим 12:3 деп жазылады) былай деп жазылған: **«Өзиңди түсинип билиўдиң жалғыз жолы - бул Қудайды хәм Оның бизлер ушын ислеп атырған ислерин билиўимиз, болып есапланады».**

Рассел Кефлердің қосық қатарлары жоқарыда айтылғанларды әжайып түрде жуўмақлайды:

*Сен дүньяға Қудай менен мәңги бирге болыў ушын,
Сүйикли болып туўылдың,
Сен - жалғыз, қайталанбайтуғынсаң,
Хәм сени «Адам» деп атады.*

*Қудай сени сабырлылық пенен, жасырын,
Анаңның қурсағында жаратты,
Сениң туўылып-өскен шаңарағың тосаттан емес,
Ол сени әлле кимлерге сыйға бермеді!*

*Кимге уқсаўыңа қарамастан,
Жүзиңнің хәр бир жеринде -
Қудайдың нийети, мақсети хәм
Жаратыўшының ерки орын алған.*

*Аўа, қыйналған жылларың - Оның есинде.
Бирақ сен Оған табыныўың ушын,
Қыйыншылықлар арқалы бойсыныўшылық уқыбы болыўы
ушын,
Ол буны өмириңде болыўына жол қойды.*

Сен қандай болсаң, сондай болыуың қурыдан-қуры емес!

Хәр күнди, хәр бир минутты, хәр бир демди

Ұақтында әжайып қылған

Құдиретли хәм сүйиуши Қудай.

ЕКИНШИ КҮН

ӨМИРИМНИҢ МАҚСЕТИ ХАҚҚЫНДА ПИКІР ЖҮРГИЗИҰ

Ойланыу ушын хақыйқат: Мен бул дүньяға тосаттан келмедим.

Ядлайтуғын аят: *«Мен сениң Жаратыушыңман. Сен тууылмасыңнан бурын Мениң ғамхорлығымда едиң».*

Ийшая 44:2

Ойланатуғын сорау: Қудайдың мени айрықша хәм қайталанбайтуғын етип жаратқанын билемен. Бирақ буны билсем де, өз жеккелигимнің, тәрбиямның, өтмишимнің ямаса сыртқы көринисимнің қайсы бөлимлерин еле қабыл етиуим – маған қыйын болып атыр?

3-күн

Сизің өмиріңізди хәрекетке келтиретуғын күш не болып табылады?

«Мен жетискенликке ерисиу үшін әпиуайы нийеттиң – көре алмаушылық ямаса қызғаншақтық деп аталатуғын хәрекетке келтириуши күш екенін байқадым».

(Ұазшылар 4:4)

«Мақсетсиз адам бул - рульсиз кеме сыяқты хеш нәрсеге жарамайтуғын, самал менен шайқалатуғын гезенде, тири жан хәм адам емес»

(Томас Карлайл)

Хәр бир адамның өмиринде оны хәрекетке келтириуши қандай да бир күш бар болады.

Көплеген аудармаларда «хәрекетке келиу» деген фейил, «жетелеу, басқару», ямаса *бағдарлау*» - деп жазылады. Сиз машина айдасаңыз да, шеге қақсаңыз да, ямаса голф тобын урсаңыз да, сиз сол ўақытта оларды я *бағдарлайсыз*, я *басқарасыз*, я *жетелейсиз*. Сизің өмиріңізди хәрекетке келтиретуғын күш не?

Тап хәзир сизди қандай да бир машқала, ямаса басым, ямаса бир нәрсени ўақтында питириуғе үлгере алмай атырғаныңыз сизди хәрекетке келтирип атырған шығар? Бәлким, сизди қыйнайтуғын есиңизде қалған өтмишлер, я келешек хәққындағы қорқынышлар, я өзиңиз аңлап билмейтуғын исенимлер сизди хәрекетке келтирип атырған шығар? Өмиріңізди хәрекетке келтириуши жүзлеген

жағдайлар, бағалы деп есаплаган нәрселер ямаса ишки сезимлер бар. Олардың ишинде ең кең таралған мына бесеуи болып табылады:

Биринши сезим: **Көплеген адамларды «өзин айыплы сезиў» сезими хәрекетке келтиреді.** Олар пүткил өмирин айыпланыўдан ямаса уялып қалыўдан қашыў менен өткереди. Айыпланыў сезими менен хәрекет ететуғын адамларды өтмиштеги ойлары басқарады. Ол адамлар өз өтмишине келешегин басқартып қояды. Олар өзлери билместен, өзлерин жазалайды хәм жетискенликлерге ерисиўлерине өз-өзлери тосқынлық жасайды. Адам-атаның улы Қабыл гүна ислегенде, оның гүнасы оны Қудай менен болатуғын қарым-қатнастан айырған еди, сонлықтан Қудай оған былай дейди: **«Сен жер бетинде тыным таппайтуғын гезенде боласаң»** (Жаратылыс 4:12). Бул аят усы күнлерде өмиринде мақсетсиз гезип жүрген көпшилик адамларды тәрийплейди.

Биз өз өтмишимиздиң мийўелеримиз, бирақ биз оның қамағында қалмаўымыз керек. Себеби Қудайдың мақсети бизлердиң өтмишимиз бенен шегераланбайды. Ол Муўса деген «адам өлтириўшини» - уллы жетекшиге, ал Гедеон деген «қорқақ адамды» - қахарман адамға айландырды хәм сол Қудай сизиң қалған өмириңиз бенен де сондай әжайып ислерди ислей алады. Қудай адамларға хәммесин жаңадан баслаўға имканият жаратып бериў бойынша қәниге болып есапланады. Мухаддес Китап былай дейди: **«Қылмыслары кеширилгенлер хәм гүналары жуўылғанлар - бахытлы!»** (Забур 31:1). *Гүналарын ашық мойынлап, гүналарына Қудайдан кеширим алғанлар уллы азатлыққа ийе болады.*

Екинши сезим: **Көплеген адамларды «өкпе-гийне хәм ғәзеп» жетелейди, хәрекетке келтиреді.** Олар өкпе-гийнесин өз ишлеринде жасырып сақлап қалады, ал өтмиште қалдырып кетпейди. Олар өзлерин қапа қылған адамды кеширип, өз ишлериндеги сол аўырыўды қалдырыўдың орнына, қайта олар хәкқинда тәкирарлап ойлай береді. Бундай адамлар өз ғәзеплери менен не қыларын билмейди. Биреўлери сезимин өз ишинде беккем *жаўып* алып, оны ашпайды. Ал басқалары *жарылып*, ишиндеги наразылығын этирапындағыларға төгеди. Бирақ бул жоллардың хеш қайсысы да я пайда, я шыпа бермейди, ал керисинше, түйинди еле де шийеленистиреди.

«Кеширмеўшилик» барлық ўақытта бизлерди қапа қылған адамларға емес, ал өз-өзлеримизге көбирек аўырыўларды алып келеди. Бизди өкпелеткенлер әлле қашан ол хәкқинда умытып, тап хеш нәрсе болмағандай, өз өмирин даўам етип атырған бир ўақытта,

бизлер қайта-қайта өтмишке қайтамыз хәм сол өкпени еле де созып, ғәзептен ишимиз күйип жасаўды даўам ете беремиз.

Мени тыңлаңлар: Сизди бир ўақытлары өкпелеткен адамлар, тек ғана сиз сол өкпени жаздырмай, яғный оларды кешириўге тиренип қарсылық көрсете берген *жағдайыңызда ғана*, келешекте де сизге азап бериўлерин даўам етиўлери мүмкин. Кешире алмаўшылығыңыз бенен сиз тек өз-өзиңизге зыян келтиресиз. Сонлықтан, сиз өз келешегинизди ойлап, сизди қапа қылған адамды кеширип жиберин хәм өтмишти еске алмаң, өтмишти өтмиште қалдырың! Мухаддес Китап былай дейди: **«Солай етип, ақмақты ашыўшақлығы өлтиреди, ақылсыздың басына ғәзепленіўшилиги жетеди»** (Аюп 5:2). *Өкпе менен өзиңди өлимге апарыў - бул ақылсызлық хәм ойсызлық болады.*

Үшинши сезим: Миллионлаған адамларды қорқыныш сезими жетелейди, хәрекетке келтиреді. Қорқыныш сезими қаяқтан келип шығады? Ол травматикалық жағдайлардан, хәдден тыс жоқары қойылған талап хәм үмитлерден, балаларын хәдден тыс қатаң услайтуғын шаңарақларда тәрбияланғанның себебинен ямаса генетикалық бейимлесиўдиң нәтийжелеринен келип шығыўы мүмкин. «Қорқыныш» басқаратуғын адамлар барлық ўақытта қәўетерде жасайды. Олар қәўипсизликти, исенимликти, жәмәәтте белгили бир орынға ийе болыўды, жаңа нәрсеге тәўекел етип көриўди онша унатпайды. Олар тәўекел етиўден қорқып, жийи-жийи әжайып мүмкиншиликлерди қолдан жиберип қояды.

Қорқыныш – бул адамның өз-өзин тутқында услаў ушын қурған қамақханасы болып, ол Қудайдың сизди жаратқандағы нийетиндегидей адам болып жетилесиўиңизге тосқынлық етеди. Сиз оған **исеним** хәм **сүйиспеншилик** деп аталған қураллар менен қарсы турып, алдыға қарай жүриўиңиз *тийис*. Мухаддес Китап былай дейди: **«Сүйиспеншиликте қорқыў жоқ. Керисинше, минсиз сүйиспеншилик қорқыўды қуўып шығарады. Себеби қорқыў жаза менен байланыслы болады. Қорқатуғын адам сүйиспеншиликте минсизликке ериспеген»** (1-Юхан 4:18).

Төртинши сезим: Көплеген адамларды материаллық жетискенликлерге ерисиўге умтылысы хәрекетке келтиреді. Олардың алыўға (ямаса табыўға) қәлеўлери өмирлериниң негизги мақсетине айланады. Олардың көбирек табыўға тийкарланған пикирлери мынадай қәте түсиниклерге ийе: *«Егер мен көбирек нәрсеге ийе болсам, мен бахытлырақ хәм әҳмийетлирек боламан хәм келешекте турақлылыққа ерисемен»*. Бирақ булардың барлығы

надурсы пикирлер. Байлықтар тек *уақытша* қуанышты ғана тәмийинлей алады. Себеби байлықтарымыз өзгермегенликтен, уақыттың өтиуі менен, бизлер оннан алған қуанышымызды жойтамыз хәм тазарак, үлкенирек хәм жақсырак нәрсеге ийе болыўды қәлеп баслаймыз. *«Мен егер көбирек байлыққа ийе болсам, аҳмийетлирек боламан»* - деген түсиник те қәте болып есаплананады. Хәқыйқый инсан баҳалығы ақша ямаса байлық пенен есапланбайды. Сизиң шахс ретиндеги баҳалығыңыз – сизиң не нәрсеге ийе болыўыңызға байланыслы анықланбайды. Қудай: *«Өмирдеги ең баҳалы нәрсе бул дүньяның байлығы емес»*, - дейди!

Ақша туўралы ең кең таралған өтирик - бул *«Ақшам көбирек болса, мен қәўипсиз боламан»* - деген түсиник. Бул – қәте түсиник. Себеби сиз өмирде шешилмейтуғын гей бир жағдайларға дус келип, байлығыңыздан айрылып қалыўыңыз мүмкин. Хәқыйқый қәўипсизлик, яғный сизден хеш ким хеш қашан тартып ала алмайтуғын қәўипсизлик – бул сизиң Қудай менен қарым-қатнасыңыздан келип шығады.

Бесинши сезим: Көплеген адамларды қоршаған адамлардың пикирлери ямаса талаптары хәрекетке келтиреді, басқарады. Олар ата-аналарының, күйеўлериниң, хаялларының, балаларының, муғаллимлериниң ямаса досларының пикирлерине өз өмирлерин басқарыўына жол қояды. Көплеген ер жеткен адамлар ер жеткенине қарамастан, өз ата-аналарының натуўры пикирлерин қанаатландырыў жолында жасайды. Ал биреўлер болса: *«Адамлар не дейди?»* - деген пикирдиң, басымның астында өмир сүреди. Ең жаманы, басқалардың пикири менен жасайтуғынлар сол пикирдиң ишинде өзлигин жоғалтады.

Мен жетискенликке ерисиўдиң барлық жолларын билмеймен, бирақ сәтсизликке ушыраўдың бир жолы – бул хәммениң кеўлин табыўға хәрекет етиў болып есапланатуғынлығын билемен. *«Басқалардың ойлары менен жасаў»* - Қудайдың сизиң өмириңизге болған жойбарын бузатуғыны турған гәп. Ийса: ***«Хеш ким еки хожсаға хызмет ете алмайды»***, - дейди (Мата 6:24). Өмириңизди хәрекетке келтириўши басқа да күшлер бар. Мысалы: пайдаланылмаған потенциал, керек болмаған стресс ямаса орынланбаған өмир. Бирақ булардың барлығы жол жоқ жерге апарады.

Мына қырық күнлик саяхат сизге Мақсетке Бағдарланған Өмирде, яғный Қудайдың Мақсети менен Бағдарланған, Басқарылған хәм Жетеленген Өмирде қалай барыў жолын көрсетеди. Өз

өмириңизге болған Құдайдың мақсетін билиуден уллы нәрсе жоқ. Оның орнын хеш нәрсе: жетіскенлік те, байлық та, атақ та, хәзлік те баса алмайды. Мақсетсіз өмір – бул мазмунсыз, аянышлы хәм бағдарды жойтқан өмір болып есапланады.

Өз өмириңизге болған Құдайдың мақсетін билиуден уллы нәрсе жоқ. Оның орнын хеш нәрсе толтыра алмайды.

МАҚСЕТ ЖЕТЕЛЕГЕН ӨМИРДИҢ АРТЫҚМАШЛЫҒЫ

Мақсет жетелеген өмір менен жасаудың бес артықмашлығы бар:

Биринши артықмашлығы: Мақсетиңизди билиў – өмириңизге мәнис береді. Биз мәниске ийе болыў ушын жаратылғанбыз. Сонлықтан да көплеген адамлар, хәтте, астрология ямаса физика тараўларынының адамлары да гүманлы жол менен болса да, өмірдиң мәнисін табыўға хәрекет етеди. Өмір бир мәниске ийе болғанда, адам баласы хәмме нәрсени көтере алатуғын күшке ийе болады! Ал өмірдиң бир мәниси болмаса, хәмме нәрсе қыйын болып көринеди. Жигирма жаслардағы бир жас жигит былай деп жазады: «Мен бир сәтсіз адамға уқсайман, себеби мен биреў болып жетилиспекшимен, бірақ ким болыўымды өзим анық билмеймен. Соның ушын да мен усы ўақытқа шекем тек тиришилик етип киятырман. Бірақ бир ўақытлары, егер өз мақсетимди тапсам, оннан кейін жасап баслайман». Құдайсыз өмірде хеш қандай мақсет жоқ, ал мақсетсіз өмір мәниске ийе болмайды. Мәниссіз өмірдиң хеш қандай қәдири ямаса үмити жоқ. Мухаддес Китапта көплеген адамлар усындай үмитсізлик хәққында айтқан. Ийшай былай дейди: «*Мен бийкарға мийнет етип, өз күшимди қуры далаға сарп еттим*» (Ийшай 49:4). Ал Аюп былай дейди: «*Мениң күнлерим саўдегерден де тез жуўырады хәм үмитсіз жуўмақланады. ... Өмірим маған жеркенишли болды. Мен мәңги жасамайман. Меннен ары кет, себеби мениң өмірим мәниссіз (тек тәшиўиш пенен, бийкарға) өтип атыр*» (Аюп 7:6,16). Ең қайғылы хәм бахытсыз ўақыя – бул өлим емес, ал мақсетсіз өмір болып есапланады.

Үмит – өмірге хауа хәм суўдай әхмийетли. Олсыз биз шыдап жасай алмаймыз. Шыпакер Берни Зигель өзиниң рақ кеселлиги менен аўырған наўқасларының ишинде қайсысы келешекте жасай алатуғынын алдын ала айта алатуғынын айтқан. Ол наўқаслардың барлығына бирдей: «Араңызда жүз жасқа шекем жасаўды қәлейтуғынлар бар ма?» - деген сораўды береді. Олардың арасында жүрегиниң төринде өмірде мақсети барлары: «Аўа», - деп жуўап беретуғынлығын хәм тек солардың ғана жасай алатуғынын айтады. Үмит – мақсетке ийе болыўдан келеді.

Егер сиз өзинизди үмитсиз сезип атырған болсаңыз, өзинизди дәрхал қолға алың!

Екинши артықмашылығы: **Мақсет пенен өмир сүрип басласаңыз, өмириңизде әжайып өзгерислер жүз бермекши.** Қудай былай дейди: «**Өйткени Мен сизлерге деген нийетимниң қандай екенлигин билемен, - дейди Ийемиз, - нийетим жақсылықтан ибарат, ал жаманлықтан емес, нийетим – сизлерге жарқын келешек хәм үмит бериў**» (Еремия 29:11). Сиз шешилиўи мүмкин емес болған мәселелер арасында жасап атырған шығарсыз, бирақ Мухаддес Китап былай дейди: «**Бизлерде хәрекет етиўши қүдирети менен, Қудай бизлердиң тилеген хәм ойлаған хәр бир нәрсемизди артығы менен ислеі алатуғын күшке ийе**» (Ефес 3:20). Басқа аўдармада бул аят былай деп жазылған: «*Қудай бизлер сораі алатуғынымыздан да ямаса әрман ете алатуғынымыздан да, яғный бизлердиң дуўамызда, ойларымызда ямаса үмитимизде ең жоқары дәрежени сорап атырмыз дегеннен де, уллы нәрселерди иске асырыўға қүдиретли*».

Үшинши артықмашылығы: **Мақсетиңизди билиў өмириңизди әпиўайыластырады, жеңиллестиреди.** Сонда сиз нени ислеў керек, ал нени ислемеў керек екенлигин аңсат анықлап аласыз. Мақсетиңиз сизиң қайсы хәрекетлерди ислеўиңиз әхмийетли екенлигин бақалайтуғын стандартыңыз болады. Сиз тек былай деп сораў бересиз: «Бул ис Қудайдың мениң ушын дүзген жойбарларының биреўин иске асырыўыма жәрдем бере ме?».

Сизде анық мақсет болмаса, онда сизде шешим қабыл ететуғындай, ўақтыңызды дурыс бөлиститретуғындай хәм өз дереклериңизден пайдаланатуғындай ҳеш қандай тийкар болмайды. Ал буның орнына сиз жағдайларға, қандай да бир басымларға ямаса кәйпиятыңызға қарап ис тутасыз. Мақсетсиз адамларға тән қәсийет: олар хәр түрли нәрселерди ислеўге хәрекет етеди (себеби анық

мақсети жоқ) хәм соның себебинен стресске, шаршаўға хәм басқалар менен қарама-қарсылыққа түсип қалады.

Адамлардың сизден талап еткен барлық нәрсенин иске асырыў мүмкин емес. Себеби сизде тек ғана Қудайдың еркин орынлаўға жететуғын ўақыт бар. Егер сиз барлық жумысты орынлаўға ўақыт жеткере алмай атырған болсаңыз, демек, бул сизиң Қудайдың талап еткенинен де көбирек нәрселерди ислеўге хәрекет етип атырсыз (ямаса телевизор көриўге жүдә көп ўақыт ажыратып атырған болыўыңыз мүмкин) дегенди аңлатады. Мақсет басқарған өмир менен жасаў - әпиўайы өмир сүриўге хәм ақылға муўапық күнделикке ийе болыўға алып барады. Мухаддес Китаптың инглиз тилиндеги заманагөй аўдармаларының биреўи Хикметлер китабының мына аятын былай деп келтиреді: **«Басқаларға өзин көрсетип хәм қоқырайып жасаў – бул бос өмир; ал туўры хәм әпиўайы өмир сүриў - бул толы хәм бай өмир»** (Сулайманның хикметлери китабы 13:7).

Соның менен бирге мақсетли өмир – жүрегиңе тынышлық алып келеди, себеби Мухаддес Китаптың және бир жеринде былай деп жазылған: **«Руўхы беккем адамды Сен минсиз тынышлықта сақлайсаң, өйткени ол Саған исенеди»** (Ийшая 26:3). *Анық шешим қабыл етип, мақсетинде беккем турып, Қудайға үмитин байлағанларға Қудай толық тынышлық береді.*

Тәртинши артықмашлығы: Мақсетиңизди билиў – өмириңизди бир бағдарға қаратады. Бул сизиң күшиңизди хәм энергияңызды әхмийетли нәрселерге қаратады. Таңлаў арқалы сиз табыслы боласыз.

Әхмийетке ийе болмаған нәрселерге алағада болыў – бул хәр бир адамға тән қәсийет. Биз өмиримизди әхмийетсиз хәм керек болмаған нәрселерди билиўге умтылыў менен өткеремиз, яғный Россияда белгили ойын болған «өзимниң ойыным» деп аталған ойынның жеңимпазы болыўға хәрекет етип атырғандай етип, өзлеримизди тутамыз. Америкалы философ хәм жазыўшы Генри Давид Торо былай деп жазған: *«Адамлар «тыныш үмитсизлик» деп аталған өмир менен жасап атыр, бирақ буны хәзирги ўақытта «мақсетсиз алағада болыў» деп атаған дурыс болар еди»*. Көплеген адамлардың өмири дөңгелек ойыншыққа уқсайды, яғный жүдә күшли тезлик пенен бир жерде айланады, бирақ орнынан ҳеш жылжымайды.

Анық мақсетиңиз болмаса, онда сиз бағытыңызды да, жумысыңызды да, қарым-қатнасыңызды да, жәмәәтиңизди де ямаса

басқа нәрселериңизди де өзгерте бересіз. Себеби сонда өмириңиздегі түсинбеушіліктер шешиледі хәм жүрегіңиздегі бослық толтырылады деп ойлайсыз. Сіз *«бул рет басқаша болатуғын шығар»* деп ойлайсыз, бирақ ол сизиң хақыйқый машқалаңызды шешип бере алмайды. Ал хақыйқый машқала - бул мақсетке хәм бағдарға ийе болмау. Мухаддес Китап былай дейди: *«...ақылсыз болмай, Ийемиздиң қәлеуиниң не екенин түсиниңлер»* (Ефес 5:17).

Бағдарланған энергияның қандай күшке ийе екенин жақтылық мысалында көриуимиз мүмкин. Жайылып кеткен жақтылық қоршаған орталыққа онша күшли жарықлық бермейди, бирақ оның күшин барлық жақтылық нурын бир жерге бағдарлау арқалы көбейтиу мүмкин. Лупа арқалы күнниң нурын кишкене бир шөпке ямаса қағазға бағдарласақ, бул нур оларды өртей алады. Егер жақтылық еле де күшли бағдарланса, ол хәттеки полатты да кесе алады.

Дурыс мақсетке бағдарланған, яғный бир тәрепке бағытланған өмирден уллырақ хәм тәсирлирек өмир жоқ. Тарийхта ең уллы өзгерислерди ислеген адамлар – булар өз мақсетине анық бағдарланған адамлар болған. Мысалы, Павелдиң бир өзи пүткил Рим империясына масихыйшылықты таратты. Оның бул нәрсеге жетисиуиниң сыры – бул оның өмириниң анық мақсетке бағдарланғанлығы болып есапланады. Ол былай деп жазады: *«Тууысқанлар, мен өзимди усы мақсетке жеттим деп есапламайман. Тек гана изде қалғанларды естен шығарып, алдымдағыларға умтылып атырман. Қудайдың сыйына, Оның Масих Ийса арқалы шақырған аспандағы өмирине ерисиу ушын, мен белгиленген мақсетке жетиуе тырысып атырман»* (Филип.3:13-14).

Егер сиз өз өмириңизди тәсирли болсын десеңиз, оны дурыс хәм анық бағытқа бағдарлаң! Үстиртин шуғылланғанды тоқтатың! Хәр затты бир ислеп көриуди жыйнастырың. Алдыңыздан шыққан хәмме нәрсе менен шуғылланып кете бериуди қойың. Аз ислең. Ең әхмийетли нәрсени ислеу ушын хәттеки жақсы ислерден де бас тартың. «Жемис бериу» басқа, «хәр нәрсеги бар күшин менен урыныу» басқа. Буларды хеш уақытта алжастырмаң. Сиз мақсетсиз бәнт болыуыңыз да мүмкин, бирақ буның пайдасы не? Павел: *«Қудайдың сыйына, Оның Масих Ийса арқалы шақырған аспандағы өмирине ерисиу ушын, мен белгиленген мақсетке жетиуе тырысып атырман»* - деп жазады. (Филип.3:14). Басқа аудармада бул аят былай жазылған: *«Қудайдың бизлер ушын қәлеген хәмме нәрсесин ислеуди қәлеушилер, келиңлер, сол мақсетке қарай бағдарланыуды дауам етейик!»*.

Бесинши артықмашлығы: Мақсетиңизди билиу – өмириңизге мотивация (қызығып хәм жигерленип ислеуге кәлеу) береди. Мақсет барлық ўақытта адамда оған жетисиуіге деген жан ашыршылық пенен күшли кәлеуді оятады. Анық мақсеттей етип, басқа хеш нәрсе адамды энергияға толтыра алмайды. Ал егер мақсет болмаса, күшли жан ашыу да болмайды. Бундай жағдайда бизге хәттеки төсегимизден турыу да қыйыншылық туўдырады. Мәниссиз жумыс, ол аўыр ямаса қыйын болмаса да, адамды тез шаршатады, диңкемизди куртады хәм куўанышымызды тартып алады.

***Сиз жер бетине ЕСТЕ ҚАЛЫУ ушын келмедиңиз.
Сиз бул жерге МӘҢГИЛИККЕ ТАЯРЛАНЫУЫҢЫЗ ушын
келдиңиз.***

Джордж Бернанд Шоу былай деп жазады: *«Мине, өмирдеги хәқыйқый куўаныш: бийкарга жасап атырмағаныңды билиу, өзиңиздеги қудиретти аңлау, тәбийғый күшиңизди сезиу. Бахытсызлар – «дүнья мениң бахытлы болыуымды қәлемейди хәм тәмийинлемейди» деп барқулла налыитугын өз-өзин сүйген жарамас наўқасқа хәм өкпе-гийнеге толған адамға уқсайды».*

Алтыншы артықмашлығы: Мақсетиңизди билиу – сизге артыңызда мәңгилик мийрас қалдырып кетиуиңизге жол ашып береди. Көплеген адамлар өмирлерин өзлери өлгеннен кейин де жер бетинде оларды еске түсириуши мийрас қалдырыу ушын бағышлайды. Бирақ, ең әхмийетлиси – сизиң өмириңиз туўралы басқалардың не айтатуғыны емес, ал Қудайдың не айтатуғыны болып есапланады. Адамлар бир ўақыт келип, басқалар олардың жетискенликлеринен де уллы жетискенликлерге ерисетуғынын, олардың орнатқан рекордынан да уллы рекордларды орнататуғынын, даңқтың ўақыттың өтиуи менен солып қалатуғынын хәм бир ўақытлары абыройлы деп есапланған нәрселердиң умыт болатуғынлығын түсинбейди. Америкалы заманагөй масихый-психолог Джеймс Добсонның колледждеги мақсети сол колледждиң теннис бойынша чемпионы болыуы еди. Ол усы мақсетине ерисиуи ушын тынбастан шынығыулар ислеп, кубокты утып алады хәм оны университеттиң басқа барлық жеңип алынған сыйлықларын қоятуғын хұрметли залға қойғаннан кейин, ол қандай да бир мақтанышқа ийе болады. Көплеген жыллар өткеннен соң бир адам оған сол кубокты почта арқалы жибереди. Ол адам колледжде реконструкция ислери жүргизилип атырғанда, сол кубокты мусордың арасынан тауып алған екен. *«Белгили ўақыт өткеннен кейин, сизиң барлық*

жетіскенліктеріңіз басқалар тәрепінен тасландыға айландырылады!» (Джеймс).

Жер бетінде мийрас қалдырыу үшін жасау – бул «жақынды гөзлеп жасау» демек. Ұақытты тарийхта **мәңги** из қалдыратуғын нәрсеге жумсау – бул даналық болып есапланады. Сиз жер бетине есте қалыу үшін келмединиз. Сиз бул жерге мәңгиликке таярланыуыңыз үшін келдиңиз.

Бир күни сиз Қудайдың алдында турасыз хәм сиз мәңгиликке кирмесиңизден бурын Ол сизиң өмириңизди аудиттан, яғный ақырғы имтиханнан өткереди. Мухаддес Китаптың бир аудармасында былай деп жазылған: **«Есиңизде болсын, хәр биримиз Қудайдың тахты алдында турамыз..... Аўа, хәр бир адам өзи ушын өзи Қудай алдында жуўап береди» (Рим 14:10,12).** Бахтымызға Қудай усы имтиханнан бизлердиң өтиуимизди кәлейди, соның ушын да Ол бул сорауды бизлерге алдын ала берген. Мухаддес Китапқа тийкарланып, бизлердиң тәғдиримизди шешетуғын мынадай еки сорауды Қудайдың бизлерге беретуғынын айтыуымыз мүмкин:

Бириншиси, **«Мениң Улым Ийса Масихты сен не қылдың?»** Қудай сизиң диний тарийхыңызды ямаса басқа көз-қарасларыңызды сорамайды. Ең әхмийетлисиси, сиз Ийсаның сен ушын не ислегенин қабыл еттиңиз бе? Оған исенип, Оны сүйдиңиз бе? Ийса былай деген еди: **«Мен – Жол, Хәқыйқат хәм Өмирмен. Мен арқалы болмаса хеш ким Әкеге бара алмайды!» (Юхан 14:6).**

Екиншиси, **«Мениң саған бергенимди не қылдың?»** Қудайдың сизге берген өмирин: барлық сыйларды, қәбилетлерди, мүмкиншиликлерди, энергияны, қарым-қатнастарды хәм басқа барлық дереклерди не қылдыңыз? Булардың барлығын өзиңиз ушын жумсадыңыз ба, ямаса Қудайдың сизге деген мақсетине пайдаландыңыз ба?

Бул китаптың мақсети сизди усы еки сорауға таярлау болып табылады. Биринши сорау сизиң мәңгиликти **қай жерде** өткеретуғыныңызды анықлайды. Екинши сорау мәңгиликте **не ислейтуғыныңызды** анықлайды. Бул китаптың ақырына келип, сиз усы сораулардың екеуине де жуўап берийге таяр боласыз.

ҮШИНШИ КҮН

ӨМИРИМНИҢ МАҚСЕТИ ҲАҚҚЫНДА ПИКІР ЖҮРГИЗИҮ

Ойланыў ушын ҳақыйқат: Мақсет пенен жасаў – тынышлыққа апаратуғын жол.

Ядлайтуғын аят: *«Сен, Қудайым, мақсетлерин бекем тутқанларға ҳәм Саған табынғанларға жетилискен тынышлық бересең. Өйткени олар үмитин Саған байлаған» (Ийшая 26:3).*

Ойланатуғын сораў: Досларымның ҳәм шаңарақ ағзаларымның айтқанлары мениң өмиримде жетелеўши күш болып есапланады. Не нәрсениң мениң өмиримниң жетелеўши күши болыўын қәлеймен?

4-күн

Мәңгилік үшін жаратылғандар

«Қудай адамлардың жүреклеріне мәңгилікті салған».

(Ұазшылар 3:11)

«Әлбетте, Қудайдың адам деген тири жанды бір күн үшін жаратыуы мүмкін емес! Яқ, яқ, Ол адамды мәңгі өлмеуі үшін жаратқан»

(Авраам Линкольн)

Жердегі өмір – бұл барлығы емес.

Жердегі өмір тек ғана алдында болатуғын спектакльдің ең баслы репетициясы. Сіз бұл жерде усы өмириңізде жасағанға қарағанда, жүдә көп ұақтыңызды өлимнің басқа тәрәпинде мәңгилікте өткересіз. Жердегі тиришилик – тек ғана шынығыу іслейтуғын орын, балалар бақшасы хәм мәңгилік өмірден бұрынғы сынақ. Ол хәқыйқый ойынның, яғнай спортшылардың жууырмастан алдыңғы шынығыуы. Бұл өмір ендиги өмірге таярлық.

Ең көп жасағаныңызда сиз бұл жерде жүз жыл жасарсыз, бирақ қалған ұақытты сиз мәңгилікте өткересіз. Инглис жазыушысы, шыпакери хәм «Шыпакердің дини» кітабының авторы сэр Томас Браунның айтыуы бойынша, сизің бұл дүньядағы өмириңіз - мәңгиліктегі «қысқаша эпизод» болып есапланады.

Сиз мәңгі жасау үшін жаратылғансыз.

Мухаддес Кітап: *«Қудай мәңгилікті адам жүрегине орнатты»*, - дейди (Ұазшылар 3:11). Сизде мәңгилікті қәлеу инстинкти тууылғаныңыздан баслап бар. Себеби Қудай сизди Өзине уқсас қылып хәм Мәңгилік Өмірге умтылып жасауыңыз үшін

жаратты. Бизлер жер бетинде жасайтуғын хәмме адамлардың ўақты келип өлетуғынын билетуғынымызға қарамастан, өлим барқулла бир натәбийий хәм әдилсиз нәрсеге уқсайды. Бизлердиң мәңги жасаўды қәлейтуғынымыздың себеби, Қудай әўел-бастан ақ бизлердиң жанымызға бул қәлеўди салған!

Бир күн келип, бизлердиң жүрегимиз соғыўды тоқтатады. Бул сизиң денеңиздиң хәм жердеги тиришилигиңиздиң таўсылғанын билдиреди, бирақ бул сизиң улыўма жоқ болып кететуғыныңызды билдирмейди. Дене – бул бизлердиң руўхымыздың жасайтуғын ўақытша орны ғана. Мухаддес Китап сизиң хәзирги жердеги денеңизди «шатыр» деп, ал келешектеги денеңизди «үй» деп атайды. Мухаддес Китап былай дейди: **«Бизлер ишинде жасап атырған дүньядағы бул шатырымыз, яғный денемиз қыйралғанда, Қудай бизлерге адамның қолы менен қурылмаған аспандағы мәңгилик үйимизди, яғный жаңа денени беретугынын билемиз» (2-Қор. 5:1).**

Жердеги өмиримиз көп таңлаўларды бизлерге усынып турған бир мәхәлде Мәңгилик Өмир бизлерге тек ғана еки таңлаўды усынады: Бейиш ямаса Дозақ. Жер бетинде жасаған ўақытларыңызда қурған Қудай менен қарым-қатнасыңыз Оның менен мәңгиликтеги қарым-қатнасыңыздың қандай болатуғынын белгилейди. Егер сиз Қудайдың Улы Ийсаны сүйип, Оған исениўди үйренсеңиз, онда сиз мәңгиликте Оның менен бирге өткерийўге мирәт етилесиз. Ал егер, керисинше, Оның сүйиспеншилигинен, кешириминен хәм қутқарылыўынан бас тартсаңыз, онда сиз мәңгиликте Қудайсыз өткересиз.

Белгили инглис жазыўшысы, көп ғана христианша китаплардың авторы хәм Оксфорд университетиниң әдебият пәни профессоры Клайв.С.Льюис былай деп жазады: *«Жер бетиндеги барлық адамлар еки топарға бөлинеди. Бириншилери Қудайға: «Сениң еркиң болсын!» - дейди, ал екіншилерине Қудайдың Өзи: «Яқшы, сениң қәлегениңдей-ақ болсын!» - дейди»*. Тилекке қарсы, көплеген адамлар мәңгиликте Қудайдан мәңгиге айырылады хәм олардың мәңги азапланыўына туўра келеди. Себеби олар жер бетиндеги өмиринде Оның менен бирге жасаўдан бас тартқан. Сиз өмирдиң тек бул жер бетиндеги бүгинги хәм хәзирги өмир менен шекленбейтуғынын түсинип жеткениңизде хәм бул өмир тек ғана мәңгиликке таярлық екенин аңлап жеткениңизде, сиз басқаша өмир сүрип баслайсыз. Сиз *мәңгилик өмирди нәзерде тутқан* хәқыйқый өмирди сүрип баслайсыз хәм соның менен бирге бундай өмир сизиң барлық қарым-қатнасларыңызды, тапсырмалар хәм хәр қыйлы жағдайлар менен қалай ислесетуғыныңызды хәр тәреплеме байытады. Күтпегенде, сиз әхмийетли деп жүрген көплеген ислериңиз, мақсетлериңиз, хәтте

машқалалаларыңыз да енди жеңил болып қалады. Олар хәтте сизиң дыққатыңызға да ылайық болмай қалады. Сиз қаншелли Қудайға жақын жасасаңыз, дүнья тәшүишлери де соншелли кишкене болып көринеди.

Бул өмир – келеси өмирге таярлық болып есапланады.

Мәңгилик өмирди ойлап жасағаныңызда, өмир сиз ушын жаңа бахалықларға ийе болып баслайды. Сиз енди ўақтыңыз бенен ақшаңызды ақылға муўапық жумсайтуғын боласыз. Қандай да бир атақты, байлықты хәм жетискенликти қуўыўдың орнына ямаса ўақтыңызды мәсликте өткергенге қарағанда, сиз биринши орынға характериңизди хәм адамлар менен қарым-қатнасыңызды жақсылаўды қоясыз. Әхмийетли нәрселердиң орны өзгередиди. Тазадан шығып атырған модалардың изинен қуўыўлар, хәммениң ойын бийлеген пикирлер менен бахалықлар енди хеш қандай мәниске ийе болмай қалады. Павел: **«Бирақ, бир ўақытлары жүдә әхмийетли деп билген бул нәрселеримди енди Масих ушын пайдасыз деп есаплайман»** (басқа аўдармада: **«Масихтың ислеген ислери алдында хеш нәрсе емес деп есаплайман»**) (Филипп.3:7), - деп жазған еди.

Егер өмир тек ғана усы жердеги тиришилик еткен жыллар менен жуўмақланғанда, онда мен сизге: «Бул өмирден алыў мүмкин болған барлық нәрсени алып қалың», - деп усыныс еткен болар едим. Олай болғанда, жақсы хәм хұрмет-иззетли болыў хәққында умытып, ис-хәрекетлериңиздиң нәтийжеси хәққында хеш қайғырмаўыңыз да мүмкин болған болар еди. Соның менен бирге, келешекте хеш нәрсениң сораў-жуўабы болмайды деп, тек өз-өзиңизди ойлаған ис-хәрекет пенен ғана жасаған болар едиңиз. *Бирақ өлим менен сизиң өмириңиздиң тамамланбайтуғыны барлық нәрсени өзгертеди!* Өлим – сизиң өмириңиздиң таўсылғаны емес, ал ол сизиң мәңгиликке өтиўиңиз. Сонлықтан да жер бетинде ислеген хәр бир ис-хәрекетіңиздиң *мәңгилик нәтийжелери* бар. Бул жер бетинде ислеген хәр бир ис-хәрекетимиз келеси мәңгилик өмирде даңғырлап еситиледи.

Хәзир жасап атырған өмирдиң ең қәўипли аспекти – бул узақты емес, ал жақынды ойлаў (ямаса келте ойлаў) болып есапланады. Жер бетинде жемисли өмир сүриўдиң бирден бир жолы – бул өз ойыңызда мәңгиликті үзиликсиз мақсет етип алып, оның қәдириң жүректе сақлаў. Өмир тек ғана «хәзир хәм усы жерде» емес! Бүгин – бул

көринип турған муздың бети, ал мәңгилик – сол муздың көринбей турған астыңғы қабаты.

Қудай менен мәңгиликте бирге болыу қандай болады? Ашығын айтқанда, аспанның уллылығын хәм кәраматын бизлердің басымыз өз ишине сыйдыра алмайды. Бул интернетти қумырсақаға түсиндириуге хәрекет етиу менен барабар. Мәңгиликти басынан кеширип түсиндирип бериуи мүмкин болған сөз еле жаратылмаған. Мухаддес Китап былай дейди: **«Көз көрип, құлақ еситпеген, адамның ойына кирип те шықпаған нәрселерди, Қудай Өзин сүйетуғынлыр ушын таярлап қойыпты» (1-Кор.2:9).**

Сонда да, Қудай Өз Сөзинде мәңгиликтің бир ушын болса да, түсиндирип жазған. Бизлер Қудайдың тап хәзир бизлер ушын мәңгилик жай таярлап атырғанын билемиз. Аспанда бизлер барлық азап хәм қыйыншылықтардан азат болған жақынларымыз хәм исениуши тууысқанларымыз бенен қайта биригемиз, жердеги садықлығымыз ушын Қудай тәрәпинен сыйлықланамыз хәм бизлер жақсы көрип ислейтуғын жұмыстарға қайта тайынланамыз. Тәшиуишленбең, бизлер бултларда жатып, жақтылықты таратып ямаса музыкалық әсбаптарда *ойнамаймыз!* Бизлер Қудай менен үзилмейтуғын қарым-қатнаста жасаймыз хәм Ол бизлерди шексиз хәм мәңгилик қууанышқа бөлейди. Бир күни Ийса былай деген еди: **«Келиңлер, Әкемнен жарылқанғанлар, дүнья жаратылғаннан бери сизлер ушын таярлап қойылған Патшалықты мийрас етип алыңлар» (Матта 25:34).**

К.Л.Льюис өзиниң белгили 7 китаптан ибарат балалар ушын арналған ертеклер сериясының ең кейинги «Нарния хроникалары» деп аталған повестыниң ақырғы бетинде мәңгиликтің қәсийетин дәл етип жазған: *«Бизлер ушын бул – барлық тарийхтың тамамланғанлығы.... Бирақ олар ушын хақыйқый тарийхтың тек басланыуы ғана. Бул дүньядағы олардың барлық өмири....тек китаптың аты хәм темасы жазылған сыртқы бети ғана еди: хәзир, зорға дегенде, олар мәңги дауам ететуғын хәм хәр бир бабы алдыңғы бапқа қарағанда жақсырақ болған, жер бетинде хеш ким оқымаған Уллы Тарийхтың Биринши Бабына енди киристи».*

Қудайдың сизиң өмириңизге болған мақсети бар, бирақ ол жердеги өмириңиз бенен тамам болмайды. Оның жойбары сизиң усы жер планетасында жасайтуғын бир неше он жылларыңыздан да көбирек нәрселерди өз ишине алады. Қудай сизиң жер бетинде ийе болған барлық мүмкиншиликлериңизден де *асып кететуғын мүмкиншиликлерди* сизге усынады. Мухаддес Китап: **«Қудайдың**

жойбары мәңгиге турады. Оның кеўлиндеги ойлары әўладтан-әўладқа даўам етеди», - дейди (Забур 32:11).

Адамлар мәңгилик ҳаққында тек жақынлары қайтыс болған ўақтында ғана ойлайды, ал басқа ўақытлары мәңгилик туўралы писент етпей, ол туўралы үстиртин ойлайды. Өлим туўралы ойлаў жақсы емес деп те ойлаўыңыз мүмкин, бирақ ҳақыйқатын айтқанда, өлимди ҳәм оның ҳәр бир адамның тәғдирине жазылғанын тән алмай жасаў – бул зыянлы ҳәм ақылға муўапық емес. Тек ақылсызлар ғана ҳәммеиз билетуғын өлимге таярлықсыз өмир сүреди. Сиз мәңгилик ҳаққында аз емес, *көбирек* ойлап жасаўыңыз тийис!

Анаңыздың курсағында өткерген тоғыз ай – бул жуўмақланған мақсет емес еди, ал келеси өмирге шығыўға таярлық еди. Тап сол сыяқлы, бул өмир де ендиги өмирге таярлық болып есапланады. Егер сиз Ийса арқалы Қудай менен қарым-қатнасқа ийе болсаңыз, онда өлимнен қорқыўдың керегиси жоқ. Ол мәңгиликке киретуғын есик болып табылады. Өлим – бул сизиң тек жердеги өмириңиздиң ақыры, ал сизиң өзиңиздиң ақыры емес. Ол өмириңиздиң ақыры болыўдың орнына, сизиң мәңгилик өмирдеги туўылған күниңиз болады. Мухаддес Китап: **«Себеби бул жерде бизлердиң мәңгилик қаламыз жоқ. Бизлер келешекте аспаннан түсетуғын қаланы әрман етемиз», - дейди (Евр.13:14).**

Сиз мәңгилик өмирди нәзерде тутып жасағаныңызда, сизиң өмирди баҳалаў жолыңыз өзгередиди.

Бизиң жердеги өмиримиз мәңгиликке салыстырғанда тек көзди ашып жумғандай, бирақ оның нәтийжеси мәңгиликке даўам етеди. Бул өмирдеги ис-ҳәрекетлеримиз ендиги өмиримизди анықлап бередиди. Бизлер **«...денеде жасап атырған ўақтымызда, Ийемиздиң аспандағы мәканынан узақта екенимизди...»** аңлап жасаўымыз тийис (**2-Кор.5:6**). Бир неше жыл бурын адамларды ҳәр күнин «қалған өмириңиң биринши күнинде» жасаўға шақырған ҳәммеге белгили лозунглар жигерлендирер еди. Ал ҳақыйқатында болса, адамлар ҳәр бир күнин өмириңиң соңғы күниндей етип жасағанда, мақсетке муўапық болар еди. Англиялы руўханий, Мухаддес Китаптың белгили комметарияларының авторы Мэтью Генри былай деген еди: **«Өмиримиздиң ҳәр бир күнин оның ақырғы күнине таярлап жасаўымыз тийис».**

ТӨРТИНШИ КҮН

ӨМИРИМНИҢ МАҚСЕТИ ҲАҚҚЫНДА ПИКІР ЖҮРГИЗИҮ

Ойланыў ушын ҳақыйқат: Өмир – тек ғана «бул жерде хәм хәзир емес».

Ядлайтуғын аят: *«Дунья хәм оның қәлеўлери өтип кетеди, бирақ Қудайдың еркин орынлаған адам мәңги жасайды»*

1-Юхан.2:17

Ойланатуғын сораў: Мен мәңгилик ушын жаратылған екенмен, енди қайсы нәрсе менен шуғылланғанды тоқтатып, не нәрсени бүгин ислеп баслаўым тийис?

5-күн

Өмирге Қудайдың көз-қарасы менен қарау

«Өмириңиздің өзи не?»

(Яқып.4:14)

*Бизлер хақыйқатлықты ол қандай болса, сондай етип
көрмеймиз,*

ал өзимиз қандай болсақ, сондай етип көреміз.

(Анас Нин)

Сиз өмириңизди қалай етип көрсеңіз, ол сондай болады.

Өмириңизди қандай етип анықлағаныңыз, сизиң тәғдириңиздің қандай болатуғынын анықлайды. Сизиң өз ұақтыңызды хәм ақшаңызды нелерге сарплайтуғыныңыз, қәбилетлериңизден неге пайдаланыуыңыз хәм басқалар менен қуратуғын қарым-қатнасларыңызды қаншелли бақалайтуғыныңыз – сизиң өмир хаққындағы түсинигиңизге байланыслы болады. Басқаларды түсиниудің ең жақсы жолы – бул олардан: «Сиз өмириңизди қалай түсинесиз?» - деп сорау болып есапланады. Сиз адамлар қанша көп болса, бул сорауға да соншелли көп жууаплар бар екенін түсинесиз. Бир адамлар: «Өмир – бул цирк ойынлары», «мина атызлары», «американың парктеги таулары (американские горки)», «мозайка», «симфония», «саяхат» хәм «аяқ ойыны», - дейди. Гей биреулер: «Өмир эткөншекке уқсайды: яғный биресе жоқары, биресе төмен. Ал бир ұақытлары өмир айланып жүре беретуғын дөңгелекке уқсайды!» - дейди. Ал басқалары болса: «Өмир бул он менен жүретуғын велосипедке уқсайды, бірақ бизлер хеш қашан тезликті бестен

жоқары көтермейміз», - дейди. Я болмаса, ол карта ойынына уқсайды, яғный қолыңда қандай карта болса, сол менен ойнауға туўра келеди», - дейди.

Егер мен сизден: «Өмириңизди қалай сүүретлейсиз?» - деп сорасам, сизиң ойыңызға қандай пикир ямаса образ келген болар еди? Сизиң ол туўралы пикирлериңиз *өмириңиздиң метафорасы* болып есапланады. Сиз ойыңызда өзиңиз билген ямаса билмеген халда өмириңиз туўралы сондай образға ийесиз. Бул образ өмирде қалай жасаў кереклигин хәм оннан нелерди күтиўге болатуғынын түсіндиреди. Адамлар көпшилик жағдайларда кийимлери, тағыншақлары, машиналары, шашларын тараў түрлери арқалы, хәтте, денелерине сүүрет етип соғылған татуировкалар арқалы бул образды көрсетеди.

Бундай сөз бенен билдирилмеген метафораңыз өмириңизге өзиңиз ойлағаннан да көбирек тәсирин тийгизеди. Ол сизиң күтип жүрген нәрселериңизди, бахалаў усылыңызды, басқалар менен болған қарым-қатнасларыңызды, мақсетлериңизди хәм приоритетлериңизди анықлап береді. Мысалы, егер сиз: «Өмир – бул байрам», - деп ойласаңыз, онда *шағал мәслик* өмириңиздиң әхмийетли бөлегине айланады. Егер: «Өмир – бул жарыс», - деп ойласаңыз, онда сиз *тезликті* биринши орынға қойып, өмириңиздиң көпшилик бөлегин асығыслықта өткересиз. Егер: «Өмир – бул жуўырыў марафоны», - деп ойласаңыз, онда сиз *шыдамлылыққа* ең үлкен баға бересиз. Ал егер: «Өмир – бул гүрес» ямаса: «Өмир - бул ойын» деп ойласаңыз, онда сиз ушын ең әхмийетлиси *жеңіске ерисиў* болады.

Өмирге көз қарасыңыз қандай? Сиз өмириңизди надурис бағыт үстине салыўыңыз да мүмкин. Қудайдың сизди жаратқандағы мақсетин орынлаўыңыз ушын, сиз Қудайсыз дүньядан арттырған хәр бир «даналығыңды» бир шетке қойып, өмириңизди жаңадан *Мухаддес Китаптағы Қудайдың даналығы* көрсеткен бағыт үстине қурыўыңыз тийис. Мухаддес Китап былай дейди: **«Бул дүньяның адамларына еликлемендер. Ал Қудайдың ой-пикирлериңизди жаңалап, Оның сизлерди толық өзгертиўине жол қойыңлар. Сонда сизлер Қудайдың жақсы хәм минсиз еркин, яғный Оған нениң унайтуғынын айырып билесизлер» (Рим.12:2).**

Мухаддес Китап бизлерге Қудайдың өмирде болған үш көз қарасын үйретеди: 1) Өмир – бул сынақ. 2) Өмир – бул исеним. 3) Өмир – бул уақытша тапсырма. Бул пикирлер мақсет жетелеген өмирдиң тийкары болып есапланады. Бизлер усылардың дәслепки екеўин усы бапта, ал үшіншисин ендиги бапта көрип шығамыз.

Жердеги өмир **сынақ** болып табылады. Өмирдің бул метафорасы Мухаддес Китаптың пүткил аятлары бойлап жазылған. Қудай тынбастан адамлардың характерин, исенимин, бойсыныўшылығын, сүйиспеншилигин, ҳақлығын хәм садықлығын тексереди. *Сынақлар, азғырыўлар, тазалаў хәм сынап көриў* деген сөзлер Мухаддес Китапта 100 ден аслам ушырасады. Қудай Ибрайымды **сынап**, оған жалғыз улы Ысақты қурбанлыққа әкелиўди буйырды. Яқып Рахилди ҳаяллыққа алыўы ушын және бир неше жыллар жумыс ислеп бериўге туўра келген ўақытта, Қудай оны сынаған еди.

Адам-ата хәм Хаўа-ене болса, Едем бағында сынақтан өте алмай, қулаған еди. Даўыт та Қудайдың берген сынақларының биреўлеринен өте алмаған еди. Мухаддес Китап және де Юсуп, Рут, Естер хәм Даниел сыяқлы уллы адамлардың үлкен сынақлардан өткенин баянлайды.

Характеримиз сынақлар ўақтында көринеди хәм сынақлар арқалы жетилиседи. Өмир *толығы* менен сынақлардан ибарат. Сиз жер бетиндеги өмириңизде толық сынақта боласыз. Баркулла. Қудай хәмме ўақытта сизиң адамларға, машқалаларға, табысларға, қарама-қарсылықларға, аўырыўларға, қапашылыққа, хәтте, хаўа- райына болған мүнәсибетиңизди бақлап турады! Ол хәтте сизиң басқаларға есигиңизди ашқаныңызды, қандай да бир тасландының бир данасын алып таслағаныңызды, ямаса официантқа болған қарым-қатнасыңызға уксаған эпийайы хәрекетлериңизди де бақлап турады. Биз Қудайдың беретуғын барлық сынақларын билмеймиз, бирақ Мухаддес Китапқа тийкарлана отырып, олардың биреўлерин болжай аламыз.

Сиз үлкен өзгерислер, кешиккен ўәделер, шешилиўи мүмкин болмаған машқалалар, жуўапсыз дуўалар, айыпсыз айыпланыўлар хәм хәттеки сезимсиз трагедиялар арқалы да сыналасыз. Жеке өзимнің өмиримде, мен Қудайдың қалай етип *мениң исенимимди* машқалалар арқалы, *мениң үмитимди* өзимде бар нәрселерди қалай пайдаланыўым арқалы хәм *сүйиспеншилигимди* адамлар арқалы сынайтутығынын байқадым.

Ең әхмийетли сынақ - бул сиз өмириңизде Қудайдың бар екенлигин *сезе алмаған* ўақтыңыздағы ислеген хәрекетиңиз болып есапланады. Бир ўақытлары Қудай әдейи бизди қалдырып, Өзин бизден узақлаў тутып турады хәм биз Оның жақынлығын сезбеймиз. Езекил деген патша бул сынақты басынан кеширген. Мухаддес Китап: **«Қудай Езекилдің жүрегинде хәқыйқаттан да не бар екенин билиў ушын, оны қалдырды»**, - деп жазылған (2-Жылнама. 32:31). Алдын Езекил Қудай менен жақын қарым-қатнаста болып, қуўанып жүрген

еди. Бірақ Қудай оның минез-құлқын, хәлсіз тәрептерін ашып көрсетіуі үшін хәм оны үлкенирек жууапкершиликке таярлауі үшін, оны өмириниң ең қыйын болған жағдайында қалдырып, оны сынаған еди.

Егер сиз өмирдиң сынақ екенін билсеңіз, онда сиз дәрхал өмириңізде *хеш нәрсениң* қурыдан-қуры болмағанын түсинесіз. Хәтте, кишкене нәрселердиң өзи де сизиң характериңиздиң жетилисиуі үшін әхмийетке ийе. *Хәр бир күн* әхмийетли болып есапланады хәм хәр бир секунд сизиң характериңиздиң тереңнен өзгериуіне, сүйиспеншиликти көрсетиуіңізге ямаса Қудайға тийисли болып жасауыңызға берилген мүмкиншилик болып есапланады. Бир сынақлар көтере алмайтуғындай ауыр болып көринсе, ал гей биреулерін сиз хәттеки сезбейсиз де. Бірақ булардың барлығы мәңгилик нәтийжелерге ийе.

Характер сынақлар арқалы

ашып көрсетиледи хәм рауажланады.

Өмир – пүткиллей сынақ болып есапланады.

Сиз үшін жақсы хабар мына хәқыйқатлық: Қудай сизиң өмириңиздеги сынақлардан аман-есен өтиуіңизди кәлейди хәм бул сынақлар қаншелли қыйын ямаса үлкен болмасын, Қудай сол сынақлардан аман-есен өтиуіңіз үшін, сизге жетерли дәрежеде мийрим береді. Бул тууралы Қудай Сөзи былай дейди: **«Сизлердиң басыңызға хәмме адамлардың басына түсетуғын сынақлардан басқа сынақлар түскен жоқ. Қудай садық, Ол күшиңизден артық сынақларға түсиуіңізге жол қоймайды. Сынақларға шыдауыңыз үшін, Ол сынақлар менен бирликте олардан шығыу жолын да береді» (1-Кор.10:13).**

Сиз сынақлардан хәр қашан өткениңізде, Қудай буны биледи хәм сизге мәңгиликте сыйлық беріуі үшін жойбарлар дүзеди. Елши Яқып былай деп жазады: **«Сынауға шыдаған адам бахытлы! Өйткени ол сынаудан өткеннен соң, Қудайдың Өзин сүйетуғынларға үәде еткен өмир тажын алады!» (Яқып. 1:12).**

Жердеги өмир – бул бизлерге белгили бир ўақытқа исенип тапсырылған мүлк. Бул Мухаддес Китапта жазылған өмирдиң екінши метафорасы болып табылады. Бизлердиң күш-қууатымыз,

ойлау қабилетиміз, мүмкіншиліклериміз, қарым-қатнастарымыз, ресурстарымыз хәм оларды басқаруымыз – булардың барлығы Қудайдың бизлерге исенип тапсырған сыйлары болып есапланады. Бизлер - Қудайдың берген нәрселериниң басқарушыларымыз. Басқарушы түсиниги Қудайдың жердеги хәмме нәрсениң хәм хәр бир адамның Ийеси екенин билиуден басланады. Мухаддес Китап: **«Жер хәм оны толтырып турған хәмме нәрсе, пүткил әлем хәм онда жасаушылардың барлығы - Қудайға тийисли»**, - дейди (Забур. 23:1).

Бизлер негизинде жердеги қысқа өмиримизде хеш нәрсениң хақыйқый *ийеси* емеспіз. Қудай бизлерге жерди тек уақытша *қарызға береді*. Бул жер сиз келместен бурын Қудайдикі еди хәм сизден кейин Қудай оны басқа биреуге қарызға береді. Сиз оны тек азғана уақытқа ғана қуаныш пенен пайдаланасыз.

Қудай Адам-ата менен Хауа-енени жаратқаннан кейин, Өзиниң жердеги пүткил жаратылысына ғамхорлық қылуы хәм бийлик етиуди оларға тапсырып, оларды Өзиниң жаратқан нәрселериниң басшысы етип белгиледи. Бул тууралы Мухаддес Китап былай дейди: **«Қудай оларды жарылқан: «Өсип-өнип көбейиңлер. Жер бетин толтырып, оны ийелеп алыңлар. Теңиздеги балықлар, аспандағы құстар, жер бетинде хәрәкет етиуши барлық хайуанатлар үстинен хәкимлик етиңдер!»** - деди. (Жаратылыс 1:28).

Қудайдың адамға тапсырған биринши жұмысы – адам Оның ‘затларын’ басқарып, оларға ғамхорлық етиулері керек еди. Бул басқару хеш қашан бийкар етилмеди. Бул бизлердиң бүгинги негизги мақсетимиздиң бир бөлеги болып есапланады. Бизлер Қудайдың берген хәр бир нәрсесине «оларды бизлерге *исенимли* қолларға тапсырғандай етип тапсырды» деген көз-қарас пенен қарап жасауымыз керек. Қудай Сөзи: **«Хеш ким сени басқалардан үстин қылып қойған жоқ-го. Сениң Қудайдан алмаған нәрсең бар ма? Қудайдан хәммесин алған болсаң, Оннан алмағандай болып мақтанғаның қалай болғаны?»** (1-Кор.4:7).

Бир неше жыллар бурын бир жас жубайлар өзлериниң Гаваядағы дем алатуғын сулуы жайын, бизлер хаялымыз бенен сол жерде дем алуымыз ушын уақытша бизлерге берип турды. Егер ол жерде дем алуы өзимиздиң есабымыздан болғанда, бизлериң қалтамыз буны улыума көтере алмаслығын түсиндик, сонлықтан бизлер оннан үнемли пайдаландық. Үй ийеси бизлерге: «Тап өзлериңиздикиндей етип пайдалана бериң», - деген еди хәм бизлер солай иследик те! Бизлер ол жерде болғанымызда, бассейнде шомылдық,

музлатқыштың ишіндегі аұқатлықтардан жедик, ванна сүлгилерін хәм олардың табақ-қасықтарын пайдаландық хәм хәттеки кроватлардың үстінде қууаныштан секирип те алдық! Бірақ бизлер бир затты билер едик: ол затлар *хақыйқатында* бизлердики емес еди, соның ушын бизлер олардан пухталық пенен пайдаландық. Бизлер ол үйдің ийеси болмасақ та, оннан пайдалана алдық. Бизің мәдениятымыз: «Өзгениң затын пухталық пенен пайдаланыў қыйын», - дейди. Бірақ масихыйлар жоқарырақ болған стандартлар менен жасайды: «Себеби, негизінде хәмме нәрсенениң ийеси Қудай хәм мен хәмме нәрсени қолымнан келгенинше ең жоқарғы пухталық пенен пайдаланыўым керек». Мухаддес Китап былай дейди: **«Ал хызметкерлерден талап етилетуғын ең баслы нәрсе – садықлық» (1-Кор.4:2)**. Бул аят басқа аўдармаларда былайынша айтылады: *«Кимге қандай да бир қымбатлы нәрсе исенип тапсырылған болса, ол сол исенимге ылайық экенин көрсетиўи шәрт»*. Ийса өмирдің бизлерге *исеним менен* берилгенин жийи-жийи айтып, Қудайдың алдында бизлердің ол ушын жуўапкер экенимиз хаққында көп тымсаллары арқалы баянлап берген.

Талант хаққындағы тымсалында бир исбилермен узақ сапарға кетип баратырып, байлықтарын өз хызметкерлерине исенип тапсырып кеткени хаққында айтады. Ол сапардан қайтып келген ўақтында, хәр бир хызметкериниң оның таслап кеткен байлығынан қалай етип пайдаланғанын тексерип көреді хәм оларға ислеген ислерине қарай, сыйлық береді. Ийеси оған: **«Бәрекелла, жақсы хәм исенимли хызметшим! Кишкене исте исенимли болдың, енди мен саған үлкен ис тапсырмақшыман. Жүр, мениң қууанышыма ортақ бол!»** - депти (Матта. 25:21). Жердегі өмириңиз таўсылғанда, Қудайдың сизге исенип тапсырған хәмме нәрсесинен қалай пайдаланғаныңыз хаққында тексерилесиз хәм соған сәйкес сыйлықланасыз. Бул соны аңлатады: **өмиримизде ислеген хәр бир исимиздің, хәтте, кишкене ислеримиздің де мәңгиликке тиккелей қатнасы бар**. Егер сиз хақыйқатлық бойынша: *«Өмиримдегі хәмме нәрсе - Қудайдың маған исенип тапсырған аманаты»*, - деп өмир сүрсеңиз, онда Қудай мәңгиликте сизге үш сыйлықты ўәде етеди. Бириншиден, Қудайдың **мақтаўын** аласыз: Ол: *«Бәрекелла, ғайрат салдың! Сен жақсы хәм садық мийнет еттің!»* - дейди. Екиншиден, сиз мәңгиликте **көтерилесиз** хәм **үлкенирек** жуўапкершиликке ерисесиз: *«Мен сени көп нәрселердің үстинен қарайтуғын қыламан»*. Үшиншиден, Ол сизди **байрамға** шақырады. Ол саған: *«Кел, Мениң қууанышыма ортақ бол!»*, - дейди.

**Қудай сизге қанша көп берсе, сонша жууапкершиликли
болыуыңызды талап етеди.**

Көплеген адамлар ақшаның Қудай тәрәпинен берилген *сынақ* хәм *исеним* екенін жақсы түсинбейди. Қудай бизлерге қарежетти Оған исенип үйрениуимиз ушын береді хә

м бул көплеген адамлар ушын хәммесинен де уллы сынақ болады. Қудай бизлердің қаншелли исенимли екенимизди тексеріу ушын, бизлердің қарежетти қалай жумсайтуғынымызды бақлайды. Қудай Сөзи былай дейди: **«Солай етип, егер сизлер бул дүньяның байлығына садық болмасаңыз, ким сизлерге аспандағы хақыйқый байлықты исенип тапсырады?»** (Лука.16:11).

Бул жүдә әхмийетли хақыйқат. Қудай мениң қарежетти қалай жумсауым менен руўхый өмиримнің сапасы арасында тиккелей байланыс бар екенін айтады. Мениң қарежетимди («дүньяның байлығын») қалай пайдаланғаным - Қудайдың маған қаншелли дәрежеде руўхый жарылқауын («хақыйқый байлығын») исенип тапсыра алатуғынын анықлап береді. Мен сизге бир сорау берейин:

- Қарежетти ислетиу жолыңыз Қудайдың сизиң өмириңизде көбирек жумыс ислеуине кесент етип атырған жоқ па? Руўхый байлықларды алыуға исенимлисиз бе?

Ийса былай дейди: **«Кимге көп берилген болса, оннан көп талап етиледі. Кимге көп исенип тапсырылса, оннан көбирек соралады»** (Лука.12:48). Өмир – сынақ хәм исеним. Сонлықтан Қудай сизге қанша көп нәрсени исенип тапсырған болса, Ол сизден сонша көп жууапкершиликти талап етеди.

БЕСИНШИ КҮН

ӨМИРИМНИҢ МАҚСЕТИ ҲАҚҚЫНДА ПИКІР ЖҮРГИЗИҮ

Ойланыў ушын ҳақыйқат: Өмир – бул сынақ хәм исеним.

Ядлайтуғын аят: *«Ал кишкене исте садық болмаған адам
үлкен исте де садық болмайды».*

Лука 16:10

Ойланатуғын сораў: Қудайдан берилген сынақ деп билетуғындай маған жақын арада не болды? Қудайдың маған исенип тапсырған ең уллы ислери не?

6-КҮН

Өмір - бул ўақытша берілген тапсырма

«Ийем, мен өз дәуиримди билиўим ушын, маған өлимимди хәм қанша жасайтуғынымды айт».

(Забур 38:5)

«Мен жерде саяхатшыман»

(Забур 118:19)

Жердеги өмир - бул ўақытша берилген тапсырма.

Мухаддес Китапта жердеги тиришиликтиң беккем емеслигин, қысқалығын хәм оның аўыр екенлигин сүўретлеўши образлар көп етилген. Ол жерде өмир *думанға, тез шабыўшы атлыға, демге хәм түтинниң сыбырлысына* теңлестирилген. Мухаддес Китапта: **«Ал бизлер кеше туўылғанбыз хәм хеш нәрсени билмеймиз, себеби бизлердиң жердеги өмиримиз – бир көлеңке»**, - делинген (Аюп. 8:9).

Өз өмириңизди жемислирек етип өткерийиңиз ушын, еки әхмийетли ҳақыйқатты хеш қашан есиңизден шығармаўыңыз тийис. Бириншиден, өмир мәңгиликке салыстырғанда жүдә қысқа. Екиншиден, жер – бул ўақытша жасайтуғын орын. Сиз бул жерде узақ болмайсыз, соның ушын да оған хәдден тыс байланбаўыңыз тийис. Қудай сизиң жердеги өмириңизди қалай көрсе, сиз де сондай етип көре алыўыңызды Оннан сораң. Даўыттың еткен дуўасының мәниси мынадай еди: *«Ийем, мениң жердеги өмиримниң қанша қысқа болатуғынын түсинип*

жетіуіме жәрдем бер. Мениң бул жерде тек азгана ўақыт ушын екенімди билиўіме жәрдем бер» (Забур. 38:5).

Мухаддес Китап жердеги өмирди басқа елде ўақытша **жасағанға** қайта-қайта салыстырады. Жер сиз ушын мәңги жасайтуғын үй ямаса сизің баратуғын ақырғы орныңыз емес. Сиз бул жерден тек жол-жөнекей өтип баратырсыз, яғнай, сиз қонақсыз. Мухаддес Китап бизлердің жердеги қысқаша өмиримизди сүүретлей отырып, оны *саяхатшы, шет елли, гайры адам, мийман хәм зыяратқа келген адамлар* деп атайды. Даўыт: *«Мен бул жерде саяхатшыман»*, - деп жазған (Забур 118:19), ал Петр болса: *«... жат жерли болып жасайтуғын бул дүньядагы өмириңизде Қудайдан қорқып жасаңлар»*, - дейди (1-Петр.1:17). Бул аят басқа аўдармада былай деп келтирилген: *«Егер Қудайды «Әке» деп шақырсаңыз, онда жерде ўақытша адамлардай болып жасаңлар»*.

Мен жасайтуғын Калифорния штатында, басқа мәмлекетлерден келген көп адамлар жасайды. Олар өзлериниң бұрынғы пухаралығын сақлап, жұмыс ислеп атырыпты. АҚШ пухаралығын алмаса да, олардың қолларында усы мәмлекетте жұмыс ислеўге рұхсат беретуғын «Жасыл карта» деп аталатуғын карточкасы бар. Масихыйлар өзлериниң хақыйқый пухаралығы Аспанда екенлигин оларға ескертип туратуғын *руўхый* жасыл картаға ийе болыўы тийис. Қудай Өз балаларының өмир хаққында бул дүньяның адамларынан басқаша қылып ойлаўы кереклигин айтады. Басқа аўдармада Фил.3:19-20 аятлары былай жазылған: *«Олардың ойлайтуғын барлық ойлары тек усы жердеги өмир. Бирақ, бизлер Ийемиз Ийса Масих жасайтуғын Аспанның пухараларымыз»*.

Хақыйқый исениўшилер өмирдің жер планетасында жасайтуғын қысқа жыллар менен шекленбейтуғынын, ал оның буннан да кеңирек екенлигин түсинеди.

Сизің «мен»иңиз мәңгилик пенен байланысқан хәм сизің ўатаныңыз – бул Аспан. Сиз бул хақыйқатты түсинип жеткениңизде, жердеги «байлықтың барлығына» ийе болыўға умтылыўды тоқтатасыз. Қудай баҳалылықларды, приоритетлерди хәм бизди қоршаған дүньяның жасаў тәризин жақсы биле турып, тек ғана *хәзирги* хәм усы *жер планетасындагы* аз ўақыт даўам ететуғын байлықлар ушын жасаўдың қандай қәўипли екенлигин анық айтқан. Бизлер бул дүньяның баҳалылықларын хәм азғырылыўларын таңлағанымызда, бизлер Қудайды алдап, Оны сатып, руўхый

бузықшылық ислеген боламыз. Мухаддес Китап былай дейди: **«Хәй, опасызлар! Дүнья менен дос болыўдың Қудайға душпанлық екенин билмейсизлер ме? Дүньяның досты болыўды қалеген адам өзин Қудайға душпан қылады»** (Яқып.4:4). Көз алдыңызға мына жағдайды келтирип көриң: мәмлекетиңиз сизге душпан елинде елши болыўды тапсырды дейик. Буны орынлаў ушын сиз жаңа тилди үйренип, қандай да бир өзге үрп-әдетлерге бейимлесиўиңиз керек. Сиз сол халықтың мәдениятындағы айрықшалықларды хәм хұрмет-иззетти сақлап, өзиңизге тапсырылған ўазыйпаны орынлаўыңызға да туўры келеди. Елши бола турып, өзиңизди душпан халқынан бөлек услап жүре алмайсыз. Сизге тапсырылған ўазыйпаны орынлаўыңыз ушын, ол жердеги адамлар менен байланысып, олар менен қарым-қатнас жасап турасыз. Бирақ егер сиз сол жерде өзиңизди қатты қолайлы сезип, ол елди жақсы көрип қалсаңыз хәм оны «өз ўатаным» деп есапласаңыз, онда не жүз береди? Сизиң **садықлығыңыз хәм бағышланыўыңыз** өз мәмлекетиңизге емес, ал сиз жиберилген сол елге тийисли болып қалады. Сонлықтан енди сиз өз мәмлекетиңиздин елшиси болып қала алмайсыз. Өз мәмлекетиңиздин **ўәкили** болып қалыўдың орнына, сиз өзиңизди жат адамдай етип тута баслайсыз. Сиз **сатқын** болып қаласыз. Мухаддес Китапта: **«Солай етип, бизлер Масихтың елшилеримиз»** -деп жазылған **(2-Коринф.5:20)**. Тилекке қарсы, көп адамлар өз Патшасын хәм Оның Патшалығын әлле қашан сатқан. Олар өз ақылсызлықлары себепли, жер бетинде ўақытша жасап атырған ўақтында, оны өзлериниң «үйлери» деп есаплаған. Ал хақыйқатында, бул – жалған. Мухаддес Китапта анық: **«Сүйикли туўысқанларым, бул дүньяда жат жерли хәм қонақ болған сизлерге жалбарынаман, жаныңызға хәр қашан қарсы туратуғын денениң жаман қәлеўлеринен қашыңлар»** (1-Петр.2:11). Қудай бизлерди қоршап турған бул дүньяға хәдден тыс байланбаўымызды ескертеди, себеби бул дүньядағы барлық нәрсе ўақтында. Мухаддес Китаптың басқа аўдармасында мынадай деп жазылған: **«Бул дүнья менен жийи қатнаста болғанлар, ондағыларды үнемли пайдаланып, оларға байланып қалмаңлар, себеби бул дүнья хәм ондағы хәмме нәрселер өткинши »** (1-Коринф.7:31).

Алдыңғы жүз жыллықларға салыстырғанда, дүньяның көпшилик бөлегинде өзине сай жетерли хәм абадан өмир кетип атыр. Дүнья бизлерди үзиликсиз түрде шадландырыўға, қызықтырыўға хәм кеўлимизди табыўға урынып атыр. Хәзирги ўақытлары бизлерди оғада көп сандағы қызықлы нәрселер орап алған: көплеген өзине тартатуғын рекламалар, фильмлер, китаптар хәм ўақытты унамлы өткеретуғын хәр түрли усыллар. Соның себебинен бизлерге «өз бахтың ушын умтылыў - өмирдеги әхмийетли нәрсе» екенлигин

умытыу аңсат. Бизлер, бириншиден, өмирдің *сынақ*, екіншиден, бизлерге ұақытша исенип тапсырылған *аманат* хәм үшіншиден, ұақытша *тапсырма* екенлигин тек ядымызда тутқан ұақтымызда ғана, жердеги байлықлардың өзине тартыуы бизлер ушын өз күшин жойтады. Биз қандай да бир өлшеу мүмкин емес болған уллырақ хәм жақсырақ нәрсеге таярланып атырмыз: **«Бизлер көзге көринетуғын қыйыншылықларға емес, ал көзге көринбейтуғын уллылыққа қараймыз. Себеби көзге көринетуғын нәрселер өткінши, ал көзге көринбейтуғын нәрселер мәңги болады» (2-Коринф.4:18).**

«Бул жер - бизлердің хақыйқый хәм мәңги жасайтуғын үйимиз емес» деген ойдын өзи, не ушын Ийсаның изине еретуғынлардың бул дүньяда қыйыншылықларды, азаптарды хәм шетлетиулерди басынан кеширетуғынын түсіндиреди (Юхан.16:20,33; 15:18-19). Соның менен бирге, не ушын Қудайдың үәделериниң биреулері орынланбайтуғындай болып көриниуи, гей бир дууалардың жууапсыз қалатуғыны, ал жағдайлардың жийи-жийи әдилсиз болатуғыны түсиникли болып қалады. Жердеги өмир – бул еле хәммеси емес, яғный өмир қайтыс болғаныңыз бенен жуумақланбайды!

Сизиң жеккелигиңиз – бул мәңгилик, ал сизиң ұатаныңыз – Аспан болып есапланады.

Қудай бизлердің бул жердеги ұақтыншалық дүньяға хәдден тыс байланып қалмауымыз ушын, сезилерликтей дәрежеде қанаатланбаушылық сезимин басымыздан кешириуимизге жол қояды хәм сол арқалы бизлерге мәңгиликтің бул тәрәпинде *хеш қашан* қандыра алмайтуғын қәлеуди береді. Бизлер бул жер бетіндеги дүньяда толық бахытқа ересе алмаймыз, себеби бизлердің оған ериспеуимиз де керек! Жер – бизлердің ақырғы баратуғын үйимиз емес, бизлер қандай да бир жүдә жақсырақ нәрсе ушын жаратылғанбыз. Балыққа қурғақшылықта жасау хеш ұақытта да жақсы болмайды, себеби ол сууда жасау ушын жаратылған. Бүркітке ушыуға мүмкиншилик берилмесе, ол хеш қашан қанаатлана алмайды. Сиз де бул жер бетінде хеш қашан хақыйқый бахытты сезип жасай алмайсыз, себеби сиз қандай да бир уллырақ нәрсе ушын жаратылғансыз. Әлбетте, бул жерде де бахыттың дәмин тартатуғын ұақытлар болады, бірақ олар Ийемиздің сиз ушын мәңгиликте жойбарластырып қойғанларына салыстырғанда хеш нәрсе емес. Өмир - бул ұақытша тапсырма! Сиз буны аңлап жеткен ұақтыңызда, сиз ушын өмирдеги затлардың бақалылығы түп тамырдан өзгереді. Сиз қандай да бир шешимди қабыл етер де, ұақтыншалық рәхәтті алыуды емес, ал мәңгилик рәхәтті алыуды бақалау усылыңыз тийкарғы фактор болады. К.С. Люис: *«Мәңги емес хәмме нәрсениң мәңгиликке*

*пайдасы жоқ», - деген еді. Мухаддес Китап былай дейди: «Биз көзимізге көринетуғын нәрселерге емес, ал көринбейтуғын нәрселерге көз тигеміз. Себеби көринетуғын нәрселер – өткінши, ал көринбейтуғын нәрселер – мәңги болып есапланады» (2-Кор.4:18). Құдайдың сизің өмириңізге болған баслы мақсети - бул дүньяның адамларының ойлағанындай, сизің материаллық жетискенликте жасауыңыз ямаса хәммеге аты шығатуғын жетискенликке ерисиуиңіз емес. Бундай деп ойлау – ең қәуипли қәте түсиник болып есапланады. Жаратқан Ийе айтқан «дәулетли өмирдің» *материаллық* байлыққа хеш қандай байланысы жоқ. Сондай-ақ, егер сиз Құдайға садық болсаңыз, енди сиз әлбетте карьераңызда хәм хызметиңізде алға илгерилеушиликке ерисесіз деген сөз емес. Хеш ұақытта өткінши тажға ийе болыуды мақсет етип жасамаң.*

Павел садық болды, бірақ оның өмири қамақхана менен жуумақланды. Шомылдырыушы Яқия садық болды, бірақ оның басы шауылды. Миллионлаған садық адамлар азапланып өлтирилди, өзлеринде барын жойтты хәм өмирлериниң соңында хеш нәрсеге жетиспеди. *Бирақ жер бетиндеги өмирдің соңы – бул еле ақыры емес!*

Құдайдың нәзеринде ең уллы исеним қахарманлары – булар «байлыққа ерискенлер», «әүмети шауғанлар» ямаса «бул дүньяда бийликке ийе болғанлар» емес, ал бул өмирге «ұақытша тапсырма» деген көз-қарас пенен қарап жасап, мәңгиликте үәде етилген сыйлықларын күтип, садық хызмет еткенлер болып есапланады. Мухаддес Китап Құдайдың Даңқ-Саулат Галереясы хаққында былай дейди: *«Алдын ала айтылған бул адамлардың хәммеси де өмирлериниң ақырына дейин исенимин сақлап қалды. Үәде етилгенлерди алмаса да, оларды узақтан көрип қууанды. Олар өзлериниң жер жүзинде жат хәм қонақ адамлар екенин ашық мойынлады.... Бирақ, олар жердеги ұатаннан да жақсырағын, язғый аспандағы ұатанды әрман ететуғын еді. Сол себептен Құдай олардың Құдайы болыуға арланбайды. Себеби Ол олар ушын бир қала таярлап қойыпты» (Евр.11:13,16). Сизің жердеги ұақтыңыз өмириңізди толық баянлайтуғын гүрриң емес. Сиз қалған баплардың барлығын оқып шығыуыңыз ушын аспанға кетемен дегенше күтиуиңіз керек. Жерде жат адамдай болып жасау ушын исеним керек.*

Көп ұақыттан бери киятырған мынадай бир аңыз бар: Көп ұақыт узақ журтларда Хош Хабар таратқан, машақатлы хәм қәуипли хызметлерди еткен АҚШлы бир Құдай хызметкери көп жыллардан

соң елине параходта қайтады. Ол АҚШ президенти минип киятырған параходта елине қайтады. Олар АҚШ қа кирип келгенде, президентти қуўаныш пенен күтип алыўға оғада көп адамлар, әскерлер шығады, жерге қызыл гилемлер төселеди, байрақлар желбиреп, репортерлер менен журналистлер қарсы алады, бирақ Қудай хызметкерин ҳеш ким күтип алмай, оның кемеден түсип баратырғанына ҳеш ким итибар да қаратпайды. Буны көрген ол қапа болып: «Қудайым, мен сонша қыйыншылықлардан өтип, үйге сонша жыллардан кейин қайтып келгенимде, мени ҳеш ким күтип те алмады», - деп налыпты. Сонда Қудай оған әсте: *«Балам, сен еле үйиңе келмедиң!»* - деп жуўап берипти.

Егер сиз аспанда тек азғана ўақыт болғаныңызда, сиз өзиңизге: *«Не ушын мен жердеги ўақытша нәрселерге сонша әҳмийет бердим? Мен не ойлап жүрген едим өзи? Не ушын мен узақ даўам етпейтуғын нәрселерди көп ойлап, сонша ўақтымды хәм күшимди сол затларға сарпладым екен?»* - деп сораў берген болар едиңиз.

Өмириңиздиң қыйын ўақытларында, гүманлар менен гүресип атырғаныңызда, этирапты жаўызлық бийлеп атырғанын көрген гезлериңизде ямаса: *«Масихқа ериў – усыншелли қыйыншылықлардан етиўиме арзый ма?»* - деп ойлағаныңызда, сиз еле өз үйиңизде емес екениңизди еске алың. Қайтыс болған ўақтыңызда, сиз үйиңизди таслап кетпейсиз, ал керисинше, өз үйиңизге *барасыз*.

Жер – бизлердиң ең соңғы үйимиз емес!

Биз қандай да бир уллы нәрсе ушын жаратылғанбыз.

АЛТЫНШЫ КҮН

ӨМИРИМНИҢ МАҚСЕТИ ХАҚЫНДА ПИКІР ЖҮРГИЗИҮ

Ойланыу үшін хақыйқат: Бул дүнья – мениң үйим емес.

Ядлайтуғын аят: *«Бизлер көзге көринетуғын қыйыншылықтарға емес, ал көзге көринбейтуғын уллылыққа қараймыз. Себеби көзге көринетуғын нәрселер – өткениши, ал көзге көринбейтуғын нәрселер – мәңги болады»*

2-Коринфилерге 4:18

Ойланатуғын сорау: «Өмир – уақытша тапсырма» деген соз мениң хәзирги жасау жолымды қалай өзгертиуи тийис?

7-күн

Пүткіл барлықтың Ең Бірінші Себеби

«Хәмме нәрсе Ол тәрепинен,

Ол арқалы хәм

Оның даңқ-саўлаты ушын жаратылған».

(Римлилерге 11:36)

«Ийемиз хәмме нәрсени Өз мақсети ушын жаратты».

(Сулайманның хикметлери 16:4)

Хәмме нәрсе Ол ушын хәм Ол себепли жаратылған.

Пүткіл жаратылыстың жаратылғандағы бирден бир мақсети - Қудайдың уллылығын, күдиретин хәм даңқ-саўлатын ашып көрсетиў болып табылады. Сизди де қосып есаплағанда, жасап атырған хәмме нәрсениң жаратылғандағы ең баслы себеби – сол. Қудай *пүткіл барлықты* Өз даңқ-саўлатын ашыў ушын жаратқан. Қудайдың даңқ-саўлатын ашыў СЕБЕБИНЕН басқа себеп пенен хеш нәрсе жаратылмаған.

Қудайдың даңқ-саўлаты (уллылығы хәм күдирети) деген не? Бул - Қудайдың Өзи деген сөз. Бул – Оның тәбиятының қәсийетлери, Оның әхмийетиниң салмақлылығы, Оның күдиретиниң жарқыраған нуры, Оның күшиниң көрсетилгенлиги хәм Оның усы жерде бар екенлигин сыпатлайтуғын атмосферасы болып табылады. Қудайдың даңқ-саўлаты – бул Оның жақсы екенлигин хабарлаўшы хәм Оның Өзине тән болған басқа да мәңгилик қәсийетлери.

Қудайдың даңқ-саўлаты қай жерде? Тек айнала-этирапыңызға бир қарап көриң. Қудай тәрeпинен жаратылған хәмме нәрсе, қандай да бир қәсийети менен болса да, Қудай уллылығын сәўлелендирип тур. Бизлер Жаратқан Ийемиздің уллылығын хәмме жерде: өмирдің микроскопиялық кишкене клеткаларынан уллы Қус Жолына шекем, күннің батыўында хәм шығыўында, қуяш хәм жулдызларда, даўылларда хәм жаўынларда, ай-мәўсимлерде, яғный пүткил барлықта көремиз.

Қудайдың уллылығы үшін жасаў – бул адамның ислей алыўы мүмкин болған ең уллы жетискенлик болып табылады.

Жаратылыс Жаратыўшының даңқын ашып береді. Тәбиятқа қарап, бизлер Қудайдың күдиретли екенін, Оның рәң-бәрәңликке қуғанатуғынын, сулыўлықты хәм тәртипти жақсы көретуғынын, Оның уллы даналыққа хәм дәретиўшилик шеберлигине ийе екенлигин түсинемиз. Мухаддес Китап: **«Аспан Қудайдың даңқ-саўлаты хаққында ўайызлық етеди»**, - дейди (Забур 18:2).

Тарийх бойлап, Қудай Өз даңқ-саўлатын адамларға хәр қыйлы жағдайларда ашып көрсеткен. Биринши рет, Едем бағында, кейин Муўсаға, соң шатырда хәм ибадатханада, оннан кейин Ийса арқалы ашып көрсетти, ал хәзир болса, Ол Өз даңқ-саўлатын **Жәмәт** арқалы ашып берип атыр (Жарат.3:8; Шығ.33:18-23; 40:33-38; 3-Патша.7:51; 8:10-13; Юхан.1:14; Ефес.2:21-22; 2-Кор.4:6-7). Ол – жандырып жоқ қылатуғын от, булт, гүлдирмама, бурқыраған түтин хәм әжайып нур болып сүүретленген (Шығыс 24:17, 40:34, Забур 28:1, Ийшая 6:3-4, 60:1). Аспанда жақтылық шығарып турыўшы қуяш, ай хәм жулдызлардың хеш қандай керегиси болмай қалады. Себеби ол жерде Қудайдың даңқ-саўлаты керек болған барлық жақтылықты тәмийинлеп турады. Мухаддес Китап былай дейди: **«Қаланы жақтыландырыў үшін қуяштың ямаса айдың кереги жоқ еди. Ал Қозы – оның шырасы еди»** (Аян 21:23).

Бәринен де бетер Қудайдың даңқ-саўлаты Ийса Масихта анық көринеди. Ол – дүньяның Нуры болып, Қудайдың тәбиятын жақтыландырып, ашып береді. Ийса себепли биз ендигиден былай Қудайдың хақыйқаттан да ким екенлигин билмейтуғын қараңғылықта емеспиз. Мухаддес Китап былай дейди: **«Қудайдың Улы - Қудайдың салтанатының жарқыраған нуры болып, Ол Қудайдың тәбиятының хақыйқаттан қандай екенін көрсетеди»** (Евр. 1:3).

Бизлер Қудайдың даңқ-саўлатын толығы менен түсине алыўымыз ушын, Ийса жер бетине келген еди. **«Сөз Адам болып арамызда жасады. Бизлер Оның уллылығын, Әкеден келген, мийрим хәм ҳақыйқатқа толы болған жалғыз Улдың уллылығын көрдик»** (Юхан. 1:14).

Қудайға *тән болған* даңқ-саўлат – бул Оның Қудай болғанлығы себепли хәмме нәрсеге ийе болғанлығы. Бул – Оның тәбияты. Бизлер аспандағы қуяшты еле де жақтылаў жарқырата алмағанымыздай, Оның даңқ-саўлатына да хеш нәрсени қоса алмаймыз. Бирақ бизлерге Оның даңқ-саўлатын *билиў, хұрмет етиў, жәриялаў, алғыслаў, сәўлелелендириў* хәм Оның даңқ-саўлаты ушын *жасаў* буйырылған (1-Жылнама.16:24, Забур.28:1, Забур.95:7, 2-Коринф.3:18). Не ушын? Себеби Қудай буларға арзыйды! Бизлерде бар болған хәм бериўимиз мүмкин болған хәр бир алғыс-мақтаўды Оған арнаўға бизлер қарыздармыз. Қудай хәр бир нәрсени жаратқаны себепли хәмме алығысларды алыўға ылайықлы. Мухаддес Китап былай дейди: **«Қудай Ийемиз! Сен даңқ, хұрмет хәм құдиретти алыўға ылайықлысаң. Себеби хәмме нәрсени Сен жаратқансаң. Хәммеси Сениң еркиң менен жаратылды хәм бар болды»** (Аян.4:11).

Пүткил жаратылыстың ишинде Қудайдың тек ғана еки жаратылысы Оған даңқ-саўлатты бере алмады: олар - қулаған периштелер (шайтан) хәм бизлер (адамлар). Гүнаның барлық тамырлары - Қудайдың даңқы ушын жасамаў, Оны уллылаўды қәлемей хәм басқа бир нәрселерди Қудайдан да бетер жақсы көриў болып есапланады. Қудайға уллылықты ямаса даңқты бериўден бас тартыў – бул менменлик пенен исленилген **қозғалаң** болып, ол шайтанды хәм бизлерди қулаўға жетелеген **гүна** болып есапланады. Қандай жол менен болса да, бизлердиң барлығымыз Қудайдың емес, ал өзимиздиң даңқымызды көтериў ушын жасадық. Мухаддес Китап былай дейди: **«Өйткени хәмме гүна ислеген хәм Қудайдың салтанатынан (даңқ-саўлатынан) айрылған»** (Рим.3:23). Өмиримизде Қудайға ылайықлы түрдеги толық даңқ-саўлатты хеш қайсысымыз бермедик. Бул ең ишиндеги аўыр **гүна** хәм адамның қолынан келетин ең үлкен **қәтелик** болып табылады. Ал керисинше, Қудайдың уллылығы ушын жасаў – бул адамның ислей алыўы мүмкин болған ең уллы **жетискенлик** болып табылады. Қудай былай дейди: **«Олар Мениң халқым (адамларым) хәм Мен оларды Маған даңқ алып келиўлери ушын жараттым»** (Ийшая.43:7). Соның ушын да Оны уллылаў – бизлердиң ең уллы мақсетимиз болыўы тийис.

МЕН ҚАЛАЙ ЕТИП ҚУДАЙҒА УЛЛЫЛЫҚ АЛЫП КЕЛЕ АЛАМАН?

Ийса Әкеге былай деди: *«Сениң Маған тапсырған исиңди тамамлағаным менен, Сени жер жүзінде уллыладым»* (Юхан.17:6). Ийса Қудайды Оның жердеги мақсетин орынлауы арқалы уллылады. Бизлер де солай етип Қудайды уллылаймыз. Жаратылыстағы хәр бир нәрсе өз мақсетин орынласа, бул Қудайға уллылық алып келеди. Қуслар ушыўлары, ғаңқылдаўлары, уя салыўлары хәм басқа да қусларға тән болған, яғный Қудайдың оларды жаратқандағы нийетлеген хәрекетлерин иске асырыўы арқалы Оны уллылайды хәм бизлер олардың ис-хәрекетлеринде Қудайдың даңқ-саўлатын көремиз. Хәттеки кишкене қумырысқалар да өз мақсетлерин иске асырыўлары арқалы Қудайды уллылайды. Қудай қумырысқаларды қумырысқа болыў ушын, ал сизди сиз қылыў ушын жаратқан. Мухаддес Ирениус былай деген: *«Қудайдың уллылығы – бул инсанлардың толық тири жасаўлары болып есапланады!»* Қудайды уллылаўдың жоллары көп, бирақ бул жоллардың барлығы Қудайдың сизің өмириңизге болған бес мақсетинде улыўмаласыўы (жуўмақланыўы) мүмкин. Енди китаптың қалған бөлимлерин булардың хәр қайсысын толық түсиндириў менен өткеремиз, соған қарамастан төмендегилер олар хәққында қысқаша мағлыўматлар болып есапланады:

1. Биз Қудайға табыныў арқалы Оны уллылай аламыз.

Табыныў - Қудай алдындағы бизлердің биринши жуўапкершилигимиз болып есапланады. Бизлер Қудайды уллылағанымызда, Оның жүрегине қуўаныш әкелемиз. Клайв Люис былай деген еди: *«Қудай бизлерге Өзин уллылаўды буйыра отырып, Өзин қуўандырыўға мирәт етип атыр»*. Бирақ бизлер Қудайға **табынғанымызда**, оны бир мойнымызда турған жүктей етип орынламаўымыз керек, ал ол шын жүректен, сүйиспеншилик хәм миннетдаршылықтан шығыўы керек, - усындай табыныўды Қудай бизлерден күтеди.

*Жаратылыстағы хәр бир нәрсе
өзиниң мақсетин орынлағанда,
Қудайға уллылық алып келеди.*

Джон Пайпер былай деген еді: *«Барлық жубанышымызды Құдайдан тапқан уақтымызда, Құдай бизлерден барлық уллылықты ала алады»*. **Табыныұ** – Оны мақтаудан, қосық айтып Оны алғысладудан хәм Құдайға дуға етиуден де үлкенирек түсиникке ийе. Табыныұ – бул Құдайды *қуғандыратуғын*, Оны *сүйетуғын* хәм Оның мақсетлерин орынлау үшін өзлеримизди Оған *бағышлайтуғын өмир жолы* болып есапланады. Яғный, бизлер Оны қуғандырғанымызда, Оны сүйгенимизде хәм өзлеримизди Оған бағышлағанымызда, бизлер Оған табынамыз. Сиз Құдайды уллылау үшін өмир сүрип атырған болсаңыз, онда сизиң ислеп атырған хәр бир исиңиз **табыныұ хәрекет**и болып табылады.

Мухаддес Китаптың басқа бир аудармасы былай дейди: *«Құдайдың уллылығы үшін, пүткіл денеңизден туұры нәрселерди ислейтуғын әсбап есабында пайдаланың»* (Рим.6:13).

2. Бизлер басқа исениушилерди сүйиуимиз арқалы Құдайды уллылай аламыз.

Сиз қайтадан тууылғаныңызда, Құдайдың шаңарағының бир бөлеги болдыңыз. Масихқа ериу – бул тек ғана Оған исенип қойыу деген сөз емес, ал енди Құдайдың шаңарағына *тийисли болыу* хәм Құдай шаңарағын *сүйиу* дегенди билдиреди. Юхан былай деп жазған: *«Бизлер өзлеримиздиң өлимнен өмирге өткенимизди билемиз, себеби тууысқанларымызды сүйемиз»* (1-Юхан.3:14). Павел былай деген: *«... Құдайдың алғысланыуы үшін, Масих сизлерди қабыл еткениндей, сизлер де бир-бириңизди қабыл етиңлер»* (Рим.15:7).

Демек, Құдай сизиң қасыңыздағы тууысқанларды қалай етип сүйетуғын болса, сизиң де оларды сондай етип сүйиуди үйрениуиңиз – сизиң жууапкершилигиңиз болып есапланады. Себеби Құдай – сүйиспеншилик хәм сүйиспеншилик - Құдайды алғысқа бөлейди. Ийса былай дейди: *«Мениң сизлерди сүйгенім сыяқлы, сизлер де бир-бириңизди сүйиңлер. Егер бир-бириңизди сүйсеңлер, сизлердиң Мениң шәкиртлерим екениңизди хәмме усы арқалы билип алады»* (Юхан.13:34-35).

3. Бизлер Масихқа уқсауымыз арқалы Құдайды уллылай аламыз.

Бизлер Құдай шаңарағында тууылғанымыздан кейин, Ол бизлердиң руұхый өскенимизди хәм руұхый жетилисиуимизди қәлейди. Руұхый өсиу неге уқсайды? Руұхый өсиу хәм руұхый жетилисиу дегенимиз – бул бизлердиң *ойлау, сезиу* хәм *хәрекет етиу* усылымыз кем-кемнен Масихтикине уқсап барыу деген сөз. Сиз

қаншелли Масихтикіне ұқсас минезди раўажландырсаңыз, сиз соншелли Қудайды уллылайсыз. Сиз Масихқа қанша көп ұқсасаңыз, сиз Қудайға сонша көп даңқ-саўлат алып келесіз. Мухаддес Китаптың және бир аўдармасында былай делинген: **«Ийемиздің Руўхы бизлерің ишимизде жасап атырғаны себепли, бизлер еле де Оған ұқсап, Оның даңқ-саўлатын және де көбирек сәўлелендиреміз»** (2-Кор.3:18).

Масихты қабыл еткен ўақтыңызда, Қудай сизге жаңа өмир хәм жаңа тәбият берди. Енди жердеги өмириңиздің қалған бөлегінде, Қудай сизің минезиңизди өзгертиў барысын даўам етиўди қәлейди. Мухаддес Китап былай дейди: **«... сизлер Масихтың келетугын күнinde пәк хәм минсиз болыўыңыз ушын, ең жоқары ийгиликтің не екенін айыра аласызлар. Және де, Қудайды уллылап, алғыс-мақтаўлар айтыўыңыз ушын, Ийса Масих арқалы ҳақыйқатлық жемисине бай боласызлар»** (Филип.1:10-11).

4. Биз өзимиз ийе болған сыйларымыз бенен басқаларға хызмет етиў арқалы Қудайды уллылай аламыз.

Бизлердің хәр биримиз Қудай тәрәпинен берилген сыйлар, қәбилетлер, талантлар хәм тәжирийбелер арқалы бир-биримизден айрықша болып жаратылғанбыз. Сизің бундай сый хәм қәбилетлер менен «оралғаныңыз» тосаттан емес. Қудай бул қәбилетлерди сизге өзиңиздің мәпиңизди иске асырыў ушын бермеген. Бул қәбилетлердің барлығы басқаларға сизің пайдаңыздың тийиўи ушын берилген. Сизің қәбилетлериңиз басқалардың пайдасы ушын берилген. Мухаддес Китап былай дейди: **«Хәр бириңиз жақсы хызметши сыпатында, Қудайдың сизлерге мийримлилик пенен берген хәр түрли руўхый сыйларын қоллана отырып, бир-бириңизге хызмет етиңлер. ...Басқаларға хызмет ететугын адам Қудайдың берген күши менен хызмет етсин. Усылайынша, Ийса Масих арқалы Қудай хәр бир исте алғыслансын»** (1-Петр.4:10-11).

5. Бизлер Қудай ҳаққында басқаларға айтыўымыз арқалы Оны уллылай аламыз.

Қудай Өз сүйиспеншилигиниң хәм мақсетиниң сыр болып қалғанын қәлемейди. Қудай ҳақыйқатты билгенимизден кейин, бизлердің оны басқалар менен бөлискенимизди күтеди. Басқаларды Ийса менен таныстырып, оларға өз мақсетлерин табыўға жәрдем бериўимиз хәм оларды мәңгилик өмирге таярлаўға хызмет етиўимиз – бул бизлерге Қудай тәрәпинен берилген уллы хұрмет болып есапланады. Мухаддес Китаптың бир аўдармасы былай дейди:

«Қудай мийриминің көплеген адамларды Масихқа әкеліуі арқалы, Қудай және де көбирек уллылықты қабыл етеди» (2-Кор.4:15).

СИЗ НЕ УШЫН ЖАСАЙСЫЗ?

Өмириңиздің қалған бөлегін Қудайдың уллыланыуы үшін жасауға бағышламақшы болсаңыз, онда бул сизден бахалықларыңызды, күнделікли жасау тәризиңизди, басқалар менен қарым-қатнасыңызды хәм барлық нәрселериңизди өзгертиуди талап етеди. Бул аңсат жолды емес, ал қыйын жолды таңлау демек. Хәтте Ийса да гүресип, қыйын жолды таңлаған еди. Өзинің атанаққа шегеленетуғынын күнинде, Ол былай деп Әкеге жалбарынған еди: **«Енди жүрегим қайғыға толды. Мен не дейин? «Әке, Мени бул уақыттан қутқар», - дейин бе? Бирақ Мен усы уақыт үшін келгенмен. Әке, Өз атыңды уллыла!»** (Юхан.12:27-28). Ийса еки таңлау арасында еди. Ол Қудай алдындағы Өз мақсетин орынлап, Қудайды уллылай ма ямаса артқа шегинип, өз мәпи үшін өзине қолайлы өмир сүре ме? Сиз де сондай таңлау менен жүзлесесиз. Қалған өмириңизде өз мәпиңиз үшін өзиңе қолайлы өмир сүриуди таңлайсыз ба ямаса Қудайдың мәңгилик сыйларды үәде еткенин билип, Оның уллылығы үшін өмир сүриуди таңлайсыз ба? Мухаддес Китап былай дейди: **«Өз жанын сүйетуғын адам оны жойтады. Ал бул дүньяда өз жанын жек көретуғын адам оны мәңгилик өмир үшін сақлайды»** (Юхан.12:25).

Бул мәселени шешетуғын уақыт келди: сиз ким үшін жасамақшысыз? Өзиңиз үшін ба ямаса Қудай үшін ба? Сиз: «Қудай үшін жасауға жетерли күш таба аламан ба екен?» - деп екилениуіңиз мүмкин. Тәшиуішленбең. Сиз тек ғана Ол үшін жасауды таңласаңыз болды, Қудайдың Өзи сизге керегин береді. Мухаддес Китап былай дейди: **«Қудайлық құдиретке ийе Ийса Масих Өзин билиуіміз арқалы жасауымыз хәм Қудайдың жолы менен жүриуіміз үшін, бизлерге керекли болған хәмме нәрсени берди. Ол бизлерди Өз уллылығын хәм ийгилигин алыуымыз үшін шақырды»** (2-Петр.1:3).

Тап хәзир Қудай сизди усы жаңа өмирге, Оның уллылығы үшін жасауға шақырып атыр. Сиз Оның сизің өмириңиз үшін арнап қойған мақсетин орынлауыңыз арқалы, Оны уллылай аласыз. Бул хақыйқаттан да не үшін жасауымыз керек болған жалғыз жол. Усы жолда ғана өмир бар. Қалған жоллардың барлығында тек ғана *тиришилик етиуі бар*. Хақыйқый өмир өзиңизди толығы менен Ийса Масихқа бағышлаудан басланады. Егер сиз бундай қылғаныңызға

анық исенбесеңиз, онда сизден талап етилетуғын жалғыз нәрсе бул – **қабыл етиў** хәм **исениў**. Мухаддес Китап былай дейди: «***Бирақ Ол (Ийса Масих) Өзин қабыл еткенлерге, атына исенгенлердиң хәммесине Қудайдың балалары болыў хуқықын берди***» (Юхан.1:12). Сиз Қудайдың бул мирәтин қабыл етесиз бе?

Бириншиден, **исениң**. Қудайдың сизди сүйетуғынына хәм сизди Өз мақсети ушын жаратқанына исениң. Өзиңиздиң бул дүньяға тосаттан келип қалмағаныңызға исениң. Мәңги өмир сүриў ушын жаратылғаныңызға исениң. Қудай сизди сиз ушын атанақ ағашта қурбан болған Ийса менен қарым-қатнас қурыўыңыз ушын таңлағанына исениң. Қандай қылмыс ислегениңизге қарамастан, Қудай сизди кешириўди қәлейтуғынына исениң.

Екиншиден, **қабыл етиң**. Ийсаны өмириңиздиң Ийеси хәм Қутқарыўшысы етип қабыл етиң. Сизиң гүналарыңыздың қунын өтеў ушын, Ол Өз өмирин қурбанлыққа берди. Оның қурбанлығы арқалы берилген Оның кеширимин қабыл етиң. Өмириңизде Қудайдың мақсетин иске асыра алыўыңыз ушын, сизге күш беретуғын Оның Мухаддес Руўхын қабыл етиң. Мухаддес Китаптың бир аўдармасы былай дейди: «***Ким де ким Улды қабыл етип, Оған исенсе, хәммесине, яғный толық өмирге хәм өмирди мәңгиге ийелейди!***» (Юхан.3:36). Сиз қай жерде буны оқыўыңызға қарамастан, мен сизден басыңызды ийип, сизиң мәңгилигиңизди өзгерте алатуғын мына сөзлерди әсте сыбырлап: «***Ийса, мен Саған исенип, Сени қабыл етемен***», - деп айтып дуўа етиўиңизди сораيمان. Алға.

Егер сиз шын жүрегиңизден бундай етип дуўа еткен болсаңыз, онда мен сизди шын жүрегимнен қутлықлайман! Қудайдың шаңарағына хош келипсиз! Сиз енди Қудайдың сизиң өмириңизге болған мақсетин анықлап билиўге хәм сол менен жасаўға таярсыз. Мен сизди бул ҳаққында жақын адамыңызға айтыўыңызды кеңес етемен. Сизди биреўдиң қоллап-қуўатлап турыўы керек. Егер маған электрон почтасынан хат жазып жиберсеңиз, мен сизге «***Руўхий өсиўдеги Ең Биринши Адымлар***» атлы кишкене китапшаны жоллайман.

ЖЕТИНШИ КҮН

ӨМИРИМНИҢ МАҚСЕТИ ҲАҚҚЫНДА ПИКІР ЖҮРГИЗИҮ

Ойланыу ушын хақыйқат: Ҳәмме нәрсе Қудай ушын.

Ядлайтуғын аят: *«Себеби Қудай пүткіл барлықты жаратқан. Ҳәммеси Ол арқалы хәм Ол ушын бар болған»*
Римлилерге 11:36

Ойланатуғын сорау: Күнделикли өмиримниң қай жеринде мен Қудайдың даңқ-саўлатын көбирек түсинип жете аламан?

*Ийса сизің Қудай ушын жасауыңызға зәрүр
болған барлық нәрсени береді*

1 - МАҚСЕТ:

*Сиз Қудай-талағы
қууандырғыу ушығы
жаратылғансыз*

*Жаратқан Ийениң даңқ-саўлаты ушын, енди
оларды «хақыйқатлықта күшлилер», «Ийемиздің
нәўшелери» деп атайды.*

(Ийшая 61:3)

8-күн

Қудай-таланы қуғандырыу үшін жаратылғанлар

«Қудай Ийемиз! Сен даңқ, құрмет хәм құдиретти алыуға ылайықлысаң. Себеби хәмме нәрсени Сен жаратқансаң. Хәммеси Сениң еркиң менен жаратылды хәм бар болды»

(Аян 4:11)

«Қудай Өз адамларында қуғанышқа ийе болады».

(Забур 149:4)

Сиз Қудайды қуғандырыу хәм Оған ләззет бағышлау үшін жаратылғансыз.

Сиз бул дүньяға туғылған уақтыңызда, Қудай ол жерде көринбейтуғын гүға болып, сизиң туғылып атырғаныңызға қуғанып күлип қарап турды. Ол сизиң тири болып жасауыңызды қәледи хәм сизиң бул дүньяға келиуиңиз Оған уллы қуғаныш алып келди. Қудай сизди жаратыуға мұтәж емес еди, бирақ Ол сизди Өз қуғанышы үшін жаратыуды таңлады. Сиз хәзир Ол үшін, Оның даңқ-саўлаты үшін, Оның мақсетин әмелге асырыу үшін хәм Оған қуғаныш әкелиу үшін жасап атырсыз.

Қудайға қуғаныш алып келиу хәм Оның жүрегине рәхәт бағышлау үшін жасау – сизиң биринши мақсетиңиз болып есапланады. Сиз буны толық түсинип жеткениңизде, өзиңизди «әхмийетсиз» сезиу машқаласынан азат боласыз хәм енди ондай пикир сизди тәшүйшке салмайды. Себеби егер сиз Қудай-талаға қуғаныш алып келиу үшін жаратылған болсаңыз, демек, бул сизиң оғада әхмийетли екениңизди дәлиллейди. Егер сиз Қудайға соншелли

әхмийетли болсаңыз хәм Ол сизди Өзи менен мәңги бирге болыўға ылайықлы деп есапласа, онда оннан уллырақ қандай әхмийетлиликтің болыўы мүмкин? Сиз - Қудайдың баласысыз хәм сиз Оның жаратылысларының ишинде хеш қайсысы бере алмайтуғын нәрсени, яғный қуўанышты бере аласыз. Мухаддес Китаптың бир аўдармасы былай дейди: **«Қудай Өз сүйиспеншилиги себепли, бизлерди әлле қашан Ийса Масих арқалы Өзиниң балалары қылып алыўды шешкен еди. Бул Оның қуўанышы хәм Оның мақсети еди»** (Ефес.1:5).

Қудайдың сизге берген сыйларының ишинде ең уллысы – бул сизиң рәхәтти хәм қуўанышты сезе алыў қәбилетиңиз болып есапланады. Бул ушын Қудай сизге бес сезиў органын хәм рәң-бәрәң туйғыларды берип қойыпты. Ол сизиң бул өмирден ләззет алып жасағаныңызды қәлейди, ал зорға қыйналып тиришилик еткениңизди емес. Сизиң қуўанып хәм ләззетленип жасай алатуғыныңыздың себеби - Қудай *сизди Өз түрине бола, Өзине уқсас етип* жаратты.

Биз көбинесе Қудайда да эмоциялары бар екенин умытып қоямыз. Ол хәр бир нәрсени жүдә терең сезеди. Мухаддес Китап Қудайдың қайғыратуғынын, қызғанатуғынын, ашыўланатуғынын, қыйналатуғынын, жаны ашыйтуғынын, қапа болатуғынын, қуўанатуғынын, шадланатуғынын хәм қанаатланатуғынын айтады. Қудай жақсы көреді, қанаатланады, хәтте, күледі де! (Жар.6:6, Шығ.20:5, Нызам.32:36, Бийлер.2:20, 1-Жылнама.16:27, 3-Патша.10:9, Забур.2:4,5:5, 17:20, 34:27, 36:23, 102:13, 103:31, Езек.5:13, 1-Юх.4:16).

Қудайға қуўаныш алып келиў – ТАБЫНЫЎ (сыйыныў) деп аталады. Мухаддес Китап былай дейди: **«Жаратқан Ийеге Оннан қорқатуғынлар, Оның мехрине исенетуғынлар унайды (яғный олар менен қуўанады)»** (Забур.146:11).

Қудайды қуўандыратуғын қәлеген ис – ТАБЫНЫЎ болып есапланады. Теңгеге уқсап, табыныў да *көп қырлы* болып табылады. Табыныўды толық түсиндириў ушын бир неше китап томлары керек болады, бирақ биз бул бөлимде оның тек ғана негизги аспектлерин көрип шығамыз.

Антропологлар барлық мәдениеттың халықлары инстинктли түрде бир нәрсеге сыйынатуғынын байқаған. Бундай умтылыў универсал болып есапланады. Қудай бизлердиң жанымыздың түп-түпкирине шекем Өзи менен қарым-қатнасты қәлеўимизди синдирип таслаған. Сыйыныў мурыннан дем алғандай хәм аўқат жегендей

тәбийий болып есапланады. Ал егер де бизлер Қудайға табынбасақ, онда дәрхал Оның орнына табынатуғын басқа бир бутты табамыз. Бул бут – бизлердің өзлеримиз болыуымыз да мүмкин. Не ушын Қудай бизлерди бундай табынуы қәлеуи менен қосып жаратқан? Себеби Ол табынуышыларды қәлейди! Ийса: **«Әке Өзине ҳақыйқый табынуышыларды излеп атыр»**, - деген еди (Юхан.4:23).

Сиз өз келип шыққан диниңизге байланыслы бола отырып, «табынуы» деген түсиникти еле де кеңейтириуиңиз керек болады. Сиз табынуы дегенде ибадатханадағы қосықлар айтыуды, дуға етиуди ямаса ұайызлықлар тыңлауды көз алдыңызға келтириуиңиз мүмкин. Ямаса қандай да бир диний рәсимлерди, шамларды жағыуды, шыпа алыуды, кәраматларды ямаса хайран қалатуғын жағдайлардың жүз бергенин көз алдыңызға келтириуиңиз мүмкин. Дурыс, табынуы – бул элементлерди өз ишине алыу мүмкин, бирақ оның мәниси бул сөзлерден анағурлым тереңирек. Табынуы - бул өмирде жасау салты.

Табынуы – музыкадан да бираз кеңирек болып есапланады. Көплеген адамлар табынуыды музыканың синоними деп есаплайды. Олар: «Бизлер жәмәәтимизде табынуыды биринши өткеремиз хәм кейин тәлим аламыз», - деп айтады. Бул жүдә надурис түсиник. Ибадатханадағы хәр бир хызмет: дуға етиу, Мухаддес Китап оқыу, алғыс айтыу, гүналар ушын тәубе етиу, тыныш хәм үндемей отырыу, ұайызлық тыңлау, дәптершеге жазыу, *кейин табынуы*, оннан бири хәм қурбанлықларды алып келиу, шомылдырыу, еслеу кешесин өткериу, бағышланыу қағазына қол қойыу хәм хәттеки басқа табынуышылар менен сәлемлесию де – табынуыдың бир бөлеги болып есапланады.

Негизинде, табынуы – музыка пайда болмасынан бұрын да болған. Адам-ата Едем бағында Қудайға табынған, бирақ музыка хәкқында Жаратылыс китабының 4:21 аятындағы Жубалдың тууылыуына шекем тилге алынбаған. Егер табынуы «музыка» деп есапланатуғын болса, онда музыкадан узақлау болған адамлардың хеш қайсысы хеш қашан да Қудайға табына алмай қалады. Соның ушын, табынуы музыкадан да тереңирек түсиникке ийе.

Буннан да жаман қәте түсиник бар. «Табынуы»ды музыканың белгили бир стили менен байланыстырады: «Алдын гимн айттық, кейин алғыс-мақтау менен табынуы қосықларын айттық», - деп те айтады. Ямаса: «Мен тез айтылатуғын алғыс қосықларын жақсы көремен, ал ең жақсы көретуғыным – бул әсте айтылатуғын табынуы қосықлары», - деп те айтады. Олар: «Егер қосық тез, бәлент дауыс хәм мыс әсбабы менен алып барылса, онда ол «алғыс-мақтау» деп

есапланады, ал егер қосық әсте, созылып, жанға жағымлы болып хәм тек бир гитара менен айтылса, онда ол «табыныў» болып есапланады», - дейди. Булардың барлығы «табыныў» түсинигин надурис ислетиў болып табылады.

Табыныўға қосықтың стилиниң, көлеминиң ямаса тезлигиниң хеш қандай байланысы жоқ. Қудай музыканың барлық түрин: ол тез болсын, әсте болсын, бәлент болсын, я пәс болсын, ески болсын, жаңа болсын, - хәммесин унатады. Бәлким, сиз олардың биреўлерин жақтырмайтуғын шығарсыз, бирақ олардың барлығы Қудайға унайды! Егер олар руўхта хәм хәқыйқатлықта исленилсе, бул – табыныў хәрекетин болып есапланады.

Масихыйлар көбинесе табыныўда пайдаланылатуғын қосықлардың стилиниң үстинде бираз келиспейди. Олар өзлерине унайтуғын стилди: «Бул көбирек Мухаддес Китапқа тийкарланған» ямаса «Бул стиль Қудайға көбирек унайды», - деп табан тиреп тартысады. Бирақ, Мухаддес Китапқа тийкарланған хеш қандай стиль жоқ! Мухаддес Китапта хеш қандай нота жоқ хәм биз Мухаддес Китап жазылған уақытта пайдаланылған әсбапларға да ийе емеспиз.

*Қудайға унайтуғын хәр бир ис-хәрекет –
табыныў болып есапланады.*

Шынын айтатуғын болсақ, сизге ең ишинде унайтуғын музыка стили - бул Қудай туўралы емес, ал сиз туўралы, яғный сизниң өтмишиңиз хәм өзиниңиздиң қандай адам екениңиз хәққинда көбирек айтады. Бир миллеттиң музыкасы басқасына шаўқымлыдай болып түйилиўи мүмкин. Бирақ Қудай хәр қыйлылықты жақсы көрип, Оған хәммеси унайды.

«Масихыйлардыки» деген музыка жоқ, ал тек масихый лирика ғана бар. Бул – қосықтың намасы емес, ал оны мухаддеслейтуғын сөзлер. Руўхый намалар жоқ. Егер мен сизге сөзсиз бир нама шертип берсем, оның «масихый» қосық екенин айтып бере алмайсыз.

Табыныў – бул сизниң пайдаңыз ушын емес. Мен шопан болып: «Маған бүгинги табыныў жүдә унады. Мен оннан көп нәрсе алдым», - дейтуғын хатларды көп аламан. Бул табыныў хәққиндағы тағы бир надурис түсиник. Себеби табыныў – сизниң пайдаңыз ушын болып өтпейди! Бизлер Қудайдың пайдасы ушын табынамыз! Бизлердиң

табынғанымыздағы мақсетимиз өзимизге емес, ал Қудайға унайтуғын исти ислеу болып табылады. Егер сиз: «Бүгинги табыныұдан мен хеш нәрсе ала алмадым», - десеңиз, онда сиз надурьыс себеп пенен табынған боласыз. Табыныұ – бул сизге емес, ал Қудайға тийисли. Әлбетте, «табыныұ» хызметлери көплеген «қарым-қатнаслар ислеу», «тәлим алыу», «Хош Хабар айтыу» уқсаған элементлерди өз ишине алады хәм табыныұдың пайдасы бар, бирақ биз оны өзимизге унау ушын ислемеймиз. Бизиң нийетимиз Жаратыушымызға уллылық алып келиу хәм Оны қууантыу.

Ийшая китабының 29-бабында Қудай еки жүзли хәм тек үстиртин табыныушылар хәкқында Өз наразылығын айтады. Адамлар Қудайға қурғақ дууаларды, жүреклериниң төринен шықпаған алғысларды, бос сөзлерди, адамлар тәрeпинен (хәтте олардың мәнисин ойламастан) ойлап табылған үрп-әдетлерди усинды. Қудайдың жүрегине табыныудағы үрп-әдетлер емес, ал жигеримиз бенен бағышланғанымыз әхмийетли. Мухаддес Китапта мынадай аят бар: **«Жаратқан Ийе былай дейди: Бул халық Маган ауызлары менен жақынласып, тиллери менен Мени хұрмет етеди, ал олардың жүреклери Меннен алыста турады. Олардың Маган табыныулары тек гана адамлар тәрeпинен ойлап табылған қазыйдалардан ибарат»** (Ийшая 29:13).

Табыныу – бул сизиң өмириңиздиң бир бөлеги емес, ал ол сизиң өмириңиз. Табыныу тек ғана ибадатханадағы хызметлер емес. Бизлерге Оған «үзликсиз табыныу» хәм Оны «таң атқаннан күн батқанша алғыслау» кереклиги айтылған (Забур 104:4 хәм 112:3). Мухаддес Китаптың адамлары Қудайды хәмме жерде: жумысларында, үйлеринде, сауаш майданында, қамақханаларда, хәтте, төсеклеринде алғыслаған! Алғыслау азанда көзиңизди ашқандағы биринши хәм түнде оны жумғандағы соңғы хәрекет болыуы тийис (Забур 118:147, 5:4, 62:7, 118:62). Дауыт былай дейди: **«Мен Қудайды хәмме уақыт алғыслайман. Мениң аузым үзликсиз Оны мақтайды»** (Забур 33:2).

Қудайды алғыслау, Қудайды уллылау хәм Оған унау ушын исленилген хәр бир хәрекет табыныуға айланыуы мүмкин. Қудай Сөзи былай дейди: **«Солай етип, жесеңиз де, ишесеңиз де, не нәрсени ислесеңиз де, хәмме нәрсени Қудайдың даңққа бөлениуи ушын ислеңлер»** (1-Кор.10:31). Мартин Лютер былай деген еди: «Сауыншы да сыйырларды Қудайдың уллыланыуы ушын сауа алады».

Қалай етип хәмме нәрсени Қудайдың уллыланыуы ушын ислеу мүмкин? Буны, *сиз хәмме нәрсени Ийса ушын ислеген уақтыңызда, және, хәмме нәрсени Оның менен үзликсиз сөйлесе отырып ислеген уақтыңызда, иске асырыуыңыз мүмкин. Қудай Сөзинде былай деп жазылған: «Ийемизден сыйлық ретінде мийрас алатуғыныңызды билип, не ислесеңиз де адамлар ушын емес, ал Ийемиз ушын ислеп атырғандай болып, шын жүректен ислеңлер»* (Кол.3:24).

Қудайға табынып жасаудың сыры – бул хәмме нәрсени тап Ийсаға ислеп атырғандай етип ислеу. Мухаддес Китаптың заманагөй бир аудармасында былай деп жазылған: **«Хәр күни ислейтуғын хәрекетлериңизди: уйықлауыңызды, жеуиңизди, жумыс ислеуиңизди хәм сейил етип жүриуиңизди, - хәммесин Қудайдың алдына құрбанлық сыпатында усыныңлар»**. Рим.12:1. Егер жумыс тап Қудайға бағышланып атырғандай болып исленилсе хәм сол жумыс уақтында Оның сол жерде екенин билип исленилсе, онда сол жумыс табынуыға айланады.

Мен биринши мәрте хаялымды жақсы көрип қалғанымда, мен ол тууралы үзликсиз ойлайтуғын едим: азанғы аўқатымды жеп атырып, оқыуға баратырып, сабақта отырып, базарда гезекте турып, жел берип атырып, мен ол хаққында ойлауды тоқтата алмаған едим! Мен ол хаққында өзим менен өзим сөйлесип жүретин едим хәм оның унайтуғын жерлерин айтып жүретуғын едим. Сонлықтан оны барқулла қасымда сезип жүретуғын едим, хәтте, бизлер Кэй екеуимиз бир-биримизден жүзлеген километр узақта жасап, екеуимиз еки жақтағы колледжде оқып атырған болсақ та. Ол тууралы барлық уақытта ойлау арқалы мен оның *мухаббатында жасадым*. Табынуыға айланып кеткен өмир - бул **Ийса Масихты сүйип қалған** адамның өмири!

СЕГИЗИНШИ КҮН

ӨМИРИМНИҢ МАҚСЕТИ ХАҚҚЫНДА ПИКІР ЖҮРГИЗИҮ

Ойланыу ушын хақыйқат: Мен Қудайға унау ушын жаратылдым.

Ядлайтуғын аят: *«Өйткени Қудай Өз халқын жақсы көреді (Өз халқына қарап, ләззетленеді хәм қууанады)».*

Забур 149:4

Ойланатуғын сорау: Мен күнделикли қайсы ислеримди туурыдан тууры Ийса ушын ислеп атырғандай етип ислеп баслай алыуым мүмкин?

9-күн

Не нәрсе Қудайға қууаныш хәм ләззет бағышлайды?

*«Жаратқан Ийе Өзиниң нурлы жүзи менен
саған нәзер салғай...»*

(Санлар 6:25)

*Маған, өз хызметкеріңе, қууанып нәзер салғайсаң хәм
тууры жасауды үйреткейсең. (Қулыңа Өз Жүзиңниң нурын
төк хәм маған Өз қарарларыңды үйрет)*

(Забур 118:135)

Қудайды қууандырыу – сизиң өмириңиздиң баслы мақсети болып есапланады.

Қудайды қууандырыу өмириңиздиң мақсети екен, демек, сизиң ең әхмийетли ұазыйпаңыз буны қалай иске асырыуды анықлау болып есапланады. Мухаддес Китаптың бир аудармасында былай деп жазылған: **«Масихты не нәрсе қууандыратуғынын анықлап алып, соны орынла»** (Еф.5:10). Бахтымызға Мухаддес Китап бизлерге Қудайды қууандыратуғын өмирдеги бир анық мысалды көрсетеди. Ол адамның аты Нух.

Нухтың жасаған ұақытларында, пүткил дүнья әдеп-икрамлылық жақтан қулаған еди. Хәр бир адам Қудайдың емес, ал өзиниң рәхәти ушын жасайтуғын еди. Қудай Өзи жаратқан адамлардың ишинен Өзин қууандыратуғын *хеш кимди* таба алмағанлықтан, оларды

жаратқанына пушайман болып, қатты қапа болады. Ол «Адам» расасынан соншелли жеркенгенликтен, оларды жер бетинен жоқ қылыўды шешеди. Бирақ Қудайды қуўандыратуғын бир адам бар еди. Қудай Сөзи ол туўралы былай дейди: **«Бирақ Нух Жаратқан Ийениң мийримине еристи»** (Жаратылыс 6:8).

Қудай: «Мына адам маған хақыйқаттан да унайды. Ол Мени қуўандырады. Мен хәммесин оның шаңарағынан баслайман», - деди. Нух Қудайды қуўандырғаны себепли, сиз бенен биз, бүгин бул дуньяда жасап атырмыз. Оның өмиринен бизлер Қудайды қуўандыратуғын бес табыныў хәрекетин үйренемиз.

1) Бизлер ең жоқары дәрежеде Қудайды сүйгенимизде, Оны қуўандырамыз. Жер бетинде басқа ҳеш ким Қудайды сүймеген гезде, Нух Оны бул дуньядағы хәмме нәрседен бетер жақсы көретуғын еди! Қудай Сөзи бул туўралы былай дейди: **«Нух заманластары арасында хақ хәм минсиз адам болып, Қудай менен тығыз байланыста жасайтуғын еди»** (Жаратылыс 6:9). Мине, Қудай хәммесинен де бетер сизден усыны: Өзи менен тығыз байланыста жасаўыўыңызды күтеди хәм қәлейди! Жаратыўшы Қудайдың бизлер менен қарым-қатнас жасаўды қәлейтуғыны – бул пүткил жаратылыстағы таң қаларлық хақыйқат болып есапланады. Қудай сизди сүйиў ушын жаратты хәм Ол, өз гезегинде, сизден де сондай жуўапты күтеди. Ол былай дейди: **«Өйткени Мен қурбанлықларды емес, меҳир-мухаббатты қәлеймен хәм толық өртелетуғын садақалардан гөре, Қудайды танығанын көбирек қәлеймен».** (Осия.6:6).

Бул аятта айтылып турған Қудайдың сизге деген қәлеўин сезип атырсыз ба? Қудайдың сизге деген сүйиспеншилиги оғада терең хәм Ол сизден де соны күтеди. Қудай сиз бенен бирге болыўды хәм сизиң Ол ушын ўақыт ажыратқаныңызды қәлейди. Сонлықтан да, Қудайды сүйиўди үйрениў хәм Ол тәрәпинен жақсы көрилиў – бул сизиң өмириңиздеги ең уллы мақсет болыўы тийис. Буннан әхмийетлик нәрсе болмайды. Адамлар Ийсадан: «Мухаддес Китаптағы ең уллы буйрық қайсы буйрық?» - деп сорағанда, Ийса халыққа былай деп жуўап берген еди: **«Мухаддес Китаптағы ең уллы буйрық мынаў: Ийең болған Қудайыңды пүткил жүрегиң, пүткил жаның, пүткил ақыл-ойың менен сүй. Бул биринши хәм ең баслы буйрық»** (Мат.22:37,38). Демек, Қудай ең ишинде сизден нени күтеди екен? Оны сүйгениңизди!

2) Бизлер Қудайға толығы менен исенген ўақтымызда, Оны қуўандырамыз. Нухтың Қудайды қуўандырғанының екінши себеби

– бул оның Қудайға исенгенлиги болып есапланады. Хәтте оның ислеп атырған ислери адамларға «келиспейтуғын» болып көринсе де, ол Қудайдың сөзине исенген еди. Мухаддес Китаптың бир аудармасы былай дейди: **«Нух исеним менен шөлистанның ортасында кеме соқты. Ол еле көрмеген нәрсеси ҳаққында ескертилгенде, Қудайдың айтқан сөзине сай ҳәрекет етти... Нәтийжеде, Нух Қудай менен жақын қарым-қатнаста болды»** (Евр.11:7). Мына жағдайды көз алыдыңызға келтирип көриң: Бир күни Қудай Нухқа келип: «Мен инсанлардан қапа болдым. Пүткил жер жүзиндеги адамлардан тек сен ғана Мен туўралы ойлайсаң. Бирақ Нух Мен саған қарағанымда, күлип баслайман. Сениң өмириң Маған унайды, соның ушын Мен дүнья жүзин суў астында қалдырып, жазалайман хәм бәрин қайтадан сениң шаңарағыңнан баслайман. Сонлықтан Мен сениң шаңарағыңды хәм жаныўарларды қутқарыўым ушын, сениң үлкен кеме соғыўыңды кәлеймен», - деди.

Бул жерде Нухты гүманландыратуғын үш нәрсе бар еди. Бириншиси, Нух хеш қашан жаўынды көрмеген еди. Жер бетин суў алмасынан бурын, Қудай жерди жер асты суўы менен суўғаратуғын еди. Екиншиси, Нух океаннан бир неше жүзлеген километрлер узақта жасайтуғын еди. Егер кемени соға алған жағдайда да, ол кемени суўға шекем апара алмас еди! Үшиншиси, жаныўарларды кемеге киргизиў хәм кейин оларға қараўдың өзи дерлик мүмкин емес ис еди. Бирақ Нух хәтте наразылық та етпеди, сылтаў да айтпады. Ол Қудайға толық исенди хәм оның бул хәрекетин Қудайды қуўандырды.

«Қудайға толығы менен исениў» дегенимиз – бул сизиң өмириңизге ең жақсы нәрсениң не екенлигин Оның билетуғынына исениў болып табылады. Расында да, Қудай сиз ушын нениң жақсы, нениң жаман екенлигин биледи. Сиз Қудайға толығы менен исенген ўақтыңызда, демек, сиз Қудайдың Өз ўәделерине садықлығына, қыйыншылықларды шешиўге жәрдем беретугынына хәм керек ўақытта, хәтте, мүмкин болмаған нәрселерди де ислей алатуғынына үмит байлап, күтесиз. Қудай Сөзи былай дейди: **«Қудай Өзинен қоратуғынларға хәм Оның меҳир-муҳаббатына исенетуғынларға разы болады»** (Забур.146:11).

Нух кемени 120 жыл даўамында соғады. Мен оның бул узақ ўақытлар ишинде бир неше рет қапагершилик пенен ушырасқанын көз алдыма келтире аламан. Жыллар өтер, бирақ жаўынның хеш бир белгиси жоқ еди. Сол ўақытта дүньяның адамлары оның үстинен күлип: ««Қудай мениң менен сөйлеседи» деп ойлайтуғын есинен кеткен адам», - деп, оны аямастан айыплар еди. Нухтың балалары үйиниң алдында жасалып атырған үлкен кемени көргенлеринде

ашыулары келгенин көз алдыма келтире аламан. Бирақ усыларға карамастан Нух Қудайға исениуин дауам етти.

Сиз өмириңиздиң қайсы бөлиминде Қудайға толық исениуіге мүтәжсиз? Исениу – табынуу хәрекеті болып есапланады. Ата-аналар өз балаларының оларды сүйетуғынына хәм олардың даналығына исенетуғынына қуғанғанындай, сизиң Қудайға исенимиңиз де, Оны қуғантады. Мухаддес Китап былай дейди: **«Исеним болмаса, Қудайға унау мүмкин емес»** (Евр.11:6).

3) Бизлер шын жүректен Қудайға бойсынған уақтымызда, Оны қуғандырамыз. Жаныуарларды жер жүзлик суу алыудан қутқаруу - бул майда-шүйдесине шекем дыққат аударып жақсы шөлкемлестириуи талап етеди. Хәммеси тап Қудай көрсетип бергендей етип ислениуи керек еди. Қудай: «Нух, сен өзиң қәлегендей кеме соқ», - демеди. Ол кемениң көлемин, көринисин, оны ислейтуғын материалларды хәм соның менен бирге кемеге минетуғын жаныуарлардың хәр қыйлы санларын да айтқан еди. Мухаддес Китап бизлерге Нухтың жууабы былай болды деп айтады: **«Нух Қудайдың буйырғанларының барлығын орынлады»** (Жар.6:22). Қудай оған қалай исле деп буйырған болса, Нух барлығын солай ислеген еди.

Қудайға толығы менен исениу дегенимиз – бул

Оның сизиң өмириңизге ең жақсы нәрсениң

не екенлигин билетуғынына исениу.

Мынаған кеуил аударың: Нух *толығы* менен бойсынды (хеш қандай көрсетпеге жеңиллик пенен қарамады) хәм ол *дурыс* қылды (Қудай қәлеген жол менен, Қудай айтқан уақытта ислеп питкерди). Әне, усы шын жүрек пенен «толық бойсынуу»ды билдиреди. Соның ушын да, Қудайдың Нухқа қуғанғанына хайран қалатуғын жери жоқ.

Егер Қудай сизден үлкен кеме соғууды сораса, сизде бир қанша сораулар, қарсылықлар хәм сылтаулар пайда болмай ма? Нухта болмады. Ол Қудайға пүткил жүрегі менен исенди. Қудай оннан нени сораса да, оны хеш қандай сылтау айтпастан хәм екиленбестен иследи. Ол уақытты созып: «Мен бул ушын дууа етип алайын», - деп те айтпады. Ол исти кешиктирместен иске асырыуға киристи. Қудайға толық исениу хәм Оған толық бойсынуу – дегенимиз сол. Хәр бир ата-ана балаларының өз уақтында ислеменген нәрсесиниң

бойсыныушылық емес екенлигин биледи. Кешиктирилген «бойсыныушылық» - хақыйқатында «бойсынбаушылық» екенін хәр бир ата-ана биледи.

Қудай сизден орынлауды сораған нәрсесін түсіндирип бериуге ямаса оның себебин айтыуға парызлы емес. Түсиниу – күтип турыуы мүмкин, бирақ бойсыныушылық күтпейди. Мухаддес Китапты узак жыллар дауаманда оқып, гүрриңлескениңизге қарағанда, Қудайға дәрхал бойсынғаныңыз Оны көбирек таныуыңызға жәрдем береді. Расында да, сиз гей бир буйрықларды қашан орынламағаныңша, олардың мәнисін хеш түсине алмайсыз. Бойсыныушылық түсиниуге жол ашып береді.

Көбинесе, бизлер Қудайға толық емес, ал *азлап* бойсынамыз; бизлер Қудай буйрықларының ишинде өзлеримизге қолайлысын таңлап алып, тек соларға бойсынамыз; бизлер буйрықлардың дизимин алып, өзимизге унайтуғынларына ғана бойсынамыз, ал себебин онша ямаса улыуға түсинбеген, қыйын, қымбатқа түсетуғын хәм атақлы емес буйрықларға болса кеуил аудармаймыз. Мен жәмәәтке бараман, бирақ тапқанымның оннан бирин бермеймен. Мен Мухаддес Китапты оқыйман, бирақ мени қапа қылғанларды кеширмеймен. Бирақ бундай буйрықлардың айырымларын айырып алып бойсыныу – бул бойсынбау дегенди аңлатады.

Шын жүректен бойсыныу - бул кууаныш хәм қәлеу менен иске асырылады. Мухаддес Китап былай дейди: **«Қудайға кууаныш пенен хызмет етиңлер»** (Забур 99:2). Мына аят Қудай алдында Дауыттың минез-қулқының қандай болғанын ашып береді: **«Ийем, маған Өз буйрықларыңның жолын көрсет, сонда мен оны ақырына шекем жаздырмайман. Мени ақылландыр, сонда Сениң нызамыңа әмел қыламан хәм оны пүткіл жүрегим менен сақлайман»** (Забур.118:33-34). Қудайым, маған не ислеуім кереклигин айт хәм мен ислеймен. Мен тири екенмен, саған шын жүрегимнен хызмет етемен.

Яқып исениушилерге сөйлей отырып былай дейди: **«Биз Қудайды тек гана исениуимиз арқалы емес, ал орынлау арқалы кууандырамыз»** (Яқып.2:24). Қудайдың Сөзи анық: сиз қутқарылуыға хызмет етиуиңиз арқалы ересе алмайсыз. Қутқарылуы - сизиң күшиниңизге қарап емес, ал Қудайдың мийрими менен бериледи. Бирақ сиз Қудайдың баласы сыпатында бойсыныу арқалы Аспандағы Әкеңизге кууаныш алып келе аласыз. Сизиң Қудай Сөзине бойсынып ислеген хәр бир ис-хәрекетиңиз де табыныу хәрекеті болып есапланады. Не ушын бойсыныу Қудайды соншелли кууандырады?

Себеби бул сизиң Оны сүйетуғыныңызды дәлиллейди. Ийса былай деген еди: **«Егер Мени сүйсеңдер, Мениң буйрықларымды орынлайсызлар»** (Юхан.14:15).

4) Бизлер Қудайға үзликсиз миннетдершылық билдирип, Оны алғыслаганымызда, Оны қуғандырамыз. Қәлеген адам өзиниң ислеген мийнетиниң хәм қәбилетиниң ылайықлы баҳаланғанын қәлейди. Сонлықтан сиз бир жақсы зат ислегеннен соң, адамлардан миннетдаршылықты ямаса мақтау сөзин күтесиз. Қудай да бизлердиң Оның ислеген уллы ислерине ылайықлы жууап қайтарғанымызды: миннетдаршылық билдиргенимизди, баҳалағанымызды хәм уллылығына сай алғыслаганымызды жақсы көреді. Оны қатты хұрмет етип, Оған миннетдаршылығымызды алғыс-мақтауларымыз арқалы билдирсек, бизлер Оның жүрегине қуғаныш әкелемиз.

Нух Қудайды алғыслайтуғын хәм миннетдаршылық билдиретуғын жүрек пенен жасағаны ушын да, оның өмири Қудайды қуғандыратуғын еди. Нухтың топан сууынан соңғы биринши хәрекеті Қудайға қурбанлық алып келиу арқалы Оған миннетдаршылық билдириуи болды. Мухаддес Китап былай дейди: **«Нух Жаратқан Ийеге арнап қурбанлық орын қурды. Сол жерде ол ҳадал деп есапланған хайуанлардың хәм қуслардың хәммесинен алып, оларды қурбанлыққа шалып, жағып жиберди»** (Жаратылыс.8:20). Ийсаның қурбан болғаны ушын, бизлер енди Нухқа уқсап хайуанларды қурбанлыққа алып келмеймиз. Оның орнына бизлерге **«алғыс-мақтау хәм миннетдаршылық билдириу қурбанлығын»** алып келиу буйырылған. Бизлер *Оны Қудай* болғанлығы ушын алғыслаймыз (Забур.115:8) хәм *Оның ислеген қурбанлығы* ушын миннетдаршылық билдиремиз (Евр.13:15). Дауыт былай деген еди: **«Мен қосықларымда Қудайдың атын алғыслайман хәм алғыслар арқалы Оны мақтайман. Бул Жаратқан Ийеге шақылы хәм туяқлы мал хәм бузауларға қарағанда, көбирек унайды»** (Забур.68:31-32).

Бизлер Қудайды уллылап, Оған миннетдаршылық билдирген уақтымызда, әжайып ислер жүзеге аса баслайды. Биз Қудайды қуғандырғанымызда, өзимиздиң де жүрегимиз қуғанышқа толады!

Анам мениң ушын аўқат писиргенди жақсы көреді. Хәтте мен Кэйге үйленгенимнен соң да, бизлер ата-аналарымызды көриуге барғанымызда, анам әжайып аўқатларды писирип байрам қылатуғын еди. Оны қуғандыратуғын нәрсе – балаларының оның таярлап қойған аўқатларын жегенин көриу еди. Биз қанша хәз етип жесек, бул анама

сонша куўаныш әкелетуғын еди. Бизлер де оның таярлағанларын мақтау арқалы анама куўаныш алып келетуғын едик. Мазалы аўқатты жеп атырып, оның мазалылығын айтып анамды мақтайтуғын едим. Сонда хәммемиз де куўанатуғын едик.

Табынуу да еки тәрәпке хызмет етеди. Бизлер Қудайдың бизлер ушын ислеген қурбанлығына куўанамыз хәм бул миннетдаршылығымызды Оған билдиргенимизде, Ол да куўанады, сонда бизлердиң де жүрегимиз куўанышқа толады. Забур Китабы былай дейди: *«Ал хақ адамлар куўанып, Қудай алдында шадлансын хәм куўанышқа толып байрам қылсын»* (Забур.67:4).

5) Бизлер Қудайдың бизлерге берген сыйларынан хәм қәбилетлеринен пайдаланған уақтымызда, Оны куўандырамыз. Суу топаны тамам болғаннан кейин, Қудай Нухқа мына әпиуайы көрсетпени берди: *«Қудай Нухты хәм оның улларын жарылқап былай деди: «Өсим-өнип, көбейиңлер хәм жер жүзин толтырыңлар. Жердеги хайуанлардың, аспандағы қулардың, жер жүзиндеги тири жанлардың хәм теңиздеги балықлардың хәммеси сизлерден қорқып, үркетуғын болсын. Олар сизлердиң бийлигиңизге берилген. Барлық тири жәниуарлар сизлерге аўқат болады. Өсимликлерди бергеним сыяқлы, Мен сизлерге хәммесин берип атырман»* (Жаратылыс.9:1-3).

Қудай: «Өмирди дауам ететуғын уақыт келди. Мениң берген көрсетпелериме қарап, ис тутың. Адамзатқа рухсат еткен нәрселеримди ислең: өз хаялыңыз бенен бирге болың, балалар тууың, шаңарақ көтериң. Егин егип, аўқатланың. Адам болың! Мен сизлерди сол ушын жараттым!» - деди. Мүмкин, сиз Қудай тек «руўхый» ислер менен: Мухаддес Китап оқыу, ибадатханаға барыу, дууа етиу, исенимиңиз хаққында басқалар менен бөлисиу сыяқлы хәрекетлер менен шуғылланғаныңызда ғана куўанады деп ойлайтуғын шығарсыз. Және де, Қудайды өмириңиздиң басқа тәрәплери қызықтырмайды деп ойлайтуғын шығарсыз. Ал негизинде, Қудай сизиң хәр бир исиңизге, майда-шүйдесине шекем: сиз жұмыс ислеп атырғаныңызда, ойнап атырғаныңызда, дем алып атырғаныңызда ямаса аўқатланып атырғаныңызда, Ол сизге қарап турғанды жақсы көреді. Сизиң ислеитүғын хеш бир ис-хәрекеиңиз Оның дыққатынынан бир шетте қалмайды. Хәзир қылып атырған исиңизде. Мухаддес Китап былай дейди: *«Хақ адамның қәдемлерин Ийемиз бекемлеп барады хәм Ийемиз оның жолына разы болады»* (Забур.36:23).

Адам не ислесе де (тек гүналы ислерден баска), егер исин Жаратқан Ийени алғыслау нийети менен қылса, ол Қудайды қуғандыра алады. Сиз Қудайды уллылау ушын қазан-табақларды жууыңыз мүмкин, машина оңлауыңыз мүмкин, сауда менен шуғылланыуыңыз мүмкин, компьютер программаларын жазуыңыз мүмкин, дийханшылық пенен шуғылланыуыңыз мүмкин ямаса үй көтериуиңиз мүмкин. Әсиресе, егер де сиз Қудайдың берген сыйларын хәм талантларын ислетсеңиз, сиз Оның жүрегине айрықша қуғаныш алып келесиз, сонда Ийемиз өз балаларының жетискенлиги менен мақтанатуғын ата-аналарға уқсап қуғанады. Қудай Өз қуғанышы ушын, бизлерге хәр қыйлы қәбилетлерди нийет пенен берген. Ол биреулерди спортшы, ал басқаларды аналитик қылып жаратты. Сизге механик болуы, математик болуы, музыкашы болуы ямаса басқа бир кәсиптиң маманы болуы қәбилетлери берилген болуы мүмкин. Булардың барлығы да Қудайға қуғаныш алып келе алады. Қудай Сөзи былай дейди: **«Ол адамлардың хәммесиниң жүреклерин жаратқан, сонлықтан олардың хәр бир исине дыққат салады»** (Забур.32:15).

Егер сиз өз қәбилетлериңизди жасырсаңыз хәм басқа биреулерге уқсауға хәрекет етсеңиз, онда Оған қуғаныш алып келе алмайсыз. Сиз Оған тек өзиңиз болуыңыз арқалы ғана қуғаныш алып келе аласыз. Өзиңиздиң қандай да бир тәрәпиңизди жаман көрсеңиз, онда сиз Қудайдың сизди жаратыудағы даналығына хәм бийлигине қарсы шығып атырған боласыз. Қудай былай дейди: **«Өзин дөреткен Қудай менен айтысуышы адам хәсирет шегип, жердиң қыйындыларының қыйындысына айланады! Гүлалшыға ылай: «Сен не қылып атырсаң?» - деп айта ма? Сизиң ислеген исиңиз сен хәққыңда: «Оның қоллары жоқ», - деп айта ма?** (Ийшая.45:9).

«Отлы ат арбалар» фильминде олимпиада жууырыушысы Эрик Лиддл былай дейди: *«Қудайдың мени бир мақсет пенен жаратқанын билемен, соның менен бирге, Ол мени тез жууыратуғын етип жаратты хәм мен жууырганымда, Қудайдың қуғанышын сеземен».* Соңынан ол былай деп гәпин жуумақлайды: *«Жууырыудан бас тартуы – бул Қудайды жек көриу деген сөз!» «Руўхый емес»* болған қәбилетлер жоқ, ал қәбилетлерди надурис ислетиу бар. Өзиңиздеги бар қәбилетти Қудайға қуғаныш әкелиу ушын пайдаланып баслаң.

Сиз Қудайдың жаратылысына *шадланғаныңызға* қарап турып, Ол да қуғанады. Сиз сулыулықты көрип шадланыуыңыз ушын, Ол сизге көз берди, хәр түрли дауысларды еситип рәхәтлениуиңиз ушын, сизге кулақ берди, ийислер менен хәр қыйлы дәмлерди сезип ләззетлениуиңиз ушын, сизге мурын хәм басқа да сезиу органларын

берди. Денеңиздің өзине жақынласқан нәрселерди сезип қуяныуы ушын, денеңиздің терисиниң астында нервларды жайластырды. Егер хәр бир қуянышлы хәрекет ушын Қудайға миннетдаршылық билдирилсе, ол табыныу хәрекетине айланады. Хәқыйқатында да, Қудай Сөзи былай дейди: **«...Ал олар рәхәт көриуимиз ушын бизлерге хәмме нәрсени мол-мол етип беретугын Қудайдан үмит етсин»** (1-Тим.6:17).

Қудай хәттеки сизиң уйықлап атырғаныңызға қарап турып та қуянады! Мениң балаларым еле кишкене ўақытларында, мен олардың уйықлап атырғанын көргенимде, оларға сүйиспеншилик пенен қарап, жүрегимде қуянышты сезгенлерим есимде. Күндиз олар көп тәшиўишленен хәм бойсынбаған болса да, уйықлап атырғанда олар хәз етип, ғам-тәшиўишсиз, тыныш жатады. Сол ўақытларда, оларға қарап турып, өзимниң оларды соншелли жақсы көретуғынымды сезер едим. Балаларыма қуяныуым ушын, олар хеш нәрсе ислеўи керек емес еди. Мен олардың *тек дем алып, аман жүргенин* көрип-ақ, шын жүректен қуянар едим. Себеби мен оларды оғада жақсы көретуғын едим. Олар дем алғанда, олардың кишкене көкиреклериниң көтерилип түсип атырғанын көрип, гейде көзлеримнен қуяныш жаслары ағатуғын еди. Уйықлап атырғаныныңызда, Қудай сизге сүйиспеншилик пенен тигилип қарап турады, себеби сиз Оның дәреткен кәраматысыз. Ол сизди дүньяда тап бир өзиңиз жасап атырғандай етип сүйеди.

Қудай сизиң өмириңиздиң хәр қандай майда-шүйдесине шекем қарап турып, қуянады.

Балалары ата-аналарын қуяндырыуы ушын, олардың минсиз ямаса ер жеткен болыўлары шәрт емес. Олар балаларының өсип атырған хәр бир ўақтына қуянады. Қудай да сизди сүйиўи ушын, Ол сизиң ер жетиўиңизди күтип турмайды. Ол да сизиң руўхый өсип раўажланыўыңыздың хәр бир басқышына қарап, қуянады хәм хәр бир басқышта да Ол сизди жақсы көреді.

Бәлким, сиз жас ўақтыңызда, сизге унамайтуғын муғаллимлериңиз ямаса ата-аналарыңыз болған шығар. Илтимас, олар сиз туўралы қандай ой-пикирде болған болса, Қудай да сиз туўралы сондай пикирге деп ойлап, қәтелеспен. Өйткени Қудай сизиң минсиз хәм гүнасыз бола алмайтуғыныңызды биледи. Мухаддес Китап былай дейди: **«Өйткени Қудай бизлердиң неден ибарат екенимизди**

биледи хәм бизлердің топырақтан жаратылғанымызды ұмытпайды» (Забур.102:14). Құдайды қызықтыратуғын нәрсе – бул бизлердің жүрегимиздің халаты: Оны қуғандырыў – сиздің жүрегиниздің хакыйқый қәлеўи ме? Бул Павелдің өмириниң мақсети болған: **«Бирақ денедә жасасақ та, денеден шығып кетсек те, бизлер Ийемиздің кеўлинен шығыўға қатты тырысамыз»** (2-Коринф.5:9). Сиз мәңгилик өмирге тийкарланған ой-пикир менен жасағаныңызда, сиздің өмириңиздің бағдары өзгереді. Сиз енди «Мен өмирден қандай рәхәт алып атырман?» деген пикирдің орнына, «Құдай мениң өмиримнен қандай рәхәт алып атыр?» деп ойлайтуғын боласыз. Құдай ХХІ әсирде Нухқа уқсаған Ийемиздің қуғанышы ушын жасайтуғын адамларды ізлеп атыр. Құдай Сөзи былай дейди: **«Құдайды ізлейтуғын, ақыллы адам бар ма екен деп, аспаннан Жаратқан Ийе адам улларына нәзер салды»** (Забур.13:2).

- Сиз Құдайды қуғандырыўды өмириңиздің баслы мақсети етип аласыз ба? Бул мақсетке өзін толық бағышлаған адам ушын, Құдай хәмме нәрсени ислейди.

ТОҒЫЗЫНШЫ КҮН

ӨМИРИМНИҢ МАҚСЕТИ ХАҚҚЫНДА ПИКІР ЖҮРГИЗИҰ

Ойланыў ушын хакыйқат: Мен Құдайға исенген ўақтымда, Ол қуғанады.

Ядлайтуғын аят: *«Жаратқан Ийе Өзинен қорқатуғынларға хәм Оның меҳрине исенгенлерге ыразы болады».*

Забур 146:11

Ойланатуғын сораў: Құдай мен ушын нениң жақсы, нениң жаман екенлигин биледи. Оның маған не нәрсениң жақсы екенин билетуғыны ушын, мен өмиримнің қайсы тәреплерин Оған ең ишинде көбирек исенип тапсырыўым керек?

10-күн

Табыныўдың Жүреги

«Денеңиздиң мүшелерин нахақлықтың қуралы қылып, гүна ислеўге тапсырмаңлар. Керисинше, өлимнен қайта тирилгенлер сыпатында, өзлериңизди Қудайға бағышланлар (ТАПСЫРЫҢЛАР). Денеңиздиң мүшелерин де хақлықтың қуралы қылып, Қудайға арнаңлар»

(Рим 6:13)

Табыныўдың жүреги – толық бағышланыў, бойсыныў, сөзсиз бағыныў болып табылады.

«Тәслим болыў», «бағыныў» – бул сөзлер хәм түсиниклер адамлардың көп пайдаланатуғын сөзи емес. Бул сөзлер «бағышлаў», «қурбанлық етиў», «айрылыў» деген сөзлер сыяқлы адамларға онша унамайтуғын сөзлер. Бул сөз бир затыңды жоғалтатуғыныңды билдиреди, сонлықтан хеш ким жоғалтыўшы болыўды қәлемейди. «Тәслим болыў» сөзи – саўаштағы жеңилисти, жарыстағы утылысты, өзимизден күшлирек болған қарсыласымызға жеңисти тапсырыўды хәм усыған уқсас унамсыз көринислерди көз алдымызға келтиредди. Бул сөз барлық ўақытта болымсыз (унамсыз) мәнисте пайдаланылады. Қолға түскен жынаятшылар да *тәслим болып*, хукиметке хуким етилиўге *тапсырылады*.

Хәр түрли жарыслардан ибарат болған бүгинги мәдениятымыз бизлерге хеш қашан тәслим болмаўды хәм басқаларға жол берип қоймаўды үйретип атырғаны себепли, тәслим болыў хаққында көп еситпеймиз. Егер бизлер: «Утыў – бул хәмме зат», - деген түсиник пенен жасасақ, онда тәслим болыў бизлердиң *ойымызға кирип те шықпайды*. Бизлер орын бериўге, бағышлаўға, бойсыныўға хәм жеңилисимизди тән алыўға қарағанда, утыў, жетилисиў, озып кетиў ямаса жеңиске ерисиў хаққында көбирек сөйлесиўди қәлеймиз. Бирақ Қудай алдында толық тәслим болып, Оған өзимизди толық тапсырыў

– табыныұдың жүрегі болып есапланады. Бул - Қудайдың әжайып сүйіспеншилигі хәм мийримине қайтарылған тәбийий жууап. Бизлер Оның бизлерге усынылған сүйіспеншилигіне бағынамыз хәм өзимизди Оған тапсырамыз, бирақ бизлер буны қорққанымыздан ямаса парызлы болғанымыздан емес, ал сүйіспеншиликте ислеймиз. Себеби, **«Ол биринши болып, бизлерди сүйди»** (1-Юхан.4:9-10).

Табыныұ дегенмиз – бул өзимизди Қудайға толық усыныұымыз.

Павел Римлилерге жазған хатының биринши он бир бабында Қудайдың бизлерге деген әжайып мийрими хәққында түсиндиреди хәм өмиримизди толығы менен табыныұ арқалы Оған тапсырыұымызды соранады: **«Солай етип, хәй туұысқанларым, Қудайдың мийрим-шәпәәти хәқы сизлерге жалбарынаман: өзлериңизди Қудайға унайтуғын мухаддес хәм тири қурбанлық қылып, Оған бағышлаңлар(тапсырыңлар)»** (Рим.12:1).

Хәқыйқый табыныұ, яғный Қудайды ыразы етиұ – өзиңизди Қудайға толығы менен тапсырғаныңызда болады. Сол ўақытта сиз Қудайға қуұаныш бағышлайсыз. Қараңлар, жоқарыдағы аятта *Қудайға қурбанлық әкелиұ* хәққында айтылған.

Өзимизди Қудайға толық қурбанлыққа усыныұымыз – әне, усы нағыз тири қурбанлық болып есапланады. «Өзиңизди Қудайға қурбанлыққа тапсырың» деген сөзди масихыйлар хәр түрли қылып талықлайды: Қудайға бағышланыұ, Ийсаны өз Ийеңиз қылыұ, өз атанақ ағашыңызды арқалаұ, өзиңиз ушын өлиұ, Руұхқа орын берийұ хтб. Бирақ ең әхмийетлиси, буны қалай атаұыңыз емес, ал оны қалай әмелге асырыұыңыз болып есапланады. Қудай сизиң өмириңиздиң хәр бир бөлегин ийелеұди қәлейди. Тоқсан бес пайызы жетерли емес.

Қудайға өзимизди толық тапсырыұға тосқынлық ететуғын үш нәрсе бар: **қорқыныш, менменлик** хәм **алжасыұ**. Қудайдың бизлерди қаншелли сүйетуғынын билмегенликтен, бизлер өз өмиримизди өзлеримиз басқарыұды қәлеймиз. Сонлықтан тапсырыұ сөзиниң мәнисин надурьс түсинемиз.

Мен Қудайға исене аламан ба? Қудай исенимли ме?

Исеним – тапсырыұдың ең әхмийетли бөлеги. Қудайға толық исенбесеңиз, Оған тапсыра алмайсыз. Оны жақыннан танымағаныңызша, Оған исене алмайсыз. Қорқыныш бизлерди

тапсырыудан узақта улайды, бирақ **«сүйіспеншилик барлық қорқынышты қуып шығарады»**, - дейди Құдай Сөзи. Құдайдың сизди қаншелли сүйетуғынын түсинип жетсеңіз, тапсырыу да соншелли аңсат болады.

Құдайдың сизди сүйетуғынын қалай билесіз? Ол Өз Китабы арқалы көплеген дәлиллерди береді хәм сизге Өз сүйіспеншилигин былай деп хабарлайды: «Мен сени мәңгилик сүйіспеншилик пенен сүйемен», «Сен хеш қашан Мениң нәзеримнен шетте қалмайсыз», «Мен сениң өмириңнің хәр бир бөлегине ғамхорлық етемен», «Мен саған хәр тәрәплеме өмирден ләззетленетуғын мүмкиншилик беремен», «Мениң сениң өмириңе деген жақсы жобам бар», «Мен сени кеширемен хәм сени сүйетуғындай сабырлылыққа ийемен». Негизинде, Құдай сизди көз алдыңызға келтире алатуғыныңыздан да бетер көбирек сүйеди.

Буның ең күшли дәлийли – бул Оның сиз ушын жалғыз Улын қурбанлыққа қыйғаны болып есапланады. **«Бирақ, бизлер еле гүнакар болған уақтымызда, Масих бизлер ушын өлді. Бизлерге деген сүйіспеншилигин Құдай усылай дәлийлледі»** (Рим.5:8). Егер сиз Құдай ушын қаншелли қәдирли екениңизди билгиңиз келсе, атанақ ағашта қолын жайып: **«Мен сени усыншелли жақсы көремен. Мен сенсиз жасағанымнан гөре, өлгеним абзал!»** - деп шегеленип турған Масихқа қараң.

Құдайға бағышланыуымыз ушын, Ол бизлерди кулларды мәжбүрлегендей етип зорламайды. Себеби Онда жауызлық та, реҳимсизлик те жоқ. Ол хеш қашан бизлердің еркимизди сындырыуға урынбайды, ал бизлерге мүләйим қатнаста болып, өз еркимиз хәм қәлеуимиз бенен Оған өзимизди усыныуымызды қәлейди. Жаратқан Ийе – сүйиуши хәм азатлық бериуши Құдай. Бизлер Оған өзлеримизди тапсырған уақтымызда, бизлерге куллық емес, ал еркинлик келеді. Бизлер өзлеримизди Ийсаға толық тапсырғанымызда, Оның жауыз емес, ал Қутқарыушы екенін, баслық емес, ал тууысқан екенін хәм диктатор емес, ал дос екенін билип аламыз.

Шекленгенлигимизди тән алыу. Өзлеримизди Құдайға толық тапсырыуымызға бизлердің менменлигимиз кесент етеді. Бизлер өзлеримиздің тек жаратылған бир бенде екенимизди хәм барлық нәрсе ушын жууапкершиликли емес екенимизди тән алыуды қәлемеймиз. Бул әзелден киятырған: **«Сен құдайлардай боласаң!»** - деген азғырылыуы болып есапланады (Жар.3:5). Өмиримиздеги соншелли көплеген стресс жағдайларға түсиуимиздің бирден-бир

себеби – бул толық басқарыўды өз қолымызға алыўды қәлеўимиз болып есапланады. Өмир – бул гүрес, бирақ көплеген адамлар өзлериниң негизинде Яқып сыяқлы Қудай менен гүресип атырғанлығын түсинбейди! Бизлердиң өзлеримиз Қудай болыўды қәлеймиз, бирақ бул гүресте жеңiske ерисиўимизге ҳеш қандай имканият жоқ.

Белгили америкалы руўханий, ўайызшы ҳәм жазыўшы Эйден Уилсон Тозер (1897-1963) былай деген еди: «Адамлардың усы ўақытқа шекем еле тәшиўишлениўиниң, излениўиниң ҳәм алға әсте илгерилеўиниң бирден-бир себеби – бул олардың ресурларының ақырына шекем таўсылмай, еле толығы менен күшлериниң шекленгенин тән алмағаны болып табылады. Бизлер еlege шекем буйрықлар бериўге ҳәм ишимизде Қудайдың жумыс ислеўине тосқынлық жасаўға урынып атырмыз». Бизлер Қудай емеспиз ҳәм *ҳеш қашан* Ол бола алмаймыз да. Бизлер жаратылған адамлармыз. Бизлер Қудайдай болыўға урынсақ, онда сондай ҳәрекет еткен шайтандай болып тамам боламыз.

Бизлер өзлеримиздиң адам екенлигимизди ойымызда қабыл етемиз, бирақ *эмоциямызда* емес.

Өзлеримиздиң шекленгенлигимиз бенен жүзбе-жүз келгенимизде, бизлер ашыўға минемиз, өкпелеймиз ҳәм қапа боламыз. Бизлер узынырақ ямаса келтерек болыўды, ақыллырақ, күшлирек, қәбилетлирек, сулыўырақ ҳәм байырақ болыўды қәлеймиз. Бизлер барлық нәрсеге ийе болып, ҳәммесин өзлеримиз ислеи алыўды қәлеймиз ҳәм бул иске аспай қалған ўақытта, қапа боламыз. Қудай бизлерде жоқ минез-кулқларды басқаларға бергенин сезгенимизде, бизлер буған қызғаныш пенен, олардағын көре алмаўшылық ҳәм өзимизди аяўшылық пенен жуўап беремиз.

Толық бағыныў, толық тәслим болыў – деген нени аңлатады? Қудайға толық бағыныў – бул пәс болып ойыннан шығыў да емес, тәғдирге тән бериў де емес ҳәм ериншекликти сылтаў етиў де емес. Бул, және, наразылықсыз ҳәмме нәрсениң өз орнын тән алыў да емес. Ал Қудай алдында толық тәслим болыў дегенимиз - булардың тиккелей қарама-қарсы мәниси: өз өмириңди қурбанлыққа бериў ямаса өзгериўи керек болған нәрселерди өзгертиў ушын азаплар шегиў (қыйналыў). Қудай жийи-жийи өзин Оған бағышлаған адамлардан, жаўызлыққа қарсы саўашта Оның атынан гүресиўге шақырады. Өзин бағышлаў – бул қорқақ ямаса бийпәрўа адамлар ушын емес. Соның менен бирге, ол әпиўайы (рационал) адамлардай болып ойланыўдан бас тартыў дегенди аңлатпайды. Қудай сизге

берген ақыл-ойларын самалға ушырып қоймайды! Қудай Өзине роботлардың хызмет етиулерин қәлемейди.

Қудайға бағышланыў – бул сизиң жеккелигинизди езиў де емес. Қудай сизиң басқа ҳеш кимде ушырамайтуғын айрықша жеккелигинизди пайдаланыўды қәлейди. Бағышланыў арқалы сизиң жеккелигиниз хәлсиремейди, ал керисинше, кеңейеди. Кл. Люис бир ўақытлары былай деген еди: «Қаншелли Қудайдың бизлерди басқарыўына жол қойсақ, бизлердиң жеккелигимиз соншелли көринеди, себеби бизлерди Ол жаратқан. Ол ҳәр қыйлы болған барлық адамларды, сизди хәм мени, Өзи нийетлегендей адам болыўымыз ушын жаратты». Мен тек Масихқа өзимниң жүзимди қаратып, өзимди Оған толық тапсырған ўақтымда ғана, мен сол ўақытта биринши рет өзимниң ҳақыйқый жүзиме ийе боламан.

Бағышланыў бойсыныўшылықта жүдә айқын көринеди: яғный Қудай сизден не ислеўди сорада да, сиз: «*Яқшы, Ийем*», - дейсиз. Ал «*Яқ, Ийем*», - дегениңиз Оған қарсылық көрсетиў болып табылады. Сиз Ийсаның буйрықларына бойсыныўдан бас тартсаңыз, Оны «Ийем» деп атай алмайсыз. Түни менен балық аўлап сәтсизликке ушыраған Симоннан Ийса және бир мәрте ҳәрекет етип көриўин сорағанда, ол: «*Устаз! Бизлер түни менен мийнет етип, ҳеш нәрсе тута алмадық. Бирақ, Сениң сөзиң бойынша аў саламан*», - деп бизлерге үлги көрсеткен еди. (Лука.5:5). Қудайға өзлерин бағышлаған адамлар Оның буйрықларына әмел қылады, хәтте, бул буйрықлардан бир мағана көрмесе де.

Бағышланған өмирдиң тағы бир бөлеги *исеним* болып табылады. Ибрайым өзи жүрип баратырған жолдың *қаяққа алып баратуғынын* билмесе де, Қудайдың изинен ере берди. Анна *қашан* екенин анық билмей турып, Қудайдың ўақтың күтти. Мәриям *қалай* болатуғынын билмей турып, кәрамат күтти. Юсуп жағдайлардың *не ушын* ондай болғанын билмесе де, Қудайдың мақсетине исенди. Бул адамлардың хәр қайсысы Қудайға толығы менен бағышланған адамлар еди.

Егер сиз басқалардан пайдаланыўдың орнына, өзиңниң пикирлеринди ендириўге күш салыўдың орнына ямаса жағдайларды өзиңиз басқарыўға урыныўдың орнына, буларды Қудайға тапсырып, Оған исенген ўақтыңызда, сиз өзиңиздиң Қудайға бағышланғаныңызды билесиз. Сонда сиз Қудайды алдыңызға жиберип, Оның жұмыс ислеўине жол ашасыз. Сонда сиз өзиңизди барлық ўақыт «парызлы» етип сезбейсиз. Мухаддес Китап былай дейди: «*Ийемизге бағын хәм Оған үмит ет. Өз жолында табысқа ерисип атырған сум адам менен жарыспа*». (Забур.36:7).

Көбирек «қозғалыу»дың орнына, көбирек исениң. Және де, сиз критикаға дәрхал жууап қайтармай хәм жан-тәниңиз бенен өз-өзиңизди қорғамай атырғаныңызды көрип, өзиңиздиң Қудайға бағышланғаныңызды түсинесиз. Бағышланған жүреклер ең ишинде қарым-қатнастарда айқын көринип турады. Сиз бағышланғаныңызда, басқаларды қыспаққа алмайсыз, өз хуқықларыңызды талап етпейсиз хәм өзиңиздиң мәпиңизди ойламайсыз.

Көпшилик адамлардың бағышланыуының ең қыйын бөлеги - олардың пуллары болып есапланады. Көп адамлар былай деп пикир жүритеди: *«Мен Қудай ушын жасауды қәлеймен, бирақ соның менен бирге, мен жақсы тәмийинленген қолайлы өмир сүриуді хәм уақты келгенде, пенсияға шығыуды қәлеймен»*. Пенсия алыу – бул бағышланған өмирдиң мақсети емес, себеби пенсиядағы пулды ойлау – сизиң өмиримиздиң тийкарғы дыққатын өзине тартып, сизди Қудай менен қарсылас болып қалыуға жетелейди. Ийса былай деп тәлим берген еди: **«Сизлер бир уақыттың өзінде хәм Қудайға хәм байлыққа хызмет ете алмайсызлар»** (Матта.6:24) хәм **«Байлығыңыз қай жерде болса, жүрегиңиз де сол жерде болады»** (Матта.6:12).

Өзин бағышлаудың ең жақсы үлгиси Ийса болып табылады. Атанаққа шегеленбесинен бир түн бурын Ийса Өзин Қудайдың жобасына тапсырған еди. Ол Қудайға дууа етип: **«Әке, Әкежаным! Саған хәммеси мүмкин. Бул азап кесесин Меннен өткізип жибер. Бирақ Мениң емес, Сениң қәлегениң болсын»**, - деди. (Марк.14:36).

Ол: «Қудайым, бул азап кесесин *алып таслай алсаң*, илтимас, алып тасла», - деп дууа етпеди. Ол Қудайдың хәмме нәрсе ислей алатуғынына исенди хәм тастыйықлады! Кейин Ол: «Қудайым, бул азаптан қутқарыу Сениң хәқыйқаттан да қәлеуиң болса, *солай исле. Бирақ* егер Мениң өлимим арқалы *Сениң* жобаң орынланатуғын болса, Мен де соны қәлеймен!» - деп дууа етти.

Қудайға хәқыйқый бағышланған адам былай деп айтады: «Әкежан, егер мениң ямаса басқаның өмириндеги бул машқала, бул қыйналыу, бул ауырыу – Сениң жобанды иске асырып, мениң өмиримде ямаса басқа адамлардың өмиринде Сениң атыңды уллылайтуғын болса, илтимас, буны *алып таслама»*.

Руухый өсиудиң бундай дәрежеси аңсатлық пенен қолға киргизилмейди. Ийсаның халатына қарасақ, Оның Қудай жобасының орынланыуына жаны ашыйтуғыны соншелли еди, хәтте, маңлайындағы тери қан болып аққанша, дууа етти. Бағышланыу –

ауыр ис болып табылады. Бизлердің халатымызға келсек, ол өзимизди ойлаған мәпгөй тәбиятымыз бенен болатуғын үзликсиз урысты аңлатады.

Бағышланыудан келетуғын жарылқау. Мухаддес Китап өз өмириңизди Қудайға толық бағышлағаныңызда, қаншелли утатуғыныңызды кристаллдай етип анық айтады.

Бириншиден, жүрегиңизге тынышлық аласыз: *«Қудайға жақынлас, сонда тынышлық табасаң хәм сол арқалы саған жақсылық келеди» «Қудай менен айтысқанды тоқтатың! Егер сиз Оның менен келиссеңиз жүреклеріңизге тынышлық аласыз хәм хәмме нәрсе сизің ушын жақсылыққа истейди»* (Аюп.22:21).

Екиншиден, азатлықты сезесиз: *«...Қудайға шүкир! Бұрын гүнаның қулы болған сизлер енди өзлериңизге тапсырылған тәлийматқа шын жүректен бойсындыңлар хәм гүнаның бийлигинен азат болып, хәқлықтың қуллары болдыңлар»* (Рим.6:17-18).

Үшиншиден, өз өмириңизде Қудайдың құдиретин көресиз. Егер де қайтпайтуғын азғырылыулар хәм биз шеше алмайтуғын машқалалар Ийсаға тапсырылса, адам өз өмиринде Оның құдиретин көреді. Муўсаның орынбасары Ешуа өз өмириндеги ең үлкен сауаш пенен жүзбе-жүз келгенде, ол Қудай менен ушырасады. Сонда ол табыныу ушын Қудайдың алдына жығылып, өз жобасларын Оған тапсырады. Бул тапсырыудың нәтийжеси оларды Ерихо қаласы үстинен адам көз алдына келтире алмайтуғын уллы жеңиске еристирген еді. Бул парадокс (өзгермейтуғын хәқыйқат): Жеңис – тапсырыу арқалы келеди. Тапсырыу (бағышланыу) сизди хәлсиретпейди, ал ол сизди күшейтеди. Қудайға бағышланғаныңызда қорқыуыңыздың ямаса басқа нәрсеге бағыныуыңыздың керегиси жоқ. Қутқарылыу Армиясының тийкарын салыушы Уильям Бут былай деген еді: «Адамның күшинің құдирети – оның бағышланыуының дәрежеси менен белгиленеди».

Қудай сол бағышланған адамларды пайдаланады. Қудай Мәриямды Ийсаның анасы болыуға таңлады. Ол Мәриямды талантлы, бай ямаса сулыу болғаны ушын емес, ал өзін Қудайға толығы менен бағышлағаны ушын таңлады. Периште оған Қудайдың адамлар ушын мүмкин болмаған жобасын айтқан уақтында, Мәриям: *«Мен Қудайдың бир қулыман хәм Ол нени қалесе, мен соны қабыл етемен»* (Лука.1:3), - деп жууап берди. Хеш нәрсе Қудайдың

қолындағы бағышланған өмірден күшлі емес. *«Солай етип, өзиңизди толығы менен Құдайға тапсырың»* (Яқып.4:7).

Бұл ең жақсы өмір салты. Хәр бир адам өзін бул өмірде ақыр ақыбетінде биреўге ямаса бир нәрсеге тапсырады. Сиз Құдайға бағышланасыз, я болмаса, басқа затларға: адамлардың пикирлерине, адамлардың сизден күткен нәрселерине, қапагершиликлерине, пулға, қорқынышқа, өз менменлигиңизге, күшлі қәлеўлериңизге ямаса өзиңиздиң «мен»иңизге бағышланасыз. Сиз бул дүньяға Құдайға табыныў ушын келгенсиз, бирақ егер Оған табынбасаңыз, онда өмириңизди басқа бир нәрсеге: бутқа тапсырасыз. Сиз өмириңизди кимге ямаса неге бағышлаўға ықтыярлысыз, бирақ бул таңлаўдың ақыбетинен ықтыярлы емессиз. Белгили Америкалы Хош Хабаршы И.С. Джонс (1884-1973) былай деген еди: «Егер өмириңизди Масихқа бағышламасаңыз, онда сиз оны хаосқа (тәртипсизликке) тапсырған боласыз».

Құдайға бағыныў – бул тек ғана өмірдеги *ең жақсы жол* емес, ал ҳақыйқый өмір сүриўдиң *жалғыз жолы* болып есапланады. Басқа хеш қандай жол дәртке аспайды. Басқа барлық жоллар қапагершиликке, наразылыққа ямаса өзиңизди кешире алмаслыққа алып келеди. Мухаддес Китаптың Кинг Джеймс версиясы бағышланыўды «сизиң *мақсетке муўапық* хызметиңиз» деп атайды. Басқа бир версиясы оны «Құдайға хызмет етиўдиң ең *мазмунлы* жолы» деп атайды. Өмириңизди бағышлаў – бул әпиўайы эмоциялық (сезимлерге берилген) ақылсыз шешим емес, ал ақылға муўапық, терең ойланып исленилген хәрекет. Бул сизиң өз өмириңиз бенен ислей алатуғын ең жуўапкерли хәм ең мазмунлы шешимиңиз болып есапланады. Соның ушын да Павел: *«Бирақ денеде жасасақ та, денеден шығып кетсек те, бизлер Ийемиздиң кеўлинен шығыўға қатты тырысамыз»*, - деп жазған еди. (2-Кор.5:9). Сизиң Құдайға: «Яқшы», - деп айтқан ўақтыңыз – бул өмириңиздеги ең дана шешимди қабыл еткен ўақтыңыз болып есапланады. Болмаса, ашшы гүрсиниў тәғдириңизге жазылады хәм сиз буны түсинип жетемен дегенше, бир неше жыллар өтиўи де мүмкин. Бирақ сол ўақыт келгенде, сиз өз өмириңизде Құдайдың жарылқаўларын алыўыңызға басқалардың емес, ал өзиңиз: жеке қәлеўлериңиз, қайтпас менменлигиңиз хәм өзиңизди ойлаған пикирлериңиз **тосқынлық** еткенлигин түсинесиз. Сиз Құдайдың мақсетин өзиңиздиң жеке мақсетиңизге бағдарлана отырып орынлай алмайсыз. Егер Құдай Өзиниң ең терең болған ислерин сиз арқалы ислемекши болса, олар мынадан басланады: өтмиште болған айыпланыў сезимлерин, хәзирги машқалаларыңызды, келешектеги жеке жобаларыңызды,

қорқынышларыңызды, әрманларыңызды, хәлсизликлериңизди, қапагершиликлериңизди, әдетлериңизди хәм тартыншақлығыңызды, - хәммесин Қудайға тапсырың. Ийсаны өз машинаңыздың айдаушы орынлығына отырғызып, рульден өз қолыңызды тартып, оны (өмириңизди) басқарыўды Оған тапсырың. Қорқпаң! Оның басқарыўындағы хеш нәрсе хеш қашан Оның дыққатынан бир шетте қалып қоймайды. Масихтың басқарыўында сиз енди хәмме нәрсени ислей аласыз. Сиз Павел айтқандай боласыз. Ол былай деген еди: **«Мазан күш-қуўат беретугын Ийса Масих пенен бирге хәмме нәрсени ислей аламан»** (Филип.4:13). Павелдиң бағышланыў уақты оның Дамаск қаласына баратырған жолында көзин соқыр етип таслаған нур арқалы болды. Қудай Өзине бизлердиң дыққатымызды өзгеше жоллар менен тартады. Бирақ, соған қарамастан, бағышланыў – бул тек ғана бир мәрте болып қоятуғын ис-хәрекет емес. Павел: **«Мен хәр күни өлемен»**, - деген. Бағышланыў **жүз берген уақыт** бар хәм бағышланыўды өмир даўамында уақты-уақты менен **әмелде асырыў уақты** бар. Тири қурбанлықтың бир машқаласы - ол қурбанлық орнынан әсте түсип кете береді, соның ушын өмириңизде күнине елиў мәрте бағышланыўыңызға туўры келиўи мүмкин. Сиз буны күнделикли әдетке айландырыўыңыз тийис. Ийса былай деди: **«Егер адамлар Мениң изиме ериўди қалесе, олар өзлери қалеген нәрселерден бас тартыўлары керек. Олар Мениң изимнен ериўи ушын өмирлеринен хәр күни бас тартыўлары керек»**. (Лука.9:25).

*Қудайға бағыныў – бул тек **ең жақсы өмир салты** ғана емес, ал хақыйқый өмир сүриўдиң **жалғыз жолы** болып табылады. Басқа хеш нәрсе нәтийже бермейди.*

Сизди ескертип қоймақшыман: сиз толық бағышланған өмир менен жасаў шешимин қабыл еткениңизде, бул шешим сыналады. Гейде бул шешимиңиз – қолайсыз, белгисиз хәм шығындар нәрселерди ямаса орынлаў мүмкин болмаған тапсырмаларды орынлаў дегенди аңлатады. Ал көпшилик жағдайларда болса, бул – сизиң әдетте иштейтуғын хәрекетіңиздиң терисин ислеў дегенди аңлатады.

XX әсирдиң ең уллы масихый жетекшилериңиң бири, «Масих ушын Кампус» шөлкеминиң тийкарын салыўшы болған Билл Брайт болып есапланады. Хош Хабарды жәриялап жүргенлер дүньяның барлық жеринде болса да, Төрт Руўхый Нызам китапшасын хәм Ийса фильмин төрт миллиардтан аслам адамлар көрип, олардан 150

миллионы Ийсаны қабыл еткен хәм олар енди мәңгиликти Аспан Патшалығында өткереди.

Бир сапары мен Биллға былай деп сораў бердим: «Не ушын Қудай сизиң өмириңизди усындай етип жарылқады?» Ол бул сораўға былай деп жуўап берди: «Мен жас ўақтымда Қудай менен келисим дүздим. Мен ол келисимди хәриплеп жазып, оның астына өз қолымды қойдым. Ол келисимде: **«Усы ўақыттан баслап мен Ийса Масихтың қулыман»** - деп жазылған еди».

Сиз өмириңизде Қудай менен усындай келисим дүзгенсиз бе? Ямаса елеге шекем Қудай менен жәнжеллесип, айтысып хәм тиресип, өмириңизди Оның басқарыўына жол қойғыңыз келмей ме? Қәзир Қудайдың мийримине, сүйиспеншилигине хәм даналығына бағышланатуғын ўақтыңыз келди.

ОНЫНШЫ КҮН

ӨМИРИМНИҢ МАҚСЕТИ ХАҚҚЫНДА ПИКИР ЖҮРГИЗИҰ

Ойланыў ушын хәқыйқат: Табыныўдың жүреги – бағышланыў болып есапланады.

Ядлайтуғын аят: *«Қудайдың сизди хәқлық қуралы етип пайдаланыўы ушын, өзиңизди Оған толық тапсырың»*

Римлилер 6:13

Ойланатуғын сораў: Өмиримниң қайсы бөлимлерин Қудайға бере алмай атырман?

11-күн

Қудайдың Ең Жақын Досты Болыу

«Себеби бизлер Қудайдың душпаны болсақ та, Оның Улының өлими арқалы Қудай менен жарастық. Енди Қудай менен жарасып, Оның Улының өмири арқалы құтқарылатуғынымыз да анық»

(Рим.5:10)

Қудай сизиң ең жақын Достыңыз болғысы келеди.

Қудай менен қарым-қатнастың көплеген аспектлери (себеплери) бар: Қудай сизиң Жаратыушыңыз, Ийеңиз, Хожайыныңыз, Хүкимдарыңыз, Әкениз, Қутқарыушыңыз. (Забур.94:6, 135:3; Юхан.13:13; Яхуда.1:4; 1-Юхан.3:1; Ийшая.33:22, 47:4; Забур.88:27). Булардан да басқа бизлерди ең ишинде хайран қалдыратуғын хақыйқат – бул күдиретли Қудайдың сиз бенен Дос болыуды сағыныш пенен күтетуғыны!

Едем бағында бизлер Қудайдың бизлер менен минсиз қарым-қатнаста болғанлығын көремиз: Адам-ата хәм Хаўа-ене Қудай менен жақын қарым-қатнастан рәхәтленер еди. Ол жерде хеш қандай үрп-әдетлер, мересимлер ямаса дин де жоқ еди, тек ғана Қудай менен Оның жаратылысы арасындағы сүйиспеншилик қарым-қатнасы бар еди. Хеш қандай айыпланыу ямаса қорқыныш сезимлери болмаған Адам-ата хәм Хаўа-ене – Қудайға, ал Қудай – оларға қуўанып жасар еди.

Бизлер Қудайдың үзиликсиз болатуғын жеринде жасау ушын жаратылған едик, бирақ Адам-ата хәм Хаўа-ене гүна ислеп,

қулағаннан кейін, сол минсиз қарым-қатнас жойтылды. Ески Келісімде тек аз адамлар ғана Құдай менен дос болыу бахтына ийе болды. Муўса хәм Ибрайым - «Құдайдың дослары» деп, ал Даўыт - «Құдайдың кеўлиндегидей адам» деп аталды. Аюп, Енох хәм Нухлар болса, Құдай менен тығыз қарым-қатнаста болды. (Шығыс.33:11,17; 2-Жылнама.20:7; Ийшая.41:8; Яқып.2:23; Елши.13:22; Жарат.6:8, 5:22, Аюп.29:4). Бирақ, Ески Келісімде «Құдай менен Дослық»тан гөре, «Құдайдан қорқыу» кең тарқалған еди.

Соңынан Ийса келип, бул халатты өзгертти, жақсылады хәм минсизлікке шекем жетилистирди. Ол бизлердің гүналарымыз ушын атанақ ағашта төлем төледі. Усы төлем төленген ўақытта, ибадатханадағы үлкен хәм қалың перде жоқарысынан төменге қарай қақ бөлінген еди. Бул перде Құдай менен адамзат ортасындағы қарым-қатнасты бөліп турған гүнаны билдиретуғын еди. Ийса төлем төлеген ўақытта, Құдай Өзин адамзаттан айырып турған бул пердени үлкен рәхәт пенен қақ айырып, адамзат пенен Өзинің қарым-қатнасының тикленгенин көрсеткен еди.

Енди бизлер Ески Келісімдегі руўханийлер сыяқлы Құдай менен ушырасыу ушын саатлап таярлықлар көріп отырмаймыз. Хәзир бизлер Оның алдына қәлеген ўақытта бара аламыз. Мухаддес Китап былай дейди: **«Және де, буның менен шекленип қоймай, бизлерди енди Құдай менен жарастырған Ийемиз Ийса Масих арқалы Құдай менен қатнаста болып қуўанамыз».** (Рим.5:11).

Құдай менен досласыу – тек ғана Құдайдың мийрими хәм Ийсаның құрбанлығы арқалы әмелге асады. **«Буның хәммеси Құдайдан. Құдай Масих арқалы бизлерди Өзи менен жарастырды».** (2-Кор.5:18). Ески бир гимнде мынадай бир қосық қатары бар: «Ийсада бизлер қандай әжайып Досқа ийемиз». Хәқыйқаттан да, бизлер Құдай :шбирликтің, яғный: Құдай - Әкениң(1-Юхан.1:3), Құдай - Улдың (1-Кор.1:9) хәм Құдай – Мухаддес Руўхтың (2-Кор.13:13) хәммеси менен дослық қарым-қатнасы менен рәхәтлениўге мирәт етилгенбиз. Ийса былай деген еди: **«Буннан былай, сизлерди «қул» деп атамайман. Өйткени қул хожайынының не ислейтуғынын билмейди. Сизлерди «досларым» деп атайман. Себеби Әкемнен еситкенлеримнің хәммесин сизлерге билдирдим».** (Юхан.15:15). Бул аяттағы дос сөзи әпиўайы биринши танысқан ўақытта болатуғын дослықты емес, ал тығыз хәм исенимге тийкарланып құрылған байланысты билдиреди. Усы сөз – тойханадағы үйленген жигиттің ең жақын достысын (Юхан.3:29), патшаның өзине ең жақын болған кеңесшилери хәм исенимли досларын айтқанда, пайдаланылады. Патша сарайларында қуллар

өзлерин патшадан узақ аралықта сақлаўлары тийис, бирақ патшаға жақын исенимли адамлары патша менен тығыз дослыққа ийе болады хәм олар патша менен туўрыдан-туўры ушырасыў хәм сырлы мағлыўматларды тиккелей патшадан алыў мүмкиншилигине ийе.

Қудайдың мени Өзиниң жақын достысы қылып, Өзиниң ишки сырласларының биреўи қылғысы келгенлигин көз алдыма келтириўдиң өзи қыйын, бирақ соған қарамастан Мухаддес Китап былай дейди: **«Ол қызғаншақ Қудай болып, сизиң менен қарым-қатнас ислеўди басқадан қызғанады»** (Шығ.34:14). Бул аят инглиц тилиндеги аўдармалардың биринде деп берилген: **«Қудай сиз бенен шын ықласы менен қарым-қатнаста болғысы келеди»**.

Қудай бизлердиң Оны илажы болғанынша тереңирек хәм жақынырақ танығанымызды *оғада қәлейди*. Оннан қалса, Қудай пүткил әлемди, тарийхтың хәр бир майда бөлекшеси менен хәр бир адам өмириниң барлық майда шүйделерине шекем, бизлер Оның жақын досты бола алатуғындай етип жаратқан. Мухаддес Китап былай дейди: **«Қудай хәмме миллетлерди бир адамнан жаратып, оларды пүткил жер жүзине орналастырды. Олардың жасайтуғын дәўирлери менен мәканларының шегараларын алдын ала белгилеп берген. Буны Қудай Өзин излесин хәм қармаланып болса да тапсын, деп иследи. Деген менен, Ол хеш биримизден алыс емес»** (Елши.17:26-27).

Бизлердиң ең уллы артықмашлығымыз – бул Қудайды танығанымызда хәм сүйгенимизде. Себеби адам Қудайды таныўы хәм Оны сүйиўи менен Оған уллы қуўаныш бағышлай алады. Қудай былай дейди: **«Мақтанғысы келген адам Мени түсинип-билетуғыны менен, Мениң жер бетинде меҳир, хәким хәм ҳақыйқатлықты көрсететуғын Қудай екенимди билетуғыны менен мақтансын. Өйткени тек сол ғана Маған унайды»** (Еремия.9:24).

Құдиретли, көринбейтуғын хәм минсиз Қудай менен хәлсиз хәм гүнакар адамның арасында қалай етип тығыз қарым-қатнас қурылыўы мүмкинлигин көз алдыңа келтириў қыйын. Ал Хожайын хәм кул арасындағы, Жаратыўшы менен жаратылыс арасындағы ямаса Әке хәм бала арасындағы қатнасты түсиниў аңсатырақ. Бирақ «Қудай - мениң достым болыўды қәлейди!» деген нени билдиреди? Мухаддес Китапта жазылған Қудайдың досларының өмирлерине қарап, бизлер Қудай менен дос болыўдың алты сырын үйренсек болады. Бул сырлардың екеўин усы бапта, ал қалған төртеўин кейинги бапларда көрип шығамыз.

ҚАЛАЙ ҚУДАЙДЫҢ ЕҢ ЖАҚЫН ДОСТЫСЫ БОЛЫҰ МҮМКИН?

1-сыр: Үзиликсиз қарым-қатнас арқалы. Сиз тек ғана хәптесине бир мәрте ибадатханаға барғаныңыз бенен ямаса хәр күни тыныш ўақыт өтергениңиз бенен, хеш қашан руўхый өсе алмайсыз. Қудай менен дослық – өмириңиздеги *барлық* ўақыяларды хәм тәжирийбелерди Оның менен бөлисиў арқалы орнатылады.

Әлбетте, Қудай менен күнделикли бир ўақытты «бағышланыў ўақты» етип ажыратыўды *әдетке айландырыў* әхмийетли (мыс, азанғы алты-жетиниң арасы). Бирақ Қудай сизиң күнделигиңизде белгилеген бир бөлек болып қалғысы келмейди. Ол *хәр бир исиңизге*: хәр бир сәўбетиңизге, хәр бир машқалаңызға хәм хәттеки хәр бир пикириңизге қосылыўды қәлейди. Сиз пүткил күн бойы Қудай менен турақлы хәм үзиликсиз түрде сөйлесип жүриўиңизге болады. Бул ушын сиз қай жерде болсаңыз да, не ислеп атырсаңыз да, не ойлап атырсаңыз да, сиз *сол ўақытта* Оның менен жүрегинде үзиликсиз сәўбет жүргизиўди үйрениўиңиз керек. «Тынбастан дуўа етиў» ямаса «:зиликсиз дуўа етиў» дегенимиз - бул базарда жүргениңизде, машина айдап баратырғаныңызда ямаса қәлеген күнделикли жумысларыңызды ислеп атырған ўақтыңызда, «Қудай менен сөйлесиў» дегенди аңлатады.

Қудайды таныўымыз хәм сүйиўимиз – бул бизлердиң ең уллы артықмашлығымыз.

Танылыў хәм сүйилиў болса – бул Қудайдың ең уллы қуўанышы болып есапланады.

Сиз Қудайды қанша көп таныған сайын, Оны сонша көп қуўантып барасыз, ал Оны қанша көп сүйгениңиз сайын, сиз Оған унап барасыз.

Дерлик хәмме адам мынадай надурьс пикирде жүр: «Қудай менен ўақыт өткизиў» дегенимиз – бул Оның менен бирге ***жалғыз қалыў*** деген. Бирақ, бул сизиң ояў ўақтыңыздың бир бөлеги болып ғана есапланады. Ал, негизинде, Қудайдың сениң қасыңда екенин билип, ислеп атырған *хәр бир исиңе* Оны мирәт етип, Оның менен

биргелесип сол исти қылсаң, онда бул «Қудай менен бирге ўақыт өткизиў» бола алады.

Қудай менен үзликсиз сәўбетлесийди үйрететуғын классикалық китап – бул *«Қудайдың Сол Жерде екенлигин Билип Ис қылыў»* деп аталатуғын китап болып есапланады. Бул китап XV88 әсирде Франция монастырында аспаз туўысқанымыз Лаўренс тәрәпинен жазылған. Ол «ең төмен» деп есапланған жумысларды: қазан-табақларды жуўыўды, кесе-қасықларды тазалаўды хәм аўқат писирийди – Қудайды алғыслаўға хәм Оның менен сәўбетлесийге айландыра алған. Ол өзи былай дейди: **«Қудай менен дослықтың гилти – бул сизиң «төмен» ислериңизди өзгертий емес, ал ислеп атырған исиңизге қатнасыңызды өзгертий болып есапланады».**

Бурын, әдетте, өзиңиз ушын ислеп жүрген ислериңизди: аўқатланыў ма, шомылыў ма, жумыс ислеў ме, дем алыў ма ямаса тасландыларды төгий ме, енди булардың хәммесин Қудай менен бирге Қудай ушын ислеп баслаң.

Хәзирги күнлери бизлер Қудайға табыныўымыз ушын күнделикли жумысларымызды «таслап кетийимиз керек» деп есаплаймыз, бирақ бул Қудайдың хәр бир иске қатнасатуғынын әмелде көрмегенимиздиң себебинен келип шығады. Туўысқанымыз Лаўренс болса, бизлер өмиримиздеги қәлеген исимиз арқалы да Қудайға табына алатуғынымызды айтып, әпиўайыластырды. Ол жумысын таслап, арнаўлы руўхый өсетуғын жерге кетпеген.

Бул Қудайдың идеалы. Едем бағындағы табыныў – бул бир жерге қатнасыў емес, ал хәр күнги хәрекет болды: Адам-ата менен Хаўа-ене Қудай менен удайы сәўбетлесип жүретуғын еди. Қудай барлық ўақытта сиз бенен бирге болады, сонлықтан өзиңиздиң турған жериңизден басқа, сизди Оған жақынластыратуғындай басқа жер жоқ. Мухаддес Китап былай дейди: **«Қудай – хәммениң үстинен хүкимдар, хәмме арқалы хәрекет етийши, хәммемизде бар болған, хәммемиздиң Әкемиз»** (Ефес.4:6).

Туўысқанымыз Лаўренстиң жазған және бир пайдалы пикири мынадай: күниге бир рет узақ ўақыт дуўа етийдиң орнына, күн бойы Қудай менен қысқаша-қысқаша сәўбетлерден туратуғын дуўа еткен жақсырақ. Пикирлеримизди мақсетке туўры бағдарлап, керек емес пикирлерге берилип кетпейимиз ушын, ол былай деп жазған еди: «Узақ ойланған пикирлер бираз ўақыттан соң өз бағытын өзгертетуғыны себепли, дуўа етип атырғаныңызда көп санлы сөзлерди айтыўыңызды кеңес етпеймен». Дыққат жетиспей атырған

хәзирги дәүирде бул 450 жыл бурын берилген әпиұайыластырылған кеңес орынлы болып табылады. Мухаддес Китап *«тынбай дуға етиұимиз»* кереклигин айтады. (Ефес.4:6). Буны қалай иске асырыұ мүмкин? Буны бир дем менен исленетуғын дуұалар арқалы иске асырыұ мүмкин. Әсирлер даұамында жүдә көп масийхыйлар бир дем менен қысқа қылып Ийсаға дуға етип-ақ, Оннан жәрдем алған. Бизлер де Ийемизге: «Сен мениң менен биргесең», «Мен Сениң мийриминди қабыл етемен», «Мен Сеннен ғәрезлимен», «Мен Сени билиұди қәлеймен», «Мен Саған тийислимен» хәм «Саған исениұиме жәрдем бер» - дегенге уқсаған қайталанатуғын фразалардан пайдаланып, ямаса: «Мениң ушын жасаұ - бул Масих дегенди билдиреди», «Сен мени хеш қашан таслап кетпейсең» хәм «Сен мениң Қудайымсаң» - уқсаған Мухаддес Китапта келтирилген аятлардан пайдаланып, дуға етиұимизге болады. Бул сөзлер жүрегинизге тийкар салыұы ушын, илажы болғанша, оларды жийи-жийи пайдаланып, дуға етиңлер. Нийетиниздиң Қудайды басқарыұ емес, ал тек ғана Оны алғыслаұ екенине исенимиңиз кәмил болсын.

Қудайдың сиз бенен екенин сезиұ ямаса әмелде көриұ – бул раұажландырыұға болатуғын *тәжирийбе* хәм *әдет* болып табылады. Музыкашылардың хәр бир сулыұ қосықты аңсатлық пенен шертиұи ушын хәр дайым шынығыұ ислегениндей, сиз де өзиңизди күнниң хәр қандай ўақытларында Қудай туұралы ойлаұға мәжбүрлеұиңиз керек. Пикириңизди Қудайды ойлаұға үйретиұиңиз керек.

Бириншиден, сизге Қудайдың барлық ўақытта сиз бенен бирге екенлигин еслетип туратуғын бир нәрсени ойлап табыұыңиз тийис. Дөгерегиңизге көзге көринетуғын еслетиұшилерди қойыұдан баслаң. Мысалы: *«Қудай хәзир мениң менен бирге хәм мениң ушын»* деп жазылғанға уқсаған жазыұларды жабыстырып қойыұыңиз мүмкин. Бенедикт монахлары «дуға етиұ» ўақты ушын дем алыұ кереклигин еслетип турыұы ушын, сааттың хәр саат сайын шыңғырлайтуғын қоңыраұларынан пайдаланған. Егер сизде де қоңыраұы бар саат ямаса қол телефоны бар болса, солай ислесеңиз болады. Егер мусылманлар күниге бес мәрте дизелерин бүгип дуға ете алатуғын болса, онда бул сирә дә бизлердиң қолымыздан келеди.

Егер сиз усылардың хәммеси арқалы Қудайдың жаныңызда екенин *тек сезиұди* қәлесеңиз, онда сиз оның мәнисин жойтқан боласыз. Өзимиздиң хәзлигимиз ушын Қудай үстинен қадағалаұ ямаса Оны басқарыұ жүргизиұге хәркет етиұге болмайды! Бизлер Қудайды өзимизди жақсы *сезиұимиз* ушын емес, ал ҳақыйқый ийгиликли исти әмеле асырыұ ушын алғыслаймыз. Мақсетиңиз – «сезим» емес, ал Қудайдың үзликсиз, яғный барлық ўақытта

жаныңызда екенининің *хақыйқатлығы* болып есапланады. Бул табыныўдың өмир тәризи.

Қудайдың барқулла қасында екенін билип, ислеп атырған хәр бир исиңе Оны мирәт етип, Оның менен биргелесип, Оны сол истиң бир бөлеги қылсаң, онда бул «Қудай менен бирге өткерилип атырған ўақыт» бола алады.

2-ден, Даўам етиўши ой-пикир жүритиўлер арқалы. Қудай менен дослықты орнатыўдың екінши жолы – бул Оның Сөзи хаққында күн бойы ой-пикир жүритиў арқалы иске асады. Бул жол «ой-пикир жүритиў» деп аталып, Мухаддес Китаптың өзи бизлерге Қудайдың ким екенлиги, не ислегенлиги хәм Оның не деп айтқанлары хаққында барқулла ой-пикир жүритиўимиз кереклигин қайта-қайта еслетеди. (Забур.1:2, 22:4, 142:5, 144:5; Ешуа.1:8).

Қудайдың *не айтқанын билмей турып*, Оның досты болыў мүмкин емес. Сиз Қудайды билмей турып, Оны сүйе алмайсыз хәм Оның Сөзлерин билмей турып, Қудайды биле алмайсыз. Мухаддес Китап: **«Қудай Өзин Самуилға Сөзи арқалы ашты»**, - дейди. Қудай бул усылды усы күнлери де пайдаланып атыр.

Мухаддес Китапты күн бойы оқый алмағаныңыз бенен, Онда оқыған ямаса ядлаған аятларды ядыңызға қайталап түсирип, Ол туўралы күни бойы *ой-пикир жүрите* аласыз.

Бир адамлар **терең ой-пикир жүритиўди** (гейде буны *медитация* менен шуғылланыў деп те атайды) – бул қандай да бир қыйын хәм сырлы ис-хәрекет болып, оның менен тек өзлерин узақ ўақыт даўамында бөлеклеп алған монахлар менен мистикалық адамлар ғана шуғылланады деп ойлайды. Бирақ негизинде бул тек бир нәрсе хаққында терең ой-пикир жүритиў, барлық ойларыңды бир жерге жәмлеп бир нәрсени терең ойланып билиў ғана болы, қәлеген адам оны үйренсе болады.

Сиз қандай да бир машқаланы ойыңызға қайта-қайта түсире берсеңиз, бул «тәшиўишлениў» деп аталады. Ал егер Қудайдың Сөзин есиңизге қайта-қайта түсирип, ол хаққында хәр тәреплеме терең ой жүритсеңиз, бул «ой-пикир жүритиў» деп аталады. Егер қалай «тәшиўишлениўди» билсеңиз, онда сиз әлле қашан «ой-пикир жүритиўди» де билесиз. Сиз тек ғана дыққатыңызды машқалалардан Мухаддес Китап аятларына өзгертиўиңиз керек. Сиз Қудайдың Сөзи

үстинде қаншелли көп ой-пикир жүритсеңиз, онда сиз өмириңизде тәшўишлениўди соншелли азайтасыз.

Қудайдың Аюпты хәм Даўытты Өзиниң достысы деп атаўынын себеби – олар Қудайдың Сөзин өмириндеги хәмме нәрседен қымбат деп есаплап, хәмме заттан үстин қойды хәм Қудайдың Сөзи туўралы күн бойы терең ой-пикир жүргизетуғын еди. Бул Қудайға оғада үлкен рәхәт бағышлайды (Забур.103:34). Аюп буны: **«Оның аўзынан шыққан буйрықлардан шегинбедим. Оның аўзынан шыққан сөзлерди, өз қағыйдаларымнан да көбирек сақладым»** (Аюп.23:12), - деп тән алады, ал Даўыт болса: **«Мен Сениң нызамыңды қаншелли жақсы көремен! Ол ҳаққында күн бойы ой-пикир жүритемен»** (Забур.103:34, 118:97), - деп бақырады.

Дослар сырларын бөлиседи хәм егер сиз де Қудайдың Сөзи ҳаққында күн бойы ой-пикир жүритиўди әдетке айландырсаңыз, онда Ол да Өз сырларын сизге ашып баслайды. Қудай Өз сырларын Ибрайымға ашқан, және Ол Даниелге де, Павелге де хәм басқа шәкиртлерине де Өз сырларын айтқан. (Жар.18:17, Даниел.2:19, 1-Кор.2:7-10).

Мухаддес Китапты оқығаныңызда, ўайызлық ямаса кассета тыңлағаныңызда, ондағы пикирлерди умытып таслап кете бермең. Қудайдың ҳақыйқатын ойыңызда қайта көрип шығыў қәсийетин раўажландырып, ол туўралы қайта-қайта терең пикир жүритиң. Қудайдың айтқанлары ҳаққында қанша көп ўақыт ой-пикир жүритсеңиз, онда сиз көплеген адамлардың түсинбейтуғын нәрселерин, яғный бул дүньяның «сырларын» сонша көп түсинетуғын боласыз. Мухаддес Китап былай дейди: **«Жаратқан Ийе Өз сырларын Өзинен қорқатуғынларға билдирип, Өз келисимин оларға ашады»** (Забур.24:14).

Ендиги бапта бизлер Қудай менен дослық қурыўдың және төрт сыры менен танысамыз, бирақ ертеңге шекем оларды қуры күтип отырмай, Қудай менен сәўбетлесиўди хәм Оның Сөзи ҳаққында даўам етиўши ой-пикир жүргизиўди бүгиннен баслаң. Дуўа етиў – бул сизиң Қудайға қарап сөйлеўиңизге алып келеди, ал терең ой-пикир жүргизиў – бул Қудайдың сизге қарап сөйлеўине алып келеди. Қудай менен дос болыўға екеўи де әхмийетли.

ОН БИРИНШИ КҮН

ӨМИРИМНИҢ МАҚСЕТИ ХАҚҚЫНДА ПИКІР ЖҮРГИЗИҮ

Ойланыў ушын ҳақыйқат: Қудай мениң ең жақын достым болыўды қәлейди.

Ядлайтуғын аят: *«Қудай Өз сырларын Өзинен қорқатуғынларға ашады»*

Забур.24:14

Ойланатуғын сораў: Күн бойы Қудай менен сөйлесип, Ол туўралы ойлаўым кереклигин еске түсириўим ушын, мен ендигиден былай не қылсам болады?

12-күн

Қудай менен дослықты раўажландырыу

«Қудай Өз дослығын хақ адамларға усынады»

(Хикметлер 3:32)

«Қудайға жақынлаңлар, сонда Ол да сизлерге жақынлайды».

(Яқып 4:8)

Сиз Қудайға қанша жақынласыўды қәлесейиз, сонша Оған жақын боласыз. Бул сизиң қәлеўиңиз хәм таңлаўыңыз.

Басқа қәлеген дослық сыяқлы, Қудай менен қурған дослығыңызды раўажландырыу ушын, бул дослығыңыздың үстинде жұмыс ислеўиңиз керек. Бул ойламағанда тосаттан пайда болмайды. Буның ушын күшли қәлеў, көп ўақыт хәм күшли энергия керек. Егер Қудай менен терең хәм жүдә жақын болған дослық қарым-қатнасын қәлесейиз, онда сиз Оған өз ишки сезимлериңизди жасырмай айтыўыңыз, Ол сизден не нәрсе ислеўди сораса да, Оған исениўиңиз, Ол не хаққында қайғырса, сиз де сол нәрсе хаққында қайғырыўыңыз керек хәм басқа күшли барлық қәлеўлериңизден де бетер Оның менен дос болыўды көбирек қәлеўиңиз керек.

1) Мен Қудай менен хақыйқый раслықта болыўды таңлаўым тийис. Қудай менен терең дослық қарым-қатнасын қурыўдың ең биринши тасы – бул сизиң қәтеликлериңиз хәм сезимлериңиз хаққындағы толық хақыйқатлық болып есапланады. Қудай сизиң минсиз болыўыңызды емес, ал Оның менен толық шынлықта болыўыңызды талап етеди. Мухаддес Китаптағы Қудайдың досларының хеш қайсысы да минсиз болмаған. Егер Қудай менен

досласыўдың шәрти минсизлик болғанда, онда бизлер хеш қашан Оның менен досласа алмаған болар едик. Бахтымызға, Қудайдың мийрими себепли Ийса усы күнге шекем **«гүнакарлардың достысы»** болып есапланады. (Матта.11:18).

Мухаддес Китаптағы Қудайдың дослары өз ишки сезимлерин Оннан жасырмаған, ал толық ҳақыйқатлықты айтқан. Олар өзлериниң Жаратыўшысына өз наразылықларын жийи-жийи билдирген. Соның менен бирге, олар гүманланған да, айыплаған да хәм тартысқан да. Сонда да Қудай бул адамлар өз сезимлерин шын жүреклеринен айтып билдиргенлери ушын, оларға қапа болмаған, ал керисинше, оларды қоллап-қуўатлаған.

Қудай Содом қаласын қыйратыў жобасы ҳаққында Ибрайымға айтқаннан кейин, Ол Өзине Ибрайымның сораў бериўине хәм сол қала туўралы тартысыўына жол қояды. Ибрайым сол қаланы сақлап қалыў ушын, ол жерде жасап атырған елиў хәк адамнан он адамға түскенге шекем Қудай менен тартысады.

Соның менен бирге, Қудай Даўыттың Оны әдилсизликте, сатқынлықта хәм оны таслап кеткенликте айыплаўын да сабырлық пенен тыңлады. Еремия пайғамбар Қудайға: «Сен алдап кеттиң», - дегенде де, оны өлтирмеди. Қудай Аюптың басына қыйын сынақ түскенде, оның ишиндеги ашшы сөзлерди айтыўына жол қойып, сынақтың соңында Аюптың Өз жүрегіндегилерин жасырмай, толық айтқаны ушын, оны жақлайды, ал оның досларын шынлықты сөйлемегенликте айыплайды. Қудай былай деди: **«Өзлериңиз ушын қурбанлық әкелиңлер хәм Мениң қулым Аюп сизлер ушын дуўа етеди, өйткени Мен тек оның жүзин гана қабыл етемен. Сонда Мен сизлерден бас тартпайман. Себеби сизлер Мен туўралы қулым Аюптай етип туўры сөйлемедиңлер»**. (Аюп.42:8).

Бир хайран қалдыратуғын ашық дослықты – Қудай хәкыйқаттан да Израилдың бойсынбаўшылығын толық жек көретуғынын ашық айтыўы арқалы көрсеткен еди. Жаратқан Ийе алдын Израил халқына ?әде етилген Жерди беремен деген ўәдесин орынлайтуғынын Муўсаға айтқан еди, бирақ кейин Қудай шөлистанда олар менен бир адым да алдыға жүрмейтуғынын айтады! Қудай Израил халқынан шаршаған еди хәм Ол Өзин қалай сезип атырғанын Муўсаға билдирди.

Муўса да Қудайдың достысы сыпатында бул жағдайға шын жүректен былай деп жуўап береді: **«Мине, Сен маған: «Бул халықты жетеле», - дейсең, бирақ мениң менен кимди жиберетуғыныңды айтпадың. Бирақ Сен: «Мен сени атыңа қарап**

таныйман хәм сен Мениң көзимде меҳирге еристиң», - деп айтып едиң. Солай екен, егер мен Сен көзиңде меҳирге ерискен болсам, онда өтинип сорайман: «Мен Сени таныуым ушын, маған Өз жолыңды ашып бер. Сонда мен Сениң көзиңде меҳирге ерисемен. Және де, бул адамлардың – Сениң халқың екенлигин ядыңа ал. Егер Сениң Өзиң бизлер менен бирге жүрмейтуғын болсаң, онда бизлерди бул жерден алып шыққнай-ақ қой. Өйткени мениң хәм Сениң халқыңның Сениң көзиңде меҳирге ерискенлигин қаяқтан билемиз? Сениң бизлер менен бирге жүргениңе қарап емес пе? Сонда мен хәм Сениң халқың дүньядағы барлық халықлардан құдиретлирек боламыз».

Сонда Жаратқан Ийе Муўсаға: «Сениң айтқан нәрсеңди де Мен орынлайман, өйткени сен Мениң көзимде меҳирге еристиң хәм Мен сени атыңа қарап таныйман», - деди.

Инглисше заманагөй аўдармада бул деп берилген: «Егер мен Сениң ушын айрықша болсам, Өзиң белгилеген жобаңда болайын...Есиңде болсын бул Сениң халқың, Сениң жуўапкершилигиң... Егер Өзиң бизлер менен болмайтуғын болсаң, бул жүристи хәзир-ақ тоқтат! Бул исте мен хәм Өз халқың менен бирге екениниңди қалай билемен? Сениң бизлер менен бирге жүргениңде емес пе?...Сонда Қудай Муўсаға былай деп жуўап берди: «Яқшы, сен айтқандай болсын. Мен буны да ислеймен, себеби Мен сени жақсы билемен хәм сен Мениң ушын айрықшасаң» (ШЫҒЫС.33:12-17).

*Қудай сизиң минсиз болыуыңызды емес,
ал Оның менен хақыйқый раслықта
болыуыңызды талап етеди.*

*Өкпелеу – бул Қудай менен дос болыуға зыянын тийгизетуғын
ең үлкен тосқынлық болып табылады.*

Қудай сизиң аўзыңыздан да усындай хақыйқый раслықты шығара ала ма? Әлбетте! Хақыйқый дослық ишиниздегилерди шығара алыу арқалы орнатылады. Ишинизден шығып сөзлериңиз дым турпайыдай ямаса әдепсиздей болып көрингени менен, Қудай буны хақыйқый

раслық, шын сөзлик деп есаплайды. Құдайға адамлардың ядлап алған сөзлери менен болжау сөзлери жалығарлы, ал Ол Өз досларының хақыйқаттан да шын жүрегинен айтып атырған сөзлерин тыңлайды. Құдай менен дос болыуыңыз ушын, сиз Оған шынлықты айтып, Өзиңнің хақыйқый халатыңды ашыуың керек, ал өзиңше дурыстай болып көринген сөзлер менен сезимлерди емес.

Бул соны билдиреди, сиз Құдайға деген жасырын өкпеңизди ямаса қапалығыңызды ашық Оның алдында тән аласыз (бәлким, өмириңизде биреулердин сизге қылған нахақ ислери ушын Құдайға жасырын өкпе сақлап жүрген шығарсыз). Бизлер өмиримизде Құдай *хәммә нәрсени* жақсылық ушын пайдаланатуғынын түсинетуғындай дәрежеде ер жетпегенимизше, Оған өзлеримиздин түрлеримиз ушын, өтмишимиз ушын, жууапсыз қалған дууаларымыз ушын, өтмиштеги жараларымыз ушын хәм «Егер мен Оның орнында болғанымда, белгили бир жағдайларды өзгерткен болар едим» деген сыяқлы Құдайға болған өкпемизди жасырып жасап келемиз. Адамлар көбинесе басқалар тәрәпинен қылынылған қапагершиликте Құдайды айыплайды. Америкалы масихый-психолог Уильям Бакус: «Құдайға өкпелеу – жасырын түрде адамды Құдайдан қашықластырады», - деп жазады.

Өкпелеу – бул Құдай менен дос болыуға зыянын тийгизетуғын ең үлкен тосқынлық болып табылады: Егер Құдай *бундай нәрсеге* жол қойса, мен не ушын Оның достысы болыуым керек? Зәхәр күшин тоқтатуғын ең күшли дәри – бул, әлбетте, сизге қанша қыйын ямаса түсиниксиз жағдайлар жүз берсе де, «Құдайдың *барқулла* сиз тәрәпте екенлигин» хәм «Оның бул жағдайлардың бәрин жақсылыққа қарап буратуғынын» **билиуиңиз** болып есапланады. Бирақ қапагершилигиңизди жаздырғаныңыз ямаса өз сезимлериңизди ашық билдиргениңиз – бул шыпа алыуыңызға жәрдем беретуғын биринши адымыңыз болып табылады. Мухаддес Китаптағы көплеген адамлар ислегендей, сиз де Құдайға өзиңизди қалай сезип атырғаныңыз тууралы жасырмастан айтың. (Аюп.7:17-21, Забур.72:13, Зрем.20:7, Рут.1:20).

Ашық шынлықты айтыуды үйретиу ушын, Құдай бизлерге табыныу хаққындағы иши ашшылықта бақырған дауысларға, шағымларға, гүманларға, қорқынышқа, қапагершиликке, терең қәлеулерге, соның менен бирге, миннетдаршылыққа, алғыс-мақтауларға хәм исенимге толы болған Забур Китабын берди. Адамның ишинде болатуғын хәр қандай ишки сезимлер Забур Китабында орын алған. Дауыттың хәм басқа да адамлардың қалай етип өз ишки сезимлерин ашық айтып жазғанларын оқығаныңызда,

Қудайдың сизди қандай табыныуға шақырып турғанын, яғный сиз де хәр қандай сезимлериңизди хеш жасырмастан ашық айтыуыңыз керек екенлигин түсинесиз. Сиз Дауыт сыяқлы былай деп дуға етиуиңиз мүмкин: **«Мен барлық шағымларымды Оның алдына әкеліп төгемен хәм хәмме машқалаларымды айтаман, себеби мен олардың барлығын көтере алмайман».** (Забур.141:2-3).

Қудайдың ең жақын досларының барлығы: Муўса да, Дауыт та, Ибрайым да, Аюп та хәм басқалары да өз гүманлары менен гүрескенлиги – бизлерди руўхландырады. Олар бетлерине маска кийіп алмаған хәм өзлерин руўхый адамлар қылып көрсетиуге урынбаған, ал буның орнына олар ишки сезимлерин адамлардың алдында ашық тән алып айтқан. Гүманларыңызды айтыу бир ўақытлары Қудай менен жүдә жақынласыудың келеси дәрежесине көтерилюиңизге атқан биринши адымыңыз болады.

2) Мен Қудайға исеним менен бойсыныуды таңлауым тийис. Хәр дайым Қудайдың даналығына исенип, Ол не тапсырса да, хәтте, ол тапсырманың мәнисин түсинбесеңиз де, бирақ бәри-бир орынласаңыз, онда сиз Қудай менен дослығыңызды тереңлестиресиз. Әдетте, бизлер **бойсыныўшылықты** дослықтың қәсийети деп ойламаймыз. Бизлердиң ойымызша, бойсыныўшылық – бул ата-аналарға, баслыққа, өзимизден жоқары лаўазымдағы адамларға қарым-қатнаста болғанымызда қолланылатуғын қәсийет, бирақ дослыққа тән болатуғын қәсийет емес ойлаймыз. Бирақ, солай болса да, Ийса Қудайға жақынласыу ушын **бойсыныўшылықтың** талап етилетуғынын анық айтты. Ол былай деген еди: **«Егер сизлер буйырғанымды орынласаңлар, Мениң досларым боласызлар».** (Юхан.15:14).

Алдыңғы бапта Ийсаның бизлерди «досларым» деп атағаны, патша сарайындағы «патшаның дослары» деген түсиник пенен барабар бола алатуғынлығын айтып өткен едим. Ол адамлар патша менен туўрыдан-туўры қатнасыу артықмашлығына ийе болса да, оның берген буйрықларын орынлаулары шәрт. Бизлер де Қудайдың досларымыз, бирақ Оған тең емеспиз. Ол бизлерди сүйетуғын жетекшимиз хәм бизлер Оның изине еремиз.

Бизлер Қудайға бойсынғанда, Оның алдында парызлы болғанымыз, қорққанымыз ямаса мәжбүр болғанымыз ушын емес, ал Оны сүйгенимиз ушын хәм Оның бизлер ушын ең жақсы нәрсениң не екенин билетуғынына исенгенимиз ушын бойсынамыз. Бизлер Масихтың бизлер ушын ислеген барлық ислерине миннетдаршылығымыздан Оның изине ериўди **қәлеймиз** хәм бизлер

қаншелли Оған жақынырақ ерсек, бизлердің дослығымыз да соншелли тереңірек болады.

Дүньяның адамлары көбинесе: «Масихыйлар қандай да парызлы болғаны үшін, айыпты болғанлығы себепті ямаса жазадан қорққанлығы үшін бойсынады», - деп ойлайды. Бірақ бұның керісі дурыс болып есапланады. Бизлер кеширилдік хәм азат болдық! Бизлер енді хеш нәрсеге қул емеспіз, бизлерді Ийса толық азатлыққа шығарды. Енді бизлер Оны сүйгенімізден бойсынамыз хәм бойсыныушылығымыз бизлерге үлкен қууаныш алып келеді! Ийса былай деди: **«Әкениң Мени сүйгени сыяқты, Мен де сизлерді сүйдім. Мениң сүйіспеншілігіме садық болыңлар. Мен Әкемнің бұйрықтарын орындап, Оның сүйіспеншілігіне садық болғанымдай, сизлер де егер Мениң бұйрықтарымды орындасаңлар, Мениң сүйіспеншілігіме садық боласызлар. Буларды сизлерге Мениң қууанышым сизлерде болыуы үшін хәм қууанышыңыз толық болыуы үшін айттым».** (Юхан.15:9-11).

Ийсаның Өзі Әкесіне не іслеген болса, бизлерден де тек соны іслеуімізді күтетугынына дыққат аударың. Оның Әке менен дослық қарым-қатнасы – бизлердің Оның менен қуратуғын дослығымызға өрнек болады. Әке Оған не іслеуді бұйырса да, Ийса булардың хәммесін Әкени сүйгени үшін орындаған еді.

Хақыйқый дослық төмен дәрежеде хәрекет етпейді, ал **жоқары дәрежеде** хәрекет етеді, **еплеп** қурылып бармайды, ал **жигер менен** қурылады. Ийса бизлерден басқаларды сүйіуімізді, мүтәжлерге жәрдем бериуімізді, барымызды бөлісиуімізді, өмірімізді таза услауымызды, хәммени кешириуімізді, басқаларды Оған алып келиуімізді сораған уақытта, **сүйіспеншілік** буларға тез бойсыныуымызға қәлеу оятады.

Бизлер көпшілік жағдайларда Қудай үшін «үлкен нәрселерді» іслеуге хәрекет етеміз. Ал хақыйқатында Қудай бизлердің Оның үшін іслеп атырған кишкене хақ іслерімізге, Оны сүйгеніміз хәм Оған бойсынғанымыз үшін іслеп атырған кишкене іслерімізге көбірек қууанады. Бул іслер басқалар сезбейтуғын іслер болыуы да мүмкін, бірақ Қудай оларды көреді хәм оны табыныу хәрекеті деп қабыл етеді.

үлкен мүмкіншіліклер өмірде бір рет-ақ болыуы мүмкін, бірақ кишкене мүмкіншіліклер бизлерді хәр күни қоршап турады. Бизлер хәттеки хақыйқатты айтыу, кишипейил болыу, басқаларды жигерлендириу сыяқты, әпиуайы хәрекеттеріміз бенен де Қудайдың

жүзине қуяныш алып келе аламыз. Құдай әпиұайы бойсыныұ хәрекетлерин, Оған дуұа етиұге, алғыслаұға ямаса қурбанлықлар бериұге қарағанда, көбирек қәдирлейди. Мухаддес Китап бизлерге былай дейди: **«Құдайға қайсысы көбирек унайды: өртеген қурбанлықларың ба ямаса Оның даұысына бойсынғаның ба? Оған қурбанлықлар бергеннен гөре, бойсынғаның көбирек унайды»**. (1-Патшалықлар.15:22).

Ийса Өз хызметин отыз жасларында Яқья арқалы шомылдырылыұдан баслайды. Сол ўақытта Құдай аспаннан былай деп сөйлеген еди: **«Бул Мениң сүйикли Улым, Мен Оған ырзаман!»** (Матта.3:17). Ийса отыз жыл даұамында Құдайды ырза қылатуғындай дәрежеде қуұандыратуғын не ислеп жүрген еди? Мухаддес Китап бул жасырын жыллар ҳаққында Лука 2:51-аяттан басқа ҳеш нәрсе айтпайды: **«Ийса олар менен бирге Насыра қаласына қайтып келип, олар менен бойсыныұшылықта жасады»**. Отыз жыл Құдайды қуұандырып жасағаны еки сөзде жәмлескен: **«бойсыныұшылықта жасады!»**

3) Мен Құдай қәдирлейтуғын нәрселерди қәдирлеұди таңлаұым шәрт. Дослар бир-бири ушын әҳмийетли болған нәрселерди қәдирлейди, мине, бул ҳақыйқый дослардың ислейтуғын иси. Сиз қанша көп Құдайдың достысы болсаңыз, Оның қәдирлейтуғын нәрселерин сонша көп қәдирлейсиз, Оның қайғыратуғын нәрселерине қайғырасыз ҳәм Оған қуұаныш алып келетуғын нәрселерге қуұанасыз.

Павел буның ең жақсы үлгиси болып табылады. Құдайдың сөйлейтуғын темасы – Павелдің темасы, Құдайдың күшли қәлеген нәрсеси – Павелдің де қәлеұи болған еди: **«Сизлерди Құдайдың қызғанышы менен қызғанаман!»** (2-Кор.11:2). Даұыт та өзин тап солай сезип, Құдайға былай деген еди: **«Сениң үйиңе болған қызғанышым ишимди өртеп жиберди, Сени гарғанлардың гарғысы мениң еңсеме түсти»** (Забур.67:10).

Құдай ең ишинде нени көп қайғырады? Өз адамларының қутқарылыұын. Ол Өзиниң барлық жойтылған қойларының табылыұын ҳәм өз үйлерине қайтыұын қәлейди! Мине, бул Ийсаның жерге келиұиниң де ең баслы себеби болған еди. Құдайдың жүреги ушын ең қымбатлы нәрсе – бул Оның Улының өлими. Екинши қымбатлы нәрсе – бул Оның балаларының бул хабарды басқалар менен бөлисиұи. Құдай менен дос болыұыңыз ушын, сизди қоршаған барлық адамларға Құдай қандай ғамхорлық етсе, сиз де сондай

ғамхорлық етиуіңіз керек. Қудайдың дослары өзінің басқа досларына Ол хаққында айтып береді.

4) Мен Қудай менен досласыуды басқа хэмме нәрсеге карағанда көбирек қәлеуім шәрт. Забур Китабы бундай қәлеуі хаққында көплеген мысалларға толып атыр. Даўыт Қудайды билиўди хэмме нәрседен де көбирек қәлеген. Даўыт Қудайға жақынласыў қәлеуін: сағыныў, шөллеу хэм аш болыў сыяқлы сөзлер менен билдиреди. Ол Қудай менен бирге болыўды, Оның жүзин көриўди, Оған жақынласыўды, Оны билиўди қатты қәлеген еди, ол Қудайдың жүзин көриўге қатты аш болған еди. Даўыт былай деп жазады: **«Мен Жаратқан Ийеден тек бир нәрсени сорадым хэм тек соны гана излеймен: «Пүткил өмир бойы хәр күни Қудайдың Үйинде болсам, Қудайдың гөзаллығына сер салсам хэм Оның мухаддес ибадатханасына барсам»»** (Забур.26:4). Забур китабының басқа жеринде ол былай дейди: **«Сениң меҳриң өмирден де артықлаў» «Мениң ушын Сениң сүйиспенишилигиң өз өмиримнен де уллы мазмунға ийе»** (Забур.62:4).

Қудай жарылқаўын Яқып соншелли күшли қәлеген еди, ол хәттеки Қудай менен шаң арасында түни менен гүресип: **«Сен мени жарылқаманыңша, Сени жибермеймен»**, - деген еди. (Жар.32:26). Бул гүрриңнің ең қызықлы жери – күдиретли Қудай Яқыптың жеңиўине жол қойғаны болып табылады! Бизлер Қудай менен «гүрескенимизде», Ол қапа болмайды, себеби гүрес жеке қатнасты талап етеди хэм бизлерди Оған жақынлатады! Бул, соның менен бирге, күшли қәлеуі хәрекеті болып есапланады хэм Қудай бизлердин Өзи менен досласқанымызды қатты қәлегенимизди жақсы көреді.

Қудай менен дослықты қатты қәлеген адамлардың биреуі Павел болып есапланады. Павел ушын Қудай менен досласыўдан басқа хэмме нәрсе өз қызығын жоғалтқан еди. Оның ушын ең әҳмийетли нәрселериниң барлығы хэм барлық ой-пикирлери Қудайға бағдарланған болып, Қудай оның өмириниң ақырғы мақсети еди. Қудайдың Павелди сондай әжайып түрде пайдаланғанының да тийкарғы себеби де сол еди. Мухаддес Китаптың басқа бир аўдармасында Павелдин сондай күшли қәлеуі былай деп келтирилген: **«Мениң алдыма қойған тийкарғы мақсетим – Қудайды билиўим, Оны кем-кемнен раўажланған халда тереңнен хэм жүдә жақыннан билиўим, Оның Жеккелигиниң кәраматларын күшлирек хэм анығырақ түсинип, аңлап жетип хэм қабыл етип билиўим болып табылады».** (Филипп.3:10).

Сиз Қудайға қанша жақын дос болсаңыз,

Оның қадірлейтуғын нәрселерин сонша көп қадірлейсиз.

Хақыйқат – өзиңиздиң Қудайға *қаншелли жақын болыўды таңлаўыңыз* болып есапланады. Қудай менен жақыннан досласыў – бул тосаттан болатуғын жағдай емес, ал бул сизиң таңлаўыңыздан келип шығады. Сиз Оның менен досласыўды анық нийет пенен, шынтлап излеўиңиз керек. Сиз хақыйқаттан да усыны басқа нәрселерден көбирек қәлейсиз бе? Оның сиз ушын қаншелли қәдири бар? Ол өмириңиздеги басқа нәрселерден бас тартыўға тура ма? Ол талап етилген тәжирийбелерди хәм әдетлерди раўажландырыўға жумсалып атырған күшке турарлы ма?

Мүмкин, сиз бир ўақытлары Қудайды күшли қәлеп, хәзир бул қәлеўди жойтқан шығарсыз? Бул Ефес жәмәәтиндеги масихыйлардың машқаласы болған еди, яғный, олар өзлериниң биринши сүйиспеншилигин жойтқан еди. Олардан талап етилген барлық жақсы ислерди олар сүйиспеншилик пенен емес, ал өзлерин «парызлы» деп есаплағанлары ушын ислеп баслаған еди. Егер усы күнлери сиз де әдеттеги руўхый хызметлерди «ислеўиңиз шәрт» болғаныңыз ушын ислеп атырған болсаңыз, онда Қудайдың өмириңизге аўыр қыйыншылықлардың келиўине жол қоятуғынына хайран қалмаң.

Аўыр қыйыншылық – бул қәлеўдиң тийкарғы **жанар майы** болып есапланады. Себеби ол бизлердиң өзгериўимиз ушын бизлерди **қатты қысқы** менен майлап, бизлерге **күш ажыратып** береді. Бизлер басқа жол менен өзгере алмаймыз. К.С. Люис былай дейди: «Аўыр қыйыншылық – бул Қудайдың мегафоны». Ол Қудайдың бизлерди солып атырған жеримизден «оятып турғызыў жолы» болып есапланады. Сизиң қыйыншылықларыңыз жаза емес, олар бизлерди сүйиўши Қудайдан келген оятыў (будильник) шақырығы болып табылады. Қудай сизге қапа болып атырған жоқ, Ол тек сизге *қатты гамхорлық көрсетип* атыр. Қудай сизиң Өзи менен қатнасыңызды тиклеўиңиз ушын керек болған хәмме нәрсени ислейди. Бирақ сизиң қайтадан Қудайды жалын болып жанып қәлеўиңиз ушын аңсатырақ жол бар. Қудайдың оны сизге бериўин сораўды баслаң хәм қашан алмағаныңызша сораўды даўам еттире бериң. Күн бойы былай деп дуўа етиң: «Ийем Ийса, Сени хәмме нәрседен жақынырақ билиўди қәлеймен». Қудай Бабилондағы тутқынларға былай деген еди: **«Сизлер Мени табыўға шыны менен хәрекет еткениңизде хәм оны (яғный Оның менен дослықты) басқа барлық нәрседен де көбирек қалесеңиз, Мен сизлерди қапа қылмаўыма сөз беремен».** (Еремия.28:13).

СИЗИҢ ЕҢ ӘХМИЙЕТЛИ БАЙЛАНЫСЫҢЫЗ

Қудай менен дослықты раўажландырыўдан әхмийетлирек басқа хеш нәрсе жоқ, ҳақыйқаттан да, хеш нәрсе жоқ. Бул мәңги даўам ететуғын байланыс. Павел Тимофейге былай деп жазады: *«Бул адамлардың гей биреўлери өмирдеги ең әхмийетли нәрсени нәзерден шығарып қойды. Олар Қудайды билмейди»*. (1-Тим.6:21). Сиз де өмириңиздеги бул ең әхмийетли нәрсени жойтып жүрген жоқсыз ба? Егер сиз растан да бул мәңги байлықты жоғалтып алған болсаңыз, онда оны табыўды хәзирден басласаңыз, сиз бир нәрсе ислей аласыз. Есиңизде болсын: бул сизиң таңлаўыңыз! Сиз Қудайға қаншелли жақын болыўды таңласаңыз, сиз Оған соншелли жақын бола аласыз.

ОН ЕКИНШИ КҮН

ӨМИРИМНИҢ МАҚСЕТИ ХАҚҚЫНДА ПИКИР ЖҮРГИЗИҮ

Ойланыў ушын ҳақыйқат: Мен Қудайға қаншелли жақын болыўды таңласам, Оған соншелли жақын боламан.

Ядлайтуғын аят: *«Қудайға жақынла, сонда Ол да саған жақынлайды.*
(Яқып 4:8).

Ойланатуғын сораў: Қудайға жақынлаўым ушын бүгин қандай әмелий таңлаўды иске асырыўым керек?

13-күн

Қудайға Унайтуғын Табыныу

*«Ийең болған Қудайыңды пүткіл жүрегің, пүткіл жаның,
пүткіл ақыл-ойың хәм пүткіл күшиң менен сүй»*

(Марк 12:30)

Қудай сизди толығы менен, хеш нәрсеңизди қалдырмастан, пүткіл денеңизди, барлық ой-пикирлериңизди хәм хәр бир шешимлериңизди қосып, жақсы көреді.

Қудай өмириңиздің тек бир бөлегін ғана кәлемейді. Ол сизден пүткіл жүрегіңизди, пүткіл жаныңызды, пүткіл ой-пикирлериңизди хәм пүткіл күшиңизди сорады. Қудай жүрегіңиздің ярым бөлегін, ярым бағышланғаныңызды, бир шети менен бойсынғаныңызды, ўақтыңыз хәм ақшаңыздың аўысқан қалдығын сорамайды. Ол өмириңиздің бир бөлімін емес, ал пүткіллей барлық бөлегін қәлейді. Ол сизиң Оған өмириңиздің тек бир бөлегін бағышлағаныңызды емес, ал толығы менен бағышлағаныңызды қәлейді.

Бир сапары Самариялы хаял Ийса менен ең қолайлы ўақыт, орын хәм табыныу усыллары хәкқында тартысыуға хәрекет еткен еді. Сонда Ийса оған бул көринип турған нәрселердің әхмийетли емес екенлигін айтқан еді. Қудайға қай жерде табынып атырғаныңыз әхмийетли емес, ал *не ушын* табынып атырғаныңыз хәм Оған өзиңиздің *қанша бөлегін* берип атырғаныңыз әхмийетли! Табыныудың дурыс хәм надурыс усыллары бар. Мухаддес Китап былай дейді: **«Солай етип, бизлер силкинбес патшалыққа ерискенимиз ушын шүкирлик билдирип, Қудайға унамлы түрде, хұрмет хәм қорқыныш пенен сыйынайық»**. (Еврей.12:28). Қудайға унайтуғын табыныу төмендеги төрт қәсийетке ийе:

1-кәсіyeti: Бизлердиң табыныўымыз тәртиплескенде, ол Қудайға унайды. Адамлар көпшилик жағдайларда: «Мен Қудайды мынадай етип ойлағым келеди», - деп өзлериниң қәлейтуғын Қудайына табыныўы хаққындағы пикирлерин айтады. Бирақ бизлер өзимизге «қолайлы» ямаса «сиясий дурыс» деп есапланатуғын қудай мүсинин ислеп, оған табына алмаймыз. Бул бутқа табыныў болып кетеди.

Табыныў - бизлердиң Қудай хаққындағы пикирлеримизге емес, ал Мухаддес Китаптағы мәңги хақыйқатлыққа тийкарланыўы тийис. Ийса Самариялы ҳаялға былай деп жуўап берген еди: «...**хақыйқый сыйыныўшылардың Қудай Әкеге руўхта хәм хақыйқатлықта сыйынатугын ўақты келеди. Әне, сол ўақыт хәзир келди. Қудай Әке де Өзине усылай сыйынатугынларды излеп атыр**». (Юхан.4:23).

«Хақыйқатта табыныў» дегенимиз – Қудай хақыйқаттан да қандай болса, яғный Ол Өзин Мухаддес Китапта қандай етип ашып көрсеткен болса, Оған сондай етип табыныў дегенди аңлатады.

2-кәсіyeti: Бизлердиң табыныўымыз хақыйқатлықта жүз бергенде, бул Қудайға унайды. Ийса: **«руўхта табыныўыңыз»**, - шәрт дегенде, Ол Мухаддес Руўх хаққында емес, ал *сизиң* руўхыңыз хаққында айтып атырған еди. Сиз кимсиз? Сиз Қудайдың образында жаратылған дене ишинде жасайтуғын руўхсыз. Қудай руўхыңызды Өзи менен байланыста болыўы ушын жаратты. Табыныў – бул Қудайдың Руўхына жуўап беретугын сизиң руўхыңыз.

Ийса: **«Қудайды пүткил жүрегиңиз хәм жаныңыз бенен сүйиңлер!»** - дегенде, табыныў шынлықта хәм жүректиң төринен болыўы кереклигин нәзерде тутқан еди.

Бул – тек ғана «дурыс сөзлерди» айтыў дегенди емес, ал «нени нәзерде тутқаныңды» айтыўың дегенди аңлатады. Шын жүректен болмаған табыныў - бул хеш қандай алғыслаў емес! Ол хеш нәрсеге арзымайды, турмайды, соның менен бирге, бундай алғыс Қудайдың үстинен күлиў болып есапланады. Бизлер табынғанымызда, Қудай бизлердиң сөзлеримизден бетер жүрегимиздиң жағдайына көбирек итибарын қаратады. Мухаддес Китап былай дейди: **«Адамлар сыртқы көриниске қарайды, ал Қудай жүрекке қарайды»**. (1-Патш.16:7).

Табыныў - Қудайды хұрмет етип қуўаныўымызды өз ишине алғаны себепли, ол ишки туйғы-сезимлеримизди де иске түсиреди. Қудай сизге туйғы-сезимлерди Өзине терең сезимлерде табыныўыңыз

ушын берди, бирақ бул сезимлер жалған болмаўы керек. Қудай еки жүзликти жек көреді! Ол табыныўда «хақыйқый» болмай турып, бирақ өзін «хақыйқый» етип көрсетиўшилерди қәлемейди. Оған жасалма ҳақлықтың, жөгиликтің хәм өтириктің улыўма керегиси жоқ. Қудай сизің хақыйқый сүйиспеншилигиңизди көриўди қәлейди. Бизлердиң табыныўымыз минсизликтен алыс болыўы мүмкин дә, бирақ оған *еки жүзликти* қосыў мүмкин емес.

Қудайға унайтуғын табыныў – бул терең туйғы-сезимлерге толған хәм Мухаддес Китапқа терең тамыр урған табыныў болып есапланады.

*Табынған ўақтымызда, бизлер **басымызды** да, **жүрегимизди** де иске қосамыз.*

Әлбетте, тек шын жүректен ислеўдиң өзи еле жетерли емес. Себеби адам бир нәрсени шын жүреги менен ислеўи мүмкин, бирақ, соның менен бирге, ол терең алжасыққа да жол қойыўы мүмкин. Соның ушын да руўхта хәм хақыйқатлықта табыныў талап етиледі. Табыныў бир ўақыттың өзінде хәм туўры, хәм сыпатлы болыўы керек. Қудайға унайтуғын табыныў – бул терең туйғы-сезимлерге толған хәм Мухаддес Китапқа терең тамыр урған табыныў болып есапланады. Яғный, табыныў ўақтында бизлер **басымызды** да, **жүрегимизди** де ислетиўимиз керек.

Соңғы ўақытлары көп адамлар музыка себепли сезимлерине берилип, хәрекет етеди хәм буны руўх себепли хәрекетке келиў менен теңлестиреди. Бирақ бул надурьс. Хақыйқый табыныў – руўхыңыз музыка тонына емес, ал Қудайдың келбетине хәм даўысына жуўап берген ўақтында, жүз береді. Гәптиң шыны, сезим оятыўшы қосықлар – табыныўға *кесент береді*, себеби олар дыққатыңызды - Қудайға емес, ал сезимлериңизге берилиўге қаратады. Табынған ўақтымызда, бизлердиң кеўлимизди басқа тәрепке буратуғын нәрсе - бул өзимиздиң «мен»имиз: адамлар «мен» хаққымда не ойлайды деген пикирлеримиз хәм тәшўишлеримиз.

Масихыйлар көбинесе Қудайды хақыйқый шынлық пенен қалай алғыслаўлары кереклиги хаққында тартысады. Бирақ бундай сөзлер әдетте адам характерлерине хәм тәжирийбелериндеги айырмашылықларға қаратылады. Мухаддес Китапта алғыстың көплеген түрлери жазылған. Олар арасында тәўбе етиў, қосық айтыў,

бақырыў, хўрметте турыў, дизе бўгийў, аяқ ойынын ойнаў, қуўаныш даўысларын шығарыў, гўўалықлар бериў, музыкалық эсбапларда ойнаў хэм қолларды кўтерийў сыяқлы тўрлери бар.

Табыныўдың ең жақсы усылы – бул Қудайдың сизге берген характерине хэм өз тўжирийбенизге тийкарланып, Қудайға деген сўйиспеншилигиңизди шын жўректен шығарыў усылы болып есапланады.

Достым Гари Томастың айтыўы бойынша, кўплеген масихыйлар Қудай менен тири хэм хакыйқый қатнаста болып, соннан рэхўтлениўдиң орнына, хэр қыйлы қанаатландырмайтуғын тэртиплерге, яғный алғыслаўдың хэр тўрли ойықлықларына *батып қалған*. Олар сондай «бағышланыў» хэм «табыныў» усылларына эбден бейимлесийўи ушын, өзлерин мўжбўрлейди, соның себебинен Қудай олардың хэр қайсысы ушын айрықша етип жаратқан формасын олардан ала алмайды.

Гари өз-ўзине былай деп сораў қояды: Егер Қудай хэр биримизди бир биримизден айрықша етип жаратқан болса, онда не ушын барлығымыз Қудайды бирдей усыл менен сўйийўимиз керек? Ол бир нешше классикалық китапларды оқып хэм бир нешше руўхый ержеткен исениўшилер менен сораў-жуўаплар ўткерип, масихыйлардың еки мың жыл даўамында Қудай менен жақын қатнас жасап, рэхўтлениўдиң кўплеген жолларынан, яғный сыртта Қудай менен болыў, оқыў, қосық айтыў, изертлеў, аяқ ойынын ойнаў, дўретийў, басқаларға хызмет етийў, жалғыз қалыў, басқалар менен қарым-қатнас ислеў хэм усыған уқсаған онлаған басқа усыллардан пайдаланғанын анықлаған.

Ол ўзиниң «*Мухаддес Жоллар*» китабында адамлардың Қудайға жақынласыўының баслы тоғыз жолын анықлайды: *Натуралистлер* Қудай менен тэбиятта болып, далада алғыслаўдан рэхўтленеди. *Сенсорлар (сезийўшилер)* Қудайды өзлериниң бес сезийў органы менен сўйеди. Сонлықтан олар тек еситийў сезими менен емес, ал кўрийў, дэм сезийў, ийис сезийў хэм қол тийгизийў сезимлерин өз ишине қамтыйтуғын сулыў болып ўткизилген табыныў жыйналысларын қатты бахалайды. *Традиционлар* Қудайды тэртиплескен хэркетлер(ритуаллар), литургиялар, символлар хэм ўзгермейтуғын структуралар арқалы алғыслайды. *Аскетистлер* (рэхўттен, турмыстан бас тартыўшылар) Қудайды жалғызлық хэм эпиўайылық арқалы алғыслайды. *Активистлер* Қудайды шайтанға қарсы турыўы, эдилсизлик пенен урысыўы хэм дўньяны жақсы жерге айландырыў ушын хэр қыйлы ислер ислеўи арқалы алғыслайды. *"амхоршылар*

басқаларды сүйиулері хәм олардың мүтәжликлерин қанаатландырыуы арқалы Қудайға табынады. *Энтузиастлар* Қудайды байрамлау арқалы алғыслайды. *Терең сер салыушылар* Қудай алдында Оны шексиз хұрмет етиуі хәм сүйиуі арқалы алғыслайды. *Интеллектуаллар* Қудайды баслары (яғный пикирлеулері) менен, оқыу хәм изертеулері менен алғыслайды.

Қудай менен досласыу ушын хәм Оған табыныу ушын, «мына бир өлшем барлығына жарайды» деген жолы жоқ. Бир нәрсе анық: Қудай сизди қандай етип жаратқан болса, сондай адам болмай, ал басқа биреуге еликлеп табынсаңыз – бул Қудайға хеш қашан уллылық алып келмейди. Себеби Қудай сизиң «басқа»дай болыуыңызды хеш қашан нийетлемеген, ал Ол сизиң «өзиңиз» болыуыңыз ушын жаратқан. Сиз қандай болсаңыз, сондай болып Қудайға келсеңиз, бул Оған унайды. Ал сиз «басқа»дай болыуға урынсаңыз, бул өзиңиздиң сондай болғаныңыз ушын, Қудайға наразылығыңызды билдиреди. ***«Әке Өзине әпиуайы хәм хақ болып табынатуғын адамларды излеп атыр. Себеби олар шын жүреги менен Оның алдында табынады»*** (Юхан.4:23).

3-қәсийети: Бизлер терең ойланып табынғанған ўақтымызда, бул Қудайға унайды. Ийсаның: ***«Қудайды пүткил ой-пикириңиз бенен сүйиң»,*** - деген буйрығы Жаңа Келисимде төрт мәрте қайталанады. Қудай ойланбай айтылған қосық гимнлерине, үстиртин болып ядлап алынған дуўаларға, табыныу ўақтында «Қудайға алғыс болсын» деп бақырып жәриялаулардан басқа айтатуғын сөзимиз болмағанлықтан, нийетлеп айтылмаған сөзлерге қуўанбайды. Егер табыныуға сизиң ой-пикириңиз хәм ақылыңыз қатнаспаса, ол хеш қандай мәниске ийе болмайды.

Табыныу ўақтында сиз ой-пикирлеринизди толық иске қосыуыңыз керек. Ийса бутқа табыныушылардың ойсыз ядлап алған қайталауларын «мылжыңға берилиу» деп атады. Хәтте, Мухаддес Китап сөзлери де хәдден тыс көп қайталанып пайдаланылса, шаршатыуы мүмкин, себеби белгили бир ўақыттан соң, сол сөзлердиң мәнислери хаққында пикир жүргизиуди тоқтатамыз. Қудайға табынған ўақтымызда, жаңа сөзлерди хәм жаңа жолларды излеп, тауып, қыйналғанымыздан гөре, бурынғы өзимиз билетуғын сөзлерди қайталау жүдә аңсат. Соның ушын, Мухаддес Китаптың басқа аўдармаларын хәм фразалардың басқаша қолланған түрлерин оқыуыңызды кеңес етемен. Бул табынған ўақтыңызда сизиң сөз байлығыңызды кеңейтеди.

Табыныұдың ең жақсы усылы - сизиң
Қудайға болған сүйіспеншилигиңизди билдиретуғын
хақыйқый шынлық болып табылады.

Қудайды алғыслаганда, «алғыслайман», «халлелуя», «рахмет» ямаса «аўмийин» сөзлерин пайдаланбай, Оны алғыслайға хәрекет етип көриң. «Қудайым, Сени алғыслаймыз!» сөзиниң орнына, бул сөздиң синонимлерин, яғный «Сени сыйлайман», «Сениң менен мақтанаман», «Сени жоқары бақалайман», «Сени бәлентке қояман», «Сени терең хұрметлеймен», «Сенде ләззетленемен», «Сени қатты жақтыраман» деген сөзлерден пайдаланың.

Соның менен бирге, *илажы болғанша, анық сөзлерди айтың.* Егер бир адам жаныңызға келип: «Мен сизди алғыслайман!» - деп он мәрте қайталаса, сиз: «*Не ушын?*» - деп ойлаўыңыз мүмкин. Сиз оның жигирма мәрте түсиниксиз сөзлерди айтқанынан гөре, анық бир рет миннетдаршылық сөзин айтқанын мақул көресиз. Қудай да соны кәлейди.

Және де бир пикир: Қудайдың хәр түрли атларын жазып, оларға бар дыққатыңызды аўдарың. Қудайдың атлары Мухаддес Китаптан тосаттан орын алған атлар емес, олар бизлерге Қудайдың характериниң хәр қыйлы аспектлерин ашып береді. Ески Келисимде Қудай Өзин Израил халқына қәдембе-қәдем ашып көрсетип, Өзиниң таза атларын таныстырады хәм бизлерге Өзиниң атларын алғыслайды буйырады.

Бизлер жәмәәттеги туўысқанлар менен бирге Қудайға табынған ўақтымызда да, Ол бул исти ойланып иске асырғанымызды кәлейди. Павел Коринфлилерге жазған 1-хатының 14-бабының барлығын усыған бағышлап, оны мына сөзлер менен жуўмақлайды: «***Бирақ хәммеси де әдеп хәм тәртип пенен исленсин***». (1-Кор.14:40).

Усыған байланысly, Қудай бизлердиң табыныў жыйналысларымыздың, сол жерге қатнасып турған исениўши емес адамларға түсиникли болып өтиўин талап етеди. Павел былай деген еди: «***Егер сен тек руўхың менен шүкирлик билдирсең, сол жерде турған түсинбейтуғын адам сениң билдирген шүкирлигиңе қалай «аўмийин» дейди? Дурыс, сениң шүкирлик билдиргениң жақсы, бирақ бул арқалы басқа адам руўхый азық алмайды***». (1-Кор.14:16-17). Жыйналысқа қатнасып атырған исениўши емес адамларға айрықша қатнаста болыўыңыз - бул Мухаддес Китаптың берген

буйрығы. Бул буйрыққа әмел қылмау - бойсынбаушылықты хәм басқаларды сүймегенликті билдиреди. Буны толық түсиниўди қәлесеніз, онда «*Мақсет Жетелеген Жәмәәт*» китабының «Табыныў – Гүўалық Болыўы Мүмкин» деген бабын көрип шығыўыңыз мүмкин.

4-қәсийети: **Бизлердиң табыныўымыз тәжирийбеде көринсе, бул Қудайға қуўаныш әкеледи.** Мухаддес Китап былай дейди: «...өзлериңизди Қудайға унайтуғын мухаддес хәм тири қурбанлық қылып, Оған бағышланлар. Бул сизлердиң Қудай алдындағы ылайықлы хызметиңиз болады». (Рим.12:1). Қудай не ушын сизиң денеңиздиң бағышланғанын қәлейди? Неге Ол: «Руўхыңызды қурбанлыққа алып келиң», - демейди. Себеби денеңиз болмаса, сиз бул планетада хеш нәрсе ислей алмайсыз. Мәңгиликте сиз жаңа, жетилискен, минсиз, кемшиликсиз, уллы, таң қалдырарлық хәм заманагөй басқа бир әжайып денени қабыл етесиз, бирақ хәзирше жерде екенсиз, Қудай сизге: «Өзинде барынды бер!» - деп сорап атыр. Ол бизлерден табыныўды тек сөзимизде емес, ал тәжирийбеде көрсетиўимизди сорап атыр.

Мүмкин, сиз адамлардың: «Мен бүгин жыйналысқа келе алмайман, бирақ *руўхта* сизлер менен бирге боламан», - деген сөзлерин еситкен шығарсыз. Буның нени аңлататуғынын билесиз бе? Хеш нәрсени! Ол хеш нәрсеге турмайды! Себеби сиз еле жер бетинде екенсиз, онда сизиң руўхыңыз сиз қай жерде болсаңыз, сол жерде болады. Денеңиз болмаған жерде, руўхыңыз да болмайды.

Табыныў уақтында бизлер денемизди «*тири* қурбанлық етип тапсырыўымыз» керек. Бизлер «қурбанлық» дегенде, өли нәрселерди нәзерде тутамыз, бирақ Қудай бизлердиң *тири* қурбанлық болыўымызды қәлейди. Қудай сизиң Өзи ушын *тири* болғаныңызды қәлейди! Сондай болса да, тири қурбанлықтың бир машқаласы – ол қурбанлық орнынан тырмаланып түсип кетиўи мүмкин хәм бизлер көпшилик жағдайларда тап солай хәрекет етемиз. Бизлер: «Масих әскерлери, алға!» - деп қала күнлери алғыс айтамыз, ал биринши күни өз билдигимизше өмир сүремиз.

Ески Келисимде Қудай табыныўдың көплеген қурбанлықларына қуўанатуғын еди, себеби бул қурбанлықлар – Ийсаның бизлер ушын атанақта қылған қурбанлығының тымсаллары еди. Хәзир Қудай табыныўдың басқаша қурбанлықларына: *миннетдершылық билдириў, алғыслаў, кишипейиллик, тәўбе етиў, ақшалай берген қурбанлықлар, дуўа етиўлер, басқаларға хызмет етиў* хәм *мүтәжликте жасап атырғанлар менен барымызды бөлисиў* сыяқлы қурбанлықларға

қууанады. (Забур.49:14, Евр.13:15, Забур.50:17, 53:8, 140:2, Филип.4:18, Евр.13:16, Марк.12:33, Рим.12:1).

Хақыйқый табыныў қымбат турады! Даўыт буны билгенликтен былай деген еди: **«Мен Ийем болған Қудайыма мениң ушын ҳеш нәрсеге турмайтуғын қурбанлықты бермеймен!»** (2-Патша.24:24).

Табыныўдың бизлерге қымбатқа түсиўиниң себеби – бул бизлердиң өз дыққатымызды өзлеримизге қаратыла бергенинде. Сиз хәм Қудайды, хәм өзиңизди бир ўақытта алғыслай алмайсыз. Сиз басқаларға көриниў ушын ямаса өзиңизди қуўандырыў ушын табынбайсыз. Сиз билип турған ҳалда дыққатыңызды өзиңизден бурып, Қудайға қаратасыз.

Хақыйқый табыныў - Қудайдың Сөзине тамыр жайған.

Ийса: **«Қудайды бар күшиң менен сүй!»** - дегенде, табыныў бизлерден күшти хәм энергияны талап ететуғынын айтқан еди. Ол барлық ўақытта қолайлы ямаса жағымлы бола бермейди. Табыныў бир ўақытлары қәлеўдиң күшли хәрекет етиўин, яғный қәлеў қурбанлығын әкелиўинди талап етеди. Еплеп табыныў – бул жетиспей атырған ҳаўа болып есапланады.

Сиз жақпай турған ўақытлары да, егер Қудайды алғысласаңыз, уйқыңыз келип турған болса да, Қудайдың алдына келиў ушын орныңыздан турсаңыз, шаршап турған болсаңыз да, басқаларға жәрдем берсеңиз, - онда бул хәректлериңиз арқалы сиз Қудайға қурбанлық берип атырған боласыз. Бундай қурбанлықлар Қудайды қуўандырады.

Англиядағы алғыс-мақтаў топарының жетекшиси Матт Редман, өз шопанының жәмәәт ағзаларына табыныўдың хақыйқый мәнисин қалай үйреткени хаққында айтып береді. Ол алғыслаў музыкадан да үстин туратуғынын көрсетиў ушын, жәмәәтте белгили бир ўақыт даўамында барлық қосық айтыўларды қадаған еткен. Сол ўақытлары олар алғыслаўдың басқа жолларын үйренген. Усы ўақыттың ақырына келип, Матт Редман «Алғыстың Жүреги» деп аталған классикалық қосықты жазады:

Мен Саған қосықтан да көбірегін алып келемен,
Себеби Сен тек қосықтың өзін талап етпедиң.
Сен нәрселердің көриніп тұрған бөлегін де,
Тереңіректе жайласқан бөлегін де ізлейсең.
Ол да болса - мениң, мениң жүрегім!

Солай екен, табыныұдың жүрегі – бул жүрегимізде.

ОН ҮШИНШИ КҮН

ӨМИРИМНИҢ МАҚСЕТИ ХАҚҚЫНДА ПИКІР ЖҮРГИЗИҮ

Ойланыұ ушын хакыйқат: Қудай мени хәм мениң хәр бир мүшемди толығы менен жақсы көреді.

Ядлайтуғын аят: *«Ийең болған Қудайыңды пүткіл жүрегің, пүткіл жаның, пүткіл ақыл-ойың хәм пүткіл күшиң менен сүй!»* (Марк.12:30).

Ойланатуғын сораұ: Қудайды хәзир мениң қандай хәрекетім қуұандырады: жәмәәтлик жұмысым ба ямаса өзимнің жеке өмирим бе? Мен бул тараұда не ислей аламан?

14-күн

Қудай узақласып кеткендей болғанда...

«Қудай Өз халқынан Өзин жасырды, бірақ Оған исенип, Оған үмит етемен»

(Ийшая 8:17)

Сиз өзинизди қалай сезиуиңизге қарамастан, Қудай хақықаттан да бар!

Өмириңизде хәмме нәрсе жақсы болғанда, яғный Қудай өмириңизде хәмме нәрсени: аўқатты, досларды, шаңарақты, ден-саўлықты хәм бахытлы жағдайларды тәмийинлеген ўақтында, Оған табыныў аңсат. Бірақ жағдайлар барлық ўақытта унамлы бола бермейди. Усындай ўақытлары сиз Қудайға қалай табынасыз? Қудай сизди таслап кеткендей, сизден миллион-миллион километрлер узақласып кеткендей жағдайларда не ислейсиз?

Табыныўдың **ең терең** дәрежеси: бул – өмирдің қыйынлығына қарамастан, қайта, қатты қыйын сынақлардың ўақтында – Оны алғыслаў, сынақ ўақтында – Оған исениў, қыйналған ўақытта – Оған садық қалыў хәм Ол узақта турғандай болып көрингенде – Оны сүйиў. Дослық көбинесе айралықта хәм тынышлықта сыналады. Сиз бундай ўақытлары физикалық ара-қашықтың себебинен достың менен сөйлесе алмайтуғын жағдайда боласыз. Қудай менен болатуғын дослығыңда да, сиз барлық ўақыт Оны өзине жақын *сезе бермейсең*. Филипп Янси мынадай бир дана гәпти айтады: «Хәр қандай қарым-қатнас жақынласыў мәўритлеринен хәм узақласыў мәўритлеринен турады. Қудай менен дүзген байланысымызда да сондай: ол қаншелли жақын болса да, маятник бәри-бир бир тәрәптен екінши тәрәпке шайқалады». Әне, усундай ўақытларда табыныў қыйынласады.

Дослықты және де минсизлікке жеткеріуі үшін, Құдай Өзін сизден бөлеклегендей қылып сизге *сездиртеди*, яғный Ол сизди тап таслап ямаса ұмытып кеткендей болады. Сол арқалы Құдай сизің дослығыңыздың қаншелли беккем екенлигин сынақтан өткереди. Құдай тап миллионлаған километрлерге узақласып кеткендей болып сезиледи. Әулийе Иоан Креста бундай күнлерди (яғный руұхый құрғақшылықты хәм гүманларға толып, Құдайдан узақласыўды) **«адам жанының басына түскен қараңғы түнлер»** деп атады. Генри Ноуен оларды **«жоқлық хызметі»** деп атады. Э.У. Тозер оларды **«қараңғылық хызметлери»** деп атады хәм басқалар **«жүректің қыс мәўсими»** деп атаған.

Даўыт басқаларға салыстырғанда Құдай менен ең жақын дослықта болған. Құдай оны **«Мениң жүрегимдеги адам»** деп атап, қуўанатуғын еди. (1-Патша.13:14, Елши.13:44). Солай болса да, Даўыт жийи-жийи Құдайдың узақта турғанына наразылығын билдирген: **«Ийем, не ушын маған бийпарқ болып, узақластың? Маған ең керекли болған ўақтында неге Өзиңди меннен жасырасаң? Неге мени таслап кеттиң? Не ушын соншама узақта турсаң? Не ушын мениң сораған жәрдемиме бийпарқсаң? Не ушын мени қалдырып кеттиң?»** (Забур.9:22, 21:2, 42:2, 43:24, 73:11, 87:15, 88:49).

Әлбетте, Құдай Даўытты да, сизди де таслап кетпейди. Ол бир неше мәрте буны былай деп тәкирарлайды: **«Мен сени хеш ўақытта таслап ямаса қалдырып кетпеймен»**. (Нызам.31:8, Забур.36:28, Юхан.14:16-18, Евр.13:5). Бирақ Құдай: **«Мениң бар екенимди барлық ўақытта сезесең»**, - деп хеш ўақытта ўәде етпеген. Хәқыйқатында да, Құдай бир ўақытлары Өз жүзин бизлерден жасыратуғынын тән алады. Өмириңизде Ол тап бироталаға жоғалып кеткендей болып көринетуғын ўақытлар болады.

Флойд МакКланг буны былай деп жазады: **«Бир күни азанда турдың, қарасаң, барлық руұхый сезимлериңиз жоқ болып кеткен. Сиз дуўа етесиз, бирақ хеш нәрсе жүз бермейди. Сиз шайтанға қарсы турасыз, бирақ оннан да хеш нәрсе өзгермейди. Сиз берилип руұхый шынығыўлар өткересиз, ... сиз ушын дуўа етиўди досларыңызға айтасыз, ... сиз ядыңызға түскен хәр бир гүнаңызды тән аласыз хәм кейин барып барлық таныс-билислериңизден кеширим сорайсыз. Сиз ораза услайсыз, ... бирақ елеге шекем хеш нәрсе жоқ. Сиз өз-өзиңизден: «Бул руұхый шөлистанлық қашанға шекем даўам ететуғын екен? Бир неше күнлер ме екен? Бир неше хәптелер ме екен? Бир неше айлар ма екен? Буның ақыры бар ма екен өзи?»** - деп сорайсыз. Дуўаларыңыз тап потолоктан ары өтпей, қайтып келип атырғандай.

Сонда сиз илажсызлықтан: «Маған не болып атыр өзи?» - деп бақырасыз».

Ал хақыйқатын айтсақ, сизге хеш нәрсе болған жоқ! Бул Қудай менен досласып, ер жетиўдиң хәм сынақтан өтиўдиң нормал жағдайы. Буннан *хәр бир* масихый, ең болмағанда, бир рет, ал гейпара жағдайларда бир нешше мәрте өтеди. Бул қатты қыйын хәм аўыр болады, бирақ ол сизиң исенимиңизди раўажландырыўға әлбетте керек болатуғын жағдай.

Аюп бул хақыйқатлықты билгенликтен, Қудай оны бироталаға таслап кеткендей етип өзін сезген ўақтында да, ол үмитин өширмеді. Ол былай деди: **«Мен шығысқа қарай жүремен, бирақ Қудай ол тәрепте жоқ. Батысқа жүремен, Оны таба алмайман. Мен Оны арқада көрмеймен, себеби Ол жасырынып тур. Мен қублаға қарай жүремен, бирақ таба алмайман. Бирақ Ол мениң қай жерде жүргенимди биледи. хәм Ол мени алтындай етип отта сынап көргенде мени айыпсыз (хақ) деп жәриялайды».** (Аюп.23:8-10).

Қудай узақласқандай болғанда, сиз: «Ол маған қапа болды», - деп ямаса «Ол қандай да бир гүналарым ушын, мени тәрбиялап атыр», - деп ойлаўыңыз мүмкин. Хақыйқатында, гүна бизлердиң Қудай менен жақын қатнасымызды *үзеди*. Сонда бизлер Қудайдың Руўхын қапа қылып, Оның менен дослық жалынын *бойсынбаўшылық, басқалар менен жәнжеллесуў, бәнт болуў, бул дүнья менен досласуў* хәм тағы басқа да гүналарды ислеўимиз арқалы өширип аламыз.

Бирақ, көплеген жағдайларда, Қудайдан узақласуў сезими хеш қандай гүнаға байланысly болмайды. Ал бул – исенимди тексеріў сынағы хәм хәр бир исениўши бул сынақ пенен жүзлесіўи тийис. Өмириңизде Қудайдың барлығын сезбеген ямаса Оның сиз бенен бирге екенін сезбеген ўақтыңызда да, Оны сүйиўди, Оған бойсынуўды хәм Оған табынуўды даўам етесиз бе ямаса етпейсиз бе – усы сыналады!

Хәзирги ўақытта Қудайға табынуўда көплеген масихыйлардың жиберетуғын қәтелиги – бул олардың Қудайды излеўи емес, ал *тәжирийбени* излеўи болып табылады. Олар өз сезимлерин тексерип көреді хәм қандай да бир нәрсени сезсе, олар Қудайды алғыслап, «табындық» деп шешеди. Бул қәте! Хақыйқатында, Қудай көпшилик жағдайларда «сезимлеримизди», бизлер оларға байланысly болып қалмаўымыз ушын, бизлерден алып таслайды. Сезимди излеў – бул табынуў емес, хәтте, ол Масихқа жақынлаў сезими болса да!

Сиз Қудайдан жаңа тууылған уақтыңызда хәм еле руухый гөдек гезиңизде, Қудай Өзиниң бар екенлигин сездириуи ушын сизге көплеген тастыйықлаушы ишки сезимлерди береди хәм сизиң еткен дууаларыңыз хәтте балалардикиндей болса да, яғный сиз тек ғана өзиңизди ойлап дууа еткен болсаңыз да, көпшилик жағдайларда Қудай оларға жууап береди. Бирақ исенимде беккемленип өсиу дәуиринде, Ол сизден бул сезимлерди алып таслайды.

Қудайдың барлық уақытта барлығы хәм Оның барлығын жәриялау – булар бир-биринен айрылып туратуғын нәрселер. Оның биреуи **факт**, ал екіншиси, көпшилик жағдайларда, **сезим** болып есапланады. Сиз Қудайдың барлығын билмеген гезиңизде де, Ол барлық уақытта бар хәм Оның барлығын тек сезимлер менен ғана өлшей алмайсыз, себеби бул факт жүдә терең. Аўа, Ол сизиң Оны сезгениңизди қәлейди, бирақ Оны сезгениңизге қарағанда, Оған исенгениңизди қәлейди. Қудайды сезимиңиз бенен тауа алмайсыз, ал исенимиңиз бенен тауа аласыз. Қудайдың барлығын сезимиңиз бенен емес, ал исенимиңиз бенен биле аласыз. Сонлықтан Қудайды **сезимиңиз** емес, ал **исенимиңиз** қууандырады.

Сизиң исенимиңиздиң басып өтиуи тийис болған ең үлкен сынағы – бул өмириңиздиң астан-үстин болатуғын уақты. Сонда сиз Қудайды хеш жерден таба алмай қаласыз. Бундай жағдай Аюптың басына түскен еди. Ол бир күнниң ишинде **барлық** нәрсесинен, яғный шаңарағынан, ислеп атырған талабынан, ден-саулығынан хәм ийе болған барлық байлықтарынан айрылады. Ең ишинде руухый түсиретуғыны – бул отыз жети бап дауамында Қудайдың хеш нәрсе айтпағаны! Ол үндемеді!

Өмириңизде не болып атырғанын түсинбей атырған уақтыңызда, оның үстине, Қудай да сол уақытлары үндемей турса, Оны қалай алғыслайсыз? Сизиң басыңызға үлкен кризис түсип, Қудай менен байланысыңыз толық үзиліп қалғанда, Оның менен қалайынша жақынлықты сақлап қалыуға болады? Көзиңиз жасқа толып турғанда, қалай етип Ийсаға көзиңизди тигип тура аласыз? Сиз де Аюптың ислегенин ислең. Ол былай деген еди: «Аюп жерге жығылып былай деди: **«Анамның курсағынан жалаңаш тууылдым хәм бул дүньядан жалаңаш кетемен. Қудай берди хәм Қудай алды. Ийемиздиң аты уллылансын»**. (Аюп.1:20-21).

1-ден, Қудайға шынында не сезип турғаныңызды айтың. Жүрегиңиздегиниң барлығын Қудайдың алдында төгиң. Оның алдында сезип жүрген барлық сезимлериңизди айтың хәм жүклериңизди түсириң. Аюп тап солай ислеген еди: **«Мен тыныш**

бола алмайман! Мен қана хәм ашшыман. Мен сөйлеуім керек!» (Аюп.7:11). Аюпқа Қудай узақта болғандай етип сезилгенде, ол былай деп бақырды: **«Ұах, Қудай менен жақын қатнаста болып, Ол мениң үйимди жарылқап, жағдайларымның ең жарқын болған уақытлары-ай!»** (Аюп.29:2-4). Қудай гүманыңыз, қапагершилигиңиз, қорқынышыңыз, қайғыңыз, алағада болыуыңыз хәм қәлеген сорауыңыз бенен ислесе алады.

Қудайға өзиңиздің үмитсизлигиңизди айтқаныңыз – бул Оған деген **исенимиңиз** екенін билесиз бе? Қудайға исенип, бирақ соның менен бирге, өзи үмитсиз болған уақтыңда Дауыт былай деп жазады: **«Мен (Қудайға) исендим, соның ушын да Оған былай дедим: «Мен толығы менен тамам болдым (қыйрадым)!»»** (Забур. 115:1). Бул қарама-қарсы мәниске ийеге уқсайды: Мен Қудайға исенемен, бирақ жер бетинен сыпырылып тасланаман! Жақыйқатында, Дауыттың шынлықты айтқаны – бул оның терең исенимге ийе екенлигин ашып береді: Бириншиден, ол Қудайға исенди. Екиншиден, Қудай оның дууасын еситетуғынына исенди. Үшиншиден, Қудай оның сезимлериниң барлығын айтыуына жол қоятуғынына хәм оны сонда да сүйетуғынына исенди.

2-ден, Ойыңызды Қудайдың ким екенине – Оның өзгермейтуғын тәбиятына бағдарлаң. Жағдайларға хәм өзиңизди қалай сезип турғаныңызға қарамастан, Қудайдың өзгермейтуғын минезине кеуил аударың. Қудайдың мәңги қандай екенлиги жаққындағы жақыйқатты: Оның жақсы екенін, Оның сизди сүйетуғынын, Оның сиз бенен бирге екенлигин, сизиң қандай қыйыншылықтардан өтип атырғаныңызды билетуғынын, Оның ғамхорлық ететуғынын хәм Оның сизиң өмириңизге болған жойбары бар екенлигин тез-тезден еслеп турың. Бир неше китаптардың авторы, профессор хәм Уитон масихыйлар колледжи президенти Раймонд Эдман былай деген еді: **«Қудай сизге жарықта айтқан сөзлерине хеш қашан қараңғыда гүманланбаң».**

Аюптың өмири астан-үстин болып, оның үстине, Қудай үндемей турған уақтыңда, ол Қудайды мыналар ушын алғыслаган еді:

- Қудай – мийримли хәм сүйиуши. (Аюп.10:12).
- Ол – күдиретли. (Аюп.42:2, 37:5,23).
- Ол өмиримниң хәр бир майда-шүйдесин биледи. (Аюп.23:10, 31:4).
- Ол хәмме нәрсениң үстинен қадағалап тур. (Аюп.34:13).
- Мениң өмириме Оның жойбары бар. (Аюп.23:14).

- Ол мени қутқарады. (Аюп.18:25).

3-ден, Қудайдың Өз үәделерине садық екенине, Өз сөзинин үстинен шығатуғынына исениң. Руўхый қурғақшылық ұақтында, өз сезимлериңизге емес, ал Қудайдың берген үәделерине сабырлылық пенен сүйениң. Себеби Ол сизди руўхый ер жетиўдин тереңирек дәрежесине алып баратыр. Сезимлерге тийкарланған исеним – хақыйқатында сайыз исеним болып табылады.

Солай етип, қыйыншылық себепли тәшиўишленбең. Жағдайлар Қудайдың минезин өзгерте алмайды. Қудайдың *мийрими* хәр қандай жағдайда да толық күш пенен әмелде болады; сиз, хәтте, бул мийримди сезбесеңиз де, Оның мийрими хәмме ұақытта *сиз ушын ТАҰ* болып турады. Жағдайлар: «Қудай жоқ!» - деп тастыйықлап турған жағдайда да, Аюп Қудайдың Сөзине (үәдесине) исенип жасады. Ол былай деди: *«Мен Қудайдың аўзынан шыққан сөзлерден тысқарыға шықпадым. Мен Оның аўзындағы Сөзлерди күнделикли нанымнан да күшли қәдирледим».* (Аюп.23:12).

Аюптың сол қыйын жағдайлары ушын Қудайдың Сөзи хеш қандай мазмунға ийе болмаса да, оның сол үәделерге исенип жасаўы – оның Қудайға садық қалыўына себепши болды. Жағдайлар қатты аўыр болып турған гезде де, оның исеними беккем болды. Сондай ұақытлары ол былай деген еди: *«Қудай мени өлтirse де, мен Оған исенемен».* (Аюп.13:15). Өзиңизди Қудай таслап кеткендей етип сезген ұақтыңызда да, сиз сезимлериңизге берилмей, Оған исениўди даўам етип, терең табына бериң.

4-ден, Қудайдың сиз ушын не ислегенин барқулла есиңизде сақлаң. Қудай өмириңизде хеш нәрсе ислеменген болса да, Ийсаның сиз ушын атанақта ислеген иси себепли, Ол өмириңиздин қалған жағында сизиң Оны алғыслап жасаўыңызға ылайықлы! *Қудайдың Улы сиз ушын өлди!* Бул – Оған табыныўыңыз ушын *ең уллы себеп* болып табылады.

Тилекке қарсы, бизлер Қудайдың бизлер ушын атанақта тартқан ашшы азаптарын ядымыздан шығарып қоямыз. Тап «Қанша жақын болсаң, сонша хүрмет етпей қоясаң» деген мақалдай. Артықмаш еркинликтен өзимшиллик келип шығады. Еле атанаққа шегеленбестен бурын-ақ, Қудайдың Улын жалаңашлап, танып болмайтуғын дәрежеге шекем сабалады, қамшылады, басына тикенеклерди қадады. Адамлар Оның үстинен күлди, басына тикенектен исленген тажды кийгизди хәм Оны жек көрип, бетине түкирди.

Аяуды билмейтуғын жыртқыш адамлар Оның үстинен күлип, Оған хәттеки хайуанларға болған қатнастан да жаман қатнас жасады. Көп қан жойтып есинен кетип турған уақытта, Оны Өзи қағылатуғын атанақ ағашын арқалатып, шегеленетуғын жерге, бир бийикликке қарай жүриўге мәжбүрледі. Ол сол ағашқа шегеленди хәм ақырынлық пенен өлиўи ушын, Оны сол жағдайда қалдырды. Ол шегелениўи арқалы өлимниң ең азаплы түрин басынан кеширди. Атанақта Оның денесинен қан ағып атырғанда, Ийсаны азаплаўшылар Оның үстинен күлип, Оның аўырыўдан азапланып атырғанына хәз етип, Оның Өзин Қудай деп атап, бирақ усындай азапларды басынан кеширип атырғанынан рәхәтленди.

Кейингиси, Ийса адамлардың барлық гүналарын хәм айыптарын Өзине алған уақытта, Қудай Оның бузылған түрин көрип, Оннан жүз бурғанлығы себепли, Ийса бар даўысы менен: «Қудайым, Ийем, неге Сен Мени таслап кеттиң?»- деп бақырған еди. Ийса Өзин атанақтан қутқарыўи мүмкин еди, бирақ ондай жағдайда сени қутқара алмаған болар еди.

Адам сол уақытта болған қараңғылық хәрекетлерин сөз бенен жеткерип бериўи мүмкин емес. Не ушын Қудай бундай жеркенишли хәм жаўыз қатнастарға жол қойды? Не ушын? Бул *сизиң* мәңги дозақтан қутылып, Қудай менен Оның уллылығынан мәңги бирге рәхәтлениўиңиз ушын болды! Мухаддес Китап былай дейди: **«Қудай бизлердиң гүналарымызды хеш қашан гүна ислемен Масихқа жүкледі. Масих пенен байланысқа ийе болған бизлер Қудай арқалы ақландық (басқа аўдармада Қудай менен байланыста Оның хәқлығын бирликте бөлисемиз».** (2-Кор.5:21).

Сиз хәмме нәрсеге ийе болыўыңыз ушын, Ийса хәмме нәрседен бас кешти. Сиз мәңги жасаўыңыз ушын, Ол қурбан болды. *Тек усы факттың* өзи-ақ, сизиң Оны алғыслап, Оған миннетдаршылық билдирип жасаўыңызға арзыйды. Ендигиден былай хеш уақытта «мен не ушын миннетдар болып жасаўым керек» деп ойламаң.

ОН ТӨРТИНШИ КҮН

ӨМИРИМНИҢ МАҚСЕТИ ХАҚҚЫНДА ПИКІР ЖҮРГИЗИҮ

Ойланыу ушын хақыйқат: Сиз өзиңизди қандай сезиуиңизге қарамастан, Құдай хақыйқаттан да бар.

Ядлайтуғын аят: *«Себеби Құдай: «Мен сени ҳеш қашан таслап, қалдырып кетпеймен» - деди». (Евр.13:5).*

Ойланатуғын сорау: Құдай узақта турғандай болып сезилгенде, Оның усы жерде (қасымда) бар екенине ой-пикирлеримди қалай бағдарлап жасай аламан?

*Өзиңизди Құдай таслап кеткендей етип сезгенде де,
сезимлериңизге қарамастан, Оған исениуді дауам етип,
терең табына берің.*

2-МАҚСЕТ:

**Сиз Қудайдың
Шаңарағы ушығы
жаратылғансыз**

*«Мен – жүзим ағашыман, ал сизлер –
шақаларсыз».*

(Юхан.15:5)

*Бизлер көп адам болсақ та, Масихтың бір
денесін құраймыз хәм өз-ара байланыс жасайтуғын
бір дененің мүшелериміз.*

(Рим.12:5)

15-күн

Сиз Қудайдың Шаңарағы ушығын жаратылғансыз

Хәмме нәрсе Қудай ушын хәм Қудай арқалы бар болған. Ол уллылығын көплеген балалары менен бөлисиўди қәледі.

(Еврейлерге 2:10)

Қараңлар, Қудайдың балалары деп аталыўымыз ушын, Әке бизлерди қандай уллы сүйиспенишлик пенен сүйди! Хақыйқаттан да, бизлер Қудайдың балаларымыз!

(1-Юхан.3:1)

Сиз Қудайдың Шаңарағы ушын жаратылдыңыз.

Қудай Шаңарақты жақсы көреді хәм Ол сизің Өз Шаңарағының бир ағзасы болғаныңызды қәлейді. Бул сиз еле туўылмастан бурын, Қудайдың сизің өмириңизге дүзип қойған екинши мақсети болып табылады. Пүткил Мухаддес Китаптың барлығы Қудайды сүйетуғын, хұрмет ететуғын хәм Оның менен бирге мәңги бийлик ететуғын Қудайдың балаларынан ибарат Мәңги даўам ететуғын Уллы Қудай Шаңарағын қәлиплестириў хаққындағы хақыйқатлықты айтады. Ол былай дейди: *«Ийса Масих арқалы Өзиниң балалары қылып асырап алыў ушын алдын ала белгиледи. Бул Оның әжайып қәлеуи бойынша болды».* (Ефес.1:5).

Қудай сүйиспенишлик болғаны ушын, Ол қарым-қатнасты жүдә бахалайды. Оның хақыйқый тәбияты қарым-қатнаста көринип турады хәм Ол Өзин шаңарақ ағзаларының атлары менен, яғный Әке, Ул хәм Руўх деп атайды. үшбирлик – бул Қудайдың өз-ара қатнасы болып, өз-ара қатнастың минсиз гармониясының үлгиси болып табылады хәм

бизлер оның әмелде қолланылыұын үйрениұимиз керек. Қудай барлық ұақытта Өзи менен сүйиспеншилик қатнаста болып, хеш қашан жалғыз болмады. Ол шаңараққа *мүтәж* емес еди, бирақ Қудай оны (шаңарақты) қәледі. Сонлықтан да Ол бизлерди жаратыұ жойбарын ойлап тапты. Өзи ийе болған хәмме нәрсени бөлисиұ ушын, Ол бизлерди Өз шаңарағына алып келди. Бул нәрсе Қудайға уллы қуұаныш алып келеди. Мухаддес Китап былай дейди: **«Қудай Өз Сөзиниң хақыйқаты арқалы бизлерге жаңа өмир берди хәм сол күн Ол ушын қуұанышлы күн еди хәм бизлер Оның жаңа шаңарағының биринши балалары болған усы қәлбимизге еристик».** (Яқып.1:18).

Бизлер Масихқа исенген ұақтымызда, Қудай бизлердиң Әкемиз болды. Бизлер - Оның балаларымыз, ал басқа исениұшилер – бизлердиң туұысқанларымыз, ал жәмәәт – бизлердиң руұхый шаңарағымыз болады. Қудайдың Шаңарағы – өткен, хәзирги хәм келешектеги исениұшилердиң барлығын өз ишине алады.

Хәр бир адам Қудай тәрәпинен *жаратылды*, бирақ олардың барлығы Оның *балалары* емес. Қудайдың Шаңарағына кириұдиң жалғыз жолы – бул шаңараққа қайтадан туұылыұ арқалы кириұ болып есапланады. Сиз бул дүньяда биринши туұылыұыңыз арқалы «адамзат шаңарағының» бир бөлеги болдыңыз, бирақ енди екинши туұылыұыңыз арқалы «Қудай Шаңарағының» ағзасы боласыз. **«Қудай Өзиниң шексиз мийрим-шәпәәти менен бизлерди жаңадан туұылдырды.өзиңизди Қудайдың баласы қылған Мухаддес Руұхты қабыл еттиңиз. Мухаддес Руұхтың Өзи бизлердиң руұхымыз бенен бирликте Қудайдың балалары екенлигимиз хаққында гүұалық береді».** (1-Петр.1:3, Рим.8:15-16).

Қудай Шаңарағының бир ағзасы болыұ мирәти – бул хәмме адамға тийисли, бирақ буның бир шәрти бар: бул – Ийсаға исениұ! Мухаддес Китап былай дейди: **«Себеби Масих Ийсаға исенгениңиз ушын, хәммеңиз Қудайдың балаларысыз».** (Галат.3:26).

Руұхый Шаңарағыңыз - сизиң физикалық шаңарағыңыздан әхмийетлирек, себеби ол *мәңги* даұам етеди. Бизлердиң жердеги шаңарақларымыз – бул Қудайдың бизлерге берген әжайып саұғасы, бирақ олар – ұақытша хәм хәлсиз (тез сынғыш), көбинесе, айрылысыұлар, узақласыұлар, қартайыұлар хәм қашып қутылып болмайтуғын өлим арқалы таұсылады. Ал бизлердиң руұхый Шаңарағымыз болса, яғный бизлердиң басқа исениұшилер қарым-қатнасымыз мәңги даұам етеди. Бул жердеги туұысқаншылыққа салыстырғанда беккем болған аұқам хәм өзгермейтуғын байланыс

(түйін) болып есапланады. Бизлердің хәммемиз үшін дүзген Қудайдың бул мәңги жойбарын Павел хәр ойлағанда, ол Қудайды барқулла мына сөзлер менен алғыслаўды тоқтатпайтуғын еди: **«Сол себептен мен аспандағы Әкемиздің алдында дize бүгин, дуўа етемен. Ол аспандағы хәм жер жүзиндеги хәр қандай миллетке ат берген».** (Ефес.3:14-15).

ҚУДАЙДЫҢ ШАҢАРАҒЫНДА БОЛЫҰДЫҢ АРТЫҚМАШЛЫҒЫ

Қудайдың Шаңарағында жаңа туўылған ўақтыңызда-ақ, сиз таң қалдырарлық әжайып саўғаларға бөленип қалған едиңиз: сиз жаңа атқа ийе болдыңыз, бул шаңараққа уқсаслығыңыз, шаңарақтың ийе болған артықмашлығына сизиң де ийе болғаныңыз, шаңарақтың басқа ағзалары менен жақыннан қарым-қатнас ислеўге мүмкиншиликлериңиз хәм усы шаңарақтың мийрасхоры болыўыңыз! Мухаддес Китаптың бир аўдармасында былай деп жазылған: **«Сиз Оның баласы болғаныңыз үшін, Қудайға тийисли нәрселердің хәммеси сизге де тийисли болды».** (Галат.4:7).

Жаңа Келисим бизлердің «бай мийрасымызға» үлкен кеўил аўдарады. Ол былай дейди: **«Мениң Қудайым сизлердің хәр бир мұтәжлигиңизди Масих Ийса арқалы Өзиниң салтанатлы байлығы менен қандырады».** (Филип.4:19). Қудайдың балалары болғанымыз үшін, бизлер Оның шаңарағының несийбелериниң бәрине шерикпиз. Жерде бизлерге **«Оның мийриминиң байлықтары..., кишипейиллиги..., сабырлылығы..., уллылығы..., даналығы..., құдирети..., хәм мехри»** берилген. (Ефес.1:17, Рим.2:4, 9:23,11:33, Ефес.3:16, 2:4). Ал аспанда бизлер оннан да көбисин мийрасқа ийе боламыз. Павел былай дейди: **«Қудайдың шақырығынан пайда болған үмитти хәм Оның исениўшилерге берген уллы мийрасының қаншелли бай екенин билиўиңиз үшін жүрекleriңиздің көзлери ашылсын... ».** (Ефес.1:18). Бул мийрас анық нени өз ишине алады? Бириншиден, бизлер Қудай менен мәңги бирге боламыз. (1-Сал.5:10). Екиншиден, бизлер өзгерип, пүткиллей Масихқа уқсас боламыз. (1-Юхан.3:2). үшіншиден, бизлер барлық аўырыў-кеселликлерден, өлимнен хәм барлық азаптан азат боламыз. (Аян.21:4). Төртиншиден, хызметке қайта қойыламыз хәм сыйлыққа ерисемиз (Мк.8:41, 10:30, 1-Кор.3:8, Евр.10:35, Мат.25:21.23). Бесиншиден, бизлер Масихтың уллылығы менен бөлисемиз.

(Рим.8:17, Кол.3:4, 2-Сал.2:14, 2-Тим.2:12, 1-Петр.5:1). Булар қандай әжайып мийраслар? Сиз өзиңиз ойлағаннан да бетер байсыз. Мухаддес Китап былай дейди: **«Себеби Қудай Өзинің шексиз мийрим-шәпәәти менен бизлерди жаңадан туўылдырды. Сонлықтан Ийса Масихтың өлимнен тирилиуи арқалы бизлерге жоғалмайтуғын үмит берди хәм ширимейтуғын, пәк хәм ескермейтуғын бир мийрасқа еристирди. Усы мийрас сизлер ушын аспанда сақлаўлы тур»**. (1-Петр.1:3-4). Демек, сизиң мәңгилик мийрасыңыз – бийбаха, таза, өзгермес хәм аман-есен аспанда сақлаўлы тур. Оны сизден хеш ким тартып ала алмайды. Оны я урыслар, я экономиканың төменлиги, я тәбийий апатшылықлар жоқ қыла алмайды. Сиз пенсияны емес, ал усы жоқарыда айтылған мәңгилик мийрасты асығыслық пенен күтип, сол ушын мийнет етиуиңиз керек. Елши Павел былай дейди: **«Ийемизден сыйлық ретинде мийрас алатуғыныңызды билип, не ислесеңиз де, адамлар ушын емес, ал Ийемиз ушын ислеп атырғандай болып, шын жүректен ислеңдер. Өйткени сизлер Ийемиз Масихқа хызмет етип атырсызлар»**. (Кол.3:23-24). Пенсия - бул жақынды гөзлейтуғын мақсет. Ал сиз мәңгиликти нәзерде тутып жасауыңыз тийис.

*Сизиң руўхый шаңарағыңыз – физикалық шаңарағыңыздан да аҳмийетлирек,
себеби ол мәңги даўам етеди.*

**СУ?"А ШОМЫЛДЫРЫ? - БУЛ БАСҚАЛАРДЫҢ АЛДЫНДА
ӨЗИҢДИ «ҚУДАЙДЫҢ ШАҢАРА"ЫНЫҢ БИР А"ЗАСЫМАН»
ДЕП ТӘН АЛЫҰ**

Беккем саламатлыққа ийе шаңарақлар мақтанышқа ийе болады хәм оның ағазалары бул шаңарақтың ағзалары болғанына уялмайды. Мен суйға шомылдырылыу рәсминен өтпеген көп ғана исениушилерди ушыраттым. Бул аянышлы нәрсе, себеби олар Ийса буйырғандай етип,суўда шомылдырылыуи арқалы, адамлардың алдында өзлерин Қудайдың Шаңарағының ағзасы екенин тән алыўды хеш қашан орынламаған.

Суўға шомылдырылыу рәсими – бул бизлер таңлайтуғын, кешиктиретуғын ямаса белгисиз ўақытқа қалдыратуғын мәрәсим

емес. Ол сизиң Қудайдың шаңарағына қабыл етилгенлигиңизди билдиреди. Сиз сол арқалы басқалардың алдында: «Мен Қудайдың шаңарағының ағзасы болыўға уялмайман!» - деп жәриялайсыз. Сиз шомылдырылғансыз ба? Ийса бул әжайып мәрәсимнен Оның шаңарағындағылардың хәммесиниң өтиўин буйырды. Ол бизлерге былай деп буйрық берди: **«Сонлықтан да барып, барлық миллетлерди Маған шәкирт қылыңдар: оларды Әкениң, Улдың хәм Мухаддес Руўхтың аты менен шомылдырыңдар!»** (Мат.28:19).

Ийса Өзиниң Уллы Тапсырмасында Хош Хабарды жәриялаў хәм тәлим бериў менен бирге суўға шомылдырыўды да буйырған. Мен көп жыллар даўамында не ушын шомылдырыўдың Хош Хабарды жәриялаў хәм тәлим бериў менен тең әхмийетке ийе екенлиги ҳаққында ойландым. Не ушын шомылдырылыў әхмийетли болып есапланады? Мен буның мәнисин соңынан түсиндим: бул – Қудайдың екинши мақсетиниң, яғный Оның мәңгилик Шаңарағы менен қарым-қатнас ислеўге қатнасыўдың символы екенлигин түсиндим.

Суўға шомылдырылыў үлкен мәниске жүкли болған. Шомылдырылыўыңыз – сизиң исенимиңизди жәриялайды хәм Масихтың қурбан болғанлығы хәм қайтып тирилгени менен бөлиседи. Суўға шомылдырылған ўақтыңызда, сиз бурынғы өмириңиз ушын өлгениңизди хәм Масихта жаңа өмирге ерискениңизди жәриялайсыз. Сизиң шомылдырылғаныңыз – бул руўхый ҳақыйқатлықтың физикалық сүүрети. Бул хәрекет Қудайдың сизди Өз Шаңарағына алып келген ўақтында не болғанын көрсетеди: **«Себеби бизлер ким болыўымызға қарамай, яхудий болсақ та, грек болсақ та, қул ямаса азат адам болсақ та, хәм мемиз Масихтың денеси болыўымыз ушын, бир Мухаддес Руўх тәрепинен шомылдырылдық. Қудай бизлердиң хәм мемизге бир Мухаддес Руўхты берди».** (1-Коринф.12:13). Суўда шомылдырылыў сизди Қудайдың Шаңарағының ағзасы қылмайды, ал сизди тек Масихқа исеним ғана Қудай Шаңарағының ағзасы қылады. Ал суўға шомылдырылыў – сизиң Қудай Шаңарағының бир бөлеги екениңизди көрсетеди. Бул ер адамлардың бармағындағы оның үйленгенлигин билдиретуғын неке жүзиги болып, бул өз хаялына болған оның жүрегіндеги садықлықты басқаларға билдириўши ескертпе сыяқлы хәрекет болып табылады. Суўға шомылдырылыў – бул руўхый ер жеткенге шекем кейин қалдырып қоятуғын қыйын бир диний мересим емес, ал *сырлы бағышланыў, биригиў хәрекет*и болып табылады. Суўға шомылдырылыў ушын Мухаддес Китап жалғыз шәрт қояды: Ийса Масихқа исеним! (Елши.16:31, 2:41, 8:12-13, 8:35-38).

Жаңа Келисимде адамлар Ийсаға исенген ўақтында-ақ, дәрриў суўда шомылдырылған. Бул Китапта Елиўинши күни байрамы болғанда 3000 адам Масихты қабыл еткен күни-ақ, суўға шомылдырылғанлығы жазылған. (Елши.2:41). Оның және бир жеринде, Эфиопиялы ўәзирдин Ерусалимнен Газаға баратуғын шөлистанлық жолда Хош Хабарды еситип, Ийсаға исенгени жазылған. Ол сол ўақытта-ақ Филиптин қолынан суўға шомылдырылған. Павел менен Сила Филипп қаласындағы қамақхана хызметшисин хәм оның шаңарағын тәўбе еткен күнинде-ақ, түнде суўға шомылдырған. (Елши.8:12-13,16:33). Жаңа Келисимде кешиктирилип қалдырылған шомылдырылыўлар жоқ. Егер сиз Масихқа исенетуғыныңызды басқалардың алдында жәриялап, еле суўға шомылдырылмаған болсаңыз, онда Ийсаның буйрығы бойынша, буны мүмкиншилиги болғанынша тез ўақыт ишинде орынлаң.

ӨМИРДИҢ ЕҢ УЛЛЫ АРТЫҚМАШЛЫҒЫ

Мухаддес Китап былай дейди: **«Өйткени мухаддес қылыўшы Ийса хәм Ол мухаддес қылған исениўшилердин хәммеси бир Әкеден. Сонлықтан Ийса оларды «туўысқанларым» деп атаўға уялмайды».** (Еврей.2:11). Бул әжайып ҳақыйқатлықтың өз жүрегиңиздин төринен орын алыўына жол ашың! Сиз Қудай Шаңарағының бир бөлегисиз хәм Ийсаның сизди мухаддес қылатуғыны себепли, Қудай сениң менен мақтанады! Ийсаның мына сөзлеринде ҳеш қандай кәтелик жоқ: **«Ийса шәкиртлерин көрсетип былай деди: «Мына отырғанлар Мениң анам хәм туўысқанларым. Ким де ким Мениң Әкемнің еркин орынласа, сол Мениң әжағам, әжапам хәм анам!»** Қудай Шаңарағына қабыл етилиўиңиз - өмириңизде ерисетуғын ең уллы жетискенлигиңиз хәм артықмашлығыңыз болып табылады. Бул менен ҳеш нәрсе теңлесе алмайды. Өзиңизди әҳмийетсиз сезген ўақтыларыңызда, қорғаўсыз қалған ўақытларыңызда ямаса басқалар сизди жақсы көрмегендей етип өзиңизди сезген ўақытларыңызда, кимге тийисли екенлигиңизди еске түсириң.

Қудай Шаңарағына қабыл етилиўиңиз өмириңизде ерисетуғын ең уллы жетискенлигиңиз хәм артықмашлығыңыз болып табылады.

ОН БЕСИНШИ КҮН

ӨМИРИМНИҢ МАҚСЕТИ ҲАҚҚЫНДА ПИКІР ЖҮРГИЗИҮ

Ойланыу үшін хақыйқат: Мен Қудайдың Шаңарағы үшін жаратылғанман.

Ядлайтуғын аят: *«Ийса Масих арқалы Өзинің балалары қылып асырап алыу үшін, алдын ала белгиледи. Бул Оның әжайып қәлеуи бойынша болды».*
(Ефес.1:5).

Ойланатуғын сорау: Мен басқаларға қалай өз шаңарағымның ағзаларындай етип қатнас жасап баслай аламан?

16-күн

Ең әхмийетли Нәрсе

Егер пүткіл мал-мүлкімді жарлыларға үлестіріп берсем, хәтте, өзімді қурбан етип, денемді отқа жағуға тапсырсам да, бирақ сүйіспеншилигішим болмаса, буннан маған хеш қандай пайда жоқ.

(1-Коринфлилерге 13:3)

Сүйіспеншилик – бул Қудайдың бұйрықтары бойынша жасау. Әуел бастан еситкениңіз сыяқлы, Оның бұйрығы - сүйіспеншилик пенен жасаудан ибарат.

(2-Юхан.1:6)

Өмирдеги ең әхмийетли нәрсе - сүйіспеншилик болып есапланады.

Қудай сүйіспеншилик болғанлығы себепли, Ол сизге жер бетіндеги ең әхмийетли болған сабақты: **қалай сүйиуді** үйретиуді қәлейди. Бизлер сүйіспеншиликте жасағанымызда, Қудайға уқсаймыз. Оның бизлерге берген хәр бир бұйрығының тийкары сүйіспеншилик болып табылады: **«Пүткіл Мухаддес Нызам бир сөзде жәмленген: «өзиңди қалай сүйсең, жаныңдағы адамды да солай сүй»»** (Галат.5:14). Өзиңзиди ойламай, сүйіспеншиликти үйрениу аңсат тапсырма емес. Ол бизлердің өзимизге бағдарланған өмиримизге, яғный тек өзлеримизди ойлаған өмиримизге соққы береді. Соның ушын бизлер өз өмиримизде сүйиуді үйрениуимиз ушын, бизлерге өмиримиздің қалған уақты берілген. Қудай, әлбетте, бизлердің хәммени сүйиуимизди қәлейди, бирақ солай болса да, Ол әсиресе Өз Шаңарағындағы басқа тууысқанларды сүйиуимиз хәкқында **айрықша** қайғырады. Бизлер әлле қашан көргенимиздей,

бул өмириңиз ушын берилген Қудайдың екінші мақсети болып есапланады. Петр былай дейди: **«Қудайдың адамларына айрықша сүйіспеншилик көрсетіңдер!»** (1-Петр.2:17). Павел де бул хаққында былай деп жазады: **«Сонлықтан мүмкиншилигимиз бар екен, хәмме адамларға, әсиресе, исениўши туўысқанларымызға жақсылық ислейик».** (Галат.6:10).

Қудай не ушын басқа исениўшилерге айрықша сүйіспеншилик хәм дыққат аўдарыўымызды талап етеди? Олар не ушын сүйіспеншилик көрсетиўде әхмийетли орынды ийелейди? Себеби Қудай Өз Шаңарағын басқа адамларға хәмме нәрседен де бетер сүйіспеншилик арқалы билдирмекши. Ийса бизлердиң *бир-биримизге болған сүйіспеншилигимиз* – бул қандай да бир нызамға тийкарланған исеним емес, ал бул дүньяға көрсететуғын уллы гүўалығымыз болып табылатуғынын айтты: **«Егер бир-бириңизди сүйсеңдер, сизлердиң Мениң шәкиртлерим екеніңизди хәмме усы арқалы билип алады».** (Юхан.13:35). Бизлер аспандағы Қудай Шаңарағында мәңги бирге қуўанышта боламыз, бирақ бул жер бетинде өзимизди сол мәңги болатуғын сүйіспеншилик ушын, бир қанша аўыр болған тапсырманы орынлаўымыз арқалы таярлаўымыз керек. Қудай бизлерге «шаңарақтағы жуўапкершиликлерди» бериўи арқалы сүйіспеншиликке үретип барады хәм булардың ишиндеги ең әхмийетлиси – бир биримизди сүйиўимизди шынықтырыў болып табылады. Қудай сизиң басқа исениўшилер менен жақын қатнаста болыўыңыз арқалы сүйіспеншилик тәжирийбесин арттырыўыңызды қәлейди. Жалғыз жүрип сүйіспеншиликти раўажландырыў мүмкин емес. Ал буның ушын, сизиң ашыўыңызды келтиретуғын, кемшилиги көп хәм шымшып сөйлейтуғын адамлар арасында болыўыңыз керек. Басқалар менен қарым-қатнаста болыўымыз арқалы бизлер әхмийетли үш хақыйқатты үйренемиз.

ӨМИРИҢИЗДИ ПАЙДАЛАНЫЎДЫҢ ЕҢ ЖАҚСЫ ЖОЛЫ – СҮЙІСПЕНШИЛИК БОЛЫП ТАБЫЛАДЫ.

Сүйіспеншилик – сизиң ең әхмийетли болған уллы мақсетиңиз хәм нийетиңиз болыўы тийис. Сүйіспеншилик – өмириңиздиң ең жақсы бөлеги емес, ал *ең әхмийетли* бөлеги болып табылады. Мухаддес Китап былай дейди: **«Сүйіспеншилик ең уллы мақсетиңиз болсын!»** (1-Кор.14:1). «Өмиримде ең қәлейтуғын нәрселеримниң *бири* – басқаларды сүйиўим!» - деп, тап сүйіспеншилик дизимдеги он заттың биреўиндей етип айтыў

жеткиликсиз, ал қарым-қатнаста болыу – хәмме нәрседен үстем болыуы керек. Не ушын?

Өмир – сүйиспеншиликсиз хақықаттан да мазмунсыз болып есапланады. Павел былай дейди: *«Егер пүткил мал-мүлкимди жарлыларға үлестирип берсем, хәтте, өзимди құрбан етип, денемди отқа жағуыға тапсырсам да, бирақ сүйиспеншилигшим болмаса, буннан маған хеш қандай пайда жоқ».* (1-Кор.13:3).

Бизлер көбинесе қарым-қатнас ислеуди хәр күни ислейтуғын жумысларымыздың дизимине киритилиуи керек бир жумыстай етип көремиз. Бизлер балаларымызға ямаса өмиримиздеги басқа адамларға ўақыт *ажыратуы* ушын, ўақыт *табыуымыз* кереклиги хаққында айтамыз. Бундай көз-қарас қарым-қатнас ислеуди – өмиримиздин басқа жумыслары сыяқлы өмиримиздин тек бир бөлеги етип қояды. Бирақ Қудай: *«Қарым-қатнас ислеу – бул сизлердин пүткил өмириңиз!»* - дейди.

Он уллы Буйрықтың төртеуи Қудай менен қарым-қатнасты, ал қалған алтауы болса, басқа адамлар менен қарым-қатнасты айтады. Бирақ онының барлығы да қарым-қатнас хаққында айтады! Соңынан Қудай ушын ең әхмийетли нәрсениң не екенин Ийса мына еки гәп пенен тастыйықлады: *«Ийең болған Қудайыңды пүткил жүрегиң, пүткил жаның, пүткил ақыл-ойың менен сүй. Бул - биринши хәм ең баслы буйрық. Екиншиси де сол сыяқлы: «Өзиңди сүйгеңиң сыяқлы, жаныңдағы адамды да сүй».* Пүткил Мухаддес Нызам да, пайғамбарлардың Жазулары да усы еки буйрыққа тийкарланған». (Матта.22:37-40). Қудайды сүйиуди (Оған табынуыды) үйренгеннен соң, басқаларды сүйиуди үйрениуиңиз – өмириңиздин екнши мақсети болып табылады.

Адам өмириндеги ең әхмийетли нәрсе – бул бир жетискенликлерге ямаса басқа бир нәрселерге ийе болыу емес, ал **қарым-қатнасықлар** болып есапланады. Солай екен, не ушын бизлер қарым-қатнастарымызға екнши дәрежели етип қараймыз? Егер бизлердин жумысларымыз басымыздан асып кетсе, бизлер қарым-қатнасқа улыма итибар бермеймиз хәм жақын адамларымызға жетерли дәрежеде ўақыт, итибар, ғайрат хәм күш ажырата алмай қаламыз. Қудайға ең әхмийетли нәрселердин орнын «тез ислениуи керек» болған басқа жумыслар ийелейди.

Барқулла бәнт болыу – бул қарым-қатнас ислеудин ең уллы душпаны. Бизлер күнделикли жумысларымыз бенен, яғный тиришилик ушын жумыс ислеу, турақ жай қарызларын төлеу хәм

мақсетлерди орынлау тәшіуішлери менен, тап олар өмиримиздин тийкаргы мазмунындай, хәдден тыс бәнт болып жүремиз. Өмирдин мазмуны олар емес, ал Қудайды хәм адамларды сүйиуди үйрениу болып табылады. Өмир – сүйиспеншилик = ноль болады.

Сүйиспеншилик мәңги дауам етеди. Қудай сүйиспеншиликти өмиримиздеги ең әхмийетли нәрсе етип қойыуының және бир себеби: сүйиспеншилик мәңги дауам етеди: **«Солай етип, мына үш нәрсе мәңгиге қалады: исеним, үмит хәм сүйиспеншилик. Бирақ булардың ең баслысы – сүйиспеншилик!»** (1-Кор.13:13).

Сүйиспеншилик жемиссиз хәм изсиз қалмайды. Бул жер бетинде изиңизде қалдыруыңыз мүмкин болған ең уллы тәсириңиз – бул сизиң байлығыңыз ямаса жетискенликлериңиз емес, ал өмириңизде басқа адамларға қылған қарым-қатнасыңыз болып табылады. Тереза анамыз (Мать Тереза) айтқанындай: «Сениң не ислегениң емес, ал буған қаншелли сүйиспеншилик қосқаның әхмийетли».

Сүйиспеншилик - мәңги дауам ететуғын мийрастың сыры.

Мен көплеген адамлардың өлим төсегинде жатырған уақтында, яғный олар мәңгилик пенен жүзлесейин деп турғанда, олардың қасында болғанман хәм олардың хеш қайсысының: «Маған дипломларымды әкелип бер! Мен оларға және бир мәрте нәзер таслайын. Маған орденлеримди, медалларымды, сауғаға алған алтын саатымды көрсетиң», - деп айтқанларын хеш қашан еситпедим. Бул дүньядағы өмир ақырына жеткенде, адамлар өзлерин бул дүньяның затлары менен қоршамайды. Бизлерди усындай уақытлары адамлар, яғный биз сүйетуғын хәм қатнасқан адамларымыз қызықтырады хәм бизлер солар менен бирге болууды қәлеймиз.

Өмиримиздин ең ақырғы күнлери бизлер «өмир қарым-қатнастан ибарат» екенлигин түсинип жетемиз. Басқалар менен қарым-қатнас ислеу – бул өмирдеги ең әхмийетли нәрсе екенлигин түсиниуиңиз ушын, өлим төсегин күтип жасамаң. Басқа хеш нәрсе ондай әхмийетке ийе емес.

Бизлерди сүйиспеншилигимизге қарап бахалайды.

Өмиримизде сүйиуди үйрениуимиздин үшінши себеби: бизлерди мәңгиликте сүйиспеншилигимизге қарап бахалайды. Қудай бизлердин руұхый ер жеткенлигимизди бахалау ушын, бизлердин басқалар менен қарым-қатнасымыздың сыпатын тексерип көреді. Аспанда Қудай: «Маған қандай жұмыста ислейтуғыныңды, банктеги есап саныңды хәм хоббинди айтып бер», - деп айтпайды. Буның орнына Ол сениң басқа адамларға, әсиресе, мүтәж адамларға қандай қатнаста болғаныңды көрип шығады. Ийса Қудайды сүйиудин жолы бул Қудай

Шаңарағын хәм мүтәжликте жасап атырғанларға жәрдем бериў екенлигин айтқан: *«Патша оларға жуўап берип: «Сизлерге шынын айтып турман: сизлердиң усы ислерди Мениң мына ең қарапайым туўысқанларымның биреўине ислегениңиз – Маған ислегениңиз болады», - дейди»*. (Матта.25:40).

Өмир – бул қарым-қатнас ислеў деген сөз.

Сиз мәңгиликке кеткениңизде, бул дүньядағы барлық нәрсени таслап кетесиз. Ол тәрәпке алып кететуғыныңыз тек ғана характериңиз болып табылады. Соның ушын да Мухаддес Китап былай дейди: *«Тек сүйиспеншилик пенен хәрәкет еткен исеним ғана әхмийетли»*. (Галат.5:6). Енди буны түсинип алғаныңыздан соң, мен сизге хәр күни азанда уйқыдан турған ўақтыңызда, төсегиңиздиң жанында диге бүгиўиңизди хәм былай деп дуўа етиўиңизди кеңес етемен: «Қудайым, бүгин не нәрсе ислесем де, мен Саған хәм басқа адамларға сүйиспеншилигимди көрсете алайын. Себеби өмирдиң мазмуны усы-ғо. Мен бул күнди мазмунсыз өткергим келмейди. Мениң бул күним бийкар кетпесин». Егер сиз бүгинги күнди бийкарға өткермекши болсаңыз, Қудай не ушын басқа күнди сизге бериўи керек?

Сүйиспеншиликти көрсетиўдиң ең жақсы жолы ЎАҚЫТ болып есапланады.

Хәр бир нәрсениң қанша әхмийетли екенлиги, биз оған қанша ўақыт сарплайтуғынымызға қарап өлшенеди. Сиз бир нәрсеге қанша көп ўақыт ажыратсаңыз, сол нәрсе сиз ушын сонша қадирли хәм сонша әхмийетли болады. Егер адамға нениң әхмийетли екенин билгиңиз келсе, оның ўақытты қалай сарп етип атырғанына дыққат аўдарың.

Ўақыт – бул ең қымбатлы сый. Себеби ол сизге белгили бир муғдарда ғана берилген. Сиз пулларыңызды көбейтиўиңиз мүмкин, бирақ ўақтыңызды көбейте алмайсыз. Сиз бир адамға ўақтыңызды бағышласаңыз, бул өмириңиздиң бир бөлегин оған бергениңиз болады. Себеби бул ўақытты басқа хеш қашан артқа қайтара алмайсыз. Сизиң ўақтыңыз бул сизиң өмириңиз деген сөз. Сонлықтан да басқа адамға бере алатуғын ең қымбатлы нәрсеңиз, бул ўақтыңыз болып есапланады.

«Қарым-қатнастарымыз әхмийетли» деп *тек ғана айтыў* жетерли емес; биз буны оларға ўақыт ажыратыў арқалы дәлиллеўимиз керек.

Қуры сөз хеш нәрсеге турмайды. **«Перзентлерім, тек тил ямаса сөз бенен емес, ал ис хәм хақыйқатлық пенен сүйейик».** (1-Юхан.3:18). Қарым-қатнаста болыў **ўақытты** хәм **күшти** талап етеди хәм сүйиспеншиликти түсиндириўдиң ең жақсы жолы «? А Қ Ы Т» болады.

Сүйиспеншиликтің мәниси – бул бизлердиң басқаларды тәмийинлеў ушын не ислеитұғынымыз ямаса не ойлайтұғынымыз емес, ал оларға *өзимизди* қаншелли *бағышлайтұғынымыз* болып есапланады. Буны, әсиресе, көплеген ер адамлар түсинбейди. Олардың көбиси маған былай дейди: «Мен хаялымды хәм балаларымды түсинбеймен. Мен оларды керек болған хәмме нәрсе менен тәмийинлеп қойыппан. Оларға және не керек?». Оларға сиз керексиз! Сизиң көзлериңиз, қулақларыңыз, ўақтыңыз, дыққатыңыз, олар менен бирге болыўыңыз, сизиң нийетиңиз керек. Булардың барлығы сизиң оларға ажыратқан ўақтыңыз болады хәм буның орнын басқа хеш нәрсе толтыра алмайды.

Сүйиспеншиликтің адамға ең унайтуғын саўғасы – бул қымбат бахалы тағыншақлар, роза гүллер ямаса шоколадлар емес, ал шын жүрек пенен қаратылған *итибар* болып табылады. Сүйиспеншилик басқа адамға соншелли итибар береді, сиз сол ўақытта өзиңизди умытып қаласыз. Итибар былай дейди: «Мен саған ең қымбатлы болған байлығымды - ўақтымды бермекшимен». Ўақтыңызды бергениңизде, сиз қурбанлық қыласыз. Ал қурбанлық – сүйиспеншиликтің тийкарғы қәсийети болып есапланады. Ийса буны бизлерге Өз өмири менен көрсеткен еди: **«Масих бизлерди сүйип, бизлер ушын Қудайға унайтуғын садақа хәм қурбанлық болып, Өзин Қудайға бағышлады. Сол сыяқлы, сизлер де усындай сүйиспеншилик пенен жасаңлар».** (Ефес.5:2).

Сиз сүймей, бере аласыз, бирақ бермей, сүйе алмайсыз. **«Өйткени Қудай дүньяны соншелли сүйгенликтен Өзиниң жалғыз Улын берди».** (Юхан.3:16). Сүйиспеншилик – бул басқа адам ушын қолайлықлардан, мақсеттен, қәуипсизликтен, күштен хәм ўақыттан бас кешіў дегенди билдиреди.

*Басқа адамға бере алатуғын ең қымбатлы сыйлығыңыз –
бул сизиң ўақтыңыз болып есапланады.*

Сүйіспеншилик - өзіме унайтуғын нәрселерди: қолайлылықтарымды, мақсетімди, қәуіпсизлигимди, пулымды, күшімди ямаса ўақтымды басқаларға бериўим дегенди аңлатады.

СҮЙИЎ УШЫН ЕҢ ҚОЛАЙЛЫ ЎАҚЫТ - ХӘЗИР.

Бир ўақытлары бизлер онша әхмийетли болмаған нәрселерди кейинге қалдырамыз. Себеби олар әхмийетли емес. Бирақ сүйіспеншилик ең зәрүрли ис болғаны ушын, ол ең жоқарғы ўазыйпамыз болып есапланады. Мухаддес Китап буны бизлерге қайта-қайта тәкирарлайды: **«Сонлықтан мүмкиншилигимиз бар екен, хәмме адамға, әсиресе, исениўши туўысқанларымызға жақсылық ислейик»**. (Галат.6:10). **«Жақсылық ислеўге ҳәр бир мүмкиншиликтен пайдаланыңлар. Өйткени хәзирги күнлер жаўызлыққа толы»**. (Ефес.5:16). **«Қолыңның ҳалы келетуғын ўақытта, мүтәжлерге қайырхомлық қылыўдан бас тартпа. Өзиңде бар гезде, достыңа: «Бар, ертең кел, сонда беремен», - деме»**. (Хикмет.3:27-28).

Не ушын сүйіспеншиликте көрсететуғын ең жақсы ўақыт ХӘЗИР болып есапланады? Себеби сиз және қанша имканиятыңыз қалғанын билмейсиз. Жағдайлар өзгерип турады. Адамлар бул дүньядан өтеди. Балалар үлкейип өседи. Ертең не болатуғынын хеш ким айта алмайды. Егер бир адамға сүйіспеншилигинизди көрсетпекши болсаңыз, буны хәзир ислегениңиз мақул.

Бир күн келип хәммеиз Қудайдың Хүким Гүрсисиниң алдында турамыз. Соны билген ҳалда сиз мына сораўлар ҳаққында ойланып көриўиңиз керек: «Не ушын проектлериңиз бенен ислериңиз, адамларға қарағанда әхмийетлирек болды?» Буны қалай Қудайға түсиндирип бересиз? Енди ўақтыңызды көбирек қандай ислерге сарплап баслаўыңыз керек? Бул ушын дүзип қойған күнделигинизден қандай ислерди алып таслаўыңыз керек? Қандай қурбанлықларды бериўиңиз тийис?

Бул өмирди пайдаланыўдың ең жақсы жолы – **сүйіспеншилик көрсетиў** болып табылады. Сүйіспеншиликте көрсетиўдиң ең жақсы жолы болса – **ўақыт ажыратыў** болып есапланады. Сүйіспеншиликте көрсететуғын ең қолай ўақыт болса – **хәзир** болып табылады.

ОН АЛТЫНШЫ КҮН

ӨМИРИМНИҢ МАҚСЕТИ ҲАҚҚЫНДА ПИКІР ЖҮРГИЗИҮ

Ойланыу ушын хақыйқат: Өмирдеги ең әҳмийетли нәрсе сүйиспеншилик болып есапланады.

Ядлайтуғын аят: *Пүткіл Мухаддес Нызам бир сөзде жәмленген: «Өзиңди қалай сүйсең, жаныңдағы адамды да солай сүй!»* (Галатиялыларға 5:14).

Ойланатуғын сорау: Негизинде, қарым-қатнастар – мениң ең зәрүр байлығым ба? Мен бұған қалай ериссем болады?

17-күн

Тийисли Болыу

керек болған Орын

Сизлер Қудайдың шаңарағының ағзаларысыз, Оның мәмлекетинің пуқараларысыз хәм басқа Масихыйлар менен бирге Оның үйине тийислисиз.

(Ефеслилерге 2:19)

Қудайдың шаңарағы - ҳақыйқат тиреги хәм тийкары болған тири Қудайдың жәмәәти.

(1-Тимофей 3:15)

Сиз тек ғана исениу ушын емес ал *тийисли болыу* ушын да шақырылғансыз.

Хеш қандай гүна жоқ хәм толық минсиз жер болған Едем бағының ишинде де, Қудай: «*Адамның жалғыз болыуы жақсы емес!*» - деген. (Жарат.2:18). Бизлер жәмәәтте жасау ушын жаратылғанбыз, қарым-қатнас хәм шаңарақ ушын қәлиплесгенбиз хәм хеш қайсысымыз Қудайдың мақсетин жалғыз орынлай алмаймыз.

Мухаддес Китап хеш қашан басқа исениушилерден хәм қарым-қатнастан бөлинип қалған жалғыз мухаддеслер ямаса руўханийлер ҳаққында хеш нәрсе айтпайды. Керисинше Мухаддес Китап бизлердиң *бирге қойылғанымызды, бирге бириккенимизди, бирге құрылғанымызды, бир денениң ағзалары екенимизди, бир мийрасқа шерик екенимизди, бир-биримиз арқалы беккемленетугынымызды хәм бирге аспанға алынатугынымызды* айтады. (1-Кор.12:12, Ефес.2:21, 22, 4:16, Кол.2:18, 1-Сал.4:17). Сиз енди бир өзиңиз емессиз.

Сиз Масих пенен жеке қарым-қатнаста болатуғыныңызға қарамастан, Қудай хеш қашан оның жалғыз өзиңиздики болыуын нийет етпеген. Қудай шаңарағында сиз басқа исенийшілер менен байланғансыз хәм бизлер *мәңгиликке* бир биримизге тийислимиз. Мухаддес Китап былай дейди: **«Бизлер көп адам болсақ та, Масихтың бир денесин қураймыз хәм өз ара байланыс жасайтуғын бир денениң мүшелеримиз».** (Рим.12:5).

Масихтың изине ериу өз ишине тек ғана исенийди емес, ал *тийисли болыуды* да алады. Бизлер Оның Денесиниң, яғный Оның Жәмәетиниң *ағзаларымыз*. К.С.Льюис «*ағза болыу*» сөзиниң негизинде масихыйлар тарийхына тийисли екенин, бирақ дүнья оның негизги мазмунын өзгерткенин айтады. Дүканлар өз товарларын өз «ағзаларына» арзан бахада усынады, ал реклама бериушілер болса, өзлериниң турақлы ағзаларының дизимин береді. Жәмәетте болса, көпшилик жағдайларда, атларыңызды дизимниң кейнине тек ғана жазып қойыу арқалы ағза боласыз хәм сизге хеш қандай талап ямаса жууапкершилик жүкленбейди хәм сол арқалы ағза болыу сөзиниң хақыйқый мәниси қәдирсиз болып қалады. Ал Павел ушын жәмәеттиң «ағзасы» болыу – бул тири денениң әхмийетли бир мүшеси болыу дегенди, яғный Масих Денесинен ажыратып болмайтуғын, басқа мүшелер менен тығыз байланысқан ағза болыу дегенди аңлататуғын еді. Бүгин бизлер ағза болыу дегенниң Мухаддес Китапқа тийкарланған мәнисин қайта тиклеп, оны әмелде көрсетиуимиз керек. Жәмәет – бул имарат емес, ал Дене! Ол қандай да бир шөлкем емес, ал тири организм болып есапланады.

Денеңиздиң ағзалары өз функцияларын орынлауы ушын денеңизде басқа ағзалар менен өз-ара байланып бириккен болыуы керек. Бул факт Масихтың Денесиниң бир ағзасы сыпатында сизге де тийисли хақыйқат болып табылады. Сиз белгили бир ұазыйпаны, белгили бир хызметти атқарыу ушын жаратылғансыз, бирақ егер сиз хәрекет етип турған жергиликли бир жәмәетке тийисли болмасаңыз, *өмириңиздиң* екинши мақсетин нәзерден шығарған боласыз. Сиз өмириңиздеги ролиңизди (ұазыйпаңызды, хызметиңизди) басқалар менен қарым-қатнас ислеу арқалы анықлап аласыз. Мухаддес Китап бизлерге былай дейди: **«Өйткени денемиз бир болса да, мүшелеримиз көп хәм мүшелеримиздиң атқаратуғын хызмети де хәр түрли. Сол сыяқлы, бизлер көп адам болсақ та, Масихтың бир денесин қураймыз хәм өз ара байланыс жасайтуғын бир денениң мүшелеримиз».** (Рим.12:4-5).

Егер мүше өз денесинен қандай да бир жағдайларға байланыслы ажыралып қалса, ол өледі. Ол өзлигинен жасай алмайды. Сол сыяқлы

сиз де жәмәәтиңизден бөлөкленип жасай алмайсыз. Денеден өмир ушын әхмийетли болған қанды алып турмасаңыз, сизің руўхый аўхалыңыз хәлсиреп, өмирден айырыласыз. Сонлықтан да руўхый төменлеўдиң биринши белгиси, әдетте, исениўшилер жыйналысларын хәм табыныў хызметлерин қалдыра баслаў. Бизлер жәмәәттеги туўысқанлар менен қарым-қатнасқа немқурайлы қарап баслағанымызда, өмиримиздеги басқа хәмме нәрселер тәртипсизликке дуўшар бола баслайды.

*Биз өмиримиздеги ролимизди
басқалар менен қарым-қатнас ислеў
арқалы анықлап аламыз.*

Қудайдың шаңарағына ағза болыў хеш қашан нәтийжесиз болып қалмайды. Соның ушын оны дыққатсыз қалдырыўға болмайды. Қудайдың дүнья ушын белгилеген Күн Тәртиби – бул Жәмәәт. Ийса былай деди: **«Мына тастың үстине Өз жәмәәтимди орнатаман, оны дозақтың күшлери де жеңе алмайды».** (Матта.16:18). Жәмәәтти жоқ қылыў мүмкин емес хәм ол мәңги жасайды. Ол бул әлемнен де көп жасайды хәм онда сизің де ролиңиз бар. «Мен жәмәәтке мүтәж емеспен» деген адам – я менмен, я хеш нәрсениң парқына бармайды. Жәмәәттиң әхмийетлилиги соншелли, ол ушын Ийса атанақ ағашта қурбан болды. **«Масих исениўшилер жәмәәтин сүйип, оның ушын Өзин қурбан етти».** (Ефес.5:25).

Мухаддес Китап жәмәәтти **«Масихтың келиншеги»** хәм **«Масихтың Денеси»** деп атайды. (2-Кор.11:2, Еф.5:27, Аян.18:7). Мен Ийсаға: «Мен Сени жақсы көремен, бирақ Сениң келиншегиңди унатпайман», ямаса «Мен Сени қабыл етемен, бирақ Денеңди тән алмайман», - деп айтыўды көз алдыма келтире алмайман. Бирақ бизлер жәмәәттеги хызметлерге қатнаспаған ўақтымызда хәм ол ҳаққында өз наразылықларымызды билдирген ўақтымызда, усыны нәзерде тутқан боламыз. Қудай бизлерге оның орнына, Ийса жәмәәтти қалай сүйген болса, бизлердиң де оны солай етип сүйиўимизди буйырады. Мухаддес Китап былай дейди: **«Руўхый шаңарағыңды сүй!»** Тилекке қарсы, көплеген масихыйлар жәмәәтти сүймейди, тек оннан *пайдаланады*.

СИЗИҢ ЖЕРГИЛИКЛИ ҚАРЫМ-ҚАТНАС ОРНЫҢЫЗ

Тек айырым әхмийетли жағдайларда ғана «жәмәәт» деп барлық дәўирлердеги хәм халықлардағы исениўшилерди нәзерде тутқаны

болмаса, Жаңа Келисимде «жәмәәт» сөзи барқулла белгили бир анық жергиликли жыйналысты нәзерде тутады. Жаңа Келисим хәр бир исениўшиниң жергиликли бир жәмәәтке ағза болыўы кереклигин аттан анық қылып көрсетеди. Жергиликли жәмәәтке тек хәммениң алдында анық бир жаман гүна ислеп қойған масихыйлар ғана тийисли болмаған, ал оларды жәмәәт тәртибине сай исениўшилер қарым-қатнасынан шетлеткен. (1-Кор.5:1-13, Галат.6:1-5).

Мухаддес Китап белгили бир жәмәәт шаңарағына тийисли болмаған масихыйды «денеден жулынған мүше», «пададан айырылған қой» ямаса «туўылған үйинен айырылған нәресте» деп атайды. Бул натәбийий халат, бундай болмаўы тийис. Мухаддес Китапта: *«Солай етип, енди сизлер жат хәм шет жерли адам емессизлер, ал мухаддеслерге ўатанлас, Қудайдың шаңарағының ағзаларысыз»*, - деп айтылған. (Ефес.2:19).

Хеш кимге ғәрезли болмаўды хәм индивидуализмди үйрететуғын бүгинги мәденият оғада көп санлы руўхый жетимлерди, яғный бир жәмәәттен екинши жәмәәтке көшип жүретуғын «дийўана масийхыйларды» дүньяға келтирди. Олар хеш қандай жәмәәттен өз орнын ийелемейди, өзлерине хеш қандай ўазыйпа алмайды хәм өз хәрекетлери ушын хеш кимниң алдында жуўап бермейди. Гей биреўлер: «Жергиликли жәмәәтке ағза болмай-ақ хәм хәтте екшембилик жыйналысларға қатнаспай-ақ, «жақсы масихый» болыўға болады», - деп ойлайды. Бирақ Қудай оларға түптен қарсы пикирде. Мухаддес Китапта бизлердиң не ушын жәмәәт жыйналысларына жедел қатнасыўымыз шәрт екенлиги хәққында жүдә көп себеплер бар.

СИЗГЕ НЕ УШЫН ЖӘМӘӘТ ШАҢАРАҒЫ КЕРЕК

1) Жәмәәт шаңарағы мениң растан да масихый екенимди тастыйықлайды. Егер мен Масихтың белгили бир шәкиртлер топарына садық ағза болмасам, онда мен өзимди Масихтың изинен жүрмен деп тастыйықлай алмайман. Ийса былай деди: *«Егер бир-бириңизди сүйсеңлер, сизлердиң Мениң шәкиртлерим екениңизди хәмме усы арқалы билип алады»*. (Юхан.13:35).

Бизлер хәр қыйлы миллеттен хәм хәр қыйлы турмыс орынларынан болыўымызға қарамастан, бир жәмәәт шаңарағында сүйиспеншилик пенен бирге жыйналсақ, бизлердиң арамыздағы бул бирлигимиз бул дүнья ушын күшли гүўалық болады. (Гал.3:28, Юх.17:21). Сизиң жалғыз өзиңиз Масихтың Денеси бола алмайсыз.

Бул ушын сиз басқа масихыйларға мүтәжсиз. Бизлер *биргеликте* Оның Денеси бола аламыз, ал бөлинип-бөлинип емес. (1-Кор.12:27).

2) Жәмәт шаңарағы сизди тек өз-өзиңизди ойлап, бөлекленип өмир сүриўден қутқарады. Жергиликли жәмәт – бул мектеп болып, ол жерде бизлер Қудай шаңарағының басқа ағзалары менен оңысыўды үйренемиз. Егер қәлесез, ол – өзиңизден бас тартып, басқаларды қайғырыўға тийкарланған сүйиспеншиликти әмелде қолланып көретуғын лаборатория. Сиз жергиликли жәмәттиң ағзасы болыўыңыз бенен, басқаларға ғамхорлық қылыўды хәм басқалардың аўырманлықларын көтерисиўди үйренесиз: **«Егер бир мүше азап шексе, пүткил мүшелер бирликте азап шегеди. Бир мүше мәртебеге ериссе, пүткил мүшелер бирликте қуўанады».** (1-Кор.12:26). Бизлер жәмәәтимиздеги қәдимги, минсиз емес исениўшилер менен турақлы қатнаста болыўымыз арқалы ғана, хақыйқый қарым-қатнастың не екенлигин үйренемиз хәм Жаңа Келисимниң «бир-биримизге байланысып, өз-ара бир-биримизге ғәрезли болып, бир Денеде бириккенбиз» деген хақыйқатын басымыздан кеширемиз. (Еф.4:16, Рим.12:4-5, Кол.2:19, 1-Кор.12:25).

Мухаддес Китапқа тийкарланған хақыйқый қарым-қатнас – бул бизлердиң Ийса Масихқа бағышланғанмыз сыяқлы, бир-биримизге де толық бағышланыўымызды билдиреди. Қудай бизлерден бир-биримиз ушын өмирлеримизди бериўимизди күтеди. Юхан.3:16-аятты ядтан билетуғын көп масихыйлар, негедур 1-Юхан.3:16-аятты ядында сақламайды: **«Сүйиспеншиликтиң не екенин Масихтың бизлер ушын Өз жанын бергенинен билемиз. Сонлықтан бизлер де туўысқанларымыз ушын өз жанымызды бериўимиз шәрт».** Қудай бизлерден басқа туўысқанларымызды усындай қурбанлық бере алатуғын сүйиспеншилик пенен, яғный Ийса бизлерди қәйтип сүйетуғын болса, бизлердиң де сондай етип сүйиўимизди күтеди.

Жәмәт пүткил жаратылыстан да көп жасайды

хәм оның ишиндеги сизиң ролиңиз де соншелли жасайды.

3) Жәмәт шаңарағы сизиң руўхый булшық етлериңизди раўажландырыўға жәрдем береді. Сиз жәмәт жыйналысларына қатнасып, бирақ тек тамашағөй болып жүрген болсаңыз, онда сиз хеш қашан руўхый ер жете алмайсыз. Тек жәмәәтиңиздиң өмирине актив қатнасыўыңыз арқалы ғана, сиз руўхый булшық етлериңизди

шынықтырасыз. Мухаддес Китап былай дейди: **«Оның (Масихтың) басқарыуында пүткіл денениң мүшелери өз ара биригип, хәр бир мүше өз миннетин атқарыуы арқалы бир-бирине жәрдем берип, байланыс жасайды. Усылай етип, пүткіл дене сүйіспеншилик пенен өсип, өзін беккемлеп барады».** (Ефес.4:16).

Жаңа Келисिम Китабында «бир-бириңізге» деген сөз дизбеги елиу мәртеден көп пайдаланылған. Бизлерге бир-биримизди сүйиу, бир-биримиз ушын *дууа етиу*, бир-биримизди *жигерлендириу*, бир-биримизди *үгит-нәсиятлар менен өсириу*, бир-биримиз бенен *сәлемлесу*, бир-биримизге *хызмет етиу*, бир-биримизди *оқытыу*, бир-биримизди *қабыл етиу*, бир-биримизди *хұрмет етиу*, бир-биримиздің *ауырлығымызды (қыйыншылықтарымызды) көтериу*, бир-биримизди *кешириу*, бир-биримизге *есап бериу*, бир-биримизге *бағышланыу* хәм усыған уксаған жүдә көп буйрықлар берилген. Мине, Мухаддес Китапқа сай «ағза болыу» деген сөздің мағанасы! Бизлердің «шаңарақ миннетлемелеримиз» усындай хәм Қудай бизлердің жергиликли жәмәәтте болып, бул миннетлемелерге әмел қылғанымызды қәлейди. Бул ислерди сиз *кимлерге* ислеп атырсыз?

Дөгерегиңізде ашыуыңызға тийетуғын ямаса сизиң өз қәлеуиңізди ислеуге кесент ететуғын хеш ким болмаса, сизге «мухаддес болыу» аңсат түйилиуи мүмкин. Бирақ бул жалған хәм сынақтан өтпеген «мухаддеслик» болып саналады. Басқалардан бөлеклениу өтирикти хәм өз-өзинди алдауды келтирип шығарады. Егер бизлердің қасымызда, өзиниң қызық сөзлери хәм ис-хәрекетлери менен, бизлердің «мен»имизге тийетуғын хеш ким болмаса, онда бизлер өзлеримизди «руу́хый ер жеткен адамбыз» деп ойлап, аңсат алданамыз. Хәқыйқый ер жетиу – тек ғана өз-ара қарым-қатнастарда көринеди.

Руу́хый өсиу ушын тек Мухаддес Китапты оқыу жеткиликсиз. Бизлер басқа исениушилер менен қарым-қатнасқа мүтәжбиз. Бизлер бир-биримизден үйрениуимиз хәм бир-биримизге ислеримиздің қалай кетип атырғаны тууралы есап бериуимиз арқалы анағурлым тезирек хәм беккемирек өсе аламыз. Басқалар Қудайдың өзлерине нени үйретип атырғанын бөлискенде, бизлер де олардан көп нәрсени үйренемиз хәм өсемиз.

4) Масихтың Денеси сизге мүтәж. Қудай Өз шаңарағында сиз ушын айрықша бир орынды ажыратып қойыпты. Бул – сизиң «хызметиңіз» деп аталып, сол тапсырманы иске асырыуыңыз ушын Қудай сизге сый хәм қәбилет берип қойыпты: **«Пүткіл исениушилер**

жәмәетинің пайдасы үшін, Мухаддес Руұх хәр бир исениушиге өз сыйын берип қойыпты». (1-Кор.12:7).

Жергиликли жәмәетиніз – бул сизің өз сыйыңызды тауып, оны раўажландырыуға хәм қолланыуға мүмкиншилик туўдыратуғын Қудайдың сиз үшін таярлаған орны. Бәлким, сизің оннан да үлкенирек хызметиніз бар болыуы мүмкин, бирақ ол сизің жергиликли жәмәәттеги негизги хызметинізге *тек қосымша* хызмет ғана болады. Биринши гезекте, Ийса *Өзинің* жәмәәтин қурыуға ғамхорлық қылады, ал тек соннан соң ғана бизлердің хызметлеримиздің хәр қыйлы бөлекшелерин қайғырады.

5) Сиз Масихтың пүткил дүнья жүзлик хызметине қатнасаңыз. Ийса жер бетинде жүрген уақтында, Қудай Оның физикалық денеси арқалы жұмыс иследи. Ал бүгин болса, Қудай Оның руұхый денеси арқалы жұмыс истейди. Жәмәәт – бул Қудайдың бул жер бетіндеги әсбабы. Бизлер тек бир-биримизди сүйиуиміз арқалы ғана, Қудайдың сүйиспеншилигин бул дүньяға көрсетип қоймауымыз керек, ал бизлердің бәримиз биргелесип бул сүйиспеншиликти дүньяның қалған барлық бөлеклерине жеткизиуиміз керек. Қараңлар, Қудай бизлерге қандай уллы хызмет тапсырып қойыпты! Бизлер Масих Денесинің мүшелери сыпатында, бүгин Оның қолларымыз, аяқларымыз, көзлериміз хәм жүрегиміз. Ол бизлер арқалы бул дүньяда *Өз* ислерин әмелге асырады. Бизлердің хәр қайсысымыздың Оның уллы хызметине қосатуғын кишкене үлесиміз бар. Павел бизлерге былай дейди: **«Өзи алдын ала таярлаған жақсы ислерин ислеп жасауымыз үшін, Қудай бизлерди Масих Ийса арқалы жаратты».** (Ефес.2:10).

б) Жәмәәт шаңарағы сизди исенимнен қулаудан сақлайды. Қудай бизлердің хеш қайсысымызға: «Азғырылыуға түспейсиз», - деп үәде бермейди. Белгили бир жағдайларға ушырағанымызда, бизлердің бәримизде де кәлеген гүнаға қол уратуғындай кәбилет бар. (1-Кор.10:12, Ерем.17:9, 1-Тим.1:19). Қудай буны жүдә жақсы биледи, сонлықтан да Ол бизлердің бәримизге туўры жолдан жүриуіге бир-биримизге жәрдем бериуимизди буйырған. Мухаддес Китап былай дейди: **«Араңыздағы хеш бириңиз гүнаның алдауына ерип, жүрегин қайсар қылмауы үшін, хәр күни еле «бүгин» деп айтылып атыр екен, бир-бириңизди жигерлендирип барыңлар».** (Евр.3:13). «Жууылмаған қасықтай суғылыса берме» деген сөз – бул масихыйлардың мақалы емес. Бизлерге бир-биримиздің өмиримізге араласыуымыз буйырылған хәм сол хызмет үшін шақырылғанбыз. Бизлер бир-биримиздің өмиримізге бийпарқ болып қалалмаймыз. Егер сиз бир тууысқаныңыздың хәзир руұхый шайқалып жүргенин

хәм туўры жолдан шығып кетейин деп жүргенин билсеңиз, онда оны таўып, Ийса хәм басқа исениўшилер менен қарым-қатнас ислеўге қайтарыў – сизиң жуўапкершилигиңиз болып есапланады. Елши Яқып бизлерге былай дейди: **«Хәй, туўысқанларым! Араңызда бир адам ҳақыйқат жолынан адасса, бириңиз оны ҳақыйқатқа қайтарса, билсин, бир гүнакарды надурьс жолдан қайтарған адам бир жанды өлимнен қутқарған хәм көп гүналарын жуўған болады».** (Яқып.5:19-20).

Жергиликли жәмәәттиң және бир пайдалы тәрәпи, ол Қудайдың жолында жүрген жетекшилер арқалы бизлерге руўхый қорғаныш береді. Қудай жәмәәт шопанларын Өз падасына ғамхорлық етиў ушын, оларды қорғаў ушын, оларға туўры жолды көрсетиў ушын хәм олардың руўхый саламатлылығына ғамхорлық қылыў ушын қойыпты. (Елши.20:28-29, 1-Петр.5:1-4, Евр.13:7,17). Мухаддес Китап былай дейди: **«Масих гей биреўлерди елши, базыларды пайғамбар, айырымларды Хош Хабарды жәриялаўшы, ал биреўлерди жәмәәт шопаны хәм устаз қылып қойды. Ол буны исениўшилерди таярлап, олардың хызмет қылыўы хәм Өзиниң Денеси болған Жәмәәтти беккемлеў ушын иследи».** (Ефес.4:11-12).

Ийса сизиң хызметиңизди емес, ал Өз жәмәәттин қурыўды ўәде етти.

Шайтан Ийсаның Денесиндеги өмирден ажыралған, Қудайдың шаңарағынан бөлекленген хәм ҳеш бир руўхый жетекшилердиң қараўында ҳеш қандай жуўапкершиликке ийе болмаған (оларға бойсыныўды қәлемеген), бөлекленген исениўшилерди оғада жақсы көреді. Себеби шайтан өзиниң хийлелериниң алдында олардың хәлсиз екенин хәм қорғана алмайтуғынын биледи.

ХӘММЕСИ ЖӘМӘӘТТИҢ ИШИНДЕ БОЛЫП ТАБЫЛАДЫ

Өзимниң *«Мақсет жетелеген жәмәәт»* деп аталатуғын алдыңғы китабымда, мен хәр бир исениўши адамның саў хәм саламат өмир сүриўи ушын, оның саў хәм саламат жәмәәттиң ағзасы болыўы жүдә әхмийетли екенлигин кеңнен түсіндирген едим. Сол китапты да ўақты келип оқып аласыз деп, үмит етемен, себеби сол китап сиз өз

өмириңиздің баслы бес мақсетін әмелге асыра алыуыңызға көмегін тийгизиуі үшін, Құдай Өз жәмәетін орнатып қойғанлығын түсине алыуыңызға жәрдем береді. Сизің ең баслы хәм ең терең мүтәжликлериңизди қанаатландырыуы үшін, Құдай Өз жәмәетін орнатқан. Хәр бир адамның өмирдеги ең баслы мүтәжликлери төмендегилер:

1) **Жасау мақсети.** Хәр бир адам жақсы хәм саламат өмир сүре алыуы үшін белгили бир *мақсетке* мүтәж.

2) **Адамлар.** Хәр бир адам бирге өмир сүре алыуы үшін белгили бир *жақын адамларға* мүтәж.

3) **Өмир қағыйдалары.** Хәр бир адам өз өмирін үстинде қура алыуы үшін белгили бир *өмирлик қағыйдаларға* мүтәж.

4) **Құдайдың шақырығы.** Хәр бир адам бар күшин хәм пүткил өмир бағышлап мийнет ете алыуы үшін белгили бир *Құдай тапсырған хызметке* мүтәж.

5) **Күш булағы.** Хәр бир адам булардың бәрін әмелге асыра алыуы үшін, барқулла *күш алып туратуғын булаққа* мүтәж.

Жер жүзинде усы бесеуін де сизге бирден бере алатуғын жәмәәттен басқа хеш бир орын жоқ.

Хақыйқатында да Құдайдың Өз жәмәәти үшін белгилеген бес мақсети Оның сизің өмириңизге белгилеген бес мақсетине толық сәйкес келеди:

1) **Табыныуы** – сизің барқулла *өз нәзериңизди Құдайға қаратып жасауыңызға* жәрдем береді.

2) **Қарым-қатнас ислеуі** – сизің *өмир тәшиуишлерин жеңиуиңизге* жәрдем береді

3) **Шәкирт таярлауы** – сизің *исенимиңиздиң беккемлениуине* тәсир етеди.

4) **Хызмет етиуі** – сизің *қәбилетлериңиз бенен сыйларыңызды табыуға* жәрдем береді.

5) **Хош Хабарды тарқатыуы** – сизің *өмирлик тапсырмаңызды орынлауға* жәрдем береді.

Дүньяда Құдай жәмәәтине уқсас хеш нәрсе жоқ!

СИЗИҢ ТАҢЛАҰЫҢЫЗ

Хәр бир гөдек туўылған ўақтында, пүткил дүнья жүзлик үлкен адамзат шаңарағының ағзасы болады. Бирақ бул гөдек анық белгили бир шаңараққа тийисли болыўы шәрт хәм сол өз шаңарағында ғана ол денесине керек болған азық-аўқатты алады, ғамхорлыққа, тәрбияға, итибарға, меҳирге ийе болады хәм саў саламат хәм күшли болып өседи. Руўхый туўылған ўақытта да тап сондай. Сиз жоқарыдан туўылған ўақтыңызда, үлкен дүнья жүзлик Қудай шаңарағының ағзасы боласыз. Бирақ энди сиз Қудай шаңарағы деп аталатуғын анық белгили бир жергиликли жәмәәттиң ағзасы болыўыңыз керек.

Жәмәәтке *келип-кетийүши* болыў басқа, жәмәәттиң *ағзасы* болыў басқа. Олардың арасындағы айырмашылық – олардың каншелли бағышланғанында. Келип-кетийүшилер сырттан қарап туратуғын тамашагөйлер болып қала береди, ал ағзалар жергиликли жәмәәт өмирине бар жигери менен қатнасады. Жәмәәтке тек келип-кетип, бирақ өз үлесин қоспайтуғынларды «ағзалар» деп атаўға болмайды, ал оларды «пайдаланыўшылар» деп атаған дурысырақ болады. Олар өзлерин «үйдиң адамындай» қылып тутпайды, ал тек «қонақ» болып қала береди. Келип-кетийүшилер өзлерине хеш қандай жуўапкершиликти алмастан, тек жәмәәттен пайдаланыўды қәлейди. Улыўма айтқанда, жәмәәт ағзалары – турмыс қурып, некеден өтип, өзлерин өмирлик жубайларына толық бағышлаған ерли-зайыпшыларға уқсайды, ал жәмәәт қонақлары - хеш қандай жуўапкершиликти алмастан, некесиз жасап жүрген ўақтыншалық жубайларға уқсайды.

Жергиликли жәмәәттиң ағзасы болыў не ушын оғада әҳмийетли болып табылады? Себеби, ол сизиң Масихтағы туўысқанларыңызға деген садықлығыңызды ис жүзинде, хақыйқатында, әмелде дәлийллейди хәм оның тек ғана сөз емеслигин сыпатлайды. Қудай Өзи сыяқлы сизиң де *кемшиликсиз* адамларды сүйгениңизди емес, ал *жәмәәтиңдеги* адамларды сүйгениңизди қәлейди. Себеби кемшиликсиз адамлар жоқ. Сиз кемшиликсиз жәмәәтти өмириңиз бойы излеўиңиз мүмкин, бирақ бәри-бир сиз оны хеш қашан таба алмайсыз. Сиз кемшилиги көп гүнакарларды сүйиўге шақырылғансыз. Қудай оларды қалай сүйетуғын болса, сиз де оларды солай сүйиўге шақырылғансыз.

Елшилер Китабында Ерусалимдеги масихыйлардың бир-бирине деген садықлығын хәм сүйиспеншилигин анық хәм белгили бир жоллар менен көрсеткенлиги жазылған. Олар өзлерин барқулла бир-

бири менен қарым-қатнас жасауға бағышлаған. Мухаддес Китап былай дейди: **«Олар өзлерін елшілердің тәліміне бағышлап, бір-бірі менен қатнаста болды хәм бирге нан сындырып, дууа ететугын еди».** (Елші.2:42). Құдай бүгін де сизден усы нәрсени күтеди.

Масихыйлық өмир – бул өзлеримизди тек ғана Масихқа бағышланыўды емес, ал масихыйларға да бағышлаўды өз ишине алады. Македониядағы масихыйлар буны жүдә жақсы түсинген еди. Павел былай дейди: **«Олар бизлер үмит еткенимизден де зыят берип, Құдайдың қәлеуи менен өзлерин бириншиден Ийемизге, соңынан бизлерге бағышлады».** (2-Кор.8:5). Құдайдың баласы болғанымыздан кейин, бизлер келеси адымды атамыз, яғный белгили бир жергиликли жәмәеттиң ағзасы боламыз. Сиз өзиңизди Масихқа бағышлауыңыз арқалы масихый боласыз, ал өзиңизди белгили бир жергиликли жәмәетке бағышлауыңыз арқалы *Құдай шаңарағының ағзасы* боласыз. Булардың бириншиси *құртқарылыўға* алып келеди, ал екіншиси туўысқанлық қарым-қатнасқа алып келеди.

ОН ЖЕТИНШИ КҮН

ӨМИРИМНИҢ МАҚСЕТИ ХАҚҚЫНДА ПИКИР ЖҮРГИЗИЎ

Ойланыў ушын хәқыйқат: Мен тек исениў ушын емес, ал тийисли болыў ушын да шақырылғанман.

Ядлайтуғын аят: *Бизлер көп адам болсақ та, Масихтың бир денесин құраймыз хәм өз ара байланыс жасайтуғын бир денениң мүшелеримиз.*

(Рим.12:5).

Ойланатуғын сораў: Мениң жергиликли жәмәет ислерине хәзирги араласыў дәрежем Құдайдың шаңарағын сүйетуғынымды хәм оған бағышланғанымды көрсете ме?

18-күн

Өмірді Бірге Бастан Кешіріңіз

Хәр бириңиз Масихтың денесиниң мүшелерисиз хәм бирге тынышлықта жасаўға шақырылғансыз.

(Колос.3:15)

«Қандай әжайындур хәм қандай жағымлыдур.

Бирге жасағаны туўысқанлардың!»

(Забур 132:1)

Өмир бөлсиў ушын берилген.

Қудай бизлердиң **«бирге жасаў»** дегенниң не екенлигин билгенимизди қәлейди. Мухаддес Китап буны: **«Қарым-қатнаста болыў»**, - деп атайды. Деген менен, хәзирги ўақытта бул сөз Мухаддес Китапқа тийкарланған өз мәнисин жоғалтып баратыр. **«Қарым-қатнас қылыў»** дегенде, әдетте, адамлар үстиртин, хеш нәрсеге турмайтуғын қатнасты, яғный дастурхан этирапында кеўил-хошлық етип сөйлесип отырыўды нәзерде тутарды. «Сиз қай жерде қарым-қатнастасыз?» деген сораў «Қайсы жәмәәтқа қатнайсыз?» дегенди, ал «Жыйналыстан соң қарым-қатнаста болыўға қалың» дегени, әдетте, «Руўхый тиклениў туўралы және бир киши жыйналысқа қалың» дегенди, ямаса енди танысып атырған адамлар менен бир-еки аўыз үстиртин сөйлесиўди аңлатады.

Хәқыйқый қарым-қатнаста болыў – бул тек қала күнлери жыйналысқа келиўди ғана билдирмейди, ал оннан анағурлым көбирек нәрсени аңлатады. Ол *бирге өмир сүриў* дегенди аңлатады, яғный,

Жаңа Келисімде бизлер «*бир-биримізге*» ислеуиміз керек болған барлық нәрселерди: хақыйқый, шәртсиз сүйиспеншилик көрсетиўди, шын жүректен ашық қарым-қатнаста болыўды, әмелий хызметлерди, қурбаншыл сақыйлық көрсетиўди, шын жүректен жубаныш бериўди нәзерде тутады.

Бундай қарым-қатнас қурыўда топардың *көлеми* көп роль ойнайды. Сонлықтан *кишкентай топар қарым-қатнас қурыў ушын жүдә жақсы болады*. Үлкен аламан менен қосылып алғыс-мақтаў айтыўың мүмкин, бирақ ол жерде жақын қарым-қатнас қурыў мүмкин емес. Топардағы адамлардың саны оннан асқан ўақтында, олардың гей биреўлери (әдетте ең тынышлары) өз пикирлерин айтыўды хәм топардағы ислерге актив қатнасыўды тоқтатады. Сонлықтан олар ушырасқанда, тек ишиндеги шаққанлары ғана актив қарым-қатнаста болады.

Ийса кишкене топар усылында Өз хызметин алып барған еди. Ол он еки шәкиртинен басқа да ылайықлы адамларды таңлаўы мүмкин еди, бирақ хәр бир адам толық қарым-қатнаста бола алыўы ушын он екиден көби «көп» болатуғынын бизлерге көрсеткен еди.

Масихтың Денеси, негизинде, тап сизиң денениз сыяқлы жүдә көп оғада майда клеткалардан турады. Сизиң денениздиң өмири – сол кишкене клеткалардың ишинде болады. Масих Денесинде де тап сондай. Әне, соның ушын да, хәр бир масихый өз жәмәетиниң киши топарларының биреўиниң актив ағзасы болыўы керек. Я бир үй топарында, я Екшембилик мектеп классында, я Мухаддес Китапты үйрениў бойынша кишкене бир кружокта тығыз қарым-қатнаста болыўы керек. Хақыйқый қарым-қатнас үлкен жыйналысларда емес, ал усындай орынларда болып өтеди. Егер өз жәмәетинизди үлкен корабль деп алсаңыз, онда кишкене топарлар сол корабльдиң ишине бекитилген кишкене қутқарыўшы қайықлар болып табылады.

Қудай әне сондай кишкене топарларға таң қалдырарлық, әжайып Өз ўәдесин берген: **«Қай жерде еки ямаса үш адам Мениң атым менен жыйналса, Мен олар менен биргемен»**. (Матта.18:20).

Тилекке қарсы, кишкене топарлар да: «Сиз бизлерге ағза болсаңыз болды, сиз дәрхал хақыйқый қарым-қатнаста боласыз», - деп кепиллик бере алмайды. Көплеген Екшембилик мектеп класслары хәм жәмәеттиң кишкене үй топарлары қарым-қатнастың тек ең үстиртин дәрежесинде батып қалады хәм хақыйқый қарым-қатнаста болып, шын жүректен сәўбетлесиў хаққында улыўма түсиникке ийе болмайды. Хақыйқый қарым-қатнас пенен көзабаға исленетуғын қарым-қатнастың арасында қандай айырмашылық бар?

1) Ҳақыйқый қарым-қатнас (сәўбет) ўақтында, адамлар бир-бири менен шын жүректен ашылысып сөйлеседи. Көзабаға хәм үстиртин сөйлесип отырыўды ҳақыйқый қарым-қатнас деп атаўға болмайды. Ҳақыйқый қарым-қатнас ўақтында, адамлар жүреклериниң төриндегилерин, ал гейде ең сырлы болған нәрселерин ашады. Бул ҳақыйқый, жүректен-жүрекке, бир ўақытлары ишиңиздегиниң барлығын шығаратуғын дәрежеде болатуғын сәўбетлесий болып есапланады.

Бундай қарым-қатнас адамлар бир-бири менен өзлериниң негизинде «ким» екенлигин хәм өз өмирлеринде не болып атырғанлығын ҳақыйқаттан бөлискен ўақытта басланады. Олар бир-бириниң алдында өз жарақатларын айтады, өз ишки сезимлерин ашады, кәтеликлерине тәўбе етеди, сәтсизликлерин тән алады, гүманларын жасырмайды, қорқынышлары менен хәлсиз жерлерин тән алады, жәрдем сорады хәм дуўа етиўди өтиниш етеди.

Гей бир жәмәәтлерде шын жүректен қарым-қатнас қылыўдың керисин ушыратамыз. Ол жерде ҳақлық пенен кишипейилликтиң орнына еки жүзликти, өзин әхмийетли қылып көрсетиўге урыныўларды, жөгиликти, үстиртин жыллы шырайлылықты хәм ҳеш нәрсеге арзымайтуғын сәўбетлерди ушыратамыз. Адамлар бетлерине маска кийип жүреди, өз ишки халатын улыўма ашпайды хәм өзлерин өмирлеринде хәмме нәрсе гүл жайнап турғандай етип көрсетеди. Бундай ис-хәрекетлер ҳақыйқый қарым-қатнас ушын өлим болып есапланады.

Бизлер өз өмирлеримиз туўралы ҳақыйқатты шын жүрегимизден айтқан гезимизде ғана, ҳақыйқый қарым-қатнасты басымыздан кеширемиз. Мухаддес Китапта мынадай сөз бар: **«Бирақ Қудайдың Өзи нурда болғаны сыяқлы, бизлер де нурда жүрсек, бир-биримиз бенен қарым-қатнаста боламыз хәм Оның Улы Ийсаның қаны бизлерди хәр қандай гүнадан тазалайды. Гүнамыз жоқ десек, өз-өзимизди алдаған боламыз хәм бизлерде ҳақыйқатлық болмайды».** (1-Юхан.1:7-8). Бул дүнья ең жақын қарым-қатнас тек қараңғылықта болады деп ойлайды, бирақ Қудай оның тек нурда ғана иске асатуғынын тастыйықлайды. Бизлер өзлеримиздиң жарақатларымызды, өкпе-гйенелеримизди, айыпларымызды, қорқынышымызды, сәтсизликлеримизди хәм гүналарымызды жасырмақшы болсақ, онда қараңғылыққа тығылып қаламыз. Бирақ нурда болыўымыз арқалы, бизлер булардың барлығын сыртқа шығарамыз хәм өзлеримиздиң негизинде ким екенлигимизди тән аламыз хәм өзлеримиз туўралы шынлықты айтамыз.

Әлбетте, бундай ашық қарым-қатнас үлкен тәуекелшиликти, батырлықты хәм кишипейилликти талап етеди. Буны әмелге асыра алыўымыз ушын бизлер «басқалар билип қояды», «кейин бизлерди қабыл етпей қалса не?» хәм «адамлар мени және қапа қылыўы мүмкин» деген қорқынышларды жеңип өтиўимизге туўра келеди.

Не ушын бизлер тәуекелге бел байлаўымыз керек? Себеби бул руўхый өсиўимиз хәм туўры сезимлерди раўажландырыўымыз ушын жалғыз жол болып табылады. Мухаддес Китап былай дейди: **«Солай етип, шына табыўыңыз ушын, бир-бириңиздиң алдыңызда гүналарыңызды мойынлаңлар хәм бир-бириңиз ушын дуўа етиңлер. Хәқ адамның дуўасы жүдә күшли тәсирге ийе».** (Яқып.5:16). Дурсы, гүнаңды мойынлаў, шынлықты айтыў – үлкен тәуекел болып есапланады. Бирақ тәуекел етпей, руўхый өсиў мүмкин емес. Ал өзиңе хәм басқаларға шынлықты айтыў – бул ең қыйын тәуекел болып есапланады.

2) Хәқыйқый қарым-қатнас (сәўбет) бир тәрәплеме иске аспайды. Ол хәмме туўысқанлардың өз-ара байланған ўақтында, әмелге асады. Өз-ара байланыўшылық – бул бериў хәм алыў мәденияты. Ол бир-биреўине ғәрезли болған қарым-қатнасты билдиреди. Мухаддес Китап былай дейди: «Қудай денемиздиң мүшелерине бирликти орналастырған. Буны Ол денеде бөлиниў болмасын, ал мүшелер бир-бирине ғамхорлық көрсетсин деп иследиди». (1-Коринф.12:24-25). Хәмме тәрәптиң өз-ара байланыўы – бул хәқыйқый қарым-қатнастың жүреги болып есапланады. Сол арқалы бизлер өз-ара қарым-қатнасты раўажландырамыз, жуўапкершиликлерди бөлисемиз хәм бир-биреўимизге жәрдем беремиз. Павел былай дейди: **«...мен сизлерди қатты көргим келип атыр. Яғный, араңызда болғанымда, бир-биримиздиң исенимимизден жигерленсек екен деймен»** (Рим.1:11-12).

Қасымызда басқа исениўшилер бирге болып, бизлерди қоллап-қуўатлап турса, бизлер исенимде еле де турақлырақ хәм беккемирек боламыз. Мухаддес Китап *бир-биримизге бағынышлы болыўымызды, бир-биримизди жигерлендириўимизди, бир-биримизге хызмет етиўимизди хәм бир-биримизди хұрмет етиўимизди* буйырады. (Рим.12:10). «Бир-биримизге» бир зат қылыўымыз керек туўралы Жаңа Келисим бизлерге елиў мәртеден көбирек буйрық бередиди. Мухаддес Китап былай дейди: **«Солай етип, өзлеримизди тынышлық алып келетугын хәм өз ара руўхый күш беретугын ислерге бағышлайық».** (Рим.14:19).

Сиз Масих Денесіндегі хәмме мүше *ушын* жуўапкер емессиз, ал олардың *алдында* жуўапкерсиз. Қудай сизден олар ушын қолыңыздан келген барлық нәрсени ислеўиңизди сорады.

3) Ҳақыйқый қарым-қатнас (сәўбет) ўақтында, адамларда бир-биреўге деген жан ашыўшылық хәм тилеклеслик болады. Тилеклес болыў – бул кеңес бериў ямаса үстиртин, косметикалық жәрдем усыныў емес. Жаны ашыўшылық – бул биреўдиң шегип атырған азабына шерик болыў дегенди аңлатады. Жан ашыўшылық былай дейди: «Мен хәзир сизиң нелерди басыңыздан кеширип атырғаныңызды түсинемен хәм сизиң ишиңиздеги сезимлериңиз таң қалдырарлық та емес, тентеклик те емес». Көп адамлар хәзир буны «эмпатия» деп атайды, бирақ Мухаддес Китап бундай қатнасты **жан ашыўшылық** деп атайды. Мухаддес Китап былай дейди: **«Қудайдың таңлап алған мухаддес хәм сүйикли адамлары сыпатында реҳимлилик, жақсылық, кишипейиллик, мүләйимлилик хәм сабырлылық пенен жасаңлар».** (Колос.3:12).

Тилеклеслик хәм жан ашыўшылық адамның еки фундаментал мүтәжлигин қанаатландырады. Адам:

1) Басқа адамлардың өзін **түсингенине** мүтәж 2) Өзиниң ишки туйғыларының әҳмийетли хәм ақылға сай екенін кимниңдур **тән алыўына** мүтәж.

Сонлықтан сиз биреўдиң туйғыларын түсинип, оларды қабыл еткен ўақтыңызда, сиз ҳақыйқый қарым-қатнас дүзе алған боласыз. Бизлердиң қәтемиз сонда – бизлер көбинесе адамлардың қәтесин тез дүзетиўге урынамыз деп, жаны ашыўшылыққа орын қалдырмай кетемиз. Я болмаса, өз туйғыларымыз хәм өкпе-гийнелеримиз бенен хәдден тыс бәнт боламыз. Ҳақыйқат соннан ибарат, өз-өзимизди аяў – бизлердиң ишимиздеги басқаларға деген хәр қандай жан ашыўшылықты жоқ қылады.

Қарым-қатнас ислеўдиң хәр қыйлы дәрежелери бар хәм олардың хәр қайсысы хәр қыйлы ўақытларға туўры келеди. Қарым-қатнас ислеўдиң ең әпиўайы түри – бул өмиримизде жүз берип атырған нәрселер менен *бәлисиў* хәм Қудайдың Сөзин *бирге үйрениў* болып табылады. Қарым-қатнастың еле де тереңрек дәрежеси болса – бул *биргеликте хызмет етиў*. (Мысалы, биргеликте елшилик сапарына шығыў ямаса кем тәмийинленгенлер менен мүтәжлерге қайырхомлық проектлерин бирге алып барыў). Ал қарым-қатнастың ең терең, ең тығыз хәм ең күшли дәрежеси – бул бир-биримиздиң қыйыншылығымыздың хәм қайғымыздың ишине кирип, оларды бирге

бөлісіп көтерисиуимиз. Бул *азап*ларды *көтерисиу қатнасығы* деп аталады (Фил.3:10, Евр.10:33-34). Қарым-қатнастың бул дәрежесин ең жақсы түсінетуғынлар - булар қуўдалауға ушыраған, ағайинлери хәм аўыл-халқы тәрeпинен қабыл етилмеген хәм гейде исенимлери ушын азапланып өлтирилген масихыйлар.

*Хақыйқый дослық қарым-қатнасығы –
адамлар өзлериниң ким екенлигин хәм өз өмирлеринде
не болып атырғанларын хақыйқаттан тән алған ўақытта,
жүз береди.*

Мухаддес Китап бизлерге мынадай буйрық береди: **«Бир бириңиздиң аўырманлығыңызды көтерисиңлер. Сондай қылып, сизлер Масих Нызамын орынлайсызлар»** (Гал.6:2). Бизлер терең кризиске ушырағанымызда ямаса қайғы хәм гүманларға батқан ўақтымызда, бир-биримизге оғада мүтәж боламыз. Жағдайлар бизлерди жән-жақлама қысып, бизлердиң исенимимиз шайқалып, сыныўға келген ўақытта, бизлерге ең кереги масихый дос болып есапланады. Оғада аўыр жағдайларға дус келгенимизде, Қудайға бизлериң *орнымызға* исенетуғын, бизлер *ушын дуўа* ететуғын, бизлердиң тәслим болыўымызға жол қоймай, бизлерди алға қарай жетелейтуғын досларға мүтәж боламыз.

Хәтте, Қудай узақта турғандай болып сезилген жағдайларда да, еки-үш адамнан ибарат исениўшилер топарында Масихтың Денеси көзиңизге анық көринетуғын хәм өмириңизге жарықлық берететуғын орын болып қала береди. Аюп пайғамбар басына қыйыншылық түскен гезде, эне, усыған жүдә мүтәж болып, былай деп бақырған еди: **«Азап шегип атырған адамға достының жаны ашыўы керек, егер ол Қудайдан қорқыўды тоқтатпаған болса»** (Аюп.6:14). (Қызық, инглиз тилиндеги аўдармасында: «Азап шегип атырған адамға достының жаны ашыўы керек, хәтте ол Қудайдан қорқыўды тоқтатқан болса да», - деп жазылған).

4) Хақыйқый қарым-қатнас (сәўбет) ўақтында, адамлар бир-бирине меҳир көрсетеди. Бизлер басқаларға меҳир беремиз хәм олардан да меҳир аламыз. Қарым-қатнас ислейтуғын орын – бул ислеген гүналарды бетке басып, жараға дуз себетуғын жер емес, ал гүналарды кеширип, оларды биротала артқа қалдырыўға хәрекет

ететуғын мийрим-шәпәәтке толған жер. «Әдиллик» үстинен МЕҲИР жеңиске ерикен ўақтында ғана, хақыйқый дослық қарым-қатнасы басланады.

Бизлердиң бәримиз меҳирге мүтәжбиз, себеби барлығымыз да сүрнигемиз хәм жығыламыз. Усындай ўақытлары қайтадан орнымызға тура алыўымыз ушын, биреўлердиң жәрдем қолын созыўына мүтәжбиз. Бизлер басқаларға мийрим-шәпәәт көрсетиўди хәм басқалардан да оны қабыл етиўди үйрениўимиз керек. Мухаддес Китап былай дейди: **«Солай етип, ол (гүна ислеп қойған адам) хәдден тыс қайғырмаўы ушын, оны кеширип, оған жубаныш бергениңиз мақул»** (2-Кор.2:7).

Сәўбет хәм кеширим бир-бирисиз жүре алмайды. Кеширмей турып, сиз қарым-қатнас ислей алмайсыз, шын дос бола алмайсыз. Қудай бизлерге: **«Бир-бириңизге шыдамлы хәм кеширимли болыңлар»**, - деп буйырады (Колос.3:13). (Басқа аўдармада: **«Хеш қашан наразылық сақламаң»**-деп қойыпты). Себеби **өкпе-гийне сақлаў хәм кешире алмаўшылық** хәр қандай қарым-қатнасты түп-тамырына шекем жоқ бузады. Бизлер қам сүт емген бенде болғанымыз ушын да, яғный гүнакар хәм кәмил емес болғанымыз ушын, бир-биримиздиң кеўлимизге көп мәрте тийип қоямыз: гейде билмей қалып, гейде биле тура. Демек, бул соны билдиреди, бизлер қарым-қатнасты сақлап қалыўымыз ушын, бизлерден есап-сансыз муғдардағы меҳирге хәм мийрим-шәпәәтке ийе болыў талап етиледі. Мухаддес Китап былай дейди: **«Бир-бириңизге шыдамлы хәм кеширимли болыңлар. Егер ким де ким биреўден өкпели болса, Ийемиздиң сизлерди кеширгени сыяқлы, сизлер де бир-бириңизди кешириңдер»** (Колос.3:13).

Хәр қашан сиз басқалардың сезимлерин түсинип, оларды түсингениңизде, сиз дослық қарым-қатнасын дүзесиз.

Қудайдың бизлерге көрсеткен мийрими, бизлерди де басқаларға сондай мийрим көрсетиўге ийтермелейди. Есиңизде тутың, Қудайдың сизге берген кеширими сизиң берген хәм енди беретугын барлық кеширимлериңизден көбирек. Ол хеш қашан Өзиниң кешириминен үлкенирек кеширимди сизден талап етпеген хәм етпейди де. Егер қандай да бир адам сизди қапа қылған ўақытта, сизиң алдыңызда таңлаў турады: сиз сезимлериңизди, ойларыңызды хәм руўхый күшиңизди **өш алыў** ушын жумсайсыз, ямаса араңыздағы конфликтти **шешиў** ушын жумсайсыз. Сиз екеўин де бирден ислей алмайсыз.

Көплеген адамлар мийрим көрсетиўди қәлемейди, себеби олар адамды *кешириў* менен адамға *исениўдиң* басқа-басқа нәрселер екенлигин түсинбейди. Бизлер кеширген ўақтымызда, өтмишти қолымыздан жаздырып жиберемиз. Ал адамға исениў – бул келешекте өзин қәйтип тутатуғынына байланысly. Адам кеширим сорасын, сорамасын, бизлер дәрхал кеширип жиберийимиз керек. Ал адамға исениў – бул ўақыттың өтийи менен қәлиплеседи. Адамға қайтадан исениў ушын, дәслеп оған исениўге болатуғынына көзимиздиң жетийи керек. Егер ол адам бизлерди қайта-қайта қапа қыла берсе де, Қудай бизлерге оны сол ўақытта-ақ кеширип жиберийимизди буйырады. Бирақ бул енди қайтадан оған исениўиң шәрт ямаса қайтадан оның жаракатлаўына жол ашып бериўиң керек деген сөз емес. Дәслеп қапа қылған адам сизге өзиниң ҳақыйқаттан да өзгергенин дәлийллеўи тийис ҳәм бул да көп ўақыт талап етеди. Адамға қайтадан исениўди жаңадан тиклейтуғын ең жақсы орын – бул бир-бирине ғамхорлық қылатуғын адамлардан ибарат болған кишкене топар. Ол сизди тек мақуллап ғана қоймай, сизиң ислериңиздиң қалай кетип атырғанына да дыққат аўдарады.

Кишкене топардың ағзалары бир-бири менен ҳақыйқый қарым-қатнас қурыўға толық бел байлаған ўақытта, олар басқа да жүдә көп жарылқаўларға ийе болады.

Бул масихыйлар өмириниң ең әҳмийетли бөлеклериниң бири болып, оны нәзерден шетте қалдырыўға болмайды. Мине еки мың жылдан сәл көбирек ўақыт даўамында масихыйлар **қарым-қатнаста болыў** мақсетинде кишкене топарларда жыйналысып келмекте. Егер сиз хеш қашан бундай топарлардың ағзасы болмаған болсаңыз, онда сиз қандай үлкен жарылқаўдан бос қалып атырғаныңызды түсинбейсиз.

Келеси бапта исениўшилер арасында бундай қарым-қатнасты дүзийи ушын нелердиң керек екенлигин көрип шығамыз. Бирақ бул баптың өзи-ақ сизде ҳақыйқый қарым-қатнасқа деген шөлди пайда еткенине ҳәм сиз ҳақыйқый қарым-қатнас ўақтында болатуғын шын жүрекшилик, алдамаслық, өз ара жан ашыўшылық ҳәм бир бирейге көрсететуғын меҳир-муҳаббатты өз басыңыздан өткериўди қәлеп баслағаныңызға исенемен. Сиз, негизинде, сол ушын жаратылғансыз.

ОН СЕГИЗИНШИ КҮН

ӨМИРИМНИҢ МАҚСЕТИ ХАҚҚЫНДА ПИКІР ЖҮРГИЗИҮ

Ойланыў ушын хақыйқат: Мен өмиримде басқа масихыйларға мүтәжбен.

Ядлайтуғын аят: *Бир-бириңиздиң аўырманлығыңызды көтерисиңлер. Сонда Масихтың Нызамларын орындайсызлар. (Галатларға.6:2).*

Ойланатуғын сораў: Мен ҳеш болмағанда бир масихый менен шын жүректен, ҳеш нәрсени жасырмай, хақыйқый қарым-қатнаста болыўым ушын, усы бүгинниң өзінде-ақ қандай адымды атыўым тийис?

19-күн

Бирге Өмір Сүрийү

«Егер бир-бириңиз бенен татыў жасаўға, бир-бириңизди ылайықлы деп есаплап, хўрмет пенен жасаўға бар күшиңизди жумсасаңыз, Қудай менен ҳақ жасайтуғын ҳәм оның нәтийжесиниң жемисин көретуғын саламат ҳәм бекем жәмәәтти орната аласыз».

(Яқып 3:18)

«Олар өзлерин елшилердиң тәлимине бағышлап, бир-бири менен қатнаста болды ҳәм бирге нан сындырып, дуўа ететуғын еди».

(Елшилер 2:42)

Ҳақыйқый қарым-қатнасты қурыў – толық бағышланыўды талап етеди.

Жәмәәтте ҳақыйқый қарым-қатнасты тек Мухаддес Руўх ғана орната алады, бирақ Ол буны бизлердиң қабыл ететуғын шешимлеримиз арқалы иске асырады. Павел бул еки тәреплеме болған жуўапкершиликти былай деп көрсетеди: *«Сизлер Мухаддес Руўх арқалы тынышлық пенен бирлескенсиз, сонлықтан да усы жолды даўам еттирип жасаўға биргеликте бар ғайратыңызды салыңлар»* (Ефес.4:3). Сўйиспеншиликке толған масихыйлар жәмәәтин орнатыў ушын ҳәм Қудайдың күши, ҳәм бизлердиң биргеликтеги ғайратымыз керек болады.

Тилекке қарсы, көп ғана адамлар жақсы тийкарға ҳәм қатнасқа ийе болмаған шаңарақларда өсип ер жеткен. Сонлықтан олар жақсы қарым-қатнастың қандай болатуғынын дерлик билмейди. Оларда жақсы қарым-қатнаста жасаўдың әпиўайы әдетлери менен

кәбилетлери раўажланбай қалған, сонлықтан оларға Қудайдың шаңарағындағы басқа исениўшилер менен қалай етип татыў жасап, бир-биреўге қалай қарым-қатнас ислеў кереклигин үйретиў керек. Бахтымызға Жаңа Келисим өмирди қалай бөлисиў кереклиги ҳаққындағы көрсетпелерге толы. Павел былай деп жазады: **«Қудайдың шаңарағында исениўшилердиң қалай ис тутыўы кереклигин билиўиң ушын, саған усы хатты жазып атырман. Қудайдың шаңарағы – бул ҳақыйқатлықтың тиреги ҳәм тийкары болған тири Қудайдың жәмәәти»** (1-Тим.3:14-15).

Егер сиз үстиртин болған қарым-қатнаслардан шаршаған болсаңыз ҳәм жәмәәтиңизге ямаса кишкене топарыңызға ҳақыйқый қарым-қатнасты киргизбекши болсаңыз, онда сизге гей бир қыйын қарарларды қабыл етиўге ҳәм үлкен тәүекелге кәдем басыўыңызға туўры келеди.

1) Ҳақыйқый қарым-қатнас ҳақыйқатлықты айтыўды талап етеди.

Сиз жәмәәтиңиздеги туўысқанларды соншелли дәрежеде, оларға ҳақыйқатлықты айта алатуғындай дәрежеде жақсы көриўди үйрениўиңиз керек. Сиз, ҳәтте, ортадағы келиспеўшиликти тезирек жаўыўды ямаса гей бир машқалалардан қашып қалыўды қатты қәлеп турсаңыз да, шынлықты сөйлеўди үйрениўиңизге туўра келеди. Әлбетте, қасымыздағы адам өзиниң гүнакар қылығы менен өзине ямаса басқаларға зыян тийгизип атырған ўақытта, үндемей қалыў жүдә аңсат жол. Көп адамлардың өмирлеринде оларға ашшы ҳақыйқатлықты айтатуғын, яғный оларды соншелли дәрежеде жақсы көретуғын бир де бир адамы жоқ, сонлықтан олар өзлериниң өлимге алып баратуғын ески жолында жүриўин даўам ете береді.

Бизлер көпшилик жағдайларда оларға не айтыў кереклигин билемиз дә, бирақ айтыўға батырлығымыз жетпейди. Көп ғана жәмәәтлерде ҳәм кишкене топарларда ҳақыйқый қарым-қатнасықлар, әне, усы қорқыныш себепли жоқ болған. Себеби топардың бир ағзасының өлим аўзында турғанын ҳәмме көрип турса да, ҳеш қайсысында оған ҳақыйқатты айтатуғын батырлық табылмаған.

Мухаддес Китап бизлерге былай деп буйрық береді: **«Ҳақыйқатты сүйиспенишилик пенен айтыңлар!»** (Ефес.4:15). Себеби ҳақыйқатты ашық айтпасақ, ҳақыйқый қарым-қатнасқа ийе бола алмаймыз. Сулайман былай дейди: **«Туўры сөзлер менен жуўап берген – бетиңнен сүйгенге уқсар»** (Ингл.аўдармасы: **«Ҳақыйқат сөзлер – шын дослықтың белгиси»**) (Сулайманның ҳикметлери

24:26). Демек, бул бизлерге жақынымызға деген сондай жуўапкершилик береді, егер де ол гүна ислеп атырса ямаса азғырылыў алдында турса, оны сүйиспеншилик пенен әшкаралаўдан қорқпауымыз керек. Павел былай дейди: **«Туўысқанлар! Егер биреўдиң гүна ислегени мәлим болып қалса, Мухаддес Руўхқа бойсынып жасап атырған сизлер бундай адамды мүләйимлик пенен туўры жолға салыңлар. Сизлер де азғырылмауыңыз ушын өзлериңизге сақ болыңлар. Бир-бириңиздиң аўырманлығыңызды көтерисиңдер. Сонда Масихтың Нызамын орынлайсызлар»** (Галат.6:1-2).

Көплеген жәмәәтлердеги хәм киши топарлардағы қарым-қатнастар үстиртин болып қала береді, себеби олар конфликттен қорқады. Хәр қашан қысылыспа хәм қолайсызлық туўдыратуғын сораўлар пайда болғанда, олар дәрхал гәпти басқа жаққа бурады ямаса жуўып-шайып жибереді хәм жалған тынышлықты сақлаўға хәрекет етеди. Сондай ўақытлары жарастырыўшы туўысқанымыз өзиниң: **«Тынышлықты сақлайық!»** деген лозунгы менен барқулла бир жақтан пайда болады хәм хәммениң кеўлин таўып, хәммени тынышландырыўға хәрекет етеди, ал нәзик сораўлар өз шешимин таппай қала береді. Сонлықтан хәммениң кеўлинде бир дык жасырнып қалып, ол кем-кемнен әсте үлкейе береді. Бәри буны сезеди, бирақ хеш қайсысы буны ашық-айдын айтпайды.

Нәтийжеде, қолайсыз атмосфера пайда болады, хәммеде бир-биринен жасырын сырлар пайда болады хәм өсектиң көбейиўине қолайлы шәраят жаратылады. Бундай жағдайларда Павел бизлерге үзил-кесил шешим қабыл етиўди усыныс етеди: **«Сонлықтан өтириктен ўаз кешип, хәр бириңиз исениўши туўысқаныңызға ҳақыйқатты айтыңлар. Себеби хәммемиз бир денениң мүшелеримиз»** (Ефес.4:25). «The Message» деп аталатуғын заманагөй аўдармада бул аят мынадай сөзлер менен жуўмақланады: **«Басқаларды алдауыңыз арқалы, сиз, негизинде, өз-өзиңизди алдайсызлар»**.

Ерли-зайыплылар арасындағы, дослар ямаса туўысқанлар арасындағы ҳақыйқый қарым-қатнас тек **ҳақыйқатлықтың** үстинде ғана қурылады. Негизинде, конфликт – бул еки тәрәпти жақынластыратуғын хәм досластыратуғын жол болып есапланады. Араларыңызда жетерли дәрежеде сүйиспеншилик болмаса, яғный араларыңыздағы иркиниш болып турған тасты алып тасламасаңызлар, сизлер хеш қашан ҳақыйқый қарым-қатнасқа ийе бола алмайсызлар. Конфликт дурыс шешилген ўақытта, бизлер бир-биримизге жақынласамыз хәм бир-биримиздиң айырмашылығымыздан

қорқпаймыз. Мухаддес Китап былай дейди: **«Өтирик жағымпазлық еткен адамнан гөре, әшкаралаған адам соңында көп хұрметке миясар болар»** (Хикмет 28:23).

Хақыйқатлықты айтыу – бул қәлеген ўақытта, қәлеген жерде, қәлеген нерсемди айтыўға хуқықым бар дегенди аңлатпайды. Ол қопал қатнаста болыўды да аңлатпайды. Мухаддес Китап дүньядағы хәмме нәрсени өз ўақтында хәм ылайықлы түрде ислеў кереклигин айтады. (Ўазшы.8:6). Ойланбай айтылған сөзлер адамға сондай жарақатларды түсириўи мүмкин, бул жаралар узақ ўақытқа шекем шыпа таппай жүреди. Қудай бизлерге өз жәмәәтимизде бир-биримиз бенен, сүйиспеншиликке толы бир шаңарақ ағзаларындай етип сөйлесиўимиз кереклигин айтады: **«Ғарры адамға урысна, ал оны әкеңдей көрип, нәсият бер. Жас жигитлерди иниңдей, жасы үлкен ҳаялларды анаңдай, жас ҳаял-қызларды әжапаң хәм қарындасыңдай көрип, толық пәклик пенен ақыл-нәсият бер»** (1-Тим.5:1-2).

Ашынарлысы, мың-мыңлаған киши топарлар ҳақ қарым-қатнаста болалмағаны себепли бузылып атыр. Усы себепли Павелдиң Коринф қаласындағы жәмәәтти әшкаралаўына туўры келген еди, себеби олар туўысқанлар арасындағы бузықшылықты көрип турып, усы исте айыплы болған адамларды әшкаралаўға батылы бармай хәм гүнакарларға қарсы ҳеш қандай шара қолланбай жүрген еди: **«Сизлер бул мәселелерге әпиўайы қарап, олар өзинен өзи өтип кетеди деп үмит етпең. Оларды ашық-айдын айтып, бул мәселелерди шешиң...Басқаларды гарғазаныңызға қарағанда, өзлериңиздиң тоналғаныңыз хәм қапа болғаныңыз жақсырақ...Сизлер оны «кишкене ис» деп есаплайсызлар, бирақ азгантай ашытқы пүткил қамырды ашытатуғынын билмейсизлер ме? Өзин исениўиши туўысқаныңызбан деп атап турып, бузық, нәпсиқаў, бутпараз, жалахор, мәскүнем ямаса тонаўиши болған адам менен қатнас жасамаўыңызды, хәтте, сондай адам менен бирге аўқат та жемеўиңизди жазған едим. Бул қәсийетлер қабыл етиўге болатуғын минез-қулық деп санамаңлар. Мен сырттағы адамлардың не ислейтуғынына жуўапкерли емеспен, бирақ жәмәәттиң ишиндеги туўысқанларымызға жуўапкерли емеспиз бе?»** (1-Коринф.5:3-12).

*Қарама-қарсылық дурыс шешилгенде,
биз бир-биримизге жақынласамыз.*

2) Ҳақыйқый қарым-қатнас кишипейилликти талап етеди.

Өзин «әхмийетли» деп санау, эгоизм хәм соқыр менменлик – булар ҳақыйқый қарым-қатнастың душпанлары. Олар дәрхал-ақ ҳақыйқый қарым-қатнасты жоқ қылады. Менменлик – адамлар аарасына дийўал орнатады, ал кишипейиллик – көпир орнатады. Кишипейиллик – қарым-қатнастарды туўрылайтуғын хәм жеңиллестиретуғын май болып есапланады. Соның ушын да Мухаддес Китап былай дейди: **«Кишипейилликке оранып алыңлар!»** (1-Петр.5:5). Масихыйларға ең жарасықлы кийим – бул кишипейиллик болып табылады.

Жоқарыдағы аяттың соңында мынадай ҳақыйқатлық жазылған: **«Қудай менменлерге қарсы турады, ал кишипейиллерге Өз мийримин береді»**. Әне, соның ушын да кишипейил болыу оғада әхмийетли. Бизлер руўхый өсиўимиз, өзгериўимиз, шыпа алыўымыз хәм басқаларға жәрдем бериўимиз ушын Қудай мийримине мүтәжбиз, бирақ менменлик – бизлерге от пенен суўдан да керегирек болған усы Қудай мийримин алыўға тосқынлық болып турады. Бизлер Қудайдың мийримине мүтәж екенлигимизди кишипейиллик пенен тән алған ўақтымызда ғана, ол бизлерге бериледи. Мухаддес Китаптың айтыўынша, хәр қашан бизлер өз менменлигимизге жол берген ўақтымызда, бизлер Қудайға *қарсы турған* боламыз! Бундай қылыў бир жағынан *ақмақшылық* болса, екинши жағынан *қәуипли* болып есапланады.

Кишипейил болыўдың анық хәм әмелий жоллары көп. Мысалы: өз хәлсизлигиңизди тән алыў, басқалардың хәлсизликлерине сабырлы қатнаста болыў, әшқараны қарсылықсыз қабыл етиў, басқаларды өзиңизден әхмийетли хәм жоқары есаплаў хәм басқалардың қәтеликлерин дурыс көрсетиў. Павел былай деп кеңес береді: **«Өз ара аўызбиршиликли болыңлар: менменликке берилмей, басқалар пәс көретуғын адамлар менен қатнас жасаңлар. Өзлериңизди басқалардан ақыллы санамаңлар. Өзиңизди билгишпен деп есапламаңлар»** (Рим.12:16). Филипп қаласындағы масийхыйларға ол былай деп жазады: **«Хеш бир нәрсени өзиңизге өз атақ-абырайыңызды асырыў ушын ямаса мақтаншақлық пенен ислеменлер. Ал хәр бириңиз кишипейиллик пенен, басқаларды өзиңизден үстин деп есаплаңлар. Тек өзиңиздиң ғана емес, ал басқалардың да пайдасын гөзлеңдер»** (Филипп.2:2-4).

Кишипейил болыў – бул өзиңиз ҳаққында жаман пикирде болыў емес. Бул өзиңиз ҳаққында азырақ ойлап, ал басқалар ҳаққында көбирек ойлаў дегенди аңлатады. Кишипейил адамлар басқаларға

хызмет етиў менен соншелли бәнт, хәтте, олар өзлери ҳаққында дерлик ойламайды.

Кишипейил болыў – бул өзиңиз ҳаққында жаман пикирде болыў емес.

Бул өзиңиз ҳаққында азырақ ойлап, ал басқалар ҳаққында көбирек ойлаў дегенди аңлатады.

3) Ҳақыйқый қарым-қатнас өз-ара хұрметти хәм әдеп-икрамлылықты талап етеди.

Әдеплилик дегенимиз – бул басқалардың өзгешеликлерин сыйлаў, биреўдин пикирине қосылмасаң да, бирақ оның өзін хұрмет етиў хәм ашыўыңа тийетуғын адам менен де сабыр-тақатлы қатнас қылыў дегенди аңлатады. Мухаддес Китап былай дейди: **«Биз басқалардың гұманларын хәм қорқынышларын есапқа алатуғын ‘қыйыншылықларын’ көтериўимиз керек»** (Рим.15:2). Павел Титусқа былай деген еди: **«Қудайдың адамлары кең жүрекке ийе болып, хеш кимди өсек қылмай хәм жәнжелкеш болмай, мүләйим болып, хәмме адамларға хәр тәреплеме жумсақ қатнаста болыўы тийис»** (Тит.3:2).

Хәр бир жәмәәтте хәм хәр бир топарда барлық ўақытта ең кем дегенде бир «қыйын» адам болады (әдетте ондайлар көбирек болады). Бундай адамлар өзлериниң айрықша сезимталлы мүтәжликлери менен, өзлерине оғада исенбеўшилиги менен, ашыўға тийетуғын минез-қулықлары хәм жүрис-турыслары менен ямаса келиспейтуғын жәмийетлик тәжирийбелери менен басқалардан ажыралып турады. Егер қәлесеңиз, олар КМТ топарының ағзалары: «Көбирек Мийримди Талап етиўшилер».

Қудай бул адамларды не ушын бизлердиң арамызға жайластырады? Бизлерге де, оларға да **жақсылық** ойлағаны ушын! Себеби бул адамлар бизлердиң руўхый өсиўимизге имканият жаратып береді хәм топарымыздағы қарым-қатнастың сыпатын сынақтан өткереди: бизлер оларды өз ағамыздай я апамыздай сүйемиз бе ямаса сүймеймиз бе, оларға ылайықлы хұрмет көрсете аламыз ба ямаса алмаймыз ба?

Өз үйимизде бизлер үй ағзаларын олар қатты ақыллы болғаны ушын, ямаса терең қәбилетли я түр-түси кемшиликсиз болғаны ушын

жақсы көрмейміз. Оларды қандай болса, сондайлығынша қабыл етеміз. Себеби бәріміз бір-биримізге тийіспіз. Бізлер өз шаңарағымызды қайғырып, оны қорғаймыз. Бәлкім, үйімізде биреу аз ғана қолайсызлау болуы мүмкін, бірақ бәрі-бір ол бізлердің туысқанымыз, бауырымыз. Мухаддес Китап бізлерге бір-биримізге тап сондай қатнаста болуымызды ескертеді: **«Бір-бириңізді туысқанлық сүйіспеншілік пенен шын жүректен сүйіңдер. Бір-бириңізге өз ара хұрмет көрсетуіде үстем болыңдар» (Рим.12:10).**

Расын айтқанда, бізлердің хәммемізде де басқаларға унамайтуғын қандай да бір минез-құлықтар, қолайсыз әдеттер менен қызық қылықтар табылады. Бірақ Жәмәттің бірлиги бізлердің өз-ара келісіуіміздің үстінде қурылмайды. Ал Ийса Масих пенен қарым-қатнас – әне, усы масихыйлардың бір-бири менен қарым-қатнасының тийкары болып есапланады. Бізлер – бір Шаңарақпыз.

Адамға хұрмет көрсетуі ушын, оның не ушын өзін сондай қылып тутып атырғанын түсиніуіге урыныу керек. Оның өтмишин билиуіге урынып көриң. Сиз оның нелерди басынан кеширгенин билгениңізден кейин, өз-өзинен оны көбирек түсине алатуғын боласыз. Оның енди келешекте қаншелли нәрселерди билиуі хәм жеңіуі кереклиги хаққында бас қатырғаныңыздан гөре, оның өтмиште соншелли үлкен қыйыншылықтардан өтип, жүдә көп жеңіслерге ерискени хаққында ой-пикир жүритип көриң.

Адамға хұрмет көрсетуідің және бір түри – бул оның гүманларының әхмийетлигин жерге урмау болып есапланады. Бәлкім, сиз усы ўақытқа шекем хеш нәрседен қорқып көрмеген шығарсыз, бірақ бул еле сизде қорқыу сезими жоқ дегенди аңлатпайды. Адамлар өз гүманлары хәм қорқынышлары менен арқайын бөлисе алатуғынын хәм бул ушын хұким астында қалмайтуғынлығын билген ўақтында, олар арасында хақыйқый қарым-қатнас басланады.

Жәмәттің бірлиги – қәлеген жекке адамға қарағанда әхмийетлирек болып табылады.

4) Хақыйқый қарым-қатнас сыр сақлауды талап етеди.

Адамлар жүреклеринің төринде жатырған өкпелерин, ең сырлы мүтәжликлерин хәм қылған қәтелерин қай жерде арқайын ашып айта алады? Тек сыр сақлай алатуғын адамлардың алдында ғана! Сыр

сақлай алатуғын хәм исенимли адамлардың алдында қәўипсиз атмосфера хүким сүреди.

Сыр сақлаў – бул бир туўысқанымыз гүна ислеп атырғанда, үндемеў дегенди аңлатпайды, ал топар ишинде бөлисилген гәплердин бир де биреўи сыртқа шығып кетпеў дегенди аңлатады. Топардың ишинде не айтылса да, топар ағзалары оны сол жерде шешип, хеш нәрсени сыртқа алып шықпаўы керек.

Қудай өсекти жек көреді, әсиресе, өсекти басқа биреў ушын «дуўа ететуғын мүтәжлик» деген сөзлер менен өзгертип айтқанды жек көреді. Қудай былай дейди: *«Хийлекер ала-аўызлық егеди, өсекиши досларды айырады»* (Хикмет.16:28). Өсек барлық ўақытта қапагершиликти хәм бөлиниўшиликти алып келеді. Ол қарым-қатнастарды бузады. Масихыйлар арасына ала-аўызлық егиўши хәр қандай адамды дәрхал әшкаралаўымыз хәм тоқтатыўымыз кереклиги хаққында Қудай бизлерге аттан анақ көрсетпе береді. (Тит.3:10). Бәлким, сиз ала-аўызлық хәм бөлиниў егип жүрген адамды әшкаралағаныңыздан кейин, ол ашыўланып сизиң топарыңыздан, хәтте, жәмәәтиңизден кетип қалыўы мүмкин, бирақ жәмәәт ишиндеги бирлик қәлеген жекке адамға қарағанда әхмийетлирек болып есапланады.

5) Хақыйқый қарым-қатнас тез-тез ушырасып турыўды талап етеди.

Топарыңызда хақыйқый тығыз қарым-қатнасты орнатыўыңыз ушын, сизлер бир-бириңиз бенен тез-тезден хәм турақлы түрде ушырасып турыўыңыз *тийис*. Өз-ара хақыйқый қарым-қатнас қурыў, әлбетте, ўақытты талап етеді. Мухаддес Китап былай дейди: ***«Айырым адамлардың әдетке айландырғанындай, жыйналысларымызды қалдырмайық. Керисинше, Ййемиз келетуғын сол күнниң жақынлағанын билип, бир-биримизди еле де көбирек жигерлендирип барайық»*** (Еврей.10:25). Бизлер биргеликте ушырасыўды *әдетке айландырыўымыз* хәм раўажландырыўымыз керек. Әдет – бул қандай да себеп пенен емес, ал жийилик пенен исленетуғын қәсийет болып есапланады. Әдет – бул сийрек исленилетуғын ис-хәрекет емес, ал тез-тезден хәм турақлы түрде исленилетуғын ис-хәрекет. Қандай да бир адам менен тығыз қарым-қатнас қурыў ушын, оның менен көп барыс-келис қылыў керек – *көп ўақыт керек!* Мине, усының жоқлығынан көплеген жәмәәтлердеги қарым-қатнасықлар тек үстиртин болып қала береді: адамлар бир-бири менен дерлик көриспейди, ал көрискен ўақытларында болса, әдетте ўайызханның сөзлерин еситиў менен өткизеди.

Ҳақыйқый қарым-қатнас хеш қашан «қолайлылықлар» үстинде, яғный «мен буны қәлеген ўақытта ушырасамыз» деген қағыйданың үстинде қурылмайды, ал «руўхый саламат болыўым ушын, мен қарым-қатнасқа мүтәжбен» деген исеним үстинде орнатылады. Хәтте, қәлемей турған ўақтымызда да ушырасыўымыз керек, себеби бизлер масихыйлар қарым-қатнасының оғада зәрүр екенлигине исенемиз. Егер сиз ҳақыйқый масихыйларша қарым-қатнасқа ийе болыўды қәлесениз, онда *сиз* өзинизге жақпай турған ўақытта да ушырасыўға барыўды үйрениўиңиз керек. Ең биринши масихыйлар хәр күни ушырасқан! «*Олар хәр күни бирге Ибадатхананың хәўлисинде жыйналысып, үйлерде нан сындырысты. Қуўанышлы түрде ҳақ кеўил менен бирге аўқатланды*» (Елши.2:46). Ҳақыйқый қарым-қатнас көп ўақыт сарплаўымызды талап етеди.

Мухаддес Китапқа тийкарланған ҳақыйқый қарым-қатнастың **тоғыз** қағыйдасы бар. Егер сиз бир киши топардың ағзасы болсаңыз, онда мен сизлердиң топарыңыздың ағзаларын бир-бириңиз бенен келисим дүзип, усы тоғыз қағыйданы орынлаўға өзлериңизди бағышлаўға шақыраман. Бул қағыйдалар мыналар:

1. Бизлер сезимлеримизди ашық айтамыз. (Сол арқалы **ашық** хәм **пәк жүрегимизди** көрсетемиз).
2. Бир-биримизди жигерлендиремиз. (Сол арқалы **өз-ара бирлигимизди** көрсетемиз).
3. Бир-биримизди қоллап-қуўатлаймыз. (Сонда **жан ашыршылығымыз** көринеди).
4. Бир-биримизди кеширемиз. (Сонда **мийримлигимиз** көринеди).
5. Ҳақыйқатты сүйиспеншилик пенен айтамыз. (Сонда **хақлығымыз** көринеди).
6. Хәлсизликлеримизди тән аламыз. (Сонда **кишипейиллигимиз** көринеди).
7. Бир-биримиздиң айырмашылығымызды хұрмет етемиз. (Сонда **сыйласығымыз** көринеди).
8. Өсек айтпаймыз. (Сонда **сыр сақлайтуғынымыз** көринеди).
9. Топардағы ушырасыўларымызды өмиримиздеги ең баслы байлықларымыздың бирине айландырамыз. (Сонда

жыйналысларымызды қалдырмай, тез-тез ушырасатуғынымызды көрсетеміз).

Бул қәсийетлерге қарап, хақыйқый қарым-қатнасықтың не ушын сийрек екенлигин түсинип алыў қыйын емес. Себеби хақыйқый қарым-қатнасқа ерисиўимиз ушын, бизлер тек өз-өзимизди ойлағанды тоқтатыўымыз, «қеш кимге мүтәж емеспен» деген өтирик ғәрезсизлигимзден бас кешиўмиз хәм шынтлап бир-биримизге исениўди баслаўымыз керек. Сонда бизлер өмирлеримизди бирге тоқып, хақыйқый бирликке ересе аламыз. Бундай өмирди бирге бөлисиўден көретуғын пайдамыз, сол ушын төлейтуғын төлемимизден анағурлым пайдалы болады хәм ол әжайып түрде бизлерди Аспан Патшалығына таярлайды.

ОН ТОҒЫЗЫНШЫ КҮН

ӨМИРИМНИҢ МАҚСЕТИ ХАҚҚЫНДА ПИКИР ЖҮРГИЗИЎ

Ойланыў ушын хақыйқат: Хақыйқый қарым-қатнас толық бағышланыўды талап етеди

Ядлайтуғын аят: *Сүйиспеншиликтиң не екенин Масихтың бизлер ушын Өз жанын бергенинен билемиз. Сонлықтан бизлер де туўысқанларымыз ушын өз жанымызды бериўимиз шәрт.*
(1-Юхан 3:16).

Ойланатуғын сораў: Мен өз топарымда хәм жәмәәтимде хақыйқый қарым-қатнастың қеш болмаса бир қағыйдасын ендириў ушын қолымнан не келеди?

20-күн

Үзілген Қатнастарды Тиклеу

Қудай Масих арқалы бизлерди Өзи менен жарастырды хәм адамларды Өзи менен жарастырыу хызметин бизлерге тапсырды.

(2-Коринфлилерге.5:18)

Бузылған қатнастар – барлық уақытта оларды қайта тиклеуге ылайықлы.

Өмир – сүйиуді үйрениуимизден ибарат. Сонлықтан Қудай бизлердің адамлар менен қарым-қатнастарымызды терең хұрмет еткенимизди хәм оларды сақлап қалыуға бар күшимизди салғанымызды қәлейди. Ал өз-ара бөлиниу, қапагершилиқ ямаса даў-жәнжел шығып қалғанда, өз-ара қарым-қатнастарымызға қол силтеп кетпегенимизди қәлейди. Хәқыйқатында, Мухаддес Китап Қудайдың «бузылған қарым-қатнастарды қайта тиклеу хызметин» бизлерге исенип тапсырғанлығын айтады. (2-Кор.5:18). Усы себептен Жаңа Келисимнің көпшилиқ бөлеги бир-биримиз бенен қалай татыулықта хәм тынышлықта қатнас қурыуымыз кереклигин үйретиуге бағышланған. Елши Павел былай деп жазған: **«Егер сизлерде Масихтан келген жигер, сүйиспенишликтен пайда болған жубаныш, Мухаддес Рууҳ пенен қарым-қатнас, мийримлилик хәм реҳимлилик бар болса, онда бир пикир хәм сүйиспенишлик пенен, бир рууҳ хәм мақсет пенен бирлесип, рууҳқа толған дослар (исениушилер) болың».** (Филип.2:1-2). Павел: «Рууҳый ер жеткеннің бир белгиси – бул тууысқанлардың бир-бири менен тынышлықта хәм дослықта қарым-қатнас қура алыуы», - деп үйреткен. (Рим.15:5).

Масих Өз Шаңарағын дүньяға бизлердің бир-биримизге деген сүйиспенишлигимиз арқалы ашып беретуғынын айтқан. Сонлықтан арамыздағы үзілген қатнастар исенбейтуғын адамлар алдында

унамсыз гүялықларды пайда етеди. (Юхан13:35). Сонлықтан да елши Павел Коринфтеги жәмәәт ағзаларының арасында даўлардың болғанына хәм хәттеки сол мәселелерди шешиўди суд органларына тапсырғанлығына қатты қапа болған еди: **«Сизлердиң хәрәкетлериңиз қандай уят! Араңыздан бул мәселелерди шеше алатуғын хеш болмағанда бир дана адамның табылатуғынына исенемен»** (1-Кор.6:5). Павелди қыйнаған хәм хайран қалдырған нәрсе – сол жәмәәтте исениўшилер арасында болған мәселелерди тынышлық пенен шешетуғын руўхый жетилискен бир де бир адамның болмағаны еди. Сол хатында ол және де былай деп жазады: **«Хәммеңиз аўызбиришликли болыңлар. Араңызда бөлиниў болмай, бир ой хәм бир мақсет пенен бирлесиңлер»** (1-Кор.1:10).

Егер өмириңизде Қудайдың жарылқаўын көргиңиз келсе хәм Қудайдың баласы екениңизди басқалардың көргенин қәлесеңиз, онда жарастырыўшы болыўды үйрениўиңиз тийис. Ийса былай деди: **«Жарастырыўшылар бахытлы! Олар Қудайдың балалары деп аталады»** (Мат.5:9). Қараңлар, Ийса: «Тынышлықты сүйиўшилер бахытлы» деген жоқ, себеби хәмме де тынышлықты *жақсы көреди*. Ол және де: «Хеш қашан хеш нәрсеге басы аўырмайтуғын хәм хеш нәрседен саспайтуғын адамлар бахытлы», - деген де жоқ. Ийса: **«Жарастырыў хызметин алып барыўшылар , тынышлық ушын мийнет етиўшилер бахытлы!»** - деди. Бундай адамлар шийеленискен қатнастарды шешиў ушын актив түрде жұмыс алып барады. Хәзир жарастырыўшылар жүдә сийрек ушырасады, себеби толық жарастырыў оғада қыйыншылық пенен әмелге асады.

Сиз Қудай Шаңарағының бир бөлеги болып жаратылғаныңыз ушын хәм жердеги өмириңиздиң екінши мақсети адамларды сүйиўди хәм олар менен хәқыйқый қарым-қатнас ислеўди үйрениў болғаны ушын, сизге «жарастырыў» ямаса «тынышлық орнатыў» қәбилети оғада зәрүр. Тилекке қарсы, көпшилигимиз шийеленискен жағдайларды шешиў өнерине үйретилмегенбиз.

Жарастырыў ямаса **тынышлық орнатыў** – бул *конфликтлерден қашыў* дегенди аңлатпайды. Машқалалардан қашыў, оларды «жоқтай» етип өзиңди көрсетиў, ямаса олар хәққында сөйлесиўге қорқыў – булардың бәри *хәқыйқый қорқақлық* болып есапланады. Тынышлық Патшасы Ийса конфликтлерден хеш ўақытта қорқпаған. Хәтте, рети келгенде, басқаларға жақсы болыўы ушын Оның Өзи оларды *келтирип шығарған*. Гейде бизлер конфликтлерди айланып өтиўимиз керек, гейде оларды келтирип шығарыўымыз керек, ал гейде оларды шешиўимиз керек. Әне, соның ушын да,

барқулла Мухаддес Руўхтың бизлерди жетелеўин сорап дуўа етиўимиз тийис.

Жарастырыў ямаса **тынышлық орнатыў** – бул қандай етип болса да *келисимге келиў де* емес. Барлық ўақытта адамлардың айтқанына көне бериў, басқалардың мойнымызға минип, бизлерди аяқ асты етиўине қарсыласпаў – бул улыўма Ийсаның тәлими емес. Ол оғада үлкен қарсылыққа қарамастан, гей бир мәселелерде ҳеш қандай келисимге келмей, Өз Сөзинде беккем турған еди.

ҚАРЫМ-ҚАТНАСТЫ ҚАЛАЙ ТИКЛЕЙМИЗ?

Биз исениўшилерди Қудай *«жарастырыў хызметине»* шақырды. (2-**Кор.5:18**). Төменде бузылған қарым-қатнастарды қайта тиклеўдиң Мухаддес Китапқа тийкарланған жети жолы берилген:

1. Адам менен сөйлеспеспестен бұрын Қудай менен сөйлесиң.

Келип шыққан конфликт туўралы Қудай менен сөйлес. Егер биреў менен сизиң араңызда бир конфликт келип шықса, онда сиз бул туўралы үшінши адамға өсек қылмай, ал дәрхал Қудайға дуўа етсеңиз, онда сиз мына еки заттың биреўине гүўа боласыз: ямаса Қудай сизиң жүрегинизди өзгертеди, ямаса сизиң көмегинизсиз-ак Қудай ол адамды өзгертеди. Бизлер қарым-қатнастарымыз ушын көбирек дуўа еткен сайын, олар анағурлым тынышлықта болады.

Даўыт өзиниң қосықларында пайдаланғанындай, сиз де өз дуўаларыңызда *Қудайдың алдында ишиңизде болып атырған барлық нәрсени төгиң*. Ишки сезимлериңизди жасырмаң. Қудайға ишиңиздеги ашыў-ғәзепти айтың, не нәрсеге қарсы болып турғаныңызды айтың. Оған бәлент даўыс пенен бақырың. Сизиң ғәзебиңиз, қапагершилигиңиз, гүманға берилип атырғаныңыз ямаса басқа да бир туйғы-сезимлериңиз Оны ҳеш қашан ҳайран қалдырмайды. Солай екен, не сезип турғаныңызды туўры Оған айтың.

Көпшилик конфликтлердиң келип шығыўына айырым мүтәжликлердиң қанаатландырылмағаны себепши болады. Бул мүтәжликлердиң гей биреўлерин тек ғана Қудай қанаатландыра алады. Егер сиз бундай мүтәжликлердиң қанаатландырылыўын адамлардан: достыңыздан, жубайыңыздан, баслығыңыздан ямаса шаңарақ ағзаларыңыздан талап етсеңиз, онда сиз өз басыңызға қапагершилик пенен өкпе-гийнени сатып аласыз. Сизиң

мүтәжликлериңиздиң барлығын тек ғана Қудай қанаатландыра алады, басқа *хеш бир адам* қанаатландыра алмайды.

Ийемиздиң шәкирти Яқып көпшилик конфликтлердиң дуўа етпегенликтен келип шығатуғынын жазған еди: *«Араңыздағы урыс-жәнжеллер қаяқтан келип шығады? Денелериңиздиң мүшелериндеги урысып атырған қәлеўлериңизден емес пе? Бир нәрсени қәлейсизлер, бирақ ересе алмайсызлар. Сонлықтан адам өлтиресизлер. Күнишиллик етесизлер, бирақ қәлегениңизге ересе алмағанлықтан, жәнжеллесип урысасызлар. Сизлер **Қудайдан сорамағаныңыз** ушын, алмай атырсызлар»* (Яқып.4:1-2). Бизлерди бахытлы етиў ушын Қудайға қараўдың орнына, бизлер дөгерегимиздеги басқа адамларға үмит етемиз, ал кейин бизлердиң күткенимиздей болмағанын көрип, қапа боламыз. Ал Қудай бизлерден: *«Не ушын сизлер ең бастан-ақ Маған келмединиңизлер?»* -деп сораиды.

2. Барлық ўақытта конфликтти толық шешиўди биринши болып баслаң. Сиз басқаны қапа қылған адамсыз ба ямаса сизди басқалар қапа қылды ма, буның парқы жоқ: Қудай жарасыўға атылған биринши қәдемди барқулла сизден күтеди. Биринши болып олардың баслаўын күтип турмаң. Биринши адымды сиз атың. Биринши болып сиз оған барың. Бузылған қарым-қатнасты тиклеў соншелли әхмийетли болғанлықтан, Ийса буның топарда жыйналып Оған табынғаннан да үстин туратуғынын айтқан еди: *«Сонлықтан егер де сен қурбанлығыңды қурбанлық шалынатугын орынға алып келгениңде, жақын адамыңның саған өкпели экени сол жерде есиңе түссе, қурбанлығыңды сол жердиң алдында **қалдырып**, әўели жақын адамыңа **барып**, оның менен **жарасып ал!** Соңынан қайтып келип, қурбанлығыңды Қудайға бер».* (Мат.5:23-24).

Қарым-қатнастар шийеленисе басласа ямаса үзилип үлгерген болса, тез арада «жарасыў ушырасыўларын» өткизип баслаң. Оны я кейинге қалдырыўшы болмаң, я бир сылтаўларды таўмаң, ямаса: *«Ўақты келип, буның менен шуғылланаман»*, - деп ўәде бериўши болмаң. Илажы болғанынша тез арада жүзбе-жүз ушырасыўды шөлкемлестириң. Мәселени кешиктириў тек арадағы қапагершиликти тереңлестирип, мәселени еле де шийеленистиредеди. Егер конфликт шешилмей қалса, онда ўақыт хеш нәрсени шешпейди, ал керисинше, ол кеўилдеги жараның ириңлесийине алып келеди.

Соның менен бирге, тез хәрекет етиў руўхыңызға зыян тийгизийди қысқартады. Мухаддес Китапта жазылыўынша, шешилмеген конфликт бизлерге тек оғада көп унамсыз сезимлерди берип қоймай, бизлердиң Қудай менен қарым-қатнасымызға да

тосқынлық болады, нәтижеде, бизлер дуғаларымызға жууап алалмаймыз (1-Юхан.4:20-21, 1-Петр.3:7). Аюптың дослары оны: *«Ақмақтың басына гәзеби жетеди, пәмсизди болса ашыұшақлығы жоқ етеди»* хәм *«сен ашыұ менен тек өз-өзиңе зыян тийгизип атырсаң»*, - деп ескерткен еди (Аюп.5:2,18:4).

Жарасыўға бағышланған ушырасыўлардың сәтли болыўы, көбинесе, дурыс ўақытты хәм дурыс орынды таңлаўға байланыслы болады. Егер екеўиңиздиң биреўиңиз шаршап я асығып турсаңыз, ямаса үшінши биреўдиң араласып кететуғынын билсеңиз, бундай жағдайларда ушыраспағаныңыз мақул. Ең қолайлы ўақыт – бул екеўиңизге де ең қолайлы ўақытты табыў болып есапланады.

3. Басқаның туйғы-сезимлерине жаны ашыршылық хәм түсиник пенен қатнаста болың. Бул көбирек сөйлемеўди, ал көбирек тыңлаўды билдиреди. Көбирек қулағыңызды ислетиң. Келиспеўшиликти шешпесиңизден бурын бир-бириңизди тыңлап, сезимлериңизди түсиниўге хәрекет етиң. Павел былай деп кеңес береді: *«Тек өзиңиздиң гана емес, ал басқалардың да пайдасын гөзлеңлер»* (Филипп.2:4). Бул аяттағы *«гөзлеңлер»* сөзи грек тилиндеги түп нұсқасында *«скопос»* деген сөз бенен берилген хәм бул сөзден *«телескоп»* хәм *«микроскоп»* сөзлери дөрелген. Демек, бул сөз *«жақсылап қараў»*, *«бар дыққат пенен қараў»*, *«тигилип қараў»* деген мәнини береді. Фактларға емес, ал олардың туйғы-сезимлерине бар дыққатыңызды аўдарың. Конфликтти *«шешиў»* жолларынан басламаң, ал оның сезимлерин түсинип, хәқыйқый *жан ашыршылықтан* баслаң.

Сәўбет басланар-басланбастан басқалардың сезимлериниң *«дурыс емес»* ямаса *«орынлы емес»* екенлигин дәлийллеўден басламаң. Тек тыңлаң! Оның ишиндегилерди босатыўына, кеўлинде топланған барлық сезимлерин сыртқа шығарыўына жол ашып бер хәм өз-өзиңди ақлап кетпе. Хәтте, оның пикирлери менен келисе алмасаңыз да, айтып атырғанларын түсинип атырғаныңызды билдириў ушын басыңызды ийзеп отырың. Себеби сезимлер барлық ўақытта да дурыс хәм ақылға сай бола бермейди. Керисинше, өкпегийне хәм қапагершилик сезимлери адамды ақмақ ислерди ислеўге хәм келиспейтуғын затларды ойлаўға ийтермелейди. Даўыт буны былай деп тән алған: *«Қаным қызып, ишим ийт жыртықандай болып атырған ўақытта, мен ақылсыз болып, хеш нәрсени түсинбес едим. Сонда мен Сениң алдыңда хайўандай болған едим»* (Забур 72:21-22). Бизлердиң хәммемиз де биреўге қатты қапа болған ўақтымызда, өзлеримизди жабайыдай етип тутамыз.

Мухаддес Китап буған қарама-қарсы болған мына аятты айтады: **«Ақыллылық – адамды ашыуға сабырлы қылар. Адамлардың қателерине кеширимли болыу – адамды атақ-абырайлы қылар»** (Хикмет.19:11). Сабырлылық – даналықтан келип шығады, ал даналық – басқалардың көз-қарасын тыңлап билиуден келип шығады. Адамды тыңлауымыз арқалы бизлер оған: «Мен сизің пикириңизди хұрмет етемен. Екеуимиздің арамыздағы қарым-қатнас маған бәри-бир емес. Маған сизің өзиңиз керексиз», - деп айтқан боламыз. Мына нақыл хакыйқатқа тууры келеди: «Адамлар олар менен не жумысымыз бар екенін билмегенинше, не билетуғынымыз бенен жумысы жоқ». Сизге бәри-бир емес екенлигин билгеннен соң ғана, оған да сизің пикирлеріңиз бәри-бир болып қалмайды.

Бузылған қарым-қатнасты тиклеу үшін бизлердің **«хәр биримиз жанымыздағы адамға рухый күш беріу үшін, ол үшін жақсы болған нәрселерди гөзлеп, оның мәпин ойлайымыз керек»** (Рим.15:2). Басқалардың ашыу-ғәзебин (әсиресе, олар себепсиз болса) сабырлылық пенен ақырына дейін тыңлау – бул бизлерден талап етилетуғын қурбанлық болып есапланады. Бирақ есиңизде тутың: Ийса да сиз үшін Өзин қурбанлық қылған еди. Ол бизлерди қутқарыу үшін, адамлардың хеш қандай себепсиз болған қандай ашыу-ғәзеплерине хәм масқаралауларына шыдаған еди: **«Өйткени Масих та Өзинің мәпин ойламады. Мухаддес Жазыуда айтылғанындай: «Саған тил тийгизгенлердің жаман сөзлери Маған тийди»»** (Рим.15:3).

4. Конфликттің келип шығыуына себепши болған өз қәтеніңизди тән алың. Егер сиз қандай да бир бузылған қарым-қатнасты қайта тиклеуге хакыйқаттан да бел байлаған болсаңыз, онда дәслеп сизге өзиңиз жиберген қәте хәм гүналарыңызды тән алыуға туура келеди. Тек сол уақытта ғана хакыйқый жағдайды анық көре алатуғынымызды Ийеміз Ийсаның Өзи айтады: **«Хәй еки жүзли! Дәслеп өз көзиндеги қаданы шығар, сонда анық көрип, тууысқаныңның көзиндеги шөпти шығара аласаң»** (Матта.7:5).

Хәммемиздің де кемшиликлериміз бар. Соның үшін, өкпелесип қалған адамыңыз бенен ушыраспастан бурын, сизің хәрекетлеріңизди тууры бахалай алатуғын үшінши адам менен ушырасыуыңыз да керек болады. Соның менен бирге, конфликттің келип шығыуына сизден қандай айып кеткенлигин Қудайдан сораң. Мынадай етип сораң: «Бәлким, бәрине өзим себепши шығарман? Бәлким, мен қолынан келмейтин нәрсени талап етип атырған шығарман? Бәлким, мен оған турпайы ямаса қопал қатнаста болып атырған шығарман?» Мухаддес Китап былай дейди: **«Гүнамыз жоқ**

десек, өз-өзимизди алдаған боламыз хәм бизлерде ҳақыйқатлық болмайды» (1-Юхан.1:8).

Қәтеңди мойныға алыў – бул жарасыў ушын керек болған кудиретли эсбап болып есапланады. Көпшилик жағдайларда, конфликтти шешиў жолларымыз қайта оны бурынғысынан да шийеленистирип жибереди. Бирақ сиз өз айыбыңызды кишипейиллик пенен тән алып баслағаныңызда, сизиң қарсыласыңыздың ашыўы дәрхал тарқай баслайды хәм енди ол саған «айыплаўлар оқларын» жаўдырмайды, себеби ол сеннен басқа нәрсени: хәр тәрәплеме өз-өзин ақлаўды, қорғаўды күткен еди. Буның орнына сиз өз қәтеңизди мойынлап баслағаныңызда, ол дәрхал сизге хұжим етиў нийетинен қайтады. Сонлықтан өз-өзиңизди ақламаң хәм айыпты басқаға жаппаң. Ал сол конфликттиң келип шығыўына қаншелли айыбыңыз бар екенлигин шын жүректен мойныңызға алың. Жиберген қәтелериңиз ушын жуўапкершиликти мойныңызға алың хәм сол ушын кеширим сораң.

5. Адамға емес, ал машқалаға хұжим жасаң. Егер сиз тек кимниң айыпкер екенин билиўге ғана урынсаңыз, онда келиспеўшиликти шеше алмайсыз. Сиз екеўиниң бирин таңлаўыңыз тийис. Мухаддес Китап былай дейди: *«Әлпайым жуўап ашыўды қайтарады, ал масқаралаўшы сөз қәхәрди қозғайды»* (Хикмет.15:1). "әзептиң хәм өз-өзиңизди табан тиреп ақлаўдың сизге беретугын хеш қандай көмеги жоқ. Соның ушын да айтар сөзлериңизди даналық пенен таңлаң. Мүләйим, әлпайым жуўап барлық ўақытта турпайы хәм масқаралаўшы жуўаптан жақсы болып есапланады.

Келиспеўшиликти шешип атырғаныңызда, сизиң **нелерди айтатуғыныңыз** ғана әхмийетли емес, ал оларды **қәйттип айтатуғыныңыз да** жүдә әхмийетли. Егер сиз адамның кеўлине тийетуғындай қылып сөйлесеңиз, онда ол дәрхал өз-өзин қорғап (ақлап) баслайды. Қудай бизлерге былай дейди: *«Дана хәм жетилискен адам өзиниң түсинетуғынлығы менен билinedи. Оның сөзлери қаншелли жағымлы болса, олар соншелли исендире алатуғын күшке ийе болады»* (Заманагөй аўдарма, Хикмет.16:21). Шағатуғын сөзлер менен хеш кимди исендире алмайсыз. Тонқылданыў менен өжетлилик те сизге хеш қандай жәрдем бермейди.

Суўық урыс ўақтында, гей бир урыс қуралларының оғада үлкен апат әкелетуғыны себепли, еки тәрәп те олардан хеш қашан пайдаланбаўға келисим дүзди. Хәзирги ўақытта химиялық хәм биологиялық қурал-жарақлар қадаған етилген, ал атом қурал-жарақлар запасы қысқартылып жоқ етилмекте. Арадағы дослық

қарым-қатнасты сақлап қалыуыңыз ушын, сизге де сол қарым-қатнастарға апат әкелетуғын құрал-жарақтардан ұаз кешіуіңізге туура келеди. Бундай құрал-жарақтарға: хуқим етиу, басқаларды кемситиу, басқалар менен салыстырыу, мазақлаушы ат қойыу, масқаралау, мысқыллау, үстинен күлиу, турпайы жууап бериу хәм айыплаулар киреди. Бир-биреуіге шанышқы тықпай-ақ, бир мәселе үстинде тартысууға болады-ғо. Павел бул қағыйданы өз хатында былай етип жуумақлайды: **«Ауызларыңыздан хеш бир жаман сөз шықпасын. Ал орны менен сөйлеп, еситкенлердиң рууихын көтеретуғын пайдалы сөзлерди айтың»** (Ефес.4:29).

6. Мүмкиншилиги болғанынша бирге ислесиуіге хәрекет етиң. Павел былай дейди: **«Егер мүмкин болса, қолыңыздан келгенше, барлық адамлар менен татыулықта жасаңлар»** (Рим. 12:18). Татыулықтың, тынышлықтың бахасы барқулла қымбат турады. Гейде оған ерисиуіміз ушын *менменликтен*, ал көбинесе *эгоизмнен* бас кешіуімізге туура келеди. Хәқыйқый дослық қарым-қатнасын орнатуу ушын бизлер қолымыздан келген барлық затты ислеуіміз керек. Сонда ғана бизлер бир-биримиз бенен келисимге келемиз, бир-биримизге үйренемиз хәм бир-биримизге орын беремиз. (Рим.12:10, Фил.2:3). Жаңа Келисимниң «The Message» деп аталаушы заманагөй аудармасында Ийсаның Хәқыйқый Бахытлылық тууралы айтқан жетинши Нәсияты былай деп берилген: **«Адамлар менен бәсекелесиудиң хәм дауласыудың орнына, оларға қалай бир-биримиз бенен ислесиуди көрсеткенлер бахытлы. Солай еткениңизде, өзиңиздиң ким екениңизди билесиз хәм Қудайдың Шаңарағындағы орныңызды табасыз»** (Матта 5:9).

*Келиспеушиликти шешип атырганыңызда,
сизиң нелерди айтатуғыныңыз ғана әхмийетли емес, ал
оларды қәйтип айтатуғыныңыз да жүдә әхмийетли*

*Жарасыу – қарым-қатнасқа бағдарланған болса,
шешим – машқалаға бағдарланған болады.*

7. Шешимди емес, ал жарасыуды үстем қойың. Конфликтти қалай *шешіуіге* емес, ал қалай *жарасыуға* болатуғынына бас ауыртың.

Адамлардан: «Сизлер барқулла хәмме нәрседе келисиўиңиз шәрт», - деп талап етиў натуўры. Жарасыў – қарым-қатнас ҳаққында ойлайды, ал шешим болса – машқалаға бағдарланған болады. Бизлер бәринен де бурын қарым-қатнас ҳаққында ойлағанымызда, машқалалар өз-өзинен әхмийетин жоғалтып, көбинесе әйтеўир бир зат болып қалады.

Бизлер хәттеки бир пикирге келе алмасақ та, арамыздағы қарым-қатнастарымызды қайта тиклеўге болады. Масихыйлар хәр қыйлы көз-қарасларға ийе, бирақ хәр ким өз көз-қарасында қалып, басқа көз-қарастағылардың кеўлине тиймей, олардың көз-қарастарын хұрмет етиўлерине болады. Бир бриллиант тас хәр жағынан хәр қыйлы түске бөленгени сыяқлы, бир ҳақыйқат та көп қырлы болады. Қудай бизлерди *бир түрге* ийе болыўға емес, ал *бирликке* ийе болыўға шақырады: хәр мүше хәр түрли болыўы мүмкин, бирақ олар бир денедеге таң қалдырарлық үнлесликке ийе. Хәтте, пикирлеримиз бирдей болмаса да, бизлер бирге қол уласып жүре аламыз.

Деген менен, бизлер енди конфликтке қол силтеп, оны шешиў жолларын излеўден улыўма бас тартпаймыз. Бәлким, сизге бул ушын сөйлесиўге, хәтте, тартысыўға туўра келетин шығар, бирақ сиз буны тынышлық хәм дослық руўхында ислейсиз. Жарасыў – мәселени емес, ал балтаны көмиў дегенди аңлатады.

Сиз бул бапты оқып болғаныңыздан соң, енди ким менен сөйлесиўиңиз керек екени ҳаққында ойланып көриң. Кимлер менен дослық қарым-қатнасты қайта тиклеўиңиз керек? Бир секунд та кейинге қалдырмаң! Тап хәзир-ақ хәмме нәрсени бир шетке қойып, сол адам ҳаққында Қудай менен сөйлесиң. Кейин телефон трубкасын көтерип, жарасыў хәрекетти баслаң. Бул жети адым жүдә әпиўайы болса да, бирақ оларды әмелге асырыў аңсат емес. :зилген қарым-қатнасты қайта тиклеў ушын жүдә көп күш талап етиледі. Соның ушын да Петр былай деп жалбарынған еди: «*Басқалар менен татыў жасаў ушын тынбастан мийнет етиң*» (1-Петр.3:11). Сиз жарасыўға хәм тынышлыққа ерисиўге мийнет етип атырғаныңызда соны билиң, егер Қудайдың Өзи сизиң орныңызда болғанында, Ол да солай ислеген болар еди. Сонлықтан да Қудай тынышлық орнатыўшыларды Өзиниң балалары деп атайды.

ЖИГИРМАЛАНШЫ КҮН

ӨМИРИМНИҢ МАҚСЕТИ ҲАҚҚЫНДА ПИКІР ЖҮРГИЗИҮ

Ойланыў ушын хақыйқат: Қарым-қатнасларды қайта тиклеў –
бул барқулла арзырлы ис.

Ядлайтуғын аят: *«Егер мүмкин болса, қолыңыздан
келгенінше, хәмме адамлар менен татыўлықта жасаңлар»*
(Рим.12:18).

Ойланатуғын сораў: Мен бузылған қарым-қатнасларымды қайта
тиклеўим ушын, бүгиннің өзінде-ақ қандай адымларды атыўым
керек?

Рик Уоррен
МАҚСЕТЛИ ӨМИР

Редактор: Б.А.Бабаева

Тексерген: А.Юсупов

Аўдарған: М.Камалов

Лицензия ЛР №194. 14.09.2003.

Басыўға берилген ўақты 20.01.2003.

Терилген ўақты 03.10.2003

Формат.65x90¹/₁₆ Кегль 14,12 н/шпон.

Гарнитура Helvetika. Печать офсетная. Бумага офсетная.л.

Тираж 500 экз. Зак. №25

“Publisher” баспаханасы.

344007, г. Ростов-на-Дону, 15